

PEN KALVI,
PEN MANUM

AND

OF

A GARLAND OF ADVICE TO FEMALES

AND

ESSAYS ON THEIR EDUCATION

AND

SOCIAL STATUS

BY

S VEDANAYAGAM PILLAY

District Munsiff of Mayaveram, Author of Nedinul,

SIDDHANTA SANGEHAM & Co

MADRAS

Printed at the Thondaimandalam Press

CHOOLAY

1901

Price, 6 Annas

விலை, 6 அணா.

உ.

கடவுள துணை

பெண்மதிமலை

பெண்கல்வி

பெண்மானம்

— — — — —

இவை, 24458

தீநூல், சிப்காநகரசங்கிரகம் முகலிய

கிரந்த காததாவாகிய

மாயூரதோலுக்கா முனகீப்

ச வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களால்,

இயற்றப்பட்டது

பெப்பி,

ப முறுசாமிநாயுடு அவர்களால்,

— — — — —

செரணை குதளை,

தென்னாடையாட்டம் மீஸஸில

பதிப்பககப்பாட்டம்

1901

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. H. V. S. IYER LIBRARY
P. S. N. C. MADRAS-90

CRITICAL NOTICES

(FROM THE JAFFANA FREEMAN)

We have been favoured with a copy of a Tamil work entitled "Penmadi Malai and Pen Kalai, or a Garland of Advice to Females and an Essay on Female Education" by Mr. S. S. Pillay, District Munsiff (Judge) of Mayaveram District. It consists of two parts, the first being advice to females written in Tamil metre, and containing 170 distichs which when chanted, fall most harmoniously on the ear. This part is also supplemented by four lyrics, "On the characteristics of a good wife as compared with a bad one, and on the necessity of educating Females, and the manifold advantages arising from their education."

Indeed, we have seldom met with a Tamil poet of the present day who is never in want of words to express his thoughts aptly to the occasion, and to the character of the poem he writes. But our author seems to be an exception. Words are always at readiness to serve him in any manner he chooses, and he has such a wonderful command over them that neither rhyme or alliteration, nor sense suffers for want of suitable words. Unlike the ordinary Tamil Poets of the present day, his thoughts are not governed by his words but his words are under the full control of his thoughts. He gives his advice to females in a manner that is likely to make a very strong impression in their minds. Most of the important subjects that ought to attract the attention of the young female are concisely treated in this part, which is written in a style that is both simple and attractive. The author does not travel into the regions of History or phi-

sophy in search of illustrations, but the ordinary and most impressive proverbs which are on the lips of every body, answer his purpose, and that most admirably. He is now grave now gay, and now pathetic, but is impressive and pithy throughout. Every word of his seems as if it has been weighed, and every line, as if it had been duly poised. But with simpl this the versification does not at all seem to be laboured.

The lyrics found in this part are capital pieces of composition. The author's sentiments are conceived with great vigour and propriety, and his versification is not in the least laboured, but peculiarly smooth and melodious. If one who is acquainted with the character of Tamil Lyric poetry were to sing Mr Vedanyangam Pillai's four lyrics to the proper tunes he would find something peculiarly charming and attractive in them. There is nothing in the versification that is abrupt or obscure, the flow and melody of the lines are highly attractive, the tone that the author assumes is uncommonly agreeable, he is at once sublime, serious, gay, tender, and witty, his style is elegant and well finished, his expressions are pure, picturesque, ardent and yet that simple and correct, the poetry is graced and adorned throughout by the judicious introduction of metaphors and other figures that serve to please the imagination, and add interest to the composition. Our opinion is that, as a writer of lyric poetry, Mr Vedanayagam Pillai stands very high, and that it is not an easy thing to name a Tamil poet of the present day that can rival him. We think he is only second to the celebrated writer of the lyrics on the Ramayanam.

The second part which contains an Essay on Female Education has excellencies peculiar to itself. The author says in the preface, that he has endeavoured to adapt it "to the taste of Hindus in general without distinction of class or creed," and this we find to be borne out by almost every page of Essay. In this

Essay, the author's knowledge of the subject he writes upon and his great acquaintance with native society and manners, are clearly seen. Its style, again, is admirably suited to the class of readers for whom the work is intended, and the sentiments embodied therein are ably conceived and well digested. His sentences are not encumbered by superfluous words, and they are of a moderate length, his cadence is varied and his figures are correct and glowing. He writes with some degree of ardour and like one who has devoted much thought to the subject he treats of. His observations regarding the pernicious custom prevalent in India (and we should say in Ceylon too) which dooms females to a life of modified form of slavery, are indeed excellent. He depicts the inner life of Hindu Females most accurately, and points out most cleverly the evil effects arising from the state of degradation to which they are now subject. We must confess that, although we have seen a number of works in Tamil prose we have not met with such an excellent prose composition as the one we now review. As a rule, Tamil prose writers are terse and dry. But indeed Mr. Vedanayagam Pillai is an exception, for, while he informs the understanding, he fails not to please the imagination and the ear.

We learn that he is the author of a number of excellent lyrics now sung by many in Tranquebar and Tanjore Districts and that they have not as yet been printed. After we have seen such excellent specimens of Mr. Vedanayagam Pillai's lyric poetry, we cannot but be anxious to see in print all the lyrics composed by him, and we would therefore urge on him the desirability of getting them printed.

பெண்மதிமாலை

காப்பு

விண்மதி மாலை விலககலபோன மெய்தோன்றப்
பெண்மதி மாலையான பேசுவே - தண்மதிசூழ
அண்டபகிரண்டமுமமகண்டமுமேயுண்டெனமெ
கண்டவரி ரணடுகழல காப்பு

*

இராகம்-நாதராமகிருியை, மீசுரகாளம்

கணணிகள்

க மதியிது, மதியிது, பெண்ணே-புண்ணிட
வதியலல வோநலல மகராசி, கண்ணே (மதி)

தெய்வபகதி.

உ நித்தியங் கடவுளை வாழ்தது-பாட

பத்தியுடனேநீ பணிநதுனனைததாழ்தது (மதி)

ங தூயதே வாலயம் நாடு-பிள்ளை

தாயைத தேவெதுபோற சாமியைநகேடு (மதி)

ச காததாவை மறக்குதல தாழவு-நானே

செததால தெரியுமே செட்டியாவாழவு (மதி)

ரு எண்ண வொண்ணாவுப காரம்-செய்த

புண்ணிய மூர்த்திகரு புரிமலகாரம் (மதி)

க உலகெல்லாம் பட்டமாண டாலும்-தெய்வ

பலமிலலாக்கிலையே டாககியமெககாலும் (மதி)

எ தலைமேலேமலைவிழுந தாலும் தெய்வ

பலமுடையாக்குண்டோ பயமொருக்காலும் (மதி)

அ உடலுயிர்ப் பலபல வுடைமை - எல்லாம்

திடமுட னீநதோனேச சேவிததலகடமை (மதி)

சு பரவச மாகவுள ஞருரு , ஐயன

திருவருளநினைந்து நீதினா கண்ணீர்பெருகு (மதி)

ல சூதான மாயப் பிரகஞ்சம்-இதீ *

நாத னல்லாது நமக்குண்டோ னுண்டோ (மதி)

கக முன்னம் பொருளெல்லாந்	தந்து-பின்பு
தன்னையுந் தந்தவன	தாள்தொழ முநது (மதி)
கஉ மாதா, பிதா, குரு	தெய்வம்-ஆன
நாதனா கைவிடல	நாமென்னசெய்வம் (மதி)
கங லுக்க சாகரஞ்	சமுசாரம்-கனா
பக்கமே றிடப்பான	பாதமா தாரம் (மதி)
கச நீரை விட்டதற்கெடும	மீனே-நச
னரைவிட்டாலகமக	காதுணை?மானே (மதி)
கரு நானுசெய்வ தலலாம	விகாரம்-காததா
தானுசெய்வ தெலலாந்	தகுமுபகாரம் (மதி)
கசு தேவனை நினையாத	வுள்ளம் பெரும
பாவமும பழிகளும்	படுகதிம பள்ளம் (மதி)
கஎ ஈசனைப் போற்றாத	வாயே-ஒரு
காசுக் குதவாக	கசப்பெட்டிக்காயே (மதி)
கஅ- சத்திய மாகக்கத்தைக	கூடு-தெய்வ
பத்தியே பாககியம்	பந்தயம்போடு (மதி)
ககூ ஜெபமின்றி	நீபடுககாதே-நாளும்
ஜெபமின்றி யொருவேலை	நீதொடுககாதே

{ மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய }
 { வதியலல வோநலல மகராசி? கண்ணே }

— 0 —

குருவணக்கம்

உ0, குருமானா வணங்குகொண	டாடு - அவா
திருவாக்குக்கெதிர்வாக	கிலலாமலேநாடு (மதி)
உக, நித்தமும் குருவினக்	டாக்ஷம்-பெற்ற
கத்தருக் கலலவோ	சூட்சுததினமோக்ஷம் (மதி)
உஉ, ஞான குருவுப்	தேசம்-இலலா
ஈனருக் கிலலையே	யென்றும் பிரகாசம் (மதி)
உங், பூலோக வாழ்வெல்லாம்	நீங்கி-வந்த
மேலோரைக் கைதொழ	வேணும் நான பாங்கி (மதி)
உச அறபருக் கூழியா	நாமே-ஆதி
கற்பா லாழியா	சாமிகளதாமே

மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய
 வதியலல வோநலல மகராசி? கண்ணே

மாதா, பிதா, வணக்கம்

- ௫ மாதா, பிதாவை வணங்கு-காளும
ஆதாரமாகவே யவாசொல்லுககிணங்கு (மதி)
௬ தந்தை, தாய் சரபம் பொல்லாது-அவா
சிறதை கொந்தால் மக்கள் செலவம் நிலலாது (மதி)
௨௭ மாதாபிதாவுக்குத் துரோகம்-செய்யும்
பாதகரைச் சுறுறும பாவமனேகம் (மதி)
௨௮ பெற்றவா நேசத்தைத் தேடு அவா
குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக்கொண்டாடு (மதி)
௨௯ தாய்தந்தைக் குதவாத பிள்ளை-தன
தாயுசும வாழ்வு மடியோடே கொள்ளை (மதி)
௩௦ கடடியுனை வளாகக் காமே-முனபு
பட்டபாடுகள் சொல்லப் பாரதமாமே (மதி)
௩௧ உள்ளதாய் தந்தைக்குத் தீங்கு-செய்யும்
பிள்ளையைத் தன்பிள்ளை யேபழிவாங்கும் (மதி)
௩௨ கடலைப்போலமாதா சகாயம்-அதற்
குடல் செருப்பாத வைத்துப் போதிதலஞாயம்,
மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகரா சி? கண்ணே,

பு த தி

- ௩௩ அடுக்குப்பாளையை யுருட்டாதே-வெகு
துடுக்காகப் பல்காங் களைக் சுருட்டாதே (மதி)
௩௪ தங்கையைத் தொடையிறகிள ளாதே-தம்பி
பங்குப்பணியாததைப் பறித்துக்கொள்ளாதே (மதி)
௩௫ உன்னைப்போற்றியறையும் நேசி - தினம்
பொன்னே, ஞானபுஸ்தகங்களைவாசி (மதி)
௩௬ கற்றவளே துரைசாணி - கல்லா
மற்றவளே சுத்த மடையச்சாமபிராணி (மதி)
௩௭ தாழ்வோரை நீ சிரியாதே-மிக
வாழ்வோரைக் கண்டு நீ வயிறெறியாதே (மதி)
௩௮ நாட்டி லெவையும் வையாதே - உன்தன்
பாட்டிசொன்னாலு நீ பாவஞ்செய்யாதே (மதி)
௩௯ பூச்சியைப் பிடித்துக் கொல்லாதே-உன்தன்
ஆச்சிசொன்னாலு நீ யபத்தஞ்சொல்லாதே (மதி)

பெனமதிமலை

சு0 பிடசையிடாம	லுண்ணாதே - மிருகம்
பட்சிககுமேதுனபம்	பண்ண வொண்ணாதே (மதி)
சுக இஷ்டமாய நல்லோரைக	கூடு - பொலலாத
துஷ்டரைக கண்டால நீ	தூரத்திலோடு (மதி)
சஉ ஊராரா பொருளைத	தொடாதே - நாலு
பேரறியுடபடி	பிடசையிடாதே (மதி)
சக ந்ததமும நீரிலே	முழுக்கு - வீடு
சுததமாகுமபடி	தோகையே மெழுக்கு (மதி)
சச, புழுநிறை யூததைச	சரீரம் - இதைக
தழுவாவிட்டால நாறும	காதவிஸ்தாரம் (மதி)
சடு அழுகுவுவஸ்திரங்கள்	கட்டாதே - உடல
கொழுகக வுண்ணுமதீனி	குடவிலொட்டாதே (மதி)
சக ஞானம் வாதும	படியாதே - நாளும
திதுரெய தாலதரித	திரமவிடியாதே (மதி)
சஎ கோடசொலலிக குடி	கெடுகாதே - தப்புச
சாட்சி சொல்லு நகுடி	தலையெடுக்காதே (மதி)
சஅ கோளும புரணியும	கேளாதே - எந்த
நாளும புறணிபேச	நாககுநீளாதே (மதி)
சச வந்ததுன பத்தி	லாழாதே - மிகச
சந்தோஷமவந்தாலுந	தலைகீழ்விழாதே (மதி)
ரு0 வேலைக்கு நீ	சினுக்காதே - ஒரீ
மூலைக்குட புருநது நீ	முணு முணுக்காதே (மதி)
ருக வேலைசெய்வோரை	வாட்டாதே - தினம்
ஆலைக்கருமபோ	லவனாயாட்டாதே (மதி)
ருஉ நெடுநேரம்படுத்த	தூங்காதே - தூங்கும
விடியாமுஞ்சிகளுக்கு	விசனம்நீங்காதே (மதி)
ருக ஆராயுஞ சீறி	யேசாதே-வேலைக
காராகளுடனே சுக	கந்தம்பேசாதே (மதி)
ருச புருஷாக்களபாக்க	நிலலாதே-கோடி
வருடம் வாழுவதுபோலதுன	மார்க்கங்கலலாதே (மதி)
ருரு தங்கை, அக்காள, அண்ணன	தம்பி-மேலே
சங்கையு மனபுள	ளவனதங்கக்கம்பி (மதி)
ருச சற்றுந கூலியைக	குறைக்காதே - செயத
குற்றத்தைப்பொய சொல்லி	நீமறைக்காதே (மதி)

௫௭ பண்டங் களையழிக கண்டபடிசேலே	காதே சுமமா களைக்கிழிக்ககதே (மதி)
௫௮ உனனைநி புகழ்நது நன்னயப் புகழ்ச்சியை	கொள்ளாதே-பிரா நமபித்துள்ளாதே (மதி)
௫௯ மிஞ்சினசெலவு கஞ்சிக்கக்காற்றாகப்	செய்யாதேசெய்து பறந்துநையாதே (மதி)
௬௦ மெய்சொல்ல மேனமையுண பொய்சொல்லுமவாயக்குப்	டாமே-தினம புசிப்பற்றுப்போமே (மதி)
௬௧ நகைதுணியிரவல் சகலருமேசுவா	வாங்காதே-வாங்கில் தாழவுநீங்காதே (மதி)
௬௨ மங்குளமாகநாள கங்கணம் போடவே	போககு-கைக்குக காயகரியாக்கு (மதி)
௬௩ வீட்டுக்கணக்கெல்லா ஏட்டுக்கணக்கருக	மெழுது-நல்ல கிலலையே பழுது (மதி)
௬௪ மடடினறிககடன குட்டிச்சுவரிலமுட்ட	வாங்கலதிது-ஐயோ வெள்ளெழுத்தேது (மதி)
௬௫ கடனகளைத் தீரக்கத இடமெல்லா முன்குறை	தப்பாதே-கண்ட யெடுத்திச்செய்யாதே (மதி)
௬௬ வெள்ளமா யாசைப் உள்ளதுபோது	படாதே - கையில முறுதிவிடாதே - (மதி)
௬௭ எல்லாங் கை கிலலாவழிகைக்கண	கூடிவாராதே-நமக ணுடிதாராதே (மதி)
௬௮ எவராலுமேயிசை அவனசையாம்	யாதே - செயத லணுவசையாதே (மதி)
௬௯ நான ராணலும பூனைபோலிருந்து நீ	காயாதே - சிறு புலிபோற பாயாதே (மதி)
௭௦ கண்டெடுத்தப்பொருளை பண்டக்காராதேடிப்	நீயே - சொந்த பரிந்தளிப்பாயே (மதி)
௭௧ களவாகைப் பொருளைவாங் உளவரிலலா விட்டாற	காதே - வாங்கும் களவேது! மாதே! (மதி)
௭௨ அனியாயவட்டி இனியகைம் முதலுமபோம்	வாங்காதே - வாங்கில் ஏக்கம் நீங்காதே (மதி)
௭௩ அளவு நிறைவைக் சுளகாலே யானையை	குறைக்காதே * ஒரு நீமறைக்காதே (மதி)
௭௪ அகவிலை தனனை தகவேசெல்லரப்பணந	யேற்றாதே - காளும தனனை மாற்றாதே (மதி)

பெண் மதிமலை

எரு புண்ணியஞ் செயயக	கூசாதே - இரத
மண்ணிவிருநதுவழக	கோரம பேசாதே (மதி)
எசு நடக்குஞ் சந்திராதித்தா	மாதே தெற்கு
வடக்காணலுரீ	வார்கததைதப்பாதே (மதி)
எஎ ஒன்றுக்குமஞ்சி	நிலலாதே பாலைக
கன்றுக கிலலாமற	கறக்கச்சொல்லாதே (மதி)
எஅ தீயா சொலைப்பொருப	பாயே எட்டிக
காயெனறுசொனறா	கசக்குமோவாயே? (மதி)
எசு தீயென்று சொன்னாலவாய	வேமோ? கெடு
வாயென்றொருவாசொல்லில வாழ்வெல்லாமபோமோ (மதி)	
அடு புகழு மிகழுமவாயக	கற்று - இதில
மகிழவும வருத்தமும	கொள்ளாமல மாற்று (மதி)
அக சதிகாரா வலையிற	படாதே - கலவி
மதியிலலாதவனுக்கு	வாழ்க்கைப்படாதே (மதி)
அஉ குணவா ினளிய	ஞாலும் - அவன
மணவாளனாவது	மாசெலவம்போலும் (மதி)
அங் புகழுடையோனே	விடாதே - துஷ்டன
மகராஜனாலு	மாலையிடாதே (மதி)
அங் அடக்கம பொறுமைதயை	சாந்தம - என
நடக்கும நற்குணங்களே	நாரிககுப்பாந்தம
மதியிது மதியிது பெண்ணே புண்ணிய	
வதியல்ல வேரல்ல மகராசிகண்ணே !	

புருஷபத்தி

அரு புருஷனமே லொழியாத	பத்தி - உள்ள
தருமதேவதைக்கல்லோ	சகலமுஞ்சித்தி (மதி)
அசு காததாவே முதலதெய்வம	மானே - பின்பு
பாததாவல லானுண்டோ	பாக்கியம்? தானே? (மதி)
அஎ துணாமக ளானாலும்	பாரி - கொண்ட
உரியவனாகவு	ஞாழியக்காரி (மதி)
அஅ காதமன பகூமே	லகூம குணம்
ஏதுமில்லாதவ	ளெட்டிவிருகூம (மதி)
அசு ஆவித்துணைவனமேற	கோபம் - செய்யும்
பாரியைக கண்ணாலே	பாத்தாலுப பாபம் (மதி)

௯௦	புருஷநல வாரத்தை எழுதுபோல நீசணடைக்க	தட்டாதே-முட்டி கிடுபட்கட்டாதே (மதி)
௯௧	தேகமுஞ் சீவனும் மாணவனுடன்	போல-கொண்ட வாழ்வதுமேலே (மதி)
௯௨	செய்த நன்றி வைதாலு மடித்தாலும்	மறவாதே-பாததா வாய்திரவாதே (மதி)
௯௩	கணவனுன மேற்பகை குணமாகப் பேசிக்	மூக்கம் - செயயில் குலாவுதல் மூக்கம் (மதி)
௯௪	அருளுணைவன்றனைத் திருந்துமபடிதினந்	தூண்டு - அவன் தேவனைவேண்டு (மதி)
௯௫	மாதுமேல வறமங் சாமிகு மாமிகுஞ்	காட்டாதே - உன்தன் சண்டைமுட்டாதே (மதி)
௯௬	தலைவ நெஞ்சைக் தலைமேல நீமின	கனாககாதே - மாமி காயரைக்காதே (மதி)
௯௭	நாததிமேறக்கி கூடாதிர மாயவன	கட்டாதே - வெகு கலையை வெட்டாதே (மதி)
௯௮	தலையினை மந்திர கலக்காரி களுக்குக்	திது - கெட்ட கஷ்டம்போகாது (மதி)
௯௯	வீட்டுக்குகதிபதி நாட்டுக் கதிபதியுன	நீயே - வெளி ஞயகன செய?
மதியிது - மதியிது - பெண்ணெ புண்ணிய வதியலல வோநலல மகராசி? கண்ணே		

கற்பு

௧௦௦	கற்பு நிலையேசிங் தப்பினோ ரழகு	காரம் - அது சப அலங்காரம் (மதி)
௧௦௧	சீவனபோற் கற்பைக் சாவு தலைமேலே	காப்பாற்று- யார்க்கும் சாமியைபோற்று (மதி)
௧௦௨	அரைக்காசுக்கு கழிந்திட்ட மரக்காறப்பொன கொடுத்தாலுமவருமோ?	கற்பு - நூறு நீசெப்பு (மதி)
௧௦௩	அநிய நமிக் மினனிலட'யாக்கவன	ஞாலும் - கற்பின விஷாகம் போலும் (மதி)
௧௦௪	கணவன குருபியா மணமக ளுக்கவன	ஞாலும் - கொண்ட மனமதன்போலும் (மதி)

க00	பேரைக்கெடுப்பவள	பெண்டோ? - இதை
	ஊரைவாய மூட	விலை முடியுண்டோ? (மதி)
க0௧	சரசவகள பேசிக	கெடாத - புவி
	அரசனைநம்பிப்புரு	ஷனைககைவிடாதே (மதி)
க0௨	வாசற்பழிகட	வாதே - பிறா
	ஆசைப்பட வெயி	லாயநடவாதே (மதி)
க0௩	சிறமின்பந தானரை	நொடியெ-வரும
	குறமும பழிகளுவ .	கோடிபொற்கொடியே
	மதியிது - மதியிது - பெண்ணே - புண்ணிய	
	வதியலல வோநலல மகராசி? கண்ணே	

பாலரைவளாததல.

க0௧	மககளுக்கோரம	பண்ணுதே-உனதன
	சககளத்திபிளனைக்குச	சதிகளெண்ணுதே (மதி)
க0௨	பலபிளனை பெற்றனன	பாககியம்! நனமை
	இலையெனில, மலடியா	யிருப்பதுயோக்கியம் (மதி)
க0௩	புத்திராககன்புபா	ராட்டு - தெயவ
	பத்தியும் புத்தியும்	பாலைப்போலாட்டு (மதி)
க0௪	இளநதையி லேகலவி	போதி - மிக
	வளநாதபின னமுதாலும்	வருமோ நனநீதி? (மதி)
க0௫	இளக்காரம பாலறகுத்	திமை- பின்பு
	வளாததகடாமராபிற	பாயநததொப்பாமே
	மதியிது, மதியிது, பெண்ணே-புண்ணிய	
	வதியலல வோநலல மகராசி கண்ணே	

பரோபகாரம

க0௧	ஆருக்குஞ் செய்யுப	காரம - பல
	ஊருக்குமநலலவட	குண்டோவிசாரம (மதி)
க0௨	ஈயும் பிசைகயைத	தடுக்காதே - உனனை
	பேயென்றொருவாசொல்லப	பேரெடுக்காதே (மதி)
க0௩	துக்கமுள்ளளாரை நீ	தோற்று - வரும
	அக்குருடா மூட	வா பசியாற்று (மதி)

கக௭	தாய்போ வெளியதை	தாங்கு-வெறும்
	வாயுற வுமமன	வைரமுமீங்கும (மதி)
கக௮	பிணியுடையோரைநீ	தேடு-கட்டத
	துணியுடன் காயகழி	சோறு நீபோடு (மதி)
கக௯	பாததிரமறிநகடு	பிடசை-தப்புக
	தோததிரஞ்செய்வோரைத	தூதததலசிடசை (மதி)
க௨௮	புத்தியில் லாகஞ்சுநீ	போதி-தெயவ
	பத்தியில் லாகஞ்சுநீ	படிபடிததால் நீதி (மதி)
க௨௯	நனமையி னுறகுறை	யேது?-பெருந
	தினமைசெய தோராகஞ்சுநீ	செய்யாதேதிது (மதி)
க௨௯	பூமியிலேழைபோல	வேஷம்-கொண்டு
	சாமியே வருவான்	தளஞதலதோஷம் (மதி)
க௨௯	நகர மோஷநகொண்டு	வருவா-தினா
	தருவோரகொன்றவா	தராககொன்று தருவா (மதி)
க௨௯	பலவகை யேழைகள்	நியிததம்-அததன
	செலவபைபடைததனன	ஜெகததில்பிரசிததம் (மதி)
க௨௯	யாசகச களையுப	சரிபே-ஸவாகக
	வாசலில் தொண்டமானுந	தோட்டியுஞ்சரியே (மதி)
	மதியிது மகியிதுபண்ணே-புண்ணிய	
	வதியலல வோநலல மகராசி கண்ணே.	

ஞாநம்

க௨௯	பூதல வாழுவெல்லாம்	பொய்யே-இங்கே
	வதுமில்லாம் லிறப்பது	மெய்யே (மதி)
க௨௯	எத்தனைபோபுவி	யாண்டார்?-முன்னம்
	அத்தனைபோகஞம்	ஐய்யோ பாண்டார் (மதி)
க௨௯	பாட்டனா பூட்டனா	மொறகே?-போக
	மாட்டோமென்றாலு	மரணம்நமயநசே (மதி)
க௨௯	பூமியேநாடக	சாலை-இதில்
	சாமிதநகாரே சகலாகஞம்	வேலை (மதி)
க௨௯	வாவென்று தேவனகை	பொலை-வந்தால்
	கோவென்றழதாலுந	கூடுமோவேலை (மதி)
க௨௯	ஆவியென்பதொரு	மதசக-இது
	மேவியொடுங்கினல்	வேறென்னபேரக (மதி)

பெண்மதிமாலை.

கந.உ.	எட்டிப்போ, போ கொட்டிவா, வாவென்று	வென்னும வீடுகையைக் கூப்பிடுங்காடு (மதி)
கந.ந.	பாழுடல மாமிச வீழ்ப பலஜெந்து	முட்டை-இது அக்குரலவேட்டை (மதி)
கந.ச.	கும்பி யுடல்புகை நம்பியிருக்குமே	யோட்டம்-இதை நாயநரிக்கட்டம் (மதி)
கந.டு.	தங்கமும வெள்ளியு மங்காதமோகூத்தின	மண்ணை-என்றும் வாழ்வைநீயெண்ணை (மதி)
கந.சு.	தனமிருந்தா விற கனவிற கண்டவாழைக	வோமோ? - தூங்கும காயகறிககாமோ (மதி)
கந.எ	இலைபோலவயிடுருரு மலைமலையாயச சோத்து	சாணை-பொருள் வைக்குதலவீணை (மதி)
கந.அ.	நவமணிபலவகைக புவன சுகங்கொளவ	கலலே இரத்தப லாஞ்சிறு புலலே (மதி)
கந.கூ	ஆஸ்தியுனகூட காததிருந்தா லுமுன	வராதே-கட்டிக்- கையிலிராதே (மதி)
கச.யி.	உண்பது காறபடி எண்பதுபோலவேலி யேனிரு	சோறுபூதம் நூறு? (மதி)
கச.க	இருக்கு மிடமுந்ந தெருக்க ளினுமபல வீடுக	தானை-நாலு ளேணை? (மதி)
கச.உ	பிழைப்புக குரியபிண்டந பழிப்புக கிடமல்லவோ	துண்டம்-அன்றிப் பலபலபண்டம் (மதி)
கச.ந.	நகையிலலாக காது வகைபட்டிலலாவுடல	கேளாதே புல வளநதுநீவாதோ (மதி)
கச.ச.	குச்சவீட்டினபந மச்சவீட்டிலேதுன்பம்	காட்டாதோ?-பெரு வரமாட்டாதோ (மதி)
கச.டு.	பணங்கண்டாலநமனஞ்சு குணமாகப்பணக்கர்ருடன	வானை-நல்ல கொஞ்சுவானை (மதி)
கச.கூ	தோலுமெலும்புரு மேலேமினுக்குவதாலென்ன	சாரம்-இதை சாரம் (மதி)
கச.எ.	செட்டி, தட்டான ஒட்டழ கனறி உளளது வெறுந்தோலே.	செக்கானுலே-வந்த வந்த

மதியிது மதியிது பெண்ணை புண்ணிய
வதியல்ல வோரல்ல மகராசிகண்ணை.

கசஅ	மாற்றுவாய் பாவத்தை	நீயே-நல்ல
	காற்றுவாளோதேநீ	துற்றிகொள்வாயே (மதி)
கசக	அகங்காரம் மோகம்	உலோபம்-பகை
	மிதுங்கோபம் பேருணடி.	சோமபுகலபாபம் (மதி)
கடு௦.	மண்ணிலுண்டார்கொல்லு	நஞ்சு-நெஞ்சில்
	எண்ணிடக்கொல்வதுபாவமேவு	நஞ்சு (மதி)
கடுக	எவரையும் பாவம்	விடர்கே-நிலம்
	அவறா விதைக்கத்துவரை	கொடாகே (மதி)
கடு௨.	பாவஞ்செய்யவிரும்பில்	அம்மா-அதி
	தேவனருளொழிந்த கியங்குவாய்	சுமமா (மதி)
கடு௩	திதுசெய்தால் நனமை	தருமோ-வேம்பை
	நீதான் விதைக்கக்கருமபு	வருமோ (மதி)
கடுச	தையலே யுலகங்கண்	ஊடி-நாம்
	செய்வகை யேயது செய்யுமே	தேடி (மதி)
கடுநி	வைவாணாயையுமே	யுலகடி-தினமை
	செய்வாருக்கேயது.	செய்யுமேசலகம் (மதி)
கடுசு.	தனவினை தனைச்சுமே	மயிலே-பாமரை
	முனவளாத தவாககமு தீயுமோ	ஞாலிலே (மதி)
கடு௭	இங்குமே துஷ்டநீக	கிரகம்-மானே
	அங்குமே பாவத்துக் கவியாக	நரகம் (மதி)

மதியிது மதியிது பெண்ணே-புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகராசி கண்ணே

புண்ணியம்.

கடுஅ	“புண்ணியஞ் செய்யலாம்	நானே என
	எண்ணி யிராகே”இதுநல்ல	வேளை (மதி)
சடுக	புண்ணியம் பாவ	மல்லாது-இருத
	மண்ணில் நமமிடமொன்றும்	வந்தது நிலலாது (மதி)
கச௦.	நமன கையிலேசலஞ்	சாதி-செய்யுந
	தினமைகளை நீ தினம்பரி	சோதி (மதி)
கசக.	தாமததைப் பாவம்	வெல்லாதே-துஷ்ட
	காமத்துக் கஞ்சிக் கலங்கி	நிலலாதே (மதி)
கச௨.	அகந்தைகள் செய்யப்	படாகே-பிறா
	புகழ்நதாலும் இகழ்நதாலும்	புண்ணியமடிடாதே (மதி)

ககந.	நறகுருவேமனே சொறபடி நடநதாற	சாட்சி-அதன் சுகநிலையாட்சி (மதி)
ககச.	மேலழ கேகுண தோலழகாலெனன	வழகு-வெறுந் சுருணதகிறபழகு (மதி)
ககஇ.	உததமகுணமேயா கொததுநகைககளெலாந	பரணம்-தங்கக தோதையேதிரணம் (மதி)
ககஈ.	சூரியககத்தாடி. காரியத்திறகண்ணை	ஞாலம்-நலல வைப்பாய் மேன்மேலும் (மதி)
ககஎ.	புண்ணியமெவாகரு விண்ணிதும்மண்ணினும்	மனோககியம்-உயா லேறுண்டோபாககியம் (மதி)
ககஅ.	சிஷ்டஸாத துஷ்டரும துஷ்டஸாத துஷ்டரும	புகழ்வார-பெருந் துதியாமலிகழ்வார (மதி)
ககக.	இவவுலகத்தினுவ அவவுலகத்தையு	கணயம் தரும மடைவிக்கும புணயம் (மதி)
கஎய.	அருமையா நானபெற்ற திருவேக நாயகன	மாதே-வாழ்த்து சேவடிப்போதே (மதி)

மதியிது மகியிது பெண்ணே-புண்ணிய
வதியலல வோநலல மகராசி கண்ணே

கீர் தீதவணகள்.

பெண்பாககத் தூதனுப்பல,

உடேனிராகம்-அதிதானம்.

பல்லவி

நலலபெண்ணைப்பா	நீ	தூதர்
நலலபெண்ணைப்பா	நீ	தூதர்
நலலபெண்ணைப்பா	நீ	

அதுபல்லவி

அலுடாகேவிரகப	பூமியினமேலே	
பூமியினகாலகதுப	யிபராகையர்லே	(நலல)

சரண வகை

௧. அதிகப்பேச்சுகுகாரி
ஆயிரமானலும்
நிதந்தமுமெல்லாம்
நிச்சயமவளாகாள்
- பெரும ஸ்மதி
அவள வேண்டாந் கமபி
நீடுவாகமபி
நீயெனசொடி நமதி (நல)
௨. எழுகதுவாசகம்
ஏதுமறியாளவள்
கழுகதிலேயவளுக்குத்
காரியமில் அது
- அறியாதவள் மட்டி
கரணவொள சட்டி
தாணியக கட்டிக்
காரககு ரட்டி (நல)
௩. அழகுநகுணமுமுள்ளவள்
அழகிலைபாயினு
பழகுநகுணமில்லா
பாமபு புலிகரடி.
- நல்ல ஜோதி
குணகையே தேதி
அழகியின வீதி
வாழநதிடுங் காதி (நல)
௪. விட்டுவேல்தெரி
மினுக்கும அவளகுலுக்குமே
கூட்டுநற குணமில்லாக
குலகதைக கெடுகவுவந்த
- யாதவள வேம்பு
வெறும வீம்பு
கொடியவள பாம்பு
கோடாலிக் காம்பு (நல)
௫. நகைகள் தரித்து மஞ்சள்
நாடுவகுந தெரியவே
சொகுசுடனடப்பவ
சுமமாவந் காலுமவள்
- வாடைகள் பூசி
நகைத்துணை வீசி
ளாயிரந் தாசி
வேண்டாந் சீசி (நல)
௬. கேவகா பத்தியில்
திருட்டுக்கும புரட்டுக்கு
தாவில் புருஷன்குழக
சனியனை விலைக்கு
- லாகவள கள்ளி
மவனொரு லாஷி
கவள்பெருங் கொள்ளி
வாங்காமல் நீதின்கி (நல)
௭. உடைமைக குடனபணை
உள்ளவள் சண்டைக்கு
இடைவிடாம விளையு
இவளைகொள்ளுவதிலும்
- காணினமே விசை
கட்டிவாள் கசை
கெட்டுமே ஏன வசை
எடுக்கலாம் பிசை (நல)

நானெனசொல்வேனுப
மானினசொல்லோதேவ
தானுண்டென்பதெனு
பீனங்கண்ணெனி லவ

மானம்-அந்த
கானம்-இடை
மானம்-நாறு
மானம்(பஞ்சவர்ணம்)

உ, பாககியவதியவளபக்கத்திருநகாலும்

பாவமெல்லாமபற்ற

தோமம்-அவள

பாலவடியுமுகம் பாரத்தாலும்போதும் செள

பாககியம் வந்துவினே

பூமம்-திரு

வாக்காளவள “மழைபெய” யென்றற பெயயுமே

வாணிகக யாராலே

கூமம்-கிடடி

வந்ததும்கருத துந்தரயோகம்

வருத்தத்தை நீராளளிப

போமம்-இனிக

கருத்திலவளையே

நாமம்-நல்ல

பொருத்தம் ஆனநகககூத

தாமம்(பஞ்ச)

ந, வெள்ளியுந தங்கமும் அளனிக்கொடுத்தாலும்

வேறொருவாழுகம்

பாராளம்-நல்ல

மேனமைத்துரைமகளானாலும் வீட்டு

வேலைக்குபினனிடடுசு

சோராளம்-நிதந

தள்ளிநீவைதடித தாலுங்கை நோருமே

சாமியென்றுதொழுநு

சாராளம்-பெற்ற

தாயதகப்பனழைத்தாலும் உமமைவிட்டுசு

சற்றுமபிரிந்திட

நேராளம்-பழு

தற்றநவ்மணி

சோராளம்-நாளுங்

குற்றமுள்ளோசபை

சோராளம்-செய்த

நற்றவத்தாலன்றி

வாராவ (பஞ்சவர்ணம்)

ச, காரியம்பாரப்பவள கண்கருமெழுதுவள

காய கறியாககவுங்

கெட்டி-அவள

கைபட்டால் வேம்புங் கருமபல்லவோ ருந்

கண்டு நீர் மணடுவீர்

சட்டி-அவள

ஊரிலேமாயியார் நாததிமார் எல்லாம்

உவந்திடு கறகணடுக

கட்டி-தினப

ஓயாவிருந்துவந்தாலுஞ்சலியாமல

உண்ணச்சொல்வாள அன்னங்

கொட்டி-அந்த

வண்ணக்குயிலைநீர்

கிட்டி-இரு

	கண்ணிறகண்டாராபடுந்	திருஷ்டி-துரைப்
	பெண்ணைக கொள்ளவென்ன	அட்டி(பஞ்சவர்)
௫.	சிறதாமல மங்காமல வீட்டுப்பொருள்களைச்	
	சீவனபோற் கர்த்தகுர்	வாகி-தினம
	செலவுக்குறைத்து வரும்படியிலமிச்சம்	
	சோகதுவைக்குமதி	யூகி-நிதம
	கந்தமுற்றவே கனவிட்டையுந் தன்னையுந்	
	கனசுகதஞ் செயநாக	ரீகி-காணும
	கனவில நனவி லெப்போதுந் தெயவத்தை	
	கனவனைத் தியர்ணிககுமஸ	நேகி-நகை
	மன்மவிரும பாதவி	வேகி-சாந்த
	குணமுடைய கனகி	யாகி-நல்ல
	உணர்வுடைய யுப	யோகி (பஞ்சவர்)
௬	ஆபத்திவேறே யிலறிவுசொலமந்திரி	
	அரும்பிணிககவளொருசுரு	சீவி-துன்பம
	அணுகுமபோதாறுதல தரிதகாலத்தில்	
	அருந்தியாம அந்தத்	தேவி-உமமைப்
	பாபத்தில் வீழாமற் போதிகளுஞ் சற்குரு	
	பாடவும வல்லமே	தாவி-தெயவ
	பததி, நற்புத்தி யிரககம்பொறுமை	
	பரணியசற்குண	வாவி-கொள்ளும
	ஒருவருக்கேயவ	ளாவி-மற்றப்
	புருஷருக கவளவற்ச	நாவி-அவள
	பெருமைக்கோருறை சொலவோனபாவி	(பஞ்சவாணக)
௭	சங்கீதம் பாடியும் இவகிதம்பேசியும்	
	தாளயிழத்தூந் துயா	தீரப்பாள-நாளும
	தனவேலைக்காரா பலரிருந்து லுஞ்	
	சகலமுந் தனகண்ணுந்	பாப்பாள-வீட்டில்
	அங்குமிருப்பாளபிண னிங்குமிருப்பாள உம	
	அணடையிலுங் கட்டிக்	காப்பாள-உமக
	கற்பவருத்த மில்லாமற் கவலைகள்	
	அத்தனையுந் தலை	யேற்பாள-திருச
	சித்தமீமன்ன வென்று	கேட்பாள-மொழி
	புத்தமுதைச செவி	வாப்பாள-உமமை
	உத்தமமார்க்கத்தில்	சோப்பாள (பஞ்சவாண)

துதனபெண்பாத்துவந்து செல்லல்.

அ நீமகிழந்தால், அவள தானமகிழ்வாள, துணபம்
 நீகொளளின, அவட்குவி சாரம்-அனனம்
 நீருண்ணில, அவளபசி தீரும, இருவாகமும்
 நீச்சயமேக சரீரம்-இந்த
 ஊரிலநீலலாதபோ துறங்காள, அனனம்
 உண்ணாள், பண்ணு ளலந காடம்-நீர்
 ஊமைகுருடா னாதுஞ்செயவாளுமக
 குரிமையாய ராஜேப சரம்-அனல்
 யாமாதருடனீர்தரு சாரம்-செயில
 வரும்வ ஞுடைய சிஷ் ரேம-அதர்
 கொருநாளுமில்பரி காரம்

(பஞ்சவாணக)

க. பாவமநீர்செய்யசொன்னாதுஞ் செயயாது, லேறே
 பண்ணுளுமககப சாரம்-பெறும
 பாலாகருநலவழி காட்டித், தினமும்
 படிப்பிப்பாள வேதாத சாரம்-வந்து
 தாவுமெளியவாக கிலையெனனமலே,
 தாய்போற் செயவாளுப காடம்-செவந
 தாழினும், ஏழைக்குத் தானுண்ணுமனததைத
 தந்து, மெலிவாள சரீரம்-தம்
 யந்தியு மேநமல காரம்-செய்யும
 சுநகரி சீலமவிஸ தாரம்-உமக
 கந்தமின னேநலல் தாரம்

(பஞ்சவாணக)

க0 பாடிமபகிகைபு மகாநேயகொண்டாலும்
 பாததா வேலைக்குபின வாங்காள-உந்தம்
 பக்தமொன்றேகோடி லக்தமெனநெண்ணிப
 பலதுணபம் வந்தாலும், ஏங்காள-பெற்ற
 தாபும, பிதாவும நிகானேதையகன
 தாமரைப்பாதகதை நீங்காள-நல்ல
 சக்தியிந்ததை, புத்தியினமந்திரி
 சட்டக குடி கனம் பாநீகாள-வேலை
 சட்டமுடியுமுன் துங்காள-என்றுங்
 செட்டவளென்றுபோ வாங்காள-உமக
 கிட்ட முள்ளாள, பழி மீயாங்காள

(பஞ்சவாணக)

பெண்மதிமாலை,

தங்களுக்குப் படிப்பிகுமபடி

ஸ்திரீகள்

புருஷர்களை வேண்டிதல

இராசம-நாகநாமககிரியை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

விசையையாபடிப்பியுங்கள் - நயையெய்து

விதந்தையாபடிப்பியுங்கள்

அதுபல்லவி

உத்தமாராசனே 'சுசுதிபிரமாசனே'

உங்கட்குக்கண்களான பெண்களாமெங்களுக்கு

வீகதை

சரணங்கா.

க. கிருத்தமாயேலைகளெல்லா

நோந்தின புஸ்தகங்களே

வருத்தமநீர்ப்படக்கண்டீரல, மனந

வண்ணங்களபாடிக்கொண்கொல

மாட்டோமோ

மீட்டோமோ

காட்டோமோ

ஊட்டோமோ

முடிப்போம், வேலை

படிப்போம்

துடிப்போம், கீத

பிடிப்போம், பாட

வினை

நயன

சுகம

நல்ல

விததை.

உ. வரவுசெலவினகணக்கெழுதி

வகைவகையுடுபுகளுமகூகுத

பரவுமபலதொழிலீர்ப்பண்ண

பகூண்குகறிகளுஞ்செய்ய

படியோமோ

விடியோமோ

முடியோமோ

பிடியோமோ

வைப்போம், பல

தைப்போம்,

வொப்போம், நல்ல

தப்போம், நாங்கள்

இருள்

மருள்

அருள்

நல்ல

விததை.

௩. வாணியும் நீரும் ஒரு
வரம்பிரசாதம் உமக்கு
விணிலவட கெங்கணமேல
மெஞ்ஞானமாகக்கத்துக்காக
வெல்லோமோ ?
சுல்லோமோ ?
சொல்லோமோ ?
இல்லோமோ ?

கோதகிரமா ?
மாககிரமா ?
சூதாதிரமா ? நாங்கன
பாதிரமா, உமமை
கலவி
கவி
புகதி
நல்ல

விதகை.

௪. கொஞ்சம் நீர் கோபம் செய்யில்,
குற்றம்பொறுக்கச்சொல்லிக
தஞ்சமதாக உமை
சாகித்தியம் செய்து தினம்
தாழநதோமே ?
ஆழநதோமே ?
சூழநதோமே ?
வீழநதோமே !

அஞ்சிடுவோம், எங்கள்
கெஞ்சிடுவோம்
நம்பிடுவோம், உமமேல
குமபிடுவோம், நாங்கன
துயா
உமமைச
காலில
நல்ல

விதகை.

௫. அடித்தாலு மிகழந்தாலுங்கதி
அன்றி எங்களுக்கினிதனுனை
படித்தாற்பிழைத்துமபோவோம்பெரி
பஞ்சைகள் முகம் பாருநதுரை
பகம் பூண்டோம் !
மதம் நீண்டோம் !
இதந் தாண்டோம் !
கதமவேண்டாம் !

நீரே-உமமை
யாரே
யோரே ! இந் கப
மாரே ! உங்கள்
அரி
உங்கள்
அசங்
நல்ல

விதகை,

௬. படியாத ஆண்களுடனே
பண்ண நீர் சமத்தியீர் லவ
மடமுரு மெங்களுடன சக
மட்டு முமக கிலையோ சங்
மதிமோசம்
அதிஹாசம்
பதிபாசம்
இதிகாசம்

நேசம்-சற்றுட
லேசம்
வாசம்-செய்ய
கோசம் ! இது

வரும
மனம்
அற
உடன

விதகை

எ. விதத்தையிலலாப புருஷனசெய்கையைப் பாரும-அந்த
விதமல்ல வோபடியா மட வாரும
உததம்பையேவிருமபுவிர் நீரும-கலவி
உணராவிட்டாறகுணமெப்படி ச சேரும-இதை
ஓரீரோ! முகம
பாரீரோ! துயா
சிரீரோ! தயை
கூரீரோ! நல்ல

வித்தை

அ. படி கதால மிருகம்போலானா சுழிப்போமோ! என்றும்
பரபுருஷா முகத்தில விழிப்போமோ!
அடிக்காலுமுகங்கோணிச சுழிப்போமோ!-கலலா
தவா கணவரானலும ப்ழிப்போமோ! பல
அணிவேண்டோம, நல்ல
துணிவேண்டோம நல்
மணிவேண்டோம, காமப
பிணிவேண்டோம, நல்ல

வித்தை

க. உததியோகந தந்தாலு மொருகைபாபபோம-தினம்
உதவி செயதுங்களை தொழிலகளைத் தோப்போம
பகதியாயக்குடித்தனந தலை யேற்போம-கலவி
பாலாககுப்போதித்து நலவழி சோப்போம-என்கள்
பதநீரே, சாவ
நிதிநீரே, திண்ட
கதிநீரே, கன
மதிநீரே, நல்ல

வித்தை

டி. இவில நீர் தூங்கின பின்னாம படுப்போம, நீங்கள்
எழுமுன எழுந்துவேலைகளைத் தொடுப்போம்,
தருமவீதிகளென்று பெய ரெடுப்போம-நாங்கள்
கனககம் வேகநாயகனை அடுப்போம-மிகத்
கழையோமோ, கலவி
நுழையோமோ, உமை
அழையோமோ, ஜீவன
பிழையோமோ, நல்ல
விதகையைப் படிப்பியுங்கள், தயையெய்து
விதகையைப்படிப்பியுங்கள்

படிப்பங்குமபடி'வண்டல

இராகம்-மோகனமீ-தாளம்-அதி,

பல்லவி,

கேளும், பூமான்களே! கிருபைவத

காளும சீமானகளை

அனுபல்லவி

நாளுங் கதி யிலலா எங்கனமேல வாமமோ?

காளுந் தாசிபோல தளருகல காமமோ?

கேளும்,

ரரணங்குலா

க. காலேக்கு மாலைக்கு மூலைக்குள எங்களை

ஆலைக்கருமபுபோல

கேயத்திபாக

சாலைக்கு மனமத லீலைக்கு மேவின

வேலைக்கும் எங்களை

மாயத்திர

மூலைக்கல்விநாங்கள் வாசித்தாலா

பத்தோ

மூடப்பெண் கொளவி ருமக்குப் பெரும பிதகோ?

ஒலைக் கிரந்தங்க ளுங் சளபாட்டன சொதகோ?

உமககெனன காணுந் கலைமேற றலை பத்தோ?

கேளும்

உ. ஆதியிற் பெண்ணுலே மேதினியோகளுண

டானவகை

மறத்திரோ? பெண

சாகி புருஷனிற பாதிமெனன மனு

நீதியை யுநதுந

திரோ!

பாதி யுடலை பறக்க

விடலாமோ!

பாவ புண்ணியந தெரியாமற

கெடலாமோ!

நீதியிலலா தெமமை நீந்தித

திடலாமோ!

நீந்திததுமபின னெனங்களை நீர்

தொடலாமோ!

கேளும்.

ங. நாரியரை ஒரு காரியம்லலா

நடைபிணமென நெண்ணி

நீரே! தேவர்

ஊறிற பெண்கள கொண்ட சீரினை யாகிலும்

உற்றுப்பாரு மைய

மாரே

பாரி தனை நாவில வைத்தான பிதா

மகன

பாகரு சிரம வைத்ததாற சிவனமா

சுசன

மாரபில வைத்தான ஹரி பெண்திருடன

சுகன

மங்கை கேடிச்சுநதி வந்தான கரி

முகன

கேளும.

ச. உங்கட்குதவியா யெங்களைத் தேவனுண்
டாககியதையறி யீரோ! செலவ
மங்கையுடன் கலவி கற்கை முதலானோ
மாதிரென்று குறி யீரோ!
எங்களை யலலாமல நீங்கள் தித்திரோ!
ஏறி யாகாயக திருந்து குத்திரோ!
அங்கப்பா லுண்ணாமல தேகம் உதித்திரோ!
அடிமை மெய்நெய்கள்கலையில் விதித்திரோ!

கேளும

இ. போதகயூரோபு மாதாக்கைகண்டு
பொங்கிப் பொருமைகொண் டோமே, என்றும்
பேதமில்லா இந்நியா தனிலநாங்கள்
பிறந தென்னலாபங் கண்டோமே
நாதக கலவிக் கு நகைளநத முகையே
நாங்கள் விருமயோம நவரதந மாலையே
வேதநாயகன செய பெணமதி மாலையே
வேணடினோம தாரும், விடோமஉங்கள் காலையே

கேளும, பூமானகளே? கிருபைவைத்
தாளும சீமானகளே?

பெண்கலவ

இரத்த தேசத்துப் பெண்கள் கலவி யிலலாமையினால் அஞ்ஞான இருளில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்களென்பது யாவருக்குத் தெரிந்த விஷயமாயிருக்கின்றது. பெண்களுக்குக் கலவி ஆவசியகமென்பதைச் சிலா ஒப்புக்கொண்டாலும், அநேகா பெண்கள் படித்து என்ன உத்தியோகஞ் செய்யப்போகிறார்களென்றும், அவர்கள் படித்தால், பருஷருக்கடங்கி நடவாமல் வித்தியாகாவததினால் கெட்டுப்போகிறார்களென்றும் துராசேஷபஞ்செய்கிறார்கள் தெய்வபகதியும் விவேகமும் நற்குணங்களும் உண்டாவதற்காகக் கலவிகற்பதேயல்லாது உத்தியோகமே செய்வதற்காகவோ? அல்லவே நெல்லுக்கிறைக்கிற தண்ணீர், புலமுதலிய பூண்டுகளுக்கும் உபயோகமாவதுபோலவும் பானத்துக்காக வெட்டுகிறகுளம் ஸநாநமுதலியவற்றிற்கும் உதவுகிறதுபோலவும், பழத்துக்காகவைக்கும் விருஷ்டம் நிழலமுதலியவற்றிற்கும் உபயுக்தமாவது போலவும், புத்தியின் அபிவிருத்திக்காகப் படிக்கப்படுகின்ற கலவி உத்தியோக முத்தலியவற்றிற்கும் சாதனமாகிறதே தவிர படிப்பதற்கு உத்தியோகமடிகு காரணமென்று சொல்லது குலலாவுக்காகத் தலையேயல்லாமல், தலையாகக் குலலா அல்லவென்று சொல்வதற்குச் சமானமாயிருக்கின்றது.

சரீரத்துக்கு ஆகாரம் எப்படியோ அப்படியே கலவியானது புத்திக்கு மிகவும் ஆவசியமாக யிருக்கின்றது. நாளுக்குநாள் வளர்கின்ற சரீரத்தைச் சுவாமி நமக்குக் கொடுத்திருந்தாலும் அதற்குத் தகுந்த ஆகாரங்களைக் கொடுத்ததுச் செளக்கியத்துக் கடுத்த காரியங்களையெல்லாம் நாமேதேடிகொள்ளாவிட்டால், சரீரம் வளரமாட்டாதே அப்படியே கடவுள் நமமை ஞானாதமாவாகச் சிருஷ்டித்திருந்தாலும், நமமுடைய சுபாவஞானம் எவ்வளவும் போதாமலிருப்பதால் கலவியென்கிற ஆகாரத்தைக்கொடுத்துப் புத்தியை அபிவிருத்திசெய்யவேண்டியது நமமுடைய கடமையாயிருக்கிறது.

“செவிகுண விலலாத போழ்து சிறிது

வயிற்றுக்கு மீயப் படும”

என்று திருவள்ளுவநாயனாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்

நமமுடைய மனம் எப்படிப்பட்டதென்றால், ஒருகணப்பொழுதாயினும் சுமமா இராமல் பூமண்டலம், ஆகாசமண்டலம் முழு

வதும் சஞ்சரித்துச் செல்கின்றன. நாம் சமமாய் நுநதாலும், வேலைசெய்தாலும், படுகதிருந்தாலும், ஈதத்தினை செய்தாலும், தன்னுடைய சஞ்சாரத்துக்கு எப்போதும் ஓயவில்லை, தனக்குக் களைப்புமில்லை, இளைப்புமில்லை, எனலும் இத்தன்மையது இப்படிப்பட்ட மனத்துக்குக் கலவிமென்கிறதுணைவ நிலலாவிட்டால், கடிவாளமிலலாக குதினாபோலவும் கண்டபடி திரியுந் குறங்குபோலவும் கரைகடங்க மெள்ளம் போலவும், கட்டுக்கடங்காக கார்ப்போலவும் அதுதேச மெல்லாதிரிந்து நமமைத் தூக்குணமாகிய காட்டிலும், மேட்டிலும், கலலிலும், முள்ளிலும், இழுத்து, முடிவில் நரகமென்கிற பாதாளத்தில், தள்ளிவிடுமென்பகறகு எவ்வளவும் சந்தேகமில்லை, இரக்க காரணத்தைப்பற்றிய ஆண்பிள்ளைகள் உத்தியோகஞ்செய்ய விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும், அவர்களுக்குப் படிப்பிப்பது வழக்கமா யிருக்கின்றது.

பெண்களுடைய மனமும், புருஷர்களுடைய சித்தமும், ஒரே தன்மையா யிருப்பதால், பெண்களுக்கும்மட்டும் கலவியை போதிப்பாவிட்டால், அவர்களுடைய சித்தம் எப்படி நன்மாகக்கூதிலே தீலெகொள்ளும்? “காக்ககொரு குதியையும் வேண்டும், காற்றைப் போலப்பறக்கவும் வேண்டும்” எனப்பதுபோலவும் “புலுண்ணுத பசுவும் வேண்டும் பூரணமாகக் கசக்கவும் வேண்டும்” எனப்பதுபோலவும் வதிகார படிக்காதவர்களாயிருக்கவும் வேண்டும், உத்தமிகளாய் நடக்கவும் வேண்டும் என்றால், எப்படி நம்முடைய மனோதம் நிறைவேறும்? மாவுக்கும் ஆசை பணியாரத்தாக்கும் ஆசையா?

“விடுவதென மக்க னையா இலங்குநால்
கற்றாரே டேனையவா”

மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் எவ்வளவு பேதமோ, அவ்வளவு பேதமுண்டு கற்றவாக்குந் கல்லாதவாக்கும், என்று திருவள்ளுவ நாயனார் சொல்வதுபோல ஆண்பிள்ளைகளுக்குள் படித்தவனுக்கும் படியாகவனுக்கும் உள்ள பேதத்தை நாள்தோறும் காண்கிறோம். படித்தவன் கூடியவனாயில் கண்ணுடைய படிப்புகுத்தகுந்த புத்தியும் நல்லொழுக்கமும் யாகொருமானமான சீவனஞ்செய்யக் குருந் திறமையும், உளவனாயிருப்பான படியாகவெனினு எனினும், பரமகண்டனாய் மாடு மெய்க்கவும், விறகு தூக்கவும், மண்கல முகலியவைகளை வெட்டிச்சாக்கவும் மற்றும் பல கஷ்டமானவேலைகளை செய்யவுமே படியாகப்படுகின்றன. மேலும், கொலை, திருடு, கன்னம், பெருங்கொள்ளை முதலான குற்றங்களைச்

செய்கிறவர்களெல்லாம் படியாதவர்களே அன்றி, படிக்கவாசன அருகருற்றங்களில் ஏகேனும் ஒன்றைச் செய்வது மிகவும் அரிது ஆடவர்களுக்குள் சுற்றவனாகும் கல்லாசவனுடைய வண்ணத்தையுடைய கும்படியான இவ்வளவு பரதூர விதநியாச மிருசகுமபோது, பெண்களுக்கு மட்டுமபடிபாமலே சகலசகுமசகலம் உண்டாகுபென்று நினைப்பது வீணே படிபாத ஸ்திரீகள் வீசா ரடவுளுடைய கிருடையால் இவ்வளவாவது நல்லவர்களாயிருப்பதற்கு நாம் அச்சரிப்பபட வேண்டியதைவிட்டு, அவர்களில் சிலா சுற்றகுணமுள்ளவர்களாயிருப்பதற்கு ஆச்சரியப்பட இடமேயில்லை கலவாத ஸ்திரீகள் விவேகிகளாயிருப்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமென்றால், முடல்கள் அடவா, முடல்கள் அந்த ஆட்டத்தைப் பார்த்து சந்தோஷிக்கவும், உண்களபாடவும், செவிடாகள் அந்தப்பாடடைக கேட்டு மகிழ்வுறுகட்டாள் எவ்வளவு அதிகசயமோ அவ்வளவு அதிகசயநான்

பெண்கள் கலவி கற்பத்தினால், அவர்களுக்குப் பதிலிரதாதாய்ப்பு முதலிய சகுணங்கள் அதிகரித்து, புருஷன்மேல் உண்மையான பக்தியும் விசுவாசமும், உண்டாகுமே தவிர, அவர்கள் ஒருநாளும் புருஷனுரோகிகளாகமாட்டார்கள் நாம் இப்படிச்சொல்வது உண்மையென்பதற்கு எல்லாக் கலவியும் உணராதது புருஷர்களமேல் மாறாதேசமும் அன்புமுள்ள ஐரோப்பிய ஸ்திரீகள் சாரிசளாயிருக்கிறார்கள் புருஷர்களில் சிலருக்கேசலவி சற்றும நற்குணமுண்டாகாமலிருப்பதுபோல, ஸ்திரீகளிலும் சிலா விநதையை அபரிபாசிதமும் பிரயோஜன மடையாமற் போனாலும் போதலாம் அந்தகாரணத்தைக் கொண்டு ஸ்திரீகளுக்குப் படிபடுகக்கூடாதென்று சொல்வது முறையும் பொருத்தமில்லாததாயிருக்கிறது

ஒருவன் கணபெணராதிருக்க கண்ணிருந்தால் அந்நியபுருஷர்களைப் பார்ப்பாளென்று கண்ணிலலாத குருடியைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளா சமம்திப்பானா? சிலசமயங்களில் பிள்ளை குரு தாய் பால் கொடுக்குமபோது பால் புளையேறிப் பிள்ளை இறந்துபோகினால் பிள்ளைக்குப் பால் கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லலாமா? சகல பிராணிகளுக்கும் ஜீவாதாரமாயிருக்கிற மழை, வெயில், காற்றுமுதலியவைகள் சில சமயங்களில் சிலருக்குச் சேகத்தை வண்டுபண்ணுவதினால், மழை, வெயில், காற்றுமுதலியவைகள் வேண்டாமென்று துணியிட்டு மறிக்கலாமா? அப்படியே விநதையாபரிபாசகதினால்

ஆயிரத்திலொரு ஸ்திரீ அகங்காரங்கொண்டு கெட்டுப்போனாலும் அத்தலை மஹ ஸ்திரீகளையும் படிக்கக்கூடாதென்று விலக்குவது யுக்தமல்ல, மத்தியானகாலவெயில் மஞ்சள் சிறமாகத் தோன்றுவது, காம்போசகணனில் குற்றமேயல்லாது, வெயிலின்குற்றமல்ல, சாக கனா கசபத்து வாயக்குற்றமே அல்லாது, சாக்கனாயின குற்றமல்லவே குறுணி மையிட டாலும் குருடடுக்கண் நல்ல சண்ணாகாது போல, சிலா படி ததுக்கிருந்தாபலிருப்பது சபாவதுறகுணமே தவிர, கலவியாலவந்த குற்றமென்று சொல்வது அசங்கதம்.

‘பொருதுதற் சீலதெறி பூவை கற்பது
குருதியே மீதுடைய நேயத்து போமெனல
வருத்திடா னுயிர் சரு மருகை மானிடா
அருந்திற் சாவென றறைத் லொக்குபே’

கல்கலவியை உணருகிற ஸ்திரீயினுடைய கற்பானதுதிருந்தி ளளருமல்லாது, கெட்டுப்போமென்று சொல்வது சாகுபயினை நீடி த்திருக்கரசெய்யும், தேவாமிதத்தை மனிதர்கள் பிசித்தால், இறந்து போவார்களென்று சொல்வதற்குச் சமானமென்று நீதிநூல் மாக பாப்படிப்பிடித்த லென்னும் அதிகாரத்திற் சொல்லப்படுகிறது

சாவலோக காதகாவும், சாவஜீவ கயாபரமும், சாவாநகரியாமி யும், சாவவிபுலம், தாமஸ்வரூபியும், அகிலாண்டகோடி பிரமமாண்ட நாயகமும், ஆதிபுத்தமில்லாதவரும், மனோவாசுகுட செட்டாசவரும், பஞ்சோத்திரியங்கட்கு அதிதரும், தேவாதிதேவரும், கோடி சூரியப் பிரகாரமும், பூகங்களுக்குச் சாரணபூதரும், சூரியனுக்குச் சூரியனும், உடலுக்கு உடலும், உயிருக்குயிருமாய், இந்த உலகத்தைப்போல ஆரத்தகோடி உலகங்களையும், அநந்தகோடி சந்திரசூரிய நக்சத்திரங் களையும், உண்டுபண்ணி, அவைகளை ஆகாரமின்றி அநந்தத்தில் நிறுத் துகதாப்பவரும், கற்பகோடி கால்வசனை நிமிஷமாகக் கழிக்கிறவரும், தித்திய நிாமலிவிதிர நாககொந்த நிஷ்பிரபஞ்சப் பொருளும் ஆகியபகவானைக் கவி அறிவினால் அறியலாமே அல்லாமல்வேறென யினாலும் அறியக்கூடாதே

நபமைஞ்ஞாலுதமாவாகப் படைத்து, கமக்காக அஸ்திபாரம தூண்கள் முதலியவைகளிலல்லாமலே பூமியாகிய பெரிய அரணமனை யாகக்கட்டி, ஆகாரமண்டபம் வளைத்து, நக்சத்திரங்களாகிய முதது மேற்கட்டி தூக்கி, பெப்பும் செய்வுர்திரியும் ஆண்டுக்கோலுமிலாத

சுத்திர சூரியாமுகலிய சிபங்கனையேற்றி, புலபூணமுதலிய பரசை
மதங்கமபாங்களைக் கீழேவிடிக், ஸ்வாணகோடிகளாலும் நவாதங்க
களாலும் நானூவிந வினோக விசுத்திரமாகச் சித்திரமண்டபத்தை
அலங்கரித்து, மதுரமான கனிவாகங்களும், பரிமளபுஷ்பங்களும்
நிறைந்த சோலைகளையும், சிங்காரதேவோட்டங்களையும், மலைகளாகிய
உன்னதரங்காசனங்களையும், நதி, ஏரி, குள முதலிய நீராமுகுறை
களையும், தாமரைத்தடங்களையும், ஆனை, குதிரை, மீனம் முதலிய
வாகனங்களையும் கொடுத்தது, சமுத்திரங்களும் மேகங்களும்
மேளவாததிகக் காரங்களையும், அன்னம் மயில முதலிய நாடகசாலை
பெண்களையும், குழில முதலியபகரினாகிய சங்குகளிலாவனகளையும்,
மேககடங்கலால் நீரிறைசுகிற ஆகாசப்பெண்ணையும், வாய்வாகிய
ஆலவட்ட சாரணையும், அக்கினியாகிய சமையறாசாரணையும், சம்பள
மில்லாத ஊழிபககாரங்களாக நியமித்து, பின்னும் எண்ணியுடியாத
நன்மைகளையும், சுகபோகியங்களையும் நமக்குக் கௌரவிய பரம
தயாள மூர்த்தியைக் கற்றறிந்த ஞானிகள் உணர்வார்களேயன்றி,
கற்றறியாத மூடஜனங்கள் எப்படி உணர்வார்கள்.

பூகோளம், அண்டசாஸ்திரமுதலிய நூல்களைப் படியாவிட
டால், கடவுளுடைய பெருமையும், சருவசங்கதியும், மகிமைப்பிரகாச
மும், ஸ்திரீகளுகு எப்படி விளங்கும்? சவாமியினுடைய மகிமையை
அடையாத ஸ்திரீகளுகு அவாமேல எப்படி பந்தியுண்டாகும்?
அசுந்தரம் மாயிருக்கிற வேதவிதிகளையும், நீதி சாஸ்திரங்களையும்,
படித்தறியாத பெண்கள் எப்படி நலவழியில் நடக்கச் செய்யும்? நோவி
லிலதான் கெயவமுண்டென்றும், கோவிலிலிருக்கிற விகிரகங்களைக்
தவிர வேறே கெயவமில்லையென்றும், நீனைக்கிற பாமரஸ்திரீகள்
மேற்படி விகிரகங்களிலலாத வீடுகளிற பாவங்களாசெய்ய அஞ்ச
வார்களா?

ஸ்திரீகள் படியாவிட்டால் யானையையும் மலையையும்பாதத
குருடாககையாக வல்லவோ முடியும்? அக்கதைகள் வருமாறு —
சிலகுருடங்களையானையே அறிந்ததுகொள்ள ஆசைகொண்டு, யானைக்
காரனுடைய அனுமதியால் யானையைக் கைகளால் தடவிப் பாததா
களாம் வால்தைதடவி அறிந்தவன், யானைவிளக்கு மாறுபோலிருக்கிற
தென்றும், கால்தைதடவி அறிந்தவன், யானை உரப்போலிருக்கிறதெ
ன்றும், காதைதடவி அறிந்தவன், யானை முறம்போலிருக்கிறதென

‘‘ஹம், துதிகரையைக் கடங் அழிச்சவன், யானை கைகையோலிருந்
கிறதென்றும், சங்கரில நாபகிதநா சொண்டாரசனம் ஒருரு
டன மலையைப்பாசக விருப்பங்கொண்டு மலைக்குப்போகிறவர்களைத்
தொடர்ந்துபோய், கனையெட்டி எவ்வளவில் மலையைத்தடவிப்பா
த்து, தனையெட்டி உயரந்தான் மலையென்று சாதிக்காளும அப
படியே கல்லாதபெண்களுக்கு எவ்வாறிச்சபும பிரமஞானமும உண்
டாவது அசாகதியமல்லவா’’

கடவுளியுடைய திருவிய ஸ்வரூபத்தைச்சூழித்தும் நேதாநக
விஷயங்களைச் சூழித்தும் கல்லாத பெண்களுக்கு எவ்வளவுதான்
போகிக்கூடிய கொடின் சாசில் சங்கைகளைத் துப்போலவும், குருட
னுக்குமுன் பந்தம் ஏதாவது பிடித்ததுபோலவும், சுவிலைமையெய்தது
போலவும், சாட்டுகெடுக்கக் கிஷ்கிப்போலும், அப்போதே விபாகக்
மாயப் போவதே யொழிய உபயோகமாகாது

குருமார முதலானோ சொல்லுகிறசாதாரணமான பிரசங்கங்
களுக்குக்கூடக் கல்லாத ஸ்திரீகள் ஆததங்கண்டுபிடிப்பது வருந்
தமாயிருக்கிறது அவர்கள் செய்கிற ஆததமெல்லாம் அநாததமே
அவர்களுக்கும் பெரியவார்களெல்லாம் ஞானப்பொருளோ தாலாட்
டாகமுடிகிறது எப்படியென்றால் குருமார முதலானோ பிரசங்க
மஹாபித்தவுடனே கல்லாதஸ்திரீகள் அப்பிரசங்கத்தையொருநே
அறிந்துகொள்ளக் கூடாமையால், மனஞ்சோம்பித்துங்கிழி ஆரம்
பிக்கிறார்கள் தாலாட்டு முடிந்தவுடனே பிள்ளைகள் விழித்துக்கொ
ளவதுபோல, பிரசங்கம் முடிந்தவுடனே ஸ்திரீகளுடைய நிகதிநா
யும் முடிந்து விழித்துக்கொள்ளுகிறார்கள் கல்லாதஸ்திரீகள் வீண
மோபோசன பொன்றத்தானே! கேள்வியின் பிரயோஜனத்தையு
மிழந்து, இரண்டுமொட்டவாசளாய்ப் போகிறார்கள், புருஷர்களே,
ஸ்திரீகள் இப்படிப்பட்ட ஸ்திதிபிவிருப்பதுதான் உங்களுக்குச் சந்
கோஷம்

கலவிக்குத் தெய்வமாகிய சரஸ்வதியே பெண்ணென்று சொல்
லுகிற இந்தக் கேசத்தர்கள் பெண்புமாயிருக்கிற கலவியைப்
பெண்கள் படிக்கக்கூடாது என்று சொல்வது பூர்வோத்தரவிரோதமா
யிருக்கிறதே புருஷாசனாடைய நாவுகளிலே வசிக்கிறதென்றும்,
தண்ணீர்போன்ற ஸ்திரீகளுடையநாவுகளில், பிரவேசிக்கிறதில்லை யெ
ன்று, சரஸ்வதி பிரதிக்கொடியெய்யாமகிருக்க, பெண்கள் கலவியைப்
படித்தால் தோஷமென்ன,

உலகநிலிருந்த பலகலவிமானான பலபலகாலங்களில் பலவிஷயங்களைப்பற்றி அவாசஞ்ஞடைய ஆயுளெல்லாம் செலவழித்துக்கொண்டிருந்தான் செய்கிறதற்கு விஷயங்களை கலவியென்று சொல்லப்படுகின்றன அந்தப் பலகலங்களைப் படிக்கிறவர்கள் அந்தனை விசுவானகஞ்ஞடைய புத்தியையும் ஞானத்தையும் சுலபமாகக்கொடுக்கிறதுசொன்னார்கள் இப்படிப்பட்ட பரம்பிரயோஜனத்தைப் புருஷர்கள் மட்டும் அடைவதுகாணியாயமோப் பெண்களையும் அடையச்செய்வது சியாயமல்லவோ! இதென்ன அரியம்

பெண்கள் படிப்பது பூவீரச்சமரிகாயாஸல்லென்பதாகச் சொன்னவாறுதம் செய்கிறார்கள் பாட்டனும் சாப்பனும்படிபாடு முடாகளாயிருந்தால், பிள்ளையும் முடனாய் இருந்தேனெனினும்! தாயான உத்தியோகம் செய்யாமல் இருந்தால், பிள்ளையும் உத்தியோகஞ் செய்யாக்கூடாதாப் பிராமணர்கள் வேகம் ஒதுக்கியெனவி மறநெருக்கெழிலும்செய்யக்கூடாதென்றும், அப்படியே மற்றவாணகதாசனும் கண்கள் தங்களுக்குரிய தொழில்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும், மன்னிப்பிற சொல்லப்பட்டிருக்க, இப்போது பிராமணர்கள் வேதத்தை உபேகசூப்பாக விட்டுவிட்டு, மற்றவாணகதாசனஞ்ஞடைய தொழில்களை ஆக்கிறமிததுகொண்டு செய்யவில்லையா? வேதபாராயணத்துக்குப் பதிலாகச் சட்பாராயணமும், வைதீக ஜீவனத்துக்குப்பதிலாக லௌகீக ஜீவனங்களும் செய்கிறார்களே கலப்பை ஆயுதத்தைக் கொண்டு பூமியைஉழுது கிருஷிதொழில் செய்யவேண்டியருத்திரா இறமென்கிற ஆயுதத்தைக்கொண்டு கழிகமாகிய பூமியை உழுது ஜீவனம் செய்யவில்லையா?

இங்கிலிஷ்காரஞ்ஞடைய தாமராஜீகத்தில் நமமுடைய பூவீக வழக்கங்களெல்லாமவிட்டு, நாள்கோறும் சீர்திருத்தத்தையும் நாகரீகத்தையும் அடைகிற நாம் ஸ்திரீகஞ்ஞடைய பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்வதற்காக மட்டும் அவர்கள் விஷயத்தில் பூவீக வழக்கங்களை அனுசரித்து அவர்களை அஞ்ஞானக்கடலில் அமிழ்த்துவது நீதியா?

பெண்கள் படிப்பது புராதன வழக்கமல்லவென்று சொல்லுவது அபத்தமே தவிர யதார்த்தமல்ல. திருவள்ளுவருடைய சகோதரிகளாகிய ஓளவை, உப்பை, உருவை, வள்ளியம்மை முதலானவர்கள் கலவிகற்று அநேக பிரபந்தங்களைச் செய்யவில்லையா? அவர்களுஞ்ஞடைய பெரியபுராணத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாயன்மார்களுக்கு ஒருவராகிய காராககாலம்மையும், வைஷ்ணவர்களுடைய குருபிஷ்ணு

பாபிரவததில் கூறப்பட்ட ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய சூடிக் கொடுத்த க நாசசியாரும் பெண்களாயிருந்து கலங்கிற்று அநேகமஸ்கோத்திரப்படலகளைச் செய்யவில்லையா? அன்றியும் சீகை, திரௌபதி, சந்திரமகி, கமயந்தி, சகுந்தலை முகலானவர்களும் மற்றுஞ்சில ரிஷிபத்தினிகளும், பாண்டியன் மனைவியும், கம்பாவீட்டு ளெள்ளாடடியும், படித்தவர்களென்பது விசித்தயாகத்தோன்றுகிறதே இம்மட்டோ? தற்காலத்திலும் க நாசாடி முகலான நகரங்களில் வசிக்கிற ராஜஸ்திரீகளும் படிக்கவார்களென்பது ஜகப்பிரசித்தமல்லவா?

நாலடியார, காரிகைமுகவிய நூல்கள் மட்டும் முன்னிலையாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன ஆதலாலும் திருக்குறள், நாலடியா காசிகாண்டம் முதலிய நூல்களில் பெண்களுக்கிருக்கவேண்டிய கற்பு லக்ஷணம், முதலிய குணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஆதலாலும், புருஷர்களைப்போலப்பெண்களும் படிப்பதற்காகவே அந்நூல்கள் செய்யப்பட்டனவென்பது திருஷ்டாந்திரமாயிருக்கிறது பெண்கள் படிக்கக்கூடாதென்பது மேற்படி கிரந்தகாதகளுடைய சித்தாந்தமாயிருந்தால், அவர்களபெண் முன்னிலையாகப் பாடவும் கற்பு லக்ஷணங்களைப் பேசவும் நிமித்தமில்லைபே ஆசையால் நம்முடைய கூழிப்பை வதாழிப்பதற்கு மேற்சொன்ன கிரந்தங்களே பிரத்திபக்ஷமான விச்சபூவ சாகடிகளாயிருக்கின்றன

ஸ்ரீமதகம்பராயண பாலகாண்டத்தில், நாட்டுப்படலம்

பெருந்தட வசட பிறைநூதலாரககெலாம்

பொருந்து செவமுங் கலவியும் பூத்தலால்

வருந்தி வந்தவாக சீதலும் வைகலும்

விருந்து மன்றி விளைவன யாவையே”

என்று சொல்லியிருக்கிற விருத்தத்தைக்கொண்டு கோசலநாட்டு ஸ்திரீகள் படிக்கவார்களென்பது ளிளங்குகிறது. சீவகநிந்தாமணி, நாமக்கல்லம்பகத்தில்,

“வண்டுமொயத்தாற்றறுமநீண்டி வாழ்வவடித்ததுண்ணூல

உண்டுவைத்தணையரீயு முணாவிலாரீனாயாகி

விணடுகண்ணருவிசோர விமமுயிர்த்ததுணையயாதல்

ஒண்டொடித்தருவதன்ற லொளுகநினகவலையெனருன்”

என்ற செய்யுளான, சச்சந்தன்மனைவியும், ஜீவகன் தாயுமாகிய விஜயை பெண்பலன் படித்தவளென்று தோன்றுகிறது, மேலும், நாலடியாரில்,

குஞ்சியழகுங் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும

மஞ்சளழகும அழகல்ல - நெஞ்சகது

கல்லமயா மென்னு நடுவு நிலைமையால்

கலவியழகே யழகு.

என்று சொல்லியிருப்பதால், மயிரழகும வஸ்திர அழகும, மஞ்சளழகும, அழகல்ல, கலவியே அழகு என்பது தெளிவாயத்தோன்றுகிறது குஞ்சியென்பது ஆணமயிர்தலால், மயிரழகவேண்டுமா னால் புருஷர்களெடுத்தார்களென்கொள்ளடும் சேலை கட்டுவதும், மஞ்சள் நூல்தும், பெண்களுக்குரிய அழகாதலால், அரகஅழகு தங்களுக்குரியதென்று புருஷர்கள் சொல்லத் துணியார்களென்று நம்புகிறோம். ஆகையால், பெண்கள் படிக்கவேண்டுமென்பது மேற்படி நூலாசிரியருடைய கருத்தென்று பட்டப்படிதலபோல வெளியாகிறது

பெண்களுக்குக் கற்பிக்கக்கூடாதென்று ஒரு நூலிஹம் விலக்கப்பட்டவிலை கணக்கும், எழுத்தும் கண்ணுக்குச் சமானமென்று ஆணுக்குப் பெண்குக்கும் பொதுவாய் பலவிதவான்கள் பாடியிருக்கிறார்கள் அப்படியே.

“எண்ணு மெழுத்தாங் கண்ணெனத்ததும்,” என்று ஒளவைபுழம்

“எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப, விவவிரண்டும

கண்ணென்ப வாழு முயிரக்கு,”

என்று திருவள்ளுவநாயனாரும், சொல்லியிருக்கின்றார்களே பின்னும்

“கண்ணுடைய ரென்பவா கற்றோ முகத்திரணி

புண்ணுடையா கல்லா தவா”

என்ற குறளில் கற்றவர்களே கண்ணுடையவர்கள் கல்லாதவர்கள் முகத்திரணி புண்ணுடையவர்களென்று திருவள்ளுவநாயனார் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குப் பொதுவாகச் சொல்லுகிறாரேயல்லாமல், புருஷர்களுக்குமட்டும் சொல்லவில்லையே குருடனைச்செந்தாமரைக் கண்ணென என்பதுபோலும், அஷ்டதரித்திரமபிடித்தவனை அன்ன பூரணி என்பதுபோலும், படியாத பெண்களுடைய கண்களை நீலோற்பலமென்றும், வண்டுடென்றும், மானென்றும், மீனென்றும், மறறவிதவான்கள் எவ்வளவுதான் வாணித்தாலும், நாமொருநாளு மொப்பமாட்டோம் புண்ணென்றே சாதிப்போம் ஏனென்றால், திருவள்ளுவ

ருக்கு மறற்புலவர்கள் அஜகஜாதிர மல்லவா? கலவியென்னும் ஓஷதபபிரயோகஞ் செய்து மேலே சொல்லப்பட்ட புண்களைக் கண்களாககாதவனாயில் நாமநமமுடைய கற்பியைவிடோம் “கற்பி” என்கிற பதத்துக்குக் கலவிபென்று அர்த்தமாகிறபடியால், பெண்க ளுக்குச் சற்புவேண்டுமானால் கலவியுமேவேண்டுமென்பது அந்தப் பதச்சினாலேயே விளங்குகிறது

மதிரியம் புருஷனுடைய ஒரு சேகமென்பது சாவமதசமமகமான கால புருஷன்மட்டுமே படித்துப் பெண்சாதி படிக்காமலிருப்பது, பாசியுடலிற் பிராணனும் பாசியுடலிற் பிராணனயிலலாமலும் செய் கிறப் பிரவாய் போலும்பாதி உடலை அலங்கரித்துப் பாசியுடலை அல னகரியாமல் விடுவதுபோலும் மிருசுகிறது இது எவ்வளவு வெட்கக் கேடுமே சககலிக் கூத்துமாயிருக்கிறது

பெண்கள் படிக்கால் அவர்களுக்குச் சலவிவேசமுமுண்டாகு மாய்கால், அவர்கள் புருஷர்களுக்கு மந்திரிகளைப்போலச் சமயத் தில் புத்திசொல்வாரசள, காரியஸ்தாக்களைப்போலக் கிருக்கிருத்தியங் களை யெல்லாம் நடப்படுத்துக்கொள்வார்களா கண்களாகளைப்போல வீட்டைச் சேர்ந்த கண்களுக்களையெல்லாம் எழுந்தகொள்வார்களா தாய் போலப் புருஷர்களைச் சமரகழிப்பவர்கள், காவற்காரரைப்போல வீட் டுப் பணங்களையெல்லாம் காத்துக்கொள்வார்களா, நல்ல சுயம்பாதிக்க ிப்போலப் புருஷர்களுடைய நாவுக்கிதமான பக்ஷணங்களைச்செய்து கொடுக்கு உபசரிப்பவர்கள் வைத்தியர்களைப்போலப் புருஷர்களு டைய தேகசெளக்கியங்களுக்கடுத்த காரியங்களைக் கேடிச் செய்வா ர்களா, சங்கீதவிதவான்களபோல இன்பமான பதங்களைப் பாடியும், இவ்வுண்மையான வாக்கைக்கோப் பேசியும், புருஷர்களுடைய வருகுகங் கட்டை நிரப்பாமலா, உச்சமே சிகேதிகளைப்போலப் புருஷர்களு டைய அர்த்தங்கு உதவுவார்களா புருஷர்கள் பிசகிநடந்தால் அவா களுக்குக் குருவைப்போல உபதேசஞ்செய்வார்களா பெண்களுக்குப் படிப்பரியாமையினால் இவ்வளவு நன்மைகளையும் புருஷர்களிடமிருந் தோவது எவ்வளவு மதிவீனம் இப்போது பெண்கள்படியாதவா களா யிருப்பதினால் புருஷர்கள் தங்களுடைய தொழிலைச் சோந்த வெளி வேலைகளுடனேகூட வீட்டைச்சேர்ந்த காரியங்களையும், வகித் துக்கொண்டு இரண்டு குதிகைகள் கட்டியிருக்கின்றனடிய வண்டியை ஒருகுதிகைமட்டு மிழுப்பதுபோலத் தாங்கள் சம்பப்பட வேண்டியிருக்கிறது

பெரிய குடும்பங்களில் அநேக பதன்களும், பிள்ளைகளும், வேலைக்காரர்களும் இருக்கிறபடியால் அடிக்கடி கலகங்களும், மரஸ்தாபங்களும் உண்டாகுமே குடும்பத்தலைவி படியாத அவிவேகசிரோமணியாயிருந்தால், அவன் அந்தக் கலக சண்டைகளை நிவர்த்திசெய்யவும், மறறவர்களுக்குப் புத்திகற்பிக்கவும், எப்படிச்சாததையமாகும்? குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டவும், முடவனுக்கு முடவன் சிலம்பங் சுற்றுகொடுக்கவும் கூடுமா? நிரந்தரஞ்ஞாயிருக்கிற தலைவியானவன் வேலைக்காரர்கள் செபகிற திருட்டுகளையும், புரட்டுகளையும், மோசனங்களையுங் கண்டுபிடித்துப் பொருட்சேதமில்லாமல் குடும்பத்தை எப்படிப் பராமரிக்கக்கூடும்? “மூடன ஆஸ்திமுழுவதும், நாஸ்தி” எனப்படுபோலப் பெண்களுக்குப் படிப்பில்லாடையினால், திரவிய வஷ்டம் சம்பவிக்கவும் இடமுண்டாகின்றது

பெண்கள் படித்திருந்தால் அவர்கள் வீட்டுவேலைகளையெதிரேமேயே மறநேரங்களில் நல்ல புஸ்தகங்களை வாசித்தது தங்களுடைய புத்தியை அபிவிருத்திசெய்யவும், குழந்தைகளுக்குப் படிப்பிக்கவும் தக்கவர்களாயிருப்பார்கள் அப்படியில்லாமையினால் ஸ்திரீகள் வினாபேசம், வம்புவாதத்தைகளும், கோளும், புறவியும் பேசி, துன்பாசகங்களைச் சற்றுக்கொள்ள இடமுண்டாகிறது சிறகுழந்தைகளுக்குத் தகப்பனைவிடத் தாய்மாராகவிடத்தலை அதிகப் பழக்கமிருப்பதினால், பிள்ளையாபாபிடித்த சனியன் அரசமரகதையுங் கூடப்பிடித்ததுபோலப் படிப்பில்லாத் தாய்மரகளுடைய அறியாமையுந் தூக்குணமும் பிள்ளைகளை யுஞ் சாருமபடிபாயிருக்கிறது புருஷர்களைப் பார்க்கிலும் பெண்களுக்கு அதிக அவகாசமான நேரமிருப்பதால் அவர்கள் படித்தவர்களாயிருந்தால், ஒளவை முகலானவர்களைப் போல அநேக பிரபந்தங்களை யுண்பண்ணவும், நூதனமான காரியங்களைக் கண்டுபிடித்துச் செய்யவும், அதனால் இந்தத்தேசம் யூரோப தேசத்தைப்போலச் சீக்கிரத்தில் நாகரீகம் அடையவும், இடமுண்டாகுமெனப்பது கரதலாமலகம்போல விளங்கவில்லையா?

பிள்ளைபெற்றவளைப்பார்த்து மலடி பெருமூச்சுவிட்டதுபோல யூரோபதேசத்து நாகரீகத்தைப்பார்த்து, நாம் பெருமூச்சுவிடவேண்டியதெயலலாமல் பெண்கள் கல்விக் கல்வாதவரையில், நம்முடைய தேசம் திருத்தவேமாட்டாது, பெண்களுடைய கல்வியினால் புருஷர்க

ஞடைய கலவியும் அதிகரிக்குமென்பது பிரகாசமாயிருக்கிறது என்படியென்றால், பெண்கள் தங்களைக் கலவியில் வெல்லாமலிருக்கும் பொருடும், பரிதாசஞ் செய்யாமலிருக்கும்பொருடும், புருஷர்களுக்காக கலவியில் அதிகக்கவனமும், முயற்சியும் உண்டாகுமென்பதற்கு எவ்வளவும் ஐயமில்லை.

கலவிகலலாத பெண்கள் எவ்வளவோ அழகுள்ளவர்களாயிருந்தும் அவர்களுடைய அழகானது எட்டிமரம் பழுத்ததுபோலும் பிரேதத்தை அலங்கரித்ததுபோலும் சுத்த நீஷ்பிரயோசனமாயிருக்கிறது உயிரில்லாத மணபாவைக்கு நகைகள் பூட்டினாற்போல கலலாத பெண்களுக்குண்டாகிய அழகினால் பிரயோசனமெனின்? அவர்களுடைய வாயைத் திறந்தால் அவர்களுடைய வாரத்தை புத்திமான்களுக்கு எவ்வளவுங் கேட்கச்சகிக்காமல் காண்கடோரமா யிருக்கிறது

அவர்களிடத்திற் பேசினால் நமக்கிருக்கிற புத்தியும் மழுங்கிப் போமென்று பயப்படவேண்டியதாயிருக்கின்றது சிலபுருஷர்கள் தங்கள் பத்தினிகள் எவ்வளவோ சுந்தரமுள்ளவர்களாயிருந்தும், அவர்கள் படியாதவர்களாயும், மதுரமான சம்பாஷணை செய்வதற்காதவர்களாயும் இருப்பதால், “விட்டுப்பெண்சாதி லேம்பும், நாட்டுப்பெண்சாதி கரும்பும்” என்பதுபோல, சொந்தஸ்திரீகளை விட்டு விட்டு அழகில் மூதேவிக் கு மூத்தாளர் யிருக்கிற தாசிகள் பாத்மேகதியென்று ஒடுகிறார்கள் தாசிகள் கலவிகற்று மதுரமாய்ப் பேசுவதே யிதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது பெண்கள் கலவிகற்றிருந்தால், அவர்கள் அழகில்லாதவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களைப் புருஷர்கள் விரும்புவார்களென்பதற்கும், பெண்களுடைய கலவியானது, புருஷர்கள் தாசிகளவிட்டுக்குப் போகிறவழியை அடைக்குமென்பதற்கும், இதுவே சாட்சியமாயிருக்கிறது

ஒரு புருஷனுக்குத் தனபெண்சாதிமேல் சந்தேகமுண்டாகி, அவனைக்கண்டிருந்ததலைமணடையுள்ளவரையில் சேரநாயகனைச்சேருகிறதில்லையென்று சத்தியம்பண்ணுமபடி, கேட்டானும் அவன் புருஷனுக்குத் தெரியாமல் ஒருமணடையோடையெடுத்துத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, தலைமணடை யுள்ளவரையில் வியவிசரிக்கிறதில்லையென்று பிரமாணஞ்செய்து கொடுத்தது, பழையபடியே நடந்துவந்த

ஸ்திரீகள் புருஷருக்குக் கழுப்பட்டவர்கள்.

தாளாம இப்படிப்பட்ட படியாத ஸ்திரீகளுடைய கற்பைப் புருஷன் தடியெடுத்துக்கொண்டு காககவேண்டியதாயிருக்கின்றதே. பெண்கள் படித்தால், அவர்களுடைய கலவியே கற்புக்குக் காவலாயிருக்குமென்பது நிச்சயமே

“சிறை காககுங் காப்பெவன செய்யும் மகளிரா
நிறை காககுங் காப்பே தலை”

என்று திருவள்ளுவநாயனார் சொல்வது உண்மைதானே

புருஷர்கள் தூரமான ஊருக்குப் போயிருக்கும்பொழுது அவர்கள் அனுப்புதிற அந்தரங்கமான கடிதங்களைப் பெண்கள் வாசிக்கத் தெரியாமையினாலே அரவியபுருஷர்களிடத்திற்கொடுத்த வாசிக்கச் சொல்வதும் அவர்களைக்கொண்டே பதில் எழுதுவதும் வழக்கமாயிருக்கின்றது பொருளுக்குத் திருடனைக் காவலவைத்ததுபோலவும், கிளிகுப்பூனையையும், பசுவுக்குப் புலியையுரதுணைவைத்தது போலவும், ஸ்திரீபுருஷர்களுடைய அந்தரங்கங்களை அன்னியபுருஷர்கள் அறிவது எவ்வளவு பிரமாதமான காரியம்? படித்திருந்தால் அவர்கள் சுயமாகக் கடிதங்களை வாசிக்கவும் மறுமொழி யெழுதவுங் கூடுமானதாயிருக்கும்ல்லவா?

ஸ்திரீகள்படித்தால் புருஷர்களுக்கு அடங்கமாட்டார்களென்று சிலாசொல்லும் ஆசைப்பதிற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறோம் பகலி எவ்வளவு உயரப்பறந்தாலும் ஆகாசத்துக்கு உட்பட்டிருப்பதுபோல, ஸ்திரீகள் எவ்வளவு படித்தாலும் புருஷர்களுக்குத் தாழ்ந்தவர்களே கவிர மேற்பட்டவர்களல்ல சிருஷ்டிக் கிரமத்தில் ஸ்திரீயைப்பாக்க கிலும் புருஷன் சிரேஷ்டனென்பதற்கு அநேக சாக்ஷியங்கள் உண்டு சகல சமயத்தார்களும் தெய்வத்தை ஆண்பாலாகப் பேசுகிறார்களே யல்லது பெண்பாலாக ஒரு சமயத்தாடும் பேசவில்லை கடவுள்முந்தி ஆணைஉண்டுபண்ணிப் பிறகு பெண்ணை உண்டுபண்ணினதாகச் சகல மதஸ்தார்களும் நிராக்ஷேபமாக அங்கீகரிக்கிறார்கள் சரீரபலம், தைரியம், பராக்ரமம், விவேகம், அறிவு முதலிய சாமாத்தியங்களில் ஸ்திரீகளைப்பாக்கிலும் புருஷர்கள் விசேஷித்தவர்களென்பது நீஸந தேகமாயிருக்கின்றது சிலஸ்திரீகள் மேற்கண்ட சாமாத்திய விஷயங்களில் சிலபுருஷர்களுக்கு மேற்பட்டிருந்தாலும் இருக்கலாம் ஆனால் அப்படிப்பட்ட சாமாத்தியமுள்ள பெண்களையும், புருஷர்களையும்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. ILV.S. JYERANMURRAY

பெண்களின்

எண்ணிப் பாரக்குமிடத்தில் புஜபலபாக்கிரமும் புத்திச்சூண்யமும், விவேகமும் உள்ள புருஷர்களுடைய தொகை அதிகாரிகு பெண்பத மகு அறபமும் சந்தேகமில்லை ராஜர்கள், மந்திரிகள், பிரதானிகள், தலகாததர்கள், படைவீரர்கள் முதலிய சகல அதிகாரிகளும் மறற உத்தியோகஸ்தார்களும், புருஷர்களே தவிரப் பெண்கள் அல்லவே

இங்கிலீஷ் தேசமுதலிய சிலதேசங்களில் தவிர இதரதேசங்களில் எல்லாம் பெண்கள் பட்டாபிஷேகத்துக்கு அருகாகின்றன திர ஸ்கரிக் கப்படுகிறார்கள் இங்கிலீஷ் தேசத்திற்குட ராஜகுடும்பங்களில் புருஷசந்தி யில்லாமற் போனால் மட்டுமே ஸ்திரீகளுக்கு பட்டங் கட டலாமென்கிற விதி யிருக்கின்றது,

சத்துருக்களுடன் யுத்தஞ்செய்து செய்திகல், துஷ்டங்க்கிரக சிஷ்டப்பிரபாலனம் செய்தல், சட்டசாஸ்திரங்கள் உணடுபண்ணுதல், பாலம், இருப்பப்பாறை முதலியவைகளைக் கட்டுதல், ஆறு, குளம், ஏரி முதலியவைகளை வெட்டுதல், காடுவெட்டிக் கரம்பு திருத்திப் பயிரிடுதல், தேசாதரங்களில் தீபாதரங்களில் சென்று வியாபாரங் கள் செய்தல், நாட்டிலும், காட்டிலும், கடலிலும், கரையிலும் பல விதமாகப் பாடுபடல் இவைமுதலிய தேசநன்மைக்கடுக்க சகலகாரி யங்களும் புருஷர்களால் நடத்தப்படுகின்றனவேயல்லாமல் பெண்கள் அநதவேலைகளுக்குச் சத்த அசமாதங்களாயிருக்கிறார்கள் அவர்களு க்குச் சகஜமான தூபபலம், அநைரியம், பேதமைத்தனம், நாணம், அச்சம் முதலிய குணங்களாலும், காப்பம், பிரசவம் முதலிய துன்பங்களாலும் அவர்கள் கஷ்டமான தொழில்களுக்கும் மறறை உத்தி யோகங்களுக்கும் அசக்தர்களென்பதை அவர்களே நாவீவாதமாக ஒப்புக்கொள்வார்கள்

ஒரு தேசத்துக்கு இரண்டு அரசர்களிருந்தால், தேசகாரியம் எப்படிச் சரியாக நடக்கமாட்டாதோ, அப்படியே ஒரு குடும்பத்து க்கு இரண்டு யஜமான்களிருந்தால், குடும்பகாரியம் ஒருபோதும் செவ்வையாக நடக்கமாட்டாது, ஆகையால், ஒவ்வொரு குடும்பத்து க்கும் ஒரே யஜமானிருக்கவேண்டியது முக்கியம் சரீரசக்தியிலும், புத்தியிலும், விதையிலும், தேசகாரியங்களை நடப்பிக்ருந்திறமையி லும், குடும்ப சமரஸூனை செய்வதிலும் விசேஷசமாததர்களான புரு ஷர்களே யஜமானத்துவத்துக்கும் யோக்கியர்களானதால் ஸ்திரீகள் தெய்வத்துக்குப் படிந்துநடப்பதுபோலப் புருஷர்களுக்கும் படிந்து நடக்கவேண்டுமென்பது வேதவாக்கியமாயிருக்கின்றது.

படியாபபெண்கள் பாலாக்குச சத்தாரு.

மேலும் ஆதியிலபெண்ணைவள முந்தியபாவஞ்செய்து புருஷ னையுங் கெடுதக ளாக்லால், அவளமேல புருஷன் அதிகாரஞ்செலுத்த வும் அந்த அதிகாரத்தாக்கு அவள் உட்பட்டிருக்கவும், பிரசவவேதை முதலிய துன்பங்களை அனுபவிக்கவும், தெய்வசாபம் பெற்றுக்கொ ண்டவளா யிருப்பதால் அவள் எவ்வளவு படிக்காலும் புருஷனுக்கு அடங்கி நடக்கவேண்டியவளேயல்லாது, அதிகக்கிரமிக்கக்கூடாது

ஆகதும் சுத்தியாகிய நெஞ்சிலக்கணை தெரியாதவளுக்குப் பஞ் சலக்கணை தெரியாது : லெனென? புருஷன்மேல இலக்கியமில்லாத வளுக்கு லக்கியம் (இலக்கியம்) தெரியாது பிரயோஜனமெனன? இங் கித தெரியாதவளுக்குச் சங்கீதத்தெரியாது சபலமெனன? வீட்டுக் காரியந தெரியாதவளுக்கு நாட்டுக்காரியநதெரியாது நனையெனன? பாகசாஸ்திரந தெரியாதவளுக்கு லோகசாஸ்திரந தெரியாது லாபமெ னன? பிண்டசாஸ்திரந தெரியாதவளுக்கு அனாடசாஸ்திரநதெரியாது காரியமெனன? ஆகையால், குணமில்லாதவளுடைய விதையெல லாம் அவிதையையே அவளுடைய ஞானமெல்லாம் அஞ்ஞானமே அவளுடைய விவேகமெல்லாம் அவிவேகமே

சகலபுருஷருக்கும் மேலான பரம்புருஷனும், பரமாத்மாவுமான கடவுளுடைய கட்டளை சாலோதகிருஷ்டமானதால், அந்தக்கட்டளைக் கும் ராஜநீதிக்கும், தாமததுக்கும் விரோதமில்லாமல், புருஷன் சொ லலுகிற சகல கட்டளைகளுக்கும் பெண்சாதி கீழ்ப்படியவேண்டிய வளா யிருக்கிறா சிலவிஷயங்களில் ராஜாவைப் பாக்கிலும் குடி கள விசேஷபுத்திமானகளாயும், கலவிமானகளாயுமிருந்தாலும், ராஜா வினுடைய ஆக்களைக்குக் குடிகள் எப்படி உட்பட்டேவெண்டியவாக னோ, அப்படியே புருஷனைப்பாக்கிலும் ஸ்திரீ புத்தியிலுமவிதை யிலும் விசேஷ பாண்டித்தியமுள்ளவளாயிருந்தாலும், அவள் புருஷ னுக்கு அடங்கி, அவனுடைய மனோபீஷ்டப்படி நடக்கப் பாதியப் பட்டிருக்கிறா அப்படியிருக்க ஸ்திரீகள் படித்தால், தங்களுக்கு அடங்கமாட்டார்களென்று புருஷர்கள் பயப்படுவது வியாதத பிரந் தியேதவிர, உண்மையல்ல

புருஷர்களுக்கு உபகாராததமாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பெண் ஜனமம் பிரியகரமாயிருக்கின்றது இராததிரிகாலங்களில் பிரகாசிக் கிற தீபங்களபோல் சமுசாரமாகிய அந்த காரத்துக்கு ஸ்திரீகளே

புத்தர்களாயிருக்கிறார்கள் விருஷத்தினர்களுக்கு அழகைக்கொடுக்கிற புத்தர்களையெல்லாம் எதிரிகள் விளங்குகிறார்கள் ஆனால் கலவியில் லாமையால் வாசனையிலலாக புத்தர்களையெல்லாம், குடத்திலிட விளக்கைப்போலவும், சாணைபிடியாக ரத்தினங்கள்போலவும் மிருக்கிறார்கள் சிலஸ்திரிகள் தெற்கு வடக்கு தெரியாமலும், சூரியன் இன்னக்கிவில உக்கிரமுன்னென்பது தெரியாமலும், தங்களுடைய கையிலிருக்கிற விரல்கள் இதனையென்று தெரியாமலும் தீரக்க முடியாத முயற்சியாகவா யிருக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட அவிவேகமுள்ள ஸ்திரிகளே நமக்குத் தாய்மாதர்களாயும், சகோதரிகளாயும், பத்தினிகளாயிருப்பதால் நமக்கு எப்போதும் மூட்சாவாசனம் நிலைத்துவிட்டது ஒருபுருஷன் படியாகவனையிருந்தால் ஒரு நிம்மது மாயினும் அவனுடன் நாம் சோந்திருக்காமாட்டோம் நம்முடைய அபுசமுழுவதும் முடஸ்திரிகளுடன் சாவகாசஞ்செய்ய நாம் சமமதித்திருப்பது சகவாசத்தோஷமோ அல்லது வேறென்ன காரணமோ தெரியவில்லை.

கலலாக ஸ்திரிகளுக்குக் கலவியின் அருமை தெரியா கபடியால் அவர்கள் பிள்ளைகளின்படிப்புகடும் விக்ரமாயிருக்கிறார்கள் படிக்கும் படி பிள்ளைகளைத் தக்கப்பன்மார்களும் உபாத்தியாயரும் கண்டிக்கும் போது, அவர்களைத் தாய்மார்கள் கண்டித்துப் படிப்புகு விகாத்தஞ் செய்கிறார்கள் புருஷனையிழந்த ஒரு ஸ்திரியினுடைய பிள்ளை கலவியில் அதிக முயற்சியுள்ளவனாய் தாய்பாட்சாலைக்குப் போய்ப்படித்துக்கொண்டிருப்பான் அவன் வீட்டிலும் பூகோளம், வானசாஸ்திரம் முதலிய புத்தகங்களை ஓயாமல் வாசித்துக்கொண்டிருப்பான் அவனைப் படிக்க வேண்டாமென்றும் கூலிவேலை செய்யும்படிக்கும் அவனுடைய காய்சொல்லியும் அவன் கேட்கவில்லை ஒருநாள் அவன் வெளியேயேயிருந்த சமயத்தில் அந்தப்பரமீசண்டாளி பிள்ளைமேலிருந்த கோபத்தைப் புத்தகங்கரிடக்கிற காட்ட ஆரம்பித்தான் அவன் பூமீசாதிரத்தைக் கிழித்து பூமியின்மேல் எறிந்துவிட்டான் வானசாதிரத்தைக் கிழித்து வானத்திற் பறக்கும்படி எறிந்துவிட்டான் அக்கினிசாதிரத்தைக் கிழித்து அக்னியிற் போட்டுவிட்டான் கூட்டல், கழித்தல், பொருக்கல், கொடுக்கல்முதலிய வீதிகளடங்கிய கணிதசாதிரத்தைக்கிழித்துத் துண்டுகளாக்கி, அவைகளைக் கூட்டிப், பெருக்கி, கழித்துக் குப்பைக்குக் கொடுத்துவிட்டான் இவ்வுண்மையினை நல்லபொயரை வைத்துக்கொண்டு விகாரம், வேற்று

மை, விதர்பம் லீபம் திரிபு, மயசரம், வழு, அவெழி முதலிய அவுஷணங்கள் அடங்கிப் அந் நூலைக் கிழித்து, ஒருமையைப் பண்பாக்கி, ரெடிஸ்குழிலாக் கி, வலவினத்தை மெல்லினமாகி, ஆண்பாலைப் பெண்பாலாக் கி, பெண்பாலையும் அலியாக் கி, விகாரப்படுத்தி, வேறுபடுத்தி, அந் நாலினகுணத்தை அகனிதகிலேயே சாட்டினான் நியாயசாஸ்திரத்தைக் கிழித்து அநியாயஞ்செய்தான் தாக்கத்தைக் கிழித்துக் குதாக்கஞ்செய்தான் இவ்வகையாக ஒருநிமிஷத்தில் தன் பிள்ளையின் படிப்பைப் பூணஞ்செய்த விட்டான் அந் ஸ்திரீ படியாமையினால் பிள்ளைக்குச் சகதுருவானுள்வாபது பிரசன்னமல்லவா 2

ஞானதேகத்தை வளர்ப்பதற்குக் கலவி எப்படி அவசியமோ அப்படியே ஸ்தூலதேகத்தை வளர்ப்பதற்கும் கலவி உபயோகமாகின்றது கலவியினால் உண்டாகிற மனோசகாக்ரமம் ஞானசந்நேஷமும் நற்குண நற்செய்கைகளும் வியாதிக் குப் பிரபந்தங்களா இருக்கின்றன அப்படியே தேகசக்தமும், கிரகசக்தமும், கிராமான அகராதிகளும், தேசசெளக்கியத்துக்கு முக்கிய சாதனங்களாயிருக்கின்றன ஸ்திரீகள் படியாமையினால் தேகசக்தம் இல்லாமலும் கிரகசக்தம் மில்லாமலும் சமயோசிதமான பரிபக்குவ ஆகாரங்களைச் செய்யாததே ரியாமலும் பரம்பலாவழக்கப்படி ஒரே தனமையான ஆகாரங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் அதனால் வியாதிக்கிடமாகி நமமுடைய தேகங்களை வைத்தியர்கள் கையில் ஒப்புவிக்கும்படி சம்பவக்கின்றது இரத்தேசத்து வைத்தியர்களில் சிலா இரத்தலோகத்து மனுஷாக்களைப் பரலோகத்துக்குப் பிரயாணப்படுத்தி அனுப்புவதில் கைதோர்த பண்டிகர்கள் அவர்களில்லாவிட்டால் பரலோகம் குடியில்லாமல் பாழாய் படுபயவிடும், இந்த உலகத்திலும் ஜனங்கள் திரளாய்திகரித்து நெருக்குண்டு துன்பப்பட்டிழைத்துவாங்கும் அந்நவதத்தியர்கள் கொடுக்கும் கைகண்டமாதத்திரை வைக்குண்டயாதத்திரை - அவர்கள் மருந்து யமனுக்கு விருந்து அவர்களுடைய சூரணமே மாரணம் அவர்களுடைய வைத்தியமே சைதகியம் அவர்களுடைய கிருத்தமேமிருத்தம் - அவர்களுடைய பண்பமேவிஷமம், பயிருக்கு மழை எப்படியோ அப்படியே பிறருக்கு வருகிற பேதி, சுதம் முதலியவோக்கமேவைத்தியர்களுக்கு யோக்கம் மற்றவர்களுக்குத் தேசத்திலுண்டாகிற வண்டி வைத்தியர்களுக்குப் பணம் இப்படிப்பட்ட வைத்தியர்களுக்குத் தப்ப

படியாத ஸ்திரீகளுடைய அறியாமையால்தங்களைப் பல்கித்
 தாக்கிக் கொண்டு உட்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள் சீயாதிபதிகள் குற
 தவானிகளுக்குக் காலவிலங்குமடமே போடுகிறார்கள் ஸ்திரீகளை
 வெள்ளை உலகைக்குப் பூண்கட்டித் துபால பாடகம், பாசா ம,
 தண்டை, சிலம்பு, கொலுசமுதனிய பல காலவிலங்குகளையும், காபி,
 தேட்டா, வாய்பல், கங்கணம் என்று பெயர்கொண்ட பல கைவிலங்
 குகளையும், முத்தமாலை, சந்திரமாரம், கண்டசரம் முதலிய பல
 கழுத்துவிலங்குகளையும்; தலைசிலகாரமென்று பெயர்பெற்ற தலைவில
 ங்குகளையும், ஒட்டியாணமென்று சொல்லப்பட்ட இடியுவிவகை
 யும், மோதிரங்கனாகிய விரலவிலங்குகளையும் தரித்துக்கொள்ளுகிறா
 கள் காதுகளிலும், முக்குகளிலும், சல்லடைகண்களப்போல துவா
 ரங்களைச் செய்து பலகைகளை மாட்டுகிறார்கள் அஞ்ஞான வடிவ
 மாகிய ஸ்திரீகளுடைய தேகங்களையும் ஞானோபதேசமநுழையாத
 அவர்களுடைய காதுகளையும் பலவினங்குகளிடஞ்சி சிப்பிபுது சீர்பா
 தான முத்கைகளைப்பாராத கண்களையும், வாசிக்காதவனையும் வில
 ங்கிட்டு சிகழியாமல் வெறுமையாய் விட்டுவிட்டகாரணம் தெரியவில்லை
 பூங்குத்தில ஒருவன் குற்றவாளியென்று தெரியும்படி அவனுடைய
 நெற்றியில் அரசர்கள் பச்சை குற்றிவிடுவதும் வழக்கமாம் இரத்த
 கொடிய தண்டனையையும் ஸ்திரீகள் தங்களுக்குத்தாங்களே செய்து
 கொள்ளுகிறார்கள் ஸ்திரீகள் நெற்றியிலும், கரசரணிகளிலும் பச
 சைகுற்றிக கொள்ளும்பொழுதும், சேகத்தில் பல ஆபரணங்களை
 தரித்துக்கொள்ளும்பொழுதும் உண்டாகிற உபத்திரவத்தைச் சங்க
 மாட்டாமல் பல்லாசகடித்துக்கொண்டும், முகத்தைச் சுழித்துக்கொ
 ண்டும், அழுகைகண்ணாடி சிந்தியமுகக்குழியிருந்தாங்கள் இப்படிப்
 பட்ட உபத்திரவத்தையுணிக் குமபடி அவர்களை யா அடித்தார்கள
 சுயமாகவே அழகுளாவனக்குப் பூட்டப்பட்ட நகைகள் அவளுடைய
 அழகை மறைக்கின்றன அழகில்லாதவன்குத் தரிக்கப்படுகிறநகை
 கள் அவளுடைய அங்கவிகாரத்தை அழிமாபெடுத்துக் காட்டுகின்
 றன ஸ்திரீகளுக்குக் கலவியென்கிற ஞானாபரணங் கிடைத்தால்
 ரதராபரணங்களென்று சொல்லப்பட்ட துன்பத்துக்குரிய விலங்கு
 களை அவர்களே வெறுத்துத்தள்ளுவார்களென்பது உண்மையே.

வித்தியாபூஷணமகிசேஷம்

கலவியினபெருமை வாசாடிகோசநம்பியிருக்கின்றது பிரகாசத் திறகும் அநகராததிறகும் புண்ணியத்திறகும் பாவத்திறகும் சுத கத்திறகும் அசுரத்திறகும் எவ்வளவுபேதமோ அவ்வளவுபேத ம செலவப்பொருளுக்கும் கலவிப்பொருளுக்கும் உண்டாயிருக்கி ன்றது செலவம் புத்தியைக்கொடுக்கும் கலவி புத்தியைக்கொடுக்கும் செலவம் கொடுக்கக்குறையும் கலவி கொடுக்கக்கொடுக்க நிறையும் செலவம் சிலநாளில் காஸதிபாம் கலவி அபிரியாத ஆஸ்தியாம் கிசல வம் திருடர்களால் அபகரிக்கப்படும் கலவியாவராலும் உபசரிக் கப்படும் செலவம் நமமைத துஷ்டாக்கையில் ஒப்புவிக்கும் கலவிநம் மைஆபத்திலிருந்து தப்புவிக்கும் செலவம் காமாகினை உண்டாகு மகலவி காமாகினை நாசமாகும் செலவாகளுடைய போயநரியதே சங்களில் அபபிரசித்தம் கலவிமானகளுடையபோ ஜகதபிரகித்த ம கலவியேதனம் கலவியேகனம் அழகிலலாகக்கு கலவியேயழகு ஆபரணமில்லாகக்கு கலவியேபூஷணம் பலமிலலாகக்கு கலவி யேபலம் துகமுள்ளாகக்கு கலவியேசகம் தரித்திராகளுக்குகல வியேபாக்கியம் ஆபத்தவேளையிற் கலவியேகவசம் கலவிநின்றத கெல்லாமதாருஞ் சிந்தாமணி

ஆற்றினமணிலையெண்ணினாலும் நகரத்திரக்கூட்டங்களை யெ ண்ணினாலும் உலகமுண்டானதுமுதல வாததமானகாலம் வராயி ல இறந்தபுரானவாக்குக தொகைசொல்லக்கூடமா அவர்களு டையபெயர்களெல்லாம் பப்பிரகாசமாய் மறைந்தபுரைய விட்டன வித்வானகளுடைய பெயர்களும் அவர்களுடைய கிரந்தங்களும் எ ன்றும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன பூர்வீகசரித்திரங்களையெ முகிப் பூர்வீகஅரசர்களுடைய பெயர்விளங்கும்படி செய்தவார்களும் கலவிமானகளை கலவிமானகளுடைய கிருபையிலாவிட்டால் அந தஅரசர்கள் இறந்தபிமிஷத்தில அவர்களுடையபெயர் அபபிரகாச மாயப்பொயிருக்குமென்பது சந்தேகமா இங்கிலாது பிரானசமுத லானஹ்ரோப்பாக்கண்டத்திலுள்ள நாகரீகமும் நீதியுமொழுகும்செ லவமும் அபூர்வமானவேலைகளும் அநதத்தேசத்தாருடைய கலவி ததிறத்தினாலும் அவர்கள்னுசரிச்சிற சத்தியவேதக கொள்கையின லும் உண்டாயினவேயல்லாமல் மற்றவைகளாலல்லவே சமுத்திர ததைக்கின்று விழுங்கியதுபோல இறந்தஇந்ததேசத்திலுள்ள கோ டானுகோடிஜனங்களைச் சிலஇங்கிலீஷ்காரர்கள் ஆளுவது கலவியி னபலத்தினாலேயல்லாமல் சரிபலத்தினாலேயே

பி ப ண க ல வி

படியாதவர்கள் எவர்களுக்கே தசகாரியங்களுையே அறிபாதவர்கள்
 கிருகிகுறாகள படித்தவர்களபூரணடலமெல்லாரு சஞ்சரிகீகிறவர்கள்
 போல பூதபவலிய லா தமாரனங்களுையெல்லாம் பலததிரிகைகளமு
 லமாகத தெர்நதுகொடுக்கிறார்கள் படியாதவர்கள் இப்போதிகுறகிற
 விதவானகளுையே அடியார்கள் படித்தவர்களுையெல்லாம் தற்காலவிக
 வானகளுையெல்லாம் பூரணிகவிசுவானகளுையும் முகமுகமாயத்திரிசித்
 துச சீமபாஷணஞ்செய்கிறவனபோல அவர்களுடைய கிரந்தங்களிலு
 ளள நீதிகளுையும் அவகாரங்களுையும் வேதாததங்களுையு கற்றுச
 கொள்கிறுறன எப்படியென்றால் திருவள்ளுவனாயுமலுளையையாயு
 ன்கண்டு தண்டம சமர்ப்பித்தது ஓ ஐயுறோ ஓ அமமையே உங்களுக்குத்
 தெர்நதநீதியைக கற்பியுங்கள் என்றுகேட்ப திபோலக குறள, முது
 னாநுகலிய நூல்கள மூலமாகசசசலநீதிகளுையும்கற்றுகொள்குகிறே
 ம கம்பநகுரு நமஸகாரஞ்செய்துஓ கவிசிரேஷ்டரோ உமதுகம்பசித்திர
 ன்களுையும் அபாரகற்பனைகளுையும் உலகேகன்களுையும் என்று யாசிப்ப
 திபோலக கம்பராகாயணமூலமாகச சகலகற்பனைகளுையும்கற்றுகொ
 ள்குகிறேம காளமேகப்புவனா மடிபிடித்துக்கொண்டுகவிராயரோ
 நீர் எங்களுமேலவசைபாடினாலும உமமைவிடோம நிரதா ஸதுதிபாடி
 நதிமமைய எங்களுக்குப்போதியுமென்று வழக்காவதுபோல அவ
 ருடையபாடல்களைக கற்றுகொள்குகிறே விரமாமுனிவருக்குச்சர
 ணஞ்செய்து ஞானசிரேஷ்டரோ சேமபாவணி, தொனலால், சதுரகரா
 திமுதலியநூல்களை கற்றித்தருளும் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்துகற்று
 க்கொளவதுபோல அத நூல்களைப்படிக்கிறேம இப்படியேபூரணிகவி
 தவானகளுையெல்லாம் ஆசாரியர்களாகவுமு சாமரணகர்களாகவும இரு
 கருநனமைபோல இலககண இலககியங்களுையெல்லாம் கற்றுக்கொ
 ள்குகிறேம

படித்தவனுக்கு உலகமே ஒருபுத்தகமாகவிற்குகின்றது பஞ்சபூ
 தங்களும் பூமியிலுள்ளமீன்கள மரங்களகடல்கள நதிகளமுதலியவை
 னும் வானத்திலுலவுரு சந்திரசூரிய நக்சத்திரங்களும் மேகங்களும்
 தத்துவஞானத்தை உபதேசிக்கிற ஞானபூததிகாரியருகின்றன பூமி
 யிலுள்ளனானுபேத ஜீவாதமகோடிகளுயுமவிரூட்சசாதிகளுையு மநதவி
 ரூட்சங்களிலுள்ள மரகதததததததததத இலைகளுயும்நவரத்தினத்தை
 யொத்த பரிமளபூபங்களையும் கற்கண்கெட்டிபோன்ற மதுரககனிக

னையும் பலவாண்முள்ள அழகியபட்டிகளைபும் கலவிமான பாகத்துப்
நேத்திரானந்ததையடைகிறான் வானம்பாடி குயில்களின் பூவைமுக
லியபட்டிகளபாடும் சங்கீதத்தைக்கேட்கி சுரோத்திரானந்ததையனு
பவிகிறான் அந்த ஆனந்தங்களைக்கொடுத்த பரமகிருபாநிதியை உட
னேகியானிதது ஆதமானந்ததையடைகிறான் படியாதவனேவென
றால் அனந்தஆனந்தங்களை யனுபவிக் கமதெரியாமல் சஞ்சாரப்பிரேத
மபோலக் கண்ணிருந் தும் பாராதவருகவும் காதிருந்துவகேளாதவனா
கவும் மனமிருந்துயசனையாதவனாகவந்திரிகிறான்

நல்லபுத்தகங்கள் படிக்கப்படிக்க எவ்வாறோ பிராயமாயிருக்கின
றன் அவைகளைப்படிக்கும்போது பசுமொழியிலில் பொழுதுபோவது
தெரியவில்லை ஆகாரநிந்தனங்களில் அபேட்சைசீலில் மனவருத்தங்
களெல்லாம் நீங்கிப்போகின்றன அந்தக்காரணங்களைப்பற்றியேஐரோ
படியாகள எப்போதுவந்திராதகாலட்சேபஞ்செய்கிறார்கள் இந்தத்தே
சத்துப்பிள்ளைகள் பாடசாலைகளைவிட்டவுடனே படிப்பையுமவிட்டுவி
டுகிறார்கள் குற்றஞ்செய்கிறவர்களைக்கட்டி தூக்குவதுபோலப் புஸ்த
கங்களைக்கட்டித் தூக்குபலகையிலவைத்துவிடுகிறார்கள் பின்பு அந்த
புஸ்தகங்களினசாரம் எவ்விதும் கறையானமுதலிய பூச்சிகளுக்கும்உப
யோகமாகிறதேதவிர நம்முடைய பிரிவுக்கு உபயோகமாற்றில்லை
பிள்ளைவரத்துக்குப்போய்ப் புருஷனைச்சூக்கக்கொடுக்கதுபோலும் தா
துப்புஷ்டிக்கு மருந்துசாப்பிட்டுள்ள புஷ்டியுமேபாய விட்டதுபோலவு
ருகிலா இவ்விஷ்ணுமுதலிய யந்தியபாஷைகளைப்படிக்க ஆரம்பித்துயா
தப்பாஷைபுரந்தெரியாமல் சொந்த பாஷைபுரந்தெரியாமல் எந்தபா
ஷையுரந்தெரியாமல் அபாஷிகளாகப்போய்விடுகிறார்கள் சிலாஅன்னிய
பாஷைகளில் பூரணவிற்பனனாகளாயிருந்துஞ் சொந்தபாஷையை
படியாமல் அந்தரத்திலுவிட்டுவிடுகிறார்கள் சுயபாஷையில் பிழைப்பில்
லாமல் இரண்டிவரிசோதகெழுத்த தெரியாமலும் தங்களுடையபெ
ரைமே சரியாயிருக்கத்தெரியாமலும் வைத்தியநாதன் என்பதற்குட
பைத்தியநாதன் என்றுகையெழுத்துவைத்துக்கொண்டு சிலாசீவிக்
றார்கள் ஐரோப்பகண்டத்தில சுயபாஷையில் தன்னுடைய கையெழு
த்தையேபிறையறமுத்த தெரியாதவனுக்குஒரு அறபடித்தியோகமு
வகிடைக்கமாட்டாது இந்தத்தேசத்தில் அந்நியபாஷையைக் கற்றுக்
கொண்டு சுயபாஷைதெரியாமலிருப்பவர்களுக்கே பிரபலமான உதந்
யோகங்கள் கிடைக்கின்றன அதற்குக் காரணமொன்றைக்கொள்ள இங்

ஷ்ஷப்ரானசமுதய அந்நியபாஷைகளில் பலவிஷயங்களைப்பற்றி அருமையான அனேககிரந்தங்களிருக்கின்றமையால் யந்தபாஷைகளைப்படிக்கிறததேசத்தார இரந்தகிரந்தங்களிலுள்ள அருமையான பொருள்கள இரந்ததேசஸ்திரீகளுக்கும் புருஷாக்களுக்கு முப்போகமாகும் பொருட்டு சதேசபாஷைகளில் வசனகாவியங்களளமுதேவனடுமென பதேநமமுடைய மனோரதமாயிருக்கின்றது-

காவியரூபமாயிருக்கிற இரந்ததேசத்துக் கிரந்தங்கள் அனேகருக்கு அப்பிரயோசனமாயிருக்கின்றன. சிலவிதவான்களுடைய பாடல்களை நாமநாளமுழுதுமபாாததாலும் அரந்தமவிளங்கவில்லை அவாக்களுக்குத்தான பயனதெரியுமோதெரியாதோ அதுவுஞ்சந்தேகம் அவர்கள் எந்தத்தெய்வத்தினமேலே பாடியிருக்கிறார்களோ அந்தத்தெய்வத்துக்குத்தான் அரந்தந தெரியுமோ தெரியாதோ அந்தத்தெய்வத்தைக்கேட்கவேண்டும் அந்தக்கவிகளைச் சிறந்தவிதவான்களிடத்திற் காட்டினாலுமவாக்களுக்கும்பொருள்தெரியவில்லை அந்தப்பாடல்களிற பிரயோகிக்கப்பட்ட அருமப்பதங்கள் அகராதிரிலும்அகப்படவில்லை சிறுநூல்களுக்கு சிலவிதவான்களசெய்திருக்கிற உரைகளும் சிலஇன்கிலிஷ்புஸ்தகங்களுக்குச் சிலாசெய்திருக்கிற மொழிபெயர்ப்புகளும் தமிழோ பிரமஸிபியோ அல்லது வேறெனப்பாஷையோவென்று தெரியாமல் பிரமிக்குமபடியாயிருக்கிறது மூலத்தைப்பாாதது அந்தஉரைக்கு அரந்தஞ்செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது கவியாணஞ்செய்துமசன்னியாசம் கடனவாங்கியும் உபவாசம் எனப்பதுபோல ஒருநிலுக்கு உரையிருந்தும் அனுபயோகமாயிருப்பது ஆச்சரியமல்லவா

கண்குருடானாலும் நித்தினாக்குக்குறைவில்லை எனப்பதுபோலஸ்திரீகளுக்குப்படிப்பியாவிட்டாலும் அவாக்களிடத்தில் சிலவித துவான்கள தாங்கள்கற்றவிதத்தையாகாடிகிறார்கள குணடிச்சடடியிற் குதினையோடடுவதுபோலும் சப்பரணிகுருநெண்டிசண்டப்பிரசண்டநெனப்பதுபோலும் அந்தவிதவான்கள தங்கள் பெண்காட்சித் தில்பேசுமபொழுதும் கடினப்பதப்பிரயோபஞ்செய்கிறார்கள ஒருசீராய்னஒரு பிரபுவினிடத்தில் ஒருகுதிரைபரிசுபெற்றுக்கொண்டு வீட்டிக்குவந்தான் அந்தவிசேடத்தை அறியாத அவனுடையபத்தினி வெளியேபோய்வந்திரே என்னகபிமென்றாள் அவன்குதினாவந்ததென்று சொல்லாமல் அசுவம் கோரம் மா வாசினகிற குதினாக்குள்ளுபலபெயர்களைத் தீனித்தனியேசொல்ல ஆரம்பிக்கான் என்னகபிமென்றுகேட்டமனை

யிகுது அசுவமவந்தென்று முந்திக் கணவனசொன்னவுடனே ஏதோ
துக்ககாரியம் சம்பவித்ததென்று மனைவியங்கிளை உடனே கோரம்
என்ற வேறொருபெயரை புருஷன்சொன்னான கோரமான துக்கம்
தென்று பத்தினி அதிகமாகக் கலங்கிளை அதுகண்டகணவன் மா மா
என்று ஒருதரத்துக்கிரண்டுதரமாக வசனித்தான் மாமாவுக்குப் பெரி
ப ஆபத்துவந்ததென்று பெண்சாதிநின்றதுக கூ கருரவிட்டமுதலான
அந் த ஓசைகேட்டு ஊற்றெல்லாம் ஒடிவா துக்ஷணாக அந் வித
வான் இன்னூந் தனபெண்சாதிக்குத் தெரியவில்லையென்று கோபி
த்து வாசினன்றான் அதுகேட்டு மாமாவுக்குப் பெரியவியாதி கண்டிவா
சியானதாகப் பெண்சாதிநின்றது மனநீதறினாகடைசியாய்விதவா
ன வெளிப்படையாகக்குதிரை வந்ததென்று சொல்லப் பெண்சாதி நா
ணத்தையும் பயத்தையும்டைந்தாள் இவ்வகையாகப் புருஷனுக்கு ந
னக்கும் நடந்தசல்லாபத்தைப்பெண்சாதி கனதோழிகு சொன்ன கா
கப் பாடியுயிருத்தம்,

சுந்தரியேபுறமேகிவந்த துணைவரைநோக்கிச்

சுபமென்னென்றேறன்

வந்ததேதாரசவமென்றோ கோரமென்றாமயங்கி

நின்றேறன்மாவென்றோ

நொந்தமுதேனபலாமொய்ததா வாசிபெனத்

தேறினே னுவனபயாவும

அந் தமுறுங்குதிரையொன்று சொலிச்சினாதா

நாணமிருந்தருகினேனே

நமமுடையகருத்தைப்பிறா அறியவுட்பிறருடையகருத்தை நாம்
அறியவுமேகடவுளநமக்கு வாகைகபாஷைகளையும் கொடுத்திருக்கிறா
நாமபேசுகிறவா ததைகளிலும் செய்கிறகிரந்தங்களிலும் நமமுடையக
ருத்து நன்றாகப்பிறர்க்கு விளங்காவிட்டால அந் தவா ததைகளைப் பே
சாமலும் அந் தகிரந்தங்களைச் செய்யாமலும் ஊமைபோலமென்னமா
யிருந் துவிடுவோரோ தமம் குருடனுஞ்செவிடனுங் ததுபாக்க
போய் குருடனாகத் ததைப்பழித்தானும் செவிடன பாடடைப்பழித்தா
னும் அதுபோல சிவவிதவான்களும் குருவேடம் பூண்டுகொண்டவா
களும் வாசகருடையான பிரபந்தங்களைத் ததாங்கனும் செய்கிறதில்லை பி
றாசெய்கிறபிரபந்தங்களையும் அங்கீகரியாமல் தேர்ஷ்டரோபணம் பண்
ணுவதே அவர்களுடையசபாவகூணமாயிருக்கின்றது பண்டிதா பாடி
ராமுதலிய யாவற்றும்படியோகமாகும்படி கலவிமான்களபத்தியருபமா

ன பிரபந்தங்களுடன் கத்தியுருபமான பிரபந்தங்களையுஞ்செய்துசுரு
யுருபம்விளங்கச்செய்யவேண்டுமென்பது நமது பிரார்த்தனையாயிருக்க
ிறது

• கி.துபிள்ளைகளுடையமனம் இளக்கமாயும் மிருதுவாயுமிருப்பதால்
இளைமைப்பருவத்தில் அவர்களுக்குப்போதிக்குங்கலவியும் சுருண
ங்களும் அவர்களுடையபுத்தியிலபதிந்து நன்றாய் வேருநனறிகொள
ளும் பெரியவாகாரன்பின்பு போதிப்பதினால் பிரயோசனமில்லை பொ
னவெளளி முதலிய பஞ்சலோகங்களையும் மெழுகுஸ்படிகம் முதலிய
வைகளையும் உருகி இளகியிருக்கும்பொழுது வேண்டிய விகிதங்களை
களையும் நகைகளையும் பாத்திரங்களையும் செய்துகொள்வது போலவும்
பச்சைமண்ணைக்கொண்டு பலகடா திசெய்வதுபோலவும் " முதுகி
ருத்தி இளக்கமாயிருக்கிற நிலத்தில் வேண்டியதாணியங்களை விதைப்ப
துபோலவும் இளைமைப்பருவத்திலே வித்தையையும் நற்பத்தியையு
மகற்பிக்கவேண்டும் விளையும்பயிமுளைந்திலே தெரியுமென்பதுபோல
நற்குணமுந்தற்குணமும் சிறுபிராயத்திலே உண்டாகித் தேகத்துட
னவளருகிறபடியால் பயிரிட்டவன அழிக்கடி களைபிடுங்கிச் சாவதாகி
ரதையாகப் பயிரைக்காப்பாற்றுவதுபோல நிறுவர்களுடைய புத்தியி
ல தற்குணமாகியகளைகள் வளராதபடி தாயதகபடனமார்க்காளப்போ
தும் எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும் சிறுபிள்ளைகளுடைய ஒவ்வொ
ருவாரகதைகளையும் செய்க்கையும் ஈடைக்கையுங்கவனித்து அவர்க
ளிடத்தில ஈளமையைக்காணும்பொழுது பிரியத்தைக்காட்டியும் தின
மையைக்காணும்பொழுது தருநதபுத்திகொலையும் நயமுமபயமுமா
கப் பிள்ளைகளைவளர்க்கவேண்டும் பிள்ளைகளை அதிகமாகக் கண்டிப்ப
தனால் அவர்கள் தாயதகபடனமாகளுக்குப்பயந்து பலபொய்களைச்
சொல்லவும் கபடமவஞ்சகமுதலான துறகுணங்களைக் கற்றுக்கொள்ள
வும் ஆஸ்பதமுண்டாவதுநகயிர தாயதகபடனமாகளிடத்தில் வெறு
ப்பு உண்டாகுமானதால் பிள்ளைகளை அதிகக் கண்டிப்பதுசெய்வது தருதி
யல்ல பிள்ளைகள் குற்றஞ்செய்தாலும் அதைப்பொய்நீர் லலிமறைக்கா
மல் உண்மையை யொப்புக்கொள்வார்களானால் பெருக்கான தற்காக
அவர்களிடத்திலபிரியத்தைக் காட்டவேண்டும் தாய் அவர்களையெ
த்குற்றத்தைப்பாராட்டக்கூடாது தாயதகபடி களை நலவழியிலந
டக்காதபிள்ளைகளும் நலவழியில் நடப்பார்கள அவர்கள் தூவழியிலந
டந்தால் பிள்ளைகளும் தூமமாகத்தலை நடப்பார்களானதால் தாய்
தந்தைகள் எப்போதும் புண்ணியவழியிலே நடக்கவேண்டும்,

பிள்ளைகள் விளையாடுவதினால் சீர்தொழுகியமமுதலான நன்மைகள் விளைகிறபடியால் பிள்ளைகள் சிலரோரம் விளையாடவும் இடங்கொடுக்கவேண்டும் கெட்டவர்களுடைய பழக்கம் பாம்போடுபழுவதற்குச் சமானமானதால் தூஜனசுகவாசகத்தை விலக்கி எப்போதும்கூஜனசுகவாசமபண்ணுமபடி அகஞாடிகவேண்டும் அனேகாபிள்ளைகளைப்பெருகிற கடமைமட்டுமேயன்றி அவர்களை நல்லவர்களாக்குகிறவிஷயத்திலாவவளவும் கவலைவகிறதில்லை நிரமா ஸுஷீபமான காட்டிலதானேவளநது தானே ஜீவிகிறமரமடோல பிள்ளைகளுடைய நடக்கையைகவனியாமல் நிராவிசாரமாய விடமிவிடுகிறார்கள இப்படிப்பட்ட மந்தாபிதாக்கக மககஞ்சஞ்ச சததுருக்களாயிருக்கிறார்கள் பிள்ளைகளை மாதாபிதாக்கள தங்களுடைய ஸவேசசையாயப்பெறுகிறார்களேயன்றி தங்களைப்பெறுமபடி மாதாபிதாக்களைப் பிள்ளைகள் கேட்டுக்கொண்டதேயில்லை அறையிலிருக்கிறவனையிழுத்து அம்பலத்திலவிட்டு வேடிக்கைபாடப்பதுபோலவும் விருந்துக்கழைத்து விஷத்தைக் கொடுப்பதுபோலவும் உருவிலலாமலிருந்த பிள்ளைகளை உருவாகி உலகத்திற்கொண்டிவந்த தாயதகப்பன்மார்கள அவர்களுக்குச் சிறுபிராயத்திலே நற்குணங்களைப்போதியாமல் அவர்கள் ஆயுசுள்ளவரையில் துஷ்டர்களாய்க்கஷ்டப்படுவார்களென்று பெரிப்புகொடுத்துரைக்காயிருக்கிறது

பிள்ளைகளை நல்லவர்களாக்குவதும் தீயவர்களாக்குவதும் தாயதந்தையர்களுடைய சுவாசினத்திலிருந்தால் பிள்ளைகளுடைய துஷ்டத்தனத்துக்குப் பெற்றவர்களை முக்கியகாரண்காதர்களாயும் உத்திரவாதிகளாயுமிருக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட தாயதந்தையர்களுக்கு ராணிகுண்டனையிலலாவிட்டாலும் தெய்வதண்டனையவர்களைவிடாது ஆண்பிள்ளைகளாயினும் எப்போதுநதாயதந்தையா விட்டழிநுக்கத்தக்கவர்கள் வேறொருவன் விட்டுக்குப்போகவேண்டியவர்களானதால் அவர்களை உதத்திக்கொண்டு யனுப்புவது அவர்களுக்கேனமையாகவும் அப்படியில்லாவிட்டால் அவர்களுக்கே எப்போதும் துன்பமாயிருக்குமே நற்குணங்களை ஸதிரீகளுக்குப்போதியாமல் அவர்களைப்பருஷனவிட்டுக்கொடுப்பது நீந்தத்தெரியாதவனைக் கடலைப்பிடித்துக் கொடுவதுபோலவும் யுத்தசாஸ்திரநதெரியாதவனைச் சண்டைமுகத்தில விடுவதுபோலவும் குதிரையேறாத தெரியாதவனைக் கடிவாளமில்லாத துஷ்டககுதிரைமேலேறித் துரத்துவதுபோலுமிருக்கின்றது

1 சிறுபிராயத்தில் தாயதகப்பனமார்கள அடக்கி நனமாக்கத்திற
கோணநிவந்ததினாலாறகுணங்களிறசிறந்தஒரு ஐரோபியன திரீயினு
டைய குணநிசயங்களை விவரிப்போம் அவளபுண்ணிடம் பொக்கிஷம்
பொறுமைகநிருபட்டம் ஞானகனஞ்சியம் ந குணபாததிரம் கற்பல
ககாரி கனவுபகாரி அபுத்தகாதரி அரிவிலேமந்திர விற்பன் விதரணி
விரையசம்பூரணி அவளவாடா உபுஷ்பம் மங்காததீபம் ஆடாதமாமயில
அலையாதமாசுரியில ஓடாதபுள்ளிமான ஊறுதபைகுகளி மாறநிலலா
ததங்கம் பாசிலலாமானிககம் கோதிலலாககருமபு குறையிலலாசசந
திரன் அவளைப்பாாததாலும் பசிதீரும் கண்டாலும் கலீநீங்கும் அவ
ளபிராணன்போனும் ஒருபொய்சொலததுணியாள பாவமென்ற
பொம்பைககண்டதுபோல நடுங்குவாள அவளெந்த வேலைசெய்கா
மகடவுளுடைய தியானததைமறவாள அவளெந்தஉயிரையும் சொந்த
உயிர்போலயெண்ணி உபகாரஞ்செய்வாள கணவனுக்கு அறப்பவந்தத
முமில்லாமல் குடும்படாரங்களுையெல்லாம் தானே தாங்கிக்கொள்வா
ள குடும்பத்திலேயெண்டிய பண்டபுதாராதகங்களுையெல்லாம் தக்ககாலத
திலேசேகரித்து வைத்துக்கொள்வாள வருத்தமானததுக்குமிஞ்சினசெ
லவுசெய்யபாா கண்ணுடைய அந்தஸ்துக்குதகருந்த காரியங்களில் யா
தொருகுறையுஞ்செய்யாள தனவீட்டுக்காரியங்களை வெளியிலேபேசா
ள பிறாமேல விராதையான வாராதைகளை தந்நுமபேசாள பிறாமேலநி
கையான வாராதைகளை தந்நுமபேசாள பிறாபேசவும் இடம்கொ
டாளா.

அவளுடைய உள்ளமெப்படி நிர்மலமோ அப்படியே அவளுடை
யதேகமும் ஆடையும் எப்போதும்பரிசுத்தமாயிருக்கும் அவளுடைய
விடுபாததிரமுகலியவைகளை ததலக்கி எப்போதும் கண்ணாடிபோல
வைத்திருப்பாள அசுத்தமென்பது மருந்துக்குவேண்டிமானாலும் அ
வளவீட்டில் அகப்படாது அவளுடையகுடித்தனப்பாங்கும் மேரை
மரியாதையும் அறபுதம் அறபுதமென்று யாவரும் புகவார்கள அந
ததகாமதீவதைமேல தோஷம் நினைத்தால ததேக்கு மென்றப
யந்து காமாதுராகளும் அவளுடைய கற்புக்குத்திகுநினையார்கள அ
வளவேலைகாரர்களைப் பிரியாகவும் விவேகமாகவும் நடப்பிக்குந்தன
மையினால் அவளசகலவேலைகளையும் தாங்களை மனோசாகத்தான்
செய்யவிரும்பபார்கள

அவளுடையகையாகத் துக்கு நளபாகமுமாட்டில் அவள்கை
பட்டால வேம்புகருமபாரும அவளச்சுமைததால் பிடிசா தமிறங்கா
வாகனம் படிசாதம் உண்ணுவார்கள் அன்னததுவேஷ முள்ளவாகன
மபோஜன பிரியராவாகள் திண்தரோகிகளும் ஸவஸ்தமடைந்து
ரோக திடகாத்திரராவாகள் அவள்குமகறி கமகமவென்று விடு
ல்லாமணகும் அதைதெதாட்டண்குழமணகும் உண்டவாழும்மண
கும் அதைகம்முலியுநீரலலநம்மணகும் பினனும் உண்டெல்லாம் ப
ணகும் அவள்விட்டிசா கட்டாத சைவாகளும் அவளுடைய
சுமையலுக்கு வாழுவவர்கள் அவள்விட்டுவேலைகளையெல்லாமருஷ
வரசசெய்து முடித்தபின்பு நல்லபுத்தகங்கையெடுத்தி வாசிப்பாள
லநேரம் வீணவாசிப்பாள சிலநேரம் தையலமுதலிய கித்திரவேலை
களைசெய்வாள்

கணவனே அவளுக்குகதி அவளுக்குநிதி பாக்தாவுடன் கடம்
வாழுவதே அவளுக்குப்பரமான்ந்தம் பாததாதிருக்குமிடம் காட்ட
ருந்தாலும் அது அவளுக்கு ராஜதானிகருச்சுமானம் பட்டணமாயிடுந்
தாலும் பாததாயிலலாத் திடமேபாழ கணவனுடையபட்சமே அவளு
க்கு லக்ஷாதிரம் அவளுக்கு என்னண்பமவந்தாலும் கணவனுடைய
கிருபாநோகமபட்டால் அவளுடைய கஷ்டமெல்லாம் குரியனாக
ண்டபனிபோல நீங்கும் அவளுக்குளவவளவு பாகியமிருந்தாலும் க
ணவனுடைய திருபைமட்டிமநீங்கினால் ஜலததைவிட்டுநீங்கிய தாய
ரைபோலவும் நிலத்தைவிட்டுநீங்கிய பயிர்போலவும் வாடுவாள் கணவ
னுடைய மனமும் அவளுடையமனமும் ஒன்றுயிருப்பதால் கணவ
னுக்கு எதிலவிறுப்பமோ அதிலே அவளுக்கும் விறுப்பம் கணவனுக்குள்
திலவெறுப்போ அதிலே அவளுக்கும் வெறுப்பு கணவன்புசித்ததால் அவ
வளுக்குப்புகிறும் கணவனந்தேதாவித்தால் அவளுக்குச் சந்தேகத்த
முண்டாகும் கணவனுடைய துக்கமே அவளுக்குந் துக்கம் புருஷனு
க்கு ஆபத்தவருநதால் திலே இவளேபடைக்கலம் புருஷன் துக்கப்படு
ககாலத்தில அவளேகும் அவள்விடா திட்டிககாலத்தில அவளே பர
மசகலி தரிசொகாலக்கலி அவளேசெளபர்க்கியம்

கணவன் அவளே ஆயிரம் அம்மாவசைக்குச் சமான்மானவையிரு
ந்தாலும் அவள் அகிஷ்ணு செளந்தரியமுன்னவனுக்கப்பாவிப்பாதி அவ
னாகித்திரையிருந்தாலும் குடபதம்பத்தையவனாக என்னவாள்
காள் துளாமகலாயிருந்தாலும் புருஷனுக்குத்தனை ஊதியகாரிய
கரிப்பாள் கலலானவம் கணவனுடையவைவைப்பாள் மரமர

லும் மணவாளன் ஆதலால் புருஷனுக்கு எப்போதும் ராஜோபசாரம் செய்வான் புருஷன் ஒன்றுநதெரியாத ஜடனயிருந்தாலும் அவனுடைய வாகை வேதவாகையம்போ லெண்ணுவான் ஒருவிஷயத்திலும் கணவனுக்கு கோபமரும்படி நடவீரன் கணவன் நிரிமித்தமாய்க கோபித்தாலும் பொறுமையுடனே சகித்துக்கொண்டு சமயம்பாரத்து அமிர்தவருஷம்போல இன்பமான வாழ்தைகளைப்பேசி கணவன்கோ புகதைத்தணிப்பான்

அநதக்குணவதியை வேறொருஸ்திரீநோக்கி "உன்னுடைய தகப்பனோ தேசமாளுகிற அரசன், உன்னுடைய தாயோ அரசி, இப்படிப்பட்டத நதைதாய்களையும் சகிமர்களையும் அரண்மனையும் விட்டுநீங்கி ஒருவ மையை விவாகஞ்செய்துக் கொண்டு அவனுடைய சிறுமனையிலவசிக குமபடி உனக்கு லபித்ததே" என்று அறுதாப்பபட்டாள் அனகக்கே டட அநதப்புண்ணியவதிஎன்னுடைய கணவா வீடு சிறுவீடானதால் நான் எப்போதும் அவருக்குச் சமீபத்தி லிருக்குமபடி பாககியம்பெற மேன் அவாஏழையானதால் அவருடைய ஊழியங்களையாவும் என்னு டைய கையாலசெய்யும்படியான அதிகாஷ்டமும் எனக்குகிடைத்தது விஸ்தாரமான பலஅரண்மனைகளும் பலஊழியக் காராரு முள்ள எ ன்னுடைய தாயதந்தையருக்கு இப்படிப் பட்டபாககியம் இல்லாமை யால் அவாருடைய செலவம்பரந்தது பின்னும் என்னுடையபுருஷ னோ எனக்கு அரசா அவருடைய சிறுகுழிலை எனக்கு அரண்மனை, அ நத அரசருக்கு நானேகுடி அவருடைய அன்பே எனக்குச் செலவம் எ ன்னுடைய கற்பே அவருக்கு நான் கொடுக்கும் கடமை" என்று மொ ழித்ததாக,

நீதிநூலுருட்பாரியலுபு

கச்சுவது, கஅ-வது, பாடல்களில் சொல்லப்படுகின்றது.
ஏநதஸ்ய தந்தையைத்தாய் சகியாகோ
யிலேவிட்டோ ரெளரியசிறிற
--ரநதனென்னிகழுமின்னே சிறிறிலை
லவதருகே தங்கப் பெற்றேன்
சோநதமிழயாலவந்தம் பணியாவு மென்று
கையாற் செய்யப்பெற்றேன்
அரந்தவயிதிறிறியெந்தையன்
நீதியேவாருகுகிதிப்பதெத்தகாரம்

மிடியுளா கேள்வரென் றுரைத்த மின்னனுய
கடிகா சிறுகுழல காந்தா வேங்கரா
மடியுளே குழிய வானபென செலவமாந
குடியிறை யென்னிறை குறையுண்டோ சொல்லு

பணம், நகைமுதலியவைகளினமேல் அவளுக்கு எவ்வளவும ஆ
பேணுகுயிலலை, அவளபுருஷன் பாககத்தனனை அலங்கரித்துக் கொ
ளவதே அல்லாது மற்றவர்கள் பாககத் தனனை அலங்கரித்துக் கொ
ள்ளாள், புருஷன் ஊரில்லாத காலத்தில் தனனை அலங்கரிக்கவந்ததோ
ழியையேனாகி “நான் உண்ணுவதும்புஷ்பம் குடிக்கொள்வதும் சந்தோ
ஷிப்பதும் அலங்கரித்துக்கொள்வதும் என்னுடையகணவர் பாப்பத
ற்காகவே யன்றி மற்றபடியல்லவே இப்போது என்கணவர் ஊரில், இ
ல்லையென்பது உனக்குத் தெரிந்திருந்தும் எனனை நீ அலங்கரிக்க, வந்த
து, பேதமைததனம்” என்றாள்

நீதிநூலுருடபாரியலடி கள்-வது-பாடல

உண்ணலுசுடனென சுவததலொப்பனை
பண்ணலெல்லாமவர் பாககவேயன்றோ
அண்ணதன்பிரிவினை யநிந்தநோழி
மண்ணவந்தனையிது மடனையாருமே

அவளானியபுருஷரை அறியாமலிருக்கிற அறியாமையை யன்றி
வேறு அறியாமை அவளிடத்திலேலை தானபுண்ணியவதியா யிருக்கத்
தனைப்பாறியென்று அவளசொல்லுகிறபொய்யைத்தவிர வேறுபொ
ய்சொல்லியறியான்பாவத்தினமேல அவளுக்குப்பகையேதவிர வேற்று
ருவரிடத்திலும் அவளுக்குப்பகையிலே சேஷாகளபார்த்து அவர்களை
படுபால் அபாரயோக்கியதை நமக்கிலையேயென்று அவளுக்குண்டா
கிற பொறுமையைத்தவிர வேறுபொறுமை அவளிடத்திலேலை இவ
ளோடுபொலுண்டோவென்று சகலஜீவிகளும் சொல்லுகிற புகழ்ச்சிக
ளை அவளசர்வத்தாளையாழிப்பதெல்லாது வேறுதிருட்டு அவளிடக்
கிலில்லாது தீரமறியாமல் பிணைப்புகிறவிஷயத்தில் அவளசெய்கி
றவேட்டமே அல்லாமல் பாதிரமற்ற பிணைப்பில்தில் எவ்வளவும்
லோடமில்லை அன்றம் அவளுடையகுடும்பத்தாரும் தாமஞ்செய்வதில்
ஒருவரைப்பொருவர் குக்கிக்கொள்ளப்பெரியாசப்படாத தாமசிமித்தம்
செய்துக்கொள்ளுகிற சண்டையேதவிர வேறுசண்டை மனதாபம்
குற்றதம் வாய்க்குந்திய துறஞ்சுவத அவர்களிடத்திலிலேலை

சுதந்திரப் பாதாரங்கத்தை அடைவதில் அவளுக்குப் பராசையே
தவிர வேறுபேரரசை அவர்களிடத்திலில்லை. அவளுடைய வீட்டுக்கு
வருகிறார்களுக்கும், எறும்புகளுக்கும் அத்தம்மகப்பாமல படர்நியாயிருந்
தேயிலலாது அவளிடத்துக்குவருகிற ஏழைகள் பட்டினியாயிருந்
பதிலில் தனக்கையிலில்லாதகாலத்திலும் தான்உண்ணும் அளவத்
தை ஏனிகளிடத்தே தனவயிற்றுக்கு அவளசெய்யும் துரோகத்தைத்
தவிர வேறு துரோகம் அவளசெய்வதில்லை பாவத்தைச்செய்யாமலிருபட
துமனறி அதைநெஞ்சிலுமவினையாமல மனோவாக்குகிரியை மூன்றும
ஒரேதனமையாயிருப்பாள பாவஞ்செய்யாமற் புண்ணியஞ் செயயவே
ஊடுமென்பது சாவலோக நாயகனுடைய வேதவீரகிய மானதாலும
அநதவாக்கியத்தை அசித்திசெய்யப் பருஷனுக்கு அதிகாரம் இல்லா
மையினுலும் பாவஞ்செய்யும்படி பருஷனகட்டினையிட்டால் அநதக
ட்டனையமட்டும் பிராகிரிப்பாளேயல்லாது மறறவிஷயங்களிலெல்லா
ம் பருஷவாக்கிய பரிபாஸன்னஞ்செய்யத்தவருள்

தெய்வபகதிபுள்ளவர்கள் தெய்வத்திற்குரிய ஆலயம், பூசாரீடம்
முதலியவைகளிடத்திலும் சிரத்தை புள்ளவர்களா யிருப்பதுபோல பு
ருஷபகதியுள்ள அநதசகீமாட்டி தனக்கண்வளைபெற்ற தாயதந்தைக
ளே சதனனுடைய தாயதந்தைகளேதனிலும் அதிகமாயெண்ணி அவாக
ளுக்குப்பாதம்பண்ணிது பணிவிடைசெய்வாள் வாரத்திக்குதனையில் சரீ
ரமெலிவினால கோபம்வருவது சிலருக்குச் சகஜமானதால் தன்னுடை
யமாமன மாமிமுதலானவர்கள் அகாரணமாய்த் தன்னைக்கோபித்தா
லும் அதைப்பாற்றாடாமல மதுரமாயப்பேசி அவாகளுடையகோபத
தைச் சாந்தப்படுத்தினாள் அவாகளெங்கள் மரும்களபோலுண்டோ
இவளே எங்கள்கண்மணி இவளேபெண்பணி இவளேஎங்கள்பெற்ற
றவள் இவளேஎங்கள்வளவளக்கிறவள் இவளேயெங்கள் களையேற்றுகி
றவள் இவளேதெடக்கிடைந்த திரவியம் காணக்கிடையாதகற்பகம் எ
ன்று மகிழும்படி உபசரிப்பாள் கொழுந்தனமோ நாதத்தோ முதலியவ
ர்களைத் தன்னுடைய சகோதரர்களிலும் அதிகமாயெண்ணி அவர்க
ளுடைய காலிமபட்டது தனக்கண்ணிமங்களைத் தனத்தபு பூண்ப
தற்க்காட்டுவாள் அவளும் அவளுடையகுடிக் தனத்தசிரந்தவர்களு
ட்க்கறிநுழுகியும் மரியாதையும் அவர்களுக்குள்ளிருக்கும் பித்
ரிமமாதானத்தையும் மாறுபட்டதனவயிற் பருஷனுடையதும் து
ரத்தத்தையும் யோகிக்குயிடத்தில் அவளுடையதன்னை பூரோகமோ
சமீபமோ தெய்வநாதத்தினால்

பண்ணியவதிகையுபவதினபகரி

அவளுக்குளப்போ தும் பரோபகாரசுந்தையேதவிரவேறுசினை
பிலை அன்னமில்லாறகு அன்னம்படைப்பாள வஸ்திரமில்லார்க்கு
சுதிரதநுவாள தாயில்லாப்பிள்ளைகளைத் தாய்போலததாங்குவாள த
கமுள்ளாரைதேற்றுவாள் அழுவாரேருமி அழுதுஆறுதலசெயவா
ள வியாதிககாரரை அடிக்கடிவிசாரித்து வேண்டியபகதுவககள் செய
வாள புத்தியில்லாதவருக்குப் புத்திபோதியுபாள பத்தியில்லாதவாகது
ப பத்தியைப் படிப்பிப்பாள, வைவாஸ்யும் வாழத்தவாள் வாழத்த
வாரமுனே தனனைத் தாழ்த்திகொள்வாள, தினனெசெயலோக்கு
நனமைசெயவாள ஏழைக்குத்த தன்னுறகூடியமட்டும் உதவிசெய
வாள, திரவியசகாயஞ்செயத்தனனா ஸ்ராதபோது வர்க்குச்சகாய
மாயினுஞ்செயவாள பிறா துன்பத்தைநீக்கத் தன்னுலமுடியாதபோது
அழுதுஇரங்கிக் கடவுளைபிரார்த்திப்பாள, இன்னுமவனுடைய மன்கள்
குணங்களைச்சொல்லப்புகின அளவின்றி விரியிமாதலால் இம்மட்டிலு
றுத்தினும்

கலியாணகாலங்களில் பெண்களுக்குக்கற்புள்ள அருந்ததியைக்கா
டழற்கமபிழந்து கலலாயசச்சமைத்த அகலியையும் அமமிமி
திககிற்சடவகுமுல்மாககாட்டுவதுபோலதாயதந்தை
யருடைய முயற்சிகளுகாவிலும கெட்டபழக
கத்தினலும் அகிருத்தியங்களைக் கற்றுக்
கொண்டஒருதுஷ்டையனுடை தாச
ரிதத்தைஅடியிலெழுதுகிறோம்,

பாவகருக்கெல்லாம் அவளடண்டகசாலை நனமையெல்லாம் அ
வளுகருஞ்சு, தின்மையெல்லாம் அலீனாக்குத், தேவாமிாதம் கப்புக
ளெல்லாம் அவளுக்குச்சர்வமானியம், வம்புவாத்தைக்கெல்லாம் அ
வளுகருவாயுபட்டம், பொய்யிலே அவளநூணம், உண்மைபேசுவதில்
அவள ஊமை, புண்ணியமென்றால் போருட்டம், குற்றங்கென்றால்
கொண்டாட்டம், சுய்குற்றங்களைப் பார்ப்பதில் அவளசுத்தகருநடி
அநீயர்குற்றங்களைப்பார்ப்பதில் அவளுக்குஆயிரங்கண், ஏழைகளு
கும் அலீனாகும் ஐதீமபொருத்தம், பிடைக்கேட்டவரைச் சிபை
செய்வாள், தன்மயிதானமேயல்லாமல் வேறுதானமில்லை, தியாகப்
பிராணத்தியாகமேயல்லாமல் வேறுதியாகமில்லை எச்சிறையை லங்கா
கமோட்டாள் அழகத்தைக்குஞ்சுநாணமுபுகொட்டாள் பிள்ளைகள் ஆ
திகவடிபுகழ்முபொருது தாள் என்ற படிததாவும் அவளசனடை
குறையவாள் அவளமுனையுபாருவது நையுபுது தன பபென்னைசெ

ன்னுமேகோபிப்பாள் அவளுக்கேயிலில்லை குருவிலில்லை பூனையிலில்லை
 புன்னகையிலில்லை பண்ணேமெதையவம் பண்ணேமெகுரு பண்ணேமேசுவனம் பண்
 மேப்பாவனம் கண்ணாடியில் தன்முக்கத்தொவதுபோல அவளையாரைப்பா
 த்தாலும் தனமயிமாகத்தோனறுவதால் தன்முற்றத்தைப் பிறாமே
 லேறறி அவதூறுபேசுவதே அவளுடைய சபாவருணம் அவளதிறுடி
 யானதால் எல்லாநீரயூந்திருக்கின்றது சொல்வாள். அவளபொய்யே
 கதிறவளாதலால் எல்லாரையுமபொய்யெனறு நினைப்பாள் அவளவ
 னுசகியானதால் எல்லாரையும வஞ்சிக்கின்றது தூஷிப்பாள், அவளு
 டையவாய்குப பூட்டுப்போட்டாலும் அவளதூஷணைபேசாமலிருள்,
 அவளகாதுகளைததைத்துவைத்தாலும் கோளவாரததையைக்கேளாம
 லிருள் அவளகைகளைக்கட்டிவைத்தாலும் திருடாமலிருள் அவளகா
 லகளில் விலங்கிட்டிவைத்தாலும் அணடையிடுகளபொய்சசனைடப
 செயயாமலிருக்கமாட்டாள் அவளுக்கும் அவளபுருஷனுக்கும்ஜெனம்ப
 பகை புருஷனொன்றுசொன்னால் அவளொன்பதுசெய்வாள் அவளவே
 ணமிமென்பதை யிவளவேண்டாமென்பாள் அவனதெற்கென்றாலிவ
 ளவடக்கென்பாள் அவனகறுப்பென்பதை யிவள வெளுப்பென்பாள்
 புருஷனுக்கு எதுஇஷ்டமோ அதுஅவளுக்குஅனிஷ்டம் புருஷனுக்
 குயாமித்திராகளோ அவாகளெல்லாரும் அவளுக்குச்சத்தருக்களபு
 ருஷக்குயார்பகைவாகளோ அவாகளெல்லாரும் அவளுக்குஇஷ்டாகள
 புருஷனே அவளுக்கு விஷமாயிருக்கும்போது புருஷனுடையபந்துக்க
 ளை அவளெப்படிமதிப்பாள் மாமிசமவகலியாயிருப்பதைத்தான அமவ
 கலியாயிருப்பதுபோலெண்ணுவாள் மாமிசுத்தலைவலித்தால் இவளு
 கருத்தலையில் கிட்டாததித்ததுபோல நாத்நாளுக்குப்பிள்ளையிறந்தால்
 இவளுக்குஒருபிள்ளையிறந்ததுபோல ஓரகத்திக்குஒருசுகமுண்டாளு
 இவளுக்குதுக்கம்சம்பவித்ததுபோல அவளதழுத்தில தாலியிருப்ப
 து இவளகழுத்தில தாலியில்லாததுபோல அவளுக்கும் அவளுடைய
 பிள்ளைகளுக்கும் ஓயாதபெருமபகை பிள்ளைகளை அவளுமேனென்கிறதி
 லில்லை அவள்பிள்ளைகளுமேனென்கிறதில்லைபிள்ளைகள் இஷ்டப்படி அ
 வளுமருவாள் அவளிஷ்டப்படிபிள்ளைகளுமருவாக்கள் கலியாணவீ
 ட்டிலகட்டிக்கொண்டழுகிறவள் இம்மலையிடுவென்னசெய்யமாட்டா
 ள் தன்புருஷனையுமபிள்ளைகளையும பகைக்கிறவள் அன்னியர்களைப்ப
 கைக்காமலிருப்பாள் அவளுக்குஊரெல்லாமுபகை ஊரெல்லாம் அப
 க்கியாதி எல்லாரும் அவளுடையசேட்டை விருப்பகிறவாகளெதவிர
 அவளுடைய சேஷமத்தைப் பிராந்திக்கிறவர்களெவ்வாறுமில்லை அவ

நாட்டிய மனம் அசுத்தமன்படியோ அப்படியே சரீர அசுத்தமுமூல
வளையிருக்கின்ற அவநாட்டியதேகத்தில் எந்தக்காலத்திலாயினும்
மலமப்திருக்குமோ என்னமோ அறியோம், அவள்தேகத்தின அழு
கைத்திரட்டினால் பலவண்டிப்பாரம் ஏற்றலாக, அவநாட்டியதுணி
நெருப்பிலேபோட்டாலும் வேகாது அவநாட்டியதேகத்தில் புஷ்பம்
பட்டால் தேகநாற்றத்தை புஷ்பமவாகிக்கொளவதெயலலாது புஷ்ப
வாசன்தேகத்தில் சாருகிறதில்லை அவநாட்டியதேகம்போலவே அவ
நாட்டியவீடும் அசுத்தங்களுக்கு ஆலயமாயிருக்கின்றது அசுத்தத்தி
லுனிகிற பலபூசகிகளும் புழுக்களும் அவநாட்டியவீட்டில் புத்திர
பெணத்திரகளைத்திராதிக்காடனே ஷேஷமாய வாழாதுகொண்டிருந்
தும் அவளவீட்டின் அசுத்தங்களுக்கும் அவநாட்டிய தூமராகத்தால
அவளுக்குவருகிறபலதுன்பங்களும் அவளுக்கும் அவநாட்டியபூக்கும்
பதாரும்படக்கிற ஓயாதசண்டைகளையும் கலகங்களையும் வியாஜியங்
களையும் விரோதங்களையும் பராக்ருமிடத்தில் அவநாட்டிய வீட்டைப்
பூலோகநரகமென்று சத்தியமாகச் சொல்லாம்

மேற்படி ஸ்திரீ தூமராகவதியரயக கெட்டுப்போனதற்கு அவ
நாட்டிய தாயதகப்பனமாகளின் அஜாகிரதையே முக்கிய காரணத்
தால் ஸ்திரீகளுக்குப் புலப்படாசெய்வது அத்தியாவசியமாயிருக்கி
ன்றது தெய்வபுகழியே சகலபண்ணியங்களுக்கும் ஆஸ்திபாரமாயுந்
கரமாயிருப்பதால் தெய்வபுகழியை முறதிப்போதிக்கவேண்டும்தெ
யவநேசமுண்டாவதற்குத் தெய்வசொருங்கித்தாரணஞ்செய்தது அ
வசியமாகையால் அண்டகோளங்களை அணுவிஸ்து அடைக்கயத்தனித்த
துபோலும் ஆகாயத்துக்குமையங்காட்டுவதுபோலும் நரிவால்க்கொ
ண்டி கட்டாழம்பாராபுதுபோலும் மானசகாஷியாயும் சர்வகாஷியா
மவிளங்காநின்ற கடவுநாட்டிய அனாதகலியாண்துணைகளில் சிலவந
றைப்புலலறிவுடையோனாகிய நானளனக்குத்தெரிந்தமட்டில் ஒருவா
ரெடுத்தாரைக்க துணிவுற்றேன

கடவுள் ஆணுமல்ல, பெண்ணுமல்ல, அசியுமல்ல அவளுக்குள்ளு
யில்லை, பெருமில்லை பாருமில்லை நேருமில்லை அவருக்குத் தடியில்லை
தந்தையுமில்லை தாயுமில்லை தனயருமில்லை அவருக்குடையுமில்லை த
ப்பியுமில்லை அவர்ப்புத்தமுமில்லை நாதமுமில்லை அசாமுமில்லை
நாட்டிய அவநாட்டியமில்லை புத்தோகியங்களுக்கு அவிசமானல்

ஸ்ரீநேந்திரியங்களுக்கு எட்டாத துரியாதீதர் அவாமகாபரபு, மண்ட
 ஸாதிபதி ஏகசககிரவர்த்தி தேவாதிதேவா இராஜாதிராஜர் அவாசாவ
 க்ஞா சாவசுகதா சாவேசுரர் சர்வகாரணர் ஸ்வகற்பிதா சாவரியநதரச
 ஸ்வாகதரியாயி அவர்பிதா நாமபிள்ளைகள் அவாகுரு நாமசீலாகள் அ
 வர்இராஜா நாமகுடிகள் அவா ஆண்டவாநாமஅடிமை அவா அனனதா
 தா நாமபாசகா அவாசெலவா நாமதரித்திரா அவர்தர்மாத்மா நாம்கர்
 மாதமா அவாநிததியர் நாமஅனிததியர் அவர் அநுபி நாமகுருடி அவா
 தினகிருபாகரர் சீலமனோகமா ஞானதிவாகரா நற்குணசாகரா பரமப
 வித்திரா பகதாக்கள் மித்திரா தாமசமுத்திரா சகலவிசித்திரர் அகிலக்
 ஸவாகரா ஆனந்தபோகா இகபரததியாகா இனப்பிரவாகா மோட்ச
 தாதா மூலவேதா சாஷாத்தமாதா சாவஞாதா ஆதிமத்தியாநதரகிதா
 சோதிநித்தியா சந்தசகிதா வேதசித்தாநதவிசிதா போதவிரதநாதல்
 கிதா கட்டநாடககுத்திரா தபனகோடிகாதிரா உபஞானநேத்திரா அ
 பயமோட்சசேஷத்திரா பாலநாசா சீவநேசா தேவராசா மாவிலாசா இ
 ப்படிப்பட்ட அதி அகோசர அசரீர அகண்டாகா அபார உதாரநி
 விகார மனோகர குணகர சராசர தராதர பராபரவன் துவினுடைய அ
 நியாதிருசியமான மகோன்னதப் பிரதாபநதேரிவதற்கு அவராலவகு
 கப்பபட்ட அகிலபுவனசர்ச்சரங்களின தனமையை ஸதுவழாயேனும
 அநிநதுகொள்ளவேண்டிவது அவசியம்

இந்தபபூமி எவ்வளவுபெரிதென்பதை நாமெல்லாரும் காட்சிபி
 ரமாமாயநிகருக்கிறோம் இந்தபபூமியிலும் சூரியன் கரு, லட்சமபன
 குஅதிகப்பெரிதாயிருக்கின்றது அநதசசூரியனைப்போல அனேககோ
 டிசூரியர்களும் சந்திரர்களும் ஆகாயவிரிவில நடத்திர வடிவமாகநம
 கருக்காணப்படுகின்றன நாமபாக்கிற நடத்திரங்களைத்தவிர நமமு
 டைய பராஸைக்கு எட்டாத துராததிவும் அதற்குமேவ்விக்கும் எந்த
 ப்பகத்களிலும் அகிககடுக்காய எண்ணிக்கையிலாத நடத்திரக்க
 ட்டங்களிருக்கின்றன அவைகளை நனத்தொன்று சமீபம்போல நமக
 குக்காணப்பட்டாலும் அவைகளுக்கும் இந்தபூமிக்கும் எப்படித்தா
 மோ அப்படியே அவைகளுள் அகுகொன்று திரமுள்ளவைகளாயி
 ருக்கின்றன இந்தசசூரியன்சுற்றிப்பூமிமுதலிய பிறதிரங்கள்விவன
 போலநடத்திரமாகியவையெல்லாருருநியமாய்மையவையென்களத்தி ஒடு
 கின்றனப்பூமியானவைகளுள்ள எல்லாக்கப்பபட்டதிரங்களிலும்

வினகோடிகளையும் எண்ணத்தொழையுமா, ஏட்டில் அடங்குமா, அ
 தப்பிரம்மாண்டகோடிகளுக்கும் இத்தபபூமி ஒரு அணுவிற்கும்
 மாணமல்ல சகலபுவனங்களையும் தாங்கிப்படியவளக்கிற காத்தாய்வு
 ரூச் சிறிது கோபம் ஜனித்தால் அண்ட அடுக்குகள் குலைந்து
 ிருடொன்று மோதிச் சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலத்தின் மேலும்
 சந்திரமண்டலம் பூமண்டலத்திலுமேலும் விழுந்து சிணுபினை
 வாய்ச் சிதறுண்டு போமென்பது சந்தேகமா, பல அண்டகோடிக
 ளும் பரமேசனுடைய பாதத்துகள் சூரியன் அக்கினிமுதலிற் சடாக
 ா கடவுளினுடைய திவ்வியப்பிரகாச மேனியிலிருந்து சித்தரீய சிரு
 ப்பாரிசுள் சமுத்திரங்களும் மேகங்களும் அவருணைய கிருபாசமுத
 ரத்திலிருந்து தெரிந்த சிறுதுளிகள் பிரசண்டமாருதம் அவரு
 டைய சிருவிரலின் அசைவு உன்னதபாவதங்களை அவர் விளையாடும்
 ரத்துகள் அவருடைய பிள்ளைகளாகிய நமக்காக அவரால் நியமிக்கப்
 பட்ட ஊழிபக்காரர்களே பஞ்சபூதத்தினை கற்பகோடிகாலைகளை அ
 வருகளுக்க கணப்பொழுது, தமக்குத் தேகயிலலாமலிருந்தும் சகல
 ஜீவாகளுக்கும் தேகங்களைக்கொடுப்பவா அவரே தாம் உண்ணும்
 ந மறம் உயிரகளுக்கு உணவளிப்பவா அவரே தாம் நித்திரைசெ
 ப்யாமல மன்னுயிரகளைத் தூங்கவைத்துக் காவலாயிருப்பவா அவ
 ரே தாம் நடவாமல திரியாமல எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல எங்
 கும நிறைந்திருப்பவா அவரே, தாம் கைவேலைசெய்யாமல நினைத்த
 மாதந்திரத்தில் அண்டகோடிகளை யுண்டாக்கி ரக்ஷிப்பவரும் அவரே
 அந்த அண்டகோடிகளைச் சாடடியிலலாப பம்பாம்போல ஆட்டுகினை
 றவரும் அவரே, கண்ணுயிருந்து பெருளைக் காட்டுகின்றவரும் அவ
 ரே, இரத்திரியானந்தங்களை யெல்லாம் நமக்கு ண்டடுகின்றவரும் அவ
 ரே, கிருபாதேவதிரத்தால் நமமைப்பார்ப்பாரும் அவரே, துஷ்டசத்
 துருக்கள மேல் கூடாததிரம் செய்கிற கூத்திரியரும் அவரே, பத்தர்
 களுக்கு மோட்சவியாபாரம் செய்கிற வைசியரும் அவரே, அண்ட
 வர்களை ஆட்டுகிற ருத்திரரும் அவரே, ஜீவகோடிகளுக்கு வேளாண்
 மைசெய்கிற வேளாளருள் அவரே, சாவலோகநாயகரும் அவரே,
 அண்டவீடுகளைக் கட்டியதெய்வத் தச்சனாரும் அவரே, தேக்கடகங்
 களைச்செய்கிற குலாவனாரும் அவரே, தாசாவாரத்தையைத் தட்டா
 தலரும் அவரே, ஒருசிறியவததைக்கொண்டு பெரியவிஷயங்களுக்கும்
 சுகில சோணிதக்கலகத் சிறுதுளியைக்கொண்டு பெரிய உடன்களை
 யும் ஒருதானியத்தைக்கொண்டு கோடிதானியங்களுக்கும் செய்கிற
 னாஸகிகைக்காரரும் அவரே, மதுவாரகளுக்கும், விலங்குகளுக்

‘கும்’, பகிழ்க்கும், புஷ்பங்களுக்கும் பலவண்ணங்களையும், அலங்காரங்களையும், அமைந்தெழுதிய சித்திரக்காரரும் அவரே, ஆததம் அரண் குடியிருக்கும்பொழுட்டு, இரண்டுகால நாட்டி, இரத்தமாகிய நீரேசரத்து, மாமலச்சுவடுபுப்பி, எனபுகழிகளைப்பாப்பி நாமபக கயிறுகளாற கட்டித், தேரலாகிய கூரைமேயநது, ஒன்பது வாயில விட்டுச் சரீர்விட்டடைச்செய்த கொத்தனாரும் அவரே, அநதவிடு பி ராணவாயுவால் சஞ்சரிககச்செய்த மந்திரவாதியும் அவரே, நமகருத் தெரியாமல் நயமுடைய சித்தநகளில் வசிக்கிற சித்தரும் அவரே, தேகவிடு தானே, வளரவும், நிமிரவும், குனியவும், நடக்கவும், ஓட வும், இருக்கவும், படுக்கவும், தூங்கவும், பல்வேலைகளைச்செய்யவும், உண்ணவும் உண்ணுகின்ற பதாரததநகள ஜீரணித்து உடலென்கும் பாலவும், மனமானது சஞ்சரிககவும், ஆலோசிக்கவும், கண்ககவும், துண்ககவும், பஞ்சேசநிதியங்கன பல இனபகளை அநுபவிக்கவும், நமமுடைய ஸவாதினமில்லாமல் சுவாசநதானே ஓயாமல் நடந்துகொ ண்டிருக்கவும் செய்த பாமதயாநிதியும் அவரே

இரதப்பூமியைக கட்டவுள உண்டாக்கி எத்தனையோகாலமாகி யும் எனறும் புதிதாய் உவளப்பமாயும் செழிப்பாயும் மிருககின்றது ஒருபொருளை நாம விட்டில் வைத்திருக்கால எத்தனை காலமானாலும் அநதப்பொருளமட்டு மிருககுமேயல்லாமல் அது பலபொருள்களை உண்டாக்காது பூமியோடுவென்றால் ஒன்று கோடியாகச் செய்கின்ற து ஒரு நெல்ல விதைக்கால எண்ணிமுடிபத அநேகநெற்கள உண்டாகின்றது ஒருமர்க்கால கானியத்தை இருபது மாக்காலாகவும் ப ததுமர்க்கால தானியத்தை இருநூறுமர்க்காலாகவும் பூமிவிளைவிக் கின்றது கட்டவுளுடைய ஆகனையினால் பூமிமுதலிய பஞ்ச பூதநக ளும் சகலவஸ்துகளும் மனுஷர்களுக்கு ஊழியக்காரர்கள போல வேலைசெய்கின்றன வென்பதை அடியில் விவரித்துக் காட்டுவோம்.

பூமியானது சகல சராசரப் பொருள்களும் அடங்கிய பண்டக சாலையா யிருப்பதமன்றிப் பயிரிடுகிற குடியானவனபோல நவதானி யகளுையும் இதரபோஜன பதாரததநகளையும் நமக்கு விளைவித்துக் கொடுக்கின்றது அப்புஜலக்காரியைப்போல ஸநநபானாதிகளுக்கு உதவுகின்றது. காற்றை ஆலவட்டக்காரனையோல நமக்குச் சாமரை போடுகின்றது. நெருப்பு சமையற்காரனைப்போல நளபாகமசெய்கி ன்றது, ஆகாசம் தீபம் ஏதுகிறவனபோலச் சங்கிரகரிய நகந்ததிட முதலிய தீபங்களைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. மேகநகள ஜலமி வறக்கிற பெண்களுக்குச் சமாமையிருக்கின்றன். நதி-ஏரி-குளம்-

முதலியவைகள் ஜலம் வைக்கிற கடாரங்களாயிருக்கின்றன. விருகூத
 சாதிகளும், பயிர்பூண்டு முதலியவைகளும் பலசரக்குக் கடைக்காரர்
 களேபோல இலே-பூ-காய-கனி-சிழுகு-தானிய முதலிய பலசம்பரங்க
 னைக் கொடுக்கின்றன, மலைகளும், கடல்களும் அதன் வியாபாரிகள்
 போல நவாதநமுதலிய பலதீவியங்களைக் கொடுக்கின்றன. பூசெச
 டிகள் பூவிறைக்கிற பெண்களாயிருக்கின்றன பலமுலிகைகள் மரு
 ந்துகொடுக்கிற வைத்தியர்களாயிருக்கின்றன, பூஞ்சோலைகள் நாட
 கசாலைக்குச் சமானமாயிருக்கின்றன மயில், அன்னம், கோழி, கொ
 க்கு, முதலிய பக்திகள் நாட்டியப்பெண்களேபோல நடனஞ்செய்கின்
 றன. குயில், கிளி, பூவை, வானம்பாடி, முதலிய பக்திகள் பாட்கா
 களேபோல லச சங்கீதம்பாடுகின்றன காகம், பருந்து, கோழி முதலிய
 பறவைகளும் பலவி, அரணை முதலியவைகளும் விடுசுததஞ்செய்கிற
 பெண்களேபோலப் பலப்பூசுக்கொடியும், இறந்ததுபோல பலஜநதுக்க
 னையும் பக்திக்கின்றன பருத்திச்செடி, பட்டுப்பூசு முதலியவைகள்
 நமக்கு வஸ்திரவியாபாரிகளாயும், நாய், ஆடு, புலி, கரடி முதலியவை
 கள்நீசாலவை, பேராவை கம்பளம் இவைகளைக் கொடுக்கிற வாதத
 ர்களாய் இருக்கின்றன தேனீக்கள் தேன கொடுக்கின்றன பசு, எ
 றுமை, ஆடு முதலியவைகள் பாறகாரிபோல ஊக்கப்பால் கொடுக்கி
 ன்றன காளி, குளிரை, குதிரை, யானை, ஒட்டகம் முதலியவைகள் வா
 ணிகர்களாய் நம்மைச் சுமப்பதுமன்றி, இன்னும்பல வேலைகளுக்கும்
 உதவுகின்றன அநதமிருக்கக்கொடுப்ப புல வைக்கேரல் முதலியவை
 கள் ஆகாரங்கவாயிருக்கின்றன. எருடைய முதலியவைகள் விடுபெரு
 ந்திவளம்போலப் பலவிதமாய்க் கிந்திக்கக்கூடிய வஸ்துக்களைப்புகித்
 து விட்டடைச்சுத்தம்செய்கின்றன, நாய்கள்காவற்காரரைப்போலவிடு
 க்கக்கின்றன. கழுநாயும் நமக்காகப் பலபாஷைகளைச் சுமக்கின்றன
 சேவல்களும், செம்போததுகளும், காகங்களும் நம்க்குச் சூரியராஜன்
 வருகையைத் தாடுகிறகட்டியக்காரர்களாயிருக்கின்றன சிங்கமபுலி
 கரடி முதலியதுஷ்டயிருக்கின்றன, பாம்புதேன்முதலியவிஷ ஜநதுக்க
 ளும்தெய்வப்பயத்தைப்போதிக்கிற குருவுக்குச்சமானமாயிருக்கின்
 றன, நயமுமபயமும்காட்டிப்பிள்ளைகளைவளர்க்கும் தாய்போலக்கார
 ணணியமுதாதியாகியகடவுள் அநதததுஷ்டஜநதுக்களையும், இடி-டு
 றுவகாறு அபூதமபம்-கூடாமய்யாதிமுதலிய துன்பங்களையும், நமக்கு
 தெய்வப்பமுட்பக்தியுடைய நற்குணங்களும் உண்டாவதற்காகச் சிவபு
 திருக்கிருரென்பது நிச்சயமேனையினும் அநதத்துஷ்ட ஜநதுக்கள்

ஆக, துன்பங்களாலும், நமக்கு அடிக்கடி உபத்திரவம் உண்டாகாதபடி அவைகளை அடக்கவைத்திருக்கிறோமென்பது அபரோக்தம் அல்லவா என்களமிஞ்சாதபடி பூயிகளையும் பாம்புகளையிஞ்சாபடி கிரிமயிலுமுந் லீயவைகளையும், அப்படியே இது துஷ்டமிருக்கக்கூடுவெவவேறு சத்தருக்களையும் சுவாமியுண்பெண்ணியிருக்கிறா-மேலே நாயிலரித தபடி உலகத்திற்காணப்பட்ட பொருள்களில் ஒன்றே ஸுமநமக்கு உபயோகமற்றதாயிருக்கவில்லை.

மேற் சொன்னவஸ்துக்களுமன்றிப் பூமண்டலத்திலுள்ள சகல மனுஷர்களும் ஒருவராகொருவர சகாயமாயிருக்குபபடி சுவாமியெய் திருக்கிற விசித்திரம் அதிசயிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது ஒருருமெய் ததிலுள்ள பலபெயர்கள் பலதொழில்களைச் செய்து அநதக்குடியெய்த் தைத் தாவருவது போல டலகமாகிய பெரியருமெய் சமராக்ஷணாத் தமாகக்கலனுந் தன்றையிரயாசப்படுகிறார்கள்-ஒருவன் யாராவது யி ருந்தாலுமெய்யானாலும-அவன் ஒருநாள ஜீவிக்கிறதற்கும எத்தனை போண்ணங்கிடைப்பதற்காகநிலத்தைவெட்டித்திருத்துகிறவர்களும் உழுகிறவர்களும்-பயிரிடுகிறவர்களும் ஜலம்பாய்ச்சுகிறவர்களும் ச னைபிடுகிறவர்களும், தாவலகாக்கிறவர்களும்- அறுத்துக்களையே சாக்கிறவர்களும்-தானியங்களைக்குத்தி-அரிசியாகிய விற்றிறவர்களும இவ்வகையாக அதிற்சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இத்தனைபெயரென்றகணக்கிடக்கூடாமா, அப்படியே உப்புமுதலகாப்பூரம் வரையிலுள்ள சகல சாமக்கிரகங்களும் காய்கறிகளும் நமக்குக் கிடைப்பதற்காக எண்ணிக் கையிலலாதஜனங்கன்பலவிடங்களிலபலவிதமாகப்பாடுகிறார்கள்வஸ்திரம்நமக்குக்கிடைப்பதற்காகப்பருத்திவிதைத்தெடுத்தப பஞ்சாக்கி க்கொட்டி நூற்றிச் சாயநதோயத்தடுவது வன திரமாகிறவரையில தேகப்பிரயாசப்பட்டவர்களுக்குக் கணக்குண்டா சமையலுக்குவே ணடியவிறகுமநீரும்கிடைப்பதற்காக அநேகாவிறகு வெட்டி விக்கிறார் கள், அநேகாநிவிரிசுளமுதலியவைகளைவெட்டுகிறார்கள் அநேகா நமக்குநடக்கப்பாணைசொப்பணிடுகிறார்கள் நமக்குவிடுகட்ட அநேகாசெய்கலஞ்செண்ணுமபுமுதலியவைகளெய்குகிறார்கள் அநேகாயா களவெட்டி-அறுத்துப்பலகையக்குகிறார்கள் அச்சர்கள், மந்திரி கள், படைவீரர்கள், நியாயதிபதிகள் முதலானவர்கள் நமக்குச்சுத்து ருபயம்விலாமலும் அநியாயமடவராமலும், சாவஜாக்கைகயாகப் பா துக்ககிறார்கள் குடும்பம் உபத்தியாயா முதலியோர் நமக்கும

உலகமுழுதும் ஒரே ராஜ்யமாயிற்று

நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஞானோபதேசம் செய்கிறார்கள், வைத்தியர் கலதச்சா, கொல்லாதடாரவன் ஞானாவிரதாசொகமாரேணியர் முதலானவர்கள். நமக்காகப் பல தொழில்கள் செய்கிறார்கள்.

ஒருதேசத்தாரா பிழைப்பதற்காக அந்தத்தேசத்து உணவாள்
மட்டுமல்லாமல் மண்டலத்திலுள்ள சகல உணவு முக்கிரா உண்ப மு
டையவள்திரிகள் பாதாதிசேசபரியந்தம் என்னும் பூவு, னுலகமாரமசெய
துகொளவதற்காகப் பலதேசங்களிலிருந்து உணவாண்வள்திரிக
ளையுமநவரத்தங்களையுமதங்கடவெள்ளிமுதலியடஞ்சலோகமகைய
எடுத்திகொண்டுகடவழியாயுபுகரை வழியாயு எண்ணிக்கையில்
லாதஜனங்களவருகிராகள் அந்தநவரத்தங்களுபு பஞ்சலோகங்களு
ம கிரகோபகாணமானபலபாததிராகசொடா, சாமர, கருநம்சுசு
டைப்பதற்காகமலைகளிலுமகடல்களிலுமபெற்றாராகளிலும் கிரக
களிலுமலக்ஷாதிஸக்தம் ஜனங்களாகவலக்க காலசலக்க தேசமெல்ல
நெற்றித்தண்ணீரிதத்திலவீழப்படாதபாகெளசெய்யபடுகிராக
இவ்வகையாகலவெவாருவனும் ஜீவிக்கிறதற்கு உலகத்தினுள்ள
லாஜனங்களும் பிரயாசப்படுமபடி உயன செய்திருக்கிற விதோத
தையா அளவிடக்கூடும்.

உலகமுழுவதும் ஒருகுமெப்பென்பதற்குப் ஒரோசகமேனா தற்கும் இன்னும் அநேகபிரத்தியட்சப்பிரமாணங்களுடன் பூகோஸ்ததைச்சோதனைசகலகண்டங்களிலும் வசிக்கிற சாவூனங்களுக்கும் தேக்கங்களும், அவயவங்களும், குணகுணங்களும், இப்பதனுபவங்களும், சரவுவாழவுகளும், எள்ளளவும் வித்தியாசமில்லாமல் ஒரேதன்மையாயிருக்கின்றன. சகலபாஷைகளிலும் உள்ள இலக்கணம், இலக்கியம்கணிதம், வியாயம், தாக்கமுதலியனாகளும் விதவாசனாளுடைய கற்பனைகளும் வரம், மாதம், ஆண்டுமுதலியனாக் குகளுப்சகலதேசத்தாருக்கும், சமேதேற்ககுறைய ஒரேவையாயிருக்கின்றன, பூமிசாரத்திலும், அந்தத்தேசங்களுக்குரிய சீதளோஷணபேதங்களிலும், ஆகாரவித்தியாசங்களாலும், சிலதேசத்தார வெணுப்பாயுந் சிலதேசத்தார்குப்பாயுமிருக்கிறார்களேயன்றி வேறுகாரணமல்லவே ஒருதேசத்திலுள்ள நகரவாசிகளுக்கும், கிராமவாசிகளுக்கும், பேரரசமுதலிய சிலவிஷயங்களில் சிறிதுபேதம் உண்டாயிருப்பது சகலச்சகாரணமேயல்லாமல் இயற்கைக்காரணமல்லவே, ஒருபிராயணம் வீட்டுக்குழாத்தையெப்பாஸ்ப்பருவித்தில ஒருதாழாதஜாதியான தனவீட்டில்கொண்டுபோயவன் ததால் அந்தத்தாழாதஜாதியார்போலவேபேசவும்கூடவாய்க்கற்றுகொள்ளும், ஒருபறையன் வீட்டேபிள்ளையப்பிராயணம்

மொண்டுபோய வளாததாலிராமனைப்போலவார்த்தையும், னடைபாவனைகளும் உண்டாகும் இதுவேசாகை காரணமென்பதைகாட்டுகின்றது பிராமணப்பிள்ளை பூணூல், விபூதி ருத்திராக்ஷத்துடன் பிறக்கவில்லைபறையவைவிட்டுப்பிள்ளை, மட்டுமேயக்கிறேனோ, குடுவைகந்தையுடன் பிறக்கவில்லை, ராஜபுத்திரர்கள் தலையில் கிரீடம்கையில் செங்கோலுமபிதாமபரமும் தரித்துக்கொண்டு கண்கள்கிரமபோல அதிசுந்தரமாய்ப்பிறக்கவில்லை, எழைப்பிள்ளை, இரகதுகுடிக்குப் பூட்டுடனே கோவண்ணடியாய்க் குருபியாடப்பிறக்கவில்லை அரசனவிட்டுப் பிள்ளையாயிருந்தாலும் ஏழைவிட்டுப்பிள்ளையாயிருந்தாலும் எல்லாப்பிள்ளைகளும் ஒரு கோவணத்துக்கு மகதியில்லாமல் சுத்தநிவானத்துடன் மகிராதரவாயும், தூய்மையாயும், பிறக்கின்றன பிறந்தபிற்பாடு ஈந்தஜாதியைப்பிள்ளையாயிருந்தாலுமடித்தாலுமடித்திராமாயும் படியர் விட்டாலுமடித்தியில் உலகைக்கொழுந்தாயும் பிரவாததிக் குடுவென்பது பாவாக் குமஸுவாது போகமாயிருக்கின்றது சகலமன்னுயிரைகள்குமவகித்தாவாகிய கடவுளெல்லாருக்கு மெய்மையெழையெழையெழையெல்லாருக்கு மச்சந்திரசூரியக்ஷத்திரங்கள் பிரகாசிக்கவுமெல்லாருக்கும் சமானமாகப்பஞ்சபூதங்கள் வேலைசெய்யவும ஆகனாபித்திருக்கிறார் அபேதமாக எல்லாமனுஷ்யர்களும் வியாதிமுதலிய துன்பங்களால் பிடிக்கப்பட்டு அந்நிவாரணத்தில்தங்குளோடு கூட ஒன்றுங்கொண்டு போகாமல் பிறந்து போகிறார்களது படிப்பாட்ட பலமுக்காரநிவானங்களால் உலகமெல்லாமொரு குடும்பமென்பது மஹேஸ்வரஜாதியென்பது மந்திரசந்திராயிருக்கின்றது.

ஒருசிறிய குடும்பகாரியமடப்பதற்குப் பெரியா சிறியவெனகிற அந்நஸ்துகிரமயிருக்கவேண்டியது என்பது அவசியமோ, அப்படியே உலகமாகிய பெரிய குடும்பம் உஜ்ஜீவிப்பதற்கு அரசரென்றும், குடிக்களொன்றும், மேலோரென்றும், கீழோரென்றும், கனவானகளென்றும் தரித்திரர்களென்றும் பல அந்நஸ்துகளிருக்கவேண்டியது முக்கியம் அப்படிப்பட்ட தாரதமயியில்லாமல் சகலவாழ்வுகூடானவர்களுக்காயிருந்தால் தலைக்குத் தலை முப்பாயாஜநீதியும் பல்விதாழ்வுகளும் நடவாமல் விபரீதமெண்டாகுமென்பது நிச்சயமே மேலான அந்நஸ்துள்ளவர்களுக்கு அந்நஸ்துகுத்தக்க சிரமங்களும், கஷ்டங்களும், சத்துருப்பமுமேர்த்தங்களும், அதிகமாயிருக்கின்றன அவ்வளவு கஷ்டங்கள் தாழ்ந்தபத்யியில் இருப்பவர்களுக்கு இல்லை அவ்வாறு படுமசரீர பிரபாசமாவது

அவர்களுக்கு ஆரோகியத்தையும், மனோமயித் தையும், பரமசீந
தோஷத்தையும் கொடுக்கின்றது காங்கனாகுய யிருக்கிற விடுகள அசை
நதாலுமதரங்க அசையாமே சோமபலே பிற கொணடி ருக்கிறதவா
னகளுக்கரசரீரசமும மீனாதிபதியுருமுதல யிருக்கின்றன பல
தேசங்களைப்பிடித்ததொருஅரசனுக்குள்ளவளவுசக்தேதாஷம உண்டா
ருமோ அவ்வளவுசநிதே காஷம-கூல் வேலைசெய்துசொற்பபொருளை
சசம்பாதிக்கிறவழைக்கும் உண்டாகின்றது இவ்விதமரசு ஒருவிஷயத்
திலுமுறவுள்ளவா னேவேரொருவிஷயத்தில அதுபபடுததிச சகல
ரையும்சமாமாகாகுகிற கிருபாசமுதகிரமாயிகடவுளை அநவரத
முநதியானிக்குமபவ எதிரீகளுக்கூப்பாதிக்கவேண்டும்

தெய்வத்தைபடைவதற்குபுண்ணியமேவழியாயிருப்பதால் ஸதி
ரீகளுக்கூபுண்ணியோபதேநுசெய்வது முக்கியமாயிருக்கின்றது
புண்ணியத்திற்குபுண்ணியமேசமாமமல்லாதுஅதற்குமஉபமாணா
சொல்லவேவொருபொருளுமில்லை-புண்ணியமேபுத்தி- புண்ணியமேசி
த்தி-புண்ணியமேசக்தி-புண்ணியமேமுக்தி - புண்ணியமேவேதாதம
புண்ணியமேபோகாதம-புண்ணியமேசித்தாதம, சகலசாஸ்திரங்க
ளும், வேதங்களும், வேதாங்கங்களும், இதிகாசபுராணதிகளுமஸ்தேநீ
ததரிப்பதுபுண்ணியத்தையே, வேதநாதிகளும் சித்தாந்திகளும், ரீஷி
சுரர்களும், வித்தியாரபர்களும், சதானேசிப்பதூர் பூசிப்பதும், உபதேசி
ப்பதும்புண்ணியமே சந்நியாசிகளும் தபோபாதனர்களும், சாவசங்க
ப்பரித்தியாகஞ்செய்வது புண்ணியத்திற்காகவே, உணவதம எனமத
மென்று துணமதமாகச சமவாதஞ்செய்கிற சகல சமயவாதிகளும்
புண்ணியம் ஒன்றையே அவிரோதமாக அங்கீகரிக்கிறார்கள பரம்பர
வஸது நராவதாரஞ்செய்ததும் பாபத்தை நீக்கிப் புண்ணியத்தை நி
லேற்றத்தையுபொருட்டே ஆதியில் அநேக மகாத்மயர்களை தலைகொடு
த்துநிலைநிறுத்தினதும் புண்ணியமே இல்லறமதமுறவறமென்றுசொ
ல்லப்பட்ட இரண்டறங்களும் புண்ணியமே, பகதர்களைச்சக்தாதகளா
கருவதும் புண்ணியமே சுதாதர்களை முகதார்களாகருவதும் புண்ணிய
மே சகல இகப்பராததங்களைக கொடுப்பதும் புண்ணியமே-மானுஷி
கத்தைத தெயவிகமாக்குவதும் புண்ணியம்.

மோட்சத்திற்கும், நாகத்திற்கும் எப்படிப்பேதமோர் அப்படி
யே சிஷ்டர்களும் துஷ்டர்களும் பரம்பர வித்தியாச முளளவர்களா
யிருக்கிறார்கள் இந்த உலகத்திலும் புண்ணியவான்களுக்கூப பூஷண
யும், துஷ்டர்களுக்குத் தூஷணையும் உண்டாகின்றன சிஷ்டர்களு
க்கு எங்கும் பிரகையாதி, துஷ்டர்களுக்கு எங்கும் அபுகதியாதி சிஷ்

டாக்டர் சரஸ்வதி மித்ராக்கள், துஷ்டர்கள் சாவலோக் விசேஷிகள் அச்சாகும் சியாய் திபதிகளும் சிஷ்டாணுகிரமம் துஷ்டநிகிரகமும் செய்கிறார்கள். தேசாதிபதிகள் கூடியவரையில் யோககிரக னையே சீக்கிர நாகரிக உத்தியோகங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். தெர்யா மையினுடைய பக்திபாகம் முதலிய காரணங்களாலும் அயோக்கியர்கள் உத்தியோகங்களில் நியமிக்கப்பட்டாலும் அவர்களுடைய அயோகியதை வெளியான மாதந்திரத்தில் அவர்களை உத்தியோகங்களிலிருந்து தள்ள யாவரும் வழிவகுக்கிறார்கள். பெற்றதரயதந்தைகளும்கூட பிள்ளைகளை நேசித்துக் கெட்டபிள்ளைகளைத் துள்ளிவிடுகிறார்கள். நல்லவன் ஏதேனும் சியாய் நாகரிகம் அவனுடைய வார்த்தையைப் பரிமாணமாகக் கொண்டு அநாதியவர்களைப் பலராயிருந்தாலும் அவர்களுடைய சாத்தியங்களைத் தள்ளி சியாய் சபையார் தீர்மானிக்கிறார்கள். கூடியவரும்கூட நல்லவர்களை யே தேடி அவர்களிடத்தில் கொடுக்கலாவதல் செய்ய யாவரும் விரும்புகிறார்கள். நானயமுள்ளவாதத்கர்களிடத்தில் யாவரும் சரங்குகளைக் கொள்ள அபேஷிக்கிறார்கள். பெண்ணிடங்காராக நற்குணமுள்ள புருஷர்களுடைய பிள்ளை வீட்டுக்காரர்கள் நற்குணமுள்ள பெண்களையுந்தேடி விவாகஞ்செய்து பெரும்பாலும் வழக்கமாயிருக்கிறது. யஜமான துஷ்டனாயிருந்தாலும் அவன் நல்லவர்களை யே தேடித் தனக்குள் வேலைக்காரர்களாக வைத்துக்கொள்கிறான்.

சிஷ்டாக்களால் ஒருவருக்கும் துன்பமில்லாதபடியால் சிஷ்டாக்களைத் துஷ்டர்களும் பூஷிக்கிறார்கள். துஷ்டாக்களால் யாவருக்கும் உபததிவமானபடியால் துஷ்டாக்களைத் துஷ்டாக்களும் தூஷிக்கிறார்கள். துஷ்டனைத் துஷ்டனென்று சொன்னால் அவனுக்கே கோபமவரும். அப்போது சிஷ்டனென்று சொன்னால் அவனுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகும். துஷ்டனை, அவனுடைய பெண்சாதியும் பிள்ளைகளும் நம்பார்கள். துஷ்டாக்களும் வசைகைக்கரியமாய்த் தாறுகள். நல்லவர்களைத் துஷ்டனென்று பகிரவேஷம் பூண்டுகொண்டால் மட்டுமே அவர்களிடத்தில் உத்தமில் ஜீவிக்கலாமென்பதாய் வேறுவகையில் ஜீவிக்க மாக்கமில்லை. இக்காரணத்தைப் பற்றியே உலகத்தில் உள்ள ஜானிகள் விஸ்தாரமாயிருக்கிறார்கள். ஒருவனுக்கு அழகும், தனமும், வீததையும் இவ்வாறிருந்தாலும் அவன் நல்லவனாயிருப்பானால் அவனிடத்தில் யாவருக்கும் கௌரவம் அவனைப் பார்க்கப்படுகிறது. பிரியமும் சந்தாஷமும் உண்டாகின்றன. வடிவில் மனம்தனையும் நிர்வியவானாய் இருந்தாலும், அவன் துஷ்டனாயிருப்பானால் அவனிடத்தில் யாவரும்

ககும் அருவருப்பும் அவமதிப்பும் உண்டாகின்றது. சிறுபிள்ளைகளான துஷ்டர்களை வெறுக்கிறார்களென்பதற்கு மழையிலலாத காலங்களில் சிறுபிள்ளைகள் கொடுமப்பாவி கட்டியடுக்கிறவழக்கமே சாக்ரி பமாயிருக்கிறது ஊருக்கு ஒருநல்ல அதிகாரிவந்தால் அவனை யெல்லாரும் கொண்டாடிக்கொண்டு அவனுடைய சேஷமத்தைப் பிரத்திருக்கிறார்கள். அவன்பரமதுஷ்டனாயிருந்தானால் அவனால் துன்பம் டைந்தவர்கள் துன்பமுடையாதவர்கள் எல்லோரும் ஏகோபிததுச சமயம் வரும்போது அவனைக்கெடுக்கக் கங்கணம்கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள் வீடுகளிலுமவீதிகளிலும் பலபோபேசுகிறவராததைகளைக் கவனித்தால் இன்னுனநல்லவன் இன்னுன் கெட்டவனென்கிறவராததை கலவாமலிராது விவரநெரியாத சூழ்நதைகளும், நல்லவர்களுடத்திற பிரியதகையும் துஷ்டர்களுடத்தில அப்பிரியததையுங் காட்டுகின்றன

சத்தியம், பொறுமை சாந்தநிதைய, தாக்ஷணியம், இரக்கம், உபகாரம், நிகாவம், நீதிமுதலிய நற்குணங்களை மெச்சாதவர்களையார் அந்த நற்செய்திகளைத் தங்களுக்கு யாவருஞ்செய்யவேண்டுமென்று விரும்பாதவர்கள் யார்? அங்ககாரம், பொய், சூது, வஞ்சகம், களவு கொலை, கோபம், லோபம், மேரகம், குரோதம், மதம், மாறசரியம் கொடுமை, அநீதிமுதலியதுாச்செய்கைகளைப் பிறரிடத்திறகண்டால் அவைகளை வெறுக்காதவர்கள் யார்? அந்தச்செய்கைகளைத் தங்களுக்கு ஒருவரும் செய்யக்கூடாத தென்று அபேக்ஷியாதவர்களையார் ஒரு உபகாரியைக்கண்டால் அவனைப்பிரியமாக உபசரிக்ாதவா யார் ஒருவன் தாங்கக்கூடாத துன்பத்தை யனுபவித்தால் அவனுக்கா இரங்காதவர்கள் யார்? ஒருவன் மற்றொருவனை அநியாயமாக உப திரவஞ்செய்தால் அந்தக்கொடியனைக் கோபிக்காதவர்கள் யார் ஒருவனுடையகண்ணில் வேறொருவன் குத்திவதை நாமப்பாததால் ந முடையகண்களும் நோகின்றன ஒருவன் வேறொருவனை அடித்தா அதைப்பார்க்கிற நம்முடையதேகமும் வலிப்பதுபோ லிருக்கின்ற தங்களுடைய சொந்தத்துக்காக அழாதவர்களும் பிறா துக்கத்த காக அழுகிறார்கள் துன்பமுடையதிற பழகிப்பழகிக் கலலைப்போ றகடினசித்தவகொண்டிருக்கிறார்களைத்தவிர மற்றயாவரும் துன்பப்படுகிற புண்ணியவர்களைக்கண்டால் இரங்காமலிரார்கள்

தைகளிற சொல்லப்படுகிற சத்திகளைக்கூடப் பூஜிப்பது னுக்கு விடுதிகளான அசாதுக்களை நீர்திப்பதும் யாவரு லுக்கமயிருக்கின்றன இராவணன் இராமதகரோகஞ்செய்தால்

யல்லாமல் நமக்கெனன துரோகஞ்செய்தான துரியோதனன தாம புத்திராதிசங்குத தாயாதியேயல்லாமல் நமக்குத் தாயாதிபல்லவே, அரிசசநதிரன நமக்கெனன உபகாரமசெய்தான் நகூத்தனியான நமக்கெனன அபகாரமசெய்தான இராமாயணத்தில் இராமா தமதுபத்தினியைப்பிரிந்து அழுகிற இடத்தை நாம் வாசிகஞ்சம்பொழுது சீதையுடனே நமமுடையபத்தினிகளும் போய்விட்டதுபோல நாமும்கூட அழுகிறோம் அவருடைய படைகளாகிய குரங்குகளுடனே நாமும் கூடிக்கொண்டு இராவணதிகளுடனே மனோயுத்தமசெய்கிறோம் அந்தக் குரங்குப் படைகளுக்குத் திரணரசேதமவநகாலும் நமக்குப்பிராணசேதம வந்ததுபோல வாடுகிறோம் இராமபாணததால் இராசூத பபிணங்களை மலைமலையாக குவியும்போது நமக்கு இராமா கனகாபிஷேகமசெய்ததுபோல நாம் ஆநந்தபரிசுராகிறோம், தாமனமுதலிய பஞ்சபாண்டவர்களும் அரிசசநதிரனும் இராஜஜியங்கனையிழந்து பரிதபிகஞ்சம்பொழுது நமமுடைய இராஜஜியங்களும் போய்விட்டது போல நாமும் அநுதரப்படுகிறோம் பின்பு அவர்களுக்குப் பட்டாபிஷேகமான வுடனே நமக்கும் பட்டாபிஷேகமானதுபோல மகிழ்ந்து அவர்களுடனே நாமும் மனோராசசியஞ்செய்கிறோம் இவைமுதலிய காரணங்களால் புண்ணியத்தினமேல் பிரியக்கையும் பாபத்தினமேல் வெறுப்பையும் மனுஷருக்குச் சபாவகுணமாக ஸவாமிகொடுத்திருக்கிறான்பது பிரகதியகூடப் பிரமாணமா யிருக்கின்றது

புண்ணியமசெய்வது பிரயாசமென்று சிலர் நினைப்பார்கள் அப்படி நினைப்பதுதப்படி சர்ணவயிற்று வளர்ப்பதற்காக சமுத்திரத்தினை செய்தும, மலைகள் ஏறியும், ஆரணியங்களைக் கட்டித் துப்பி, தேசாதிதேசங்களெல்லாதிரிந்தும் பலதொழில்களைச் செய்கிறார்கள் யுத்தங்கத்திற் போய்ச் சண்டைசெய்து பிராணனைக்கொடுக்கிறார்கள் மனுஷனுடைய செய்கையே தேவதாரிமாணமோவென்று பிரமிக்கும்படியான சிற்பவேலைகள் சித்திரவேலைகள் நீராவிநதிரங்களை, இருப்புவண்டிகள், கந்தித்த பாலமுதலிய அருமையான வேலைகளைச் செய்கிறார்கள் அகோரத்திரம் பிரயாசப்பட்டுப் பலசாஸ்திரங்களையும் பலதொழில்களையும், கற்றுக்கொள்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட அதிசயமான காரியங்களைச் செய்கிற மனுஷர்களுக்கு உணமை, சாந்தம், பொருமை, முதலிய புண்ணியங்களைச் செய்வது மஹாதபிரயாசமா அவைகளைச் செய்ய அலையவேண்டுமா கேகப்பிரயாசப்பட்டு வேண்டுமா இல்லையே

பாவஞ்செய்வது கஷ்டமேதவிரப் புண்ணியஞ்செய்வது கஷ்டமல்ல, 'உள்ளகாரியத்தை உள்ளப்படி சொல்வதுதானே உண்மை நடந்தகாரியத்தைக்கூடாமற் குறைக்காமல் நடந்தபடியே சொல்வது எவ்வளவு விரிதானகாரியம் நடவாதகாரியத்தை நடந்ததுபோலப்பொய்சொல்லுகிறதாயிருந்தால் முன்னுக்குப் பின்விரோதமில்லாமல் முந்தியே ஆலோசித்துக் கற்பித்துக்கொண்டு ஆகாசமாளிகைக்கட்டுவது போலப் பொய்கோடடைக்கட்டுவது எவ்வளவு வருகதமாயிருக்கின்றது அளத்திரமில்லாத சுவருக்கு ஆயிரம்முடிகொடுப்பதுபோல ஒருபொய்யை உதாசீக அனேகம்பொய்களைச் சொல்லியும் பிரயோஜனமில்லாமல் "கெட்டிக்காரனபுஞ்சு எட்டுரோயில்கெரியும்" மென்பதுபோல எப்படியும்பொய் வெளியாகின்றது கொலை-களவு-மோசம்-வஞ்சகம்-பரஸ்திரீகமனம் முதலிய கொடியசெய்கைகளைச் செய்வதற்குத் தகுந்தசமயங்களும், ஆயுதங்களும், சகாயங்களும் தேடிக்கொண்டு அந்தச்செய்கைகளைச்செய்வது எவ்வளவுகஷ்டமும் வருத்தமும் அச்சமும் பிராணசங்கடமுமாயிருக்கின்றன அந்தச்செய்கைகளுக்கு விரோதமான புண்ணியங்களைச்செய்வது எவ்வளவு யிலேசாயிருக்கின்றது

சுவசாட்சியாகிய கடவுள் பாபபுண்ணியங்கள் தெரியும்படி மனோசாட்சியாகிய தீபத்தை ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் ஏற்றி வைத்திருக்கிறானென்பது சத்தியமே விவரத்தெரியாதபால்களும், சித்த எவாதினமில்லாத பைத்தியக்காரர்களும் தவிர மற்றயாவரும் படித்தவர்களாயிருந்தாலும், படியாதவர்களாயிருந்தாலும் நன்மை தீமைதெரியாதவர்கள் ஒருவருமில்லை படியாத மூடாசன்களுக்குத் தாமாதாமங்களைச்சேர்த்த சில நுட்பமானவிஷயங்களை தெரியாமலிருந்தாலும், ஸ்தூலமாய தாமம் இன்னது, என்பது யாவருக்கும் தற்சுப்பமாகத் தெரிந்திருக்கின்றது ஆனதுபற்றியே "நெஞ்சையொளித்தொருவஞ்சகமில்லை" என்றும் "தன்னெஞ்சரியாத பொய்யில்லை தாயறியாத சூயில்லை" என்றும் "தன்னையறியாத சன்னதமில்லை" என்றும் பெரியோர்களுடைய வாக்கியங்களிருக்கின்றன மனோசாட்சியாகிய தீபம் பாபபுண்ணியங்களை நமக்குக்காட்டுகிறதுதவிர நாம் பவமசெய்யும்பொழுது நமமைச்செய்கின்றது புண்ணியமசெய்யும்பொழுது நமமைப்புகழ்ந்து சந்தோஷிக்கின்றது ஆகையால் மனோசாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் நடக்கிறவர்களே புண்ணியாதமாகுகள்

கண்ணாடியில் தோன்றுகிற நம்முடைய பிரதிபிம்பம் நாம்செய்வதையெல்லாம் தாதுஞ்செய்து காட்டுவதுபோல நமக்குப்பிரதிபி

பமாகிய உலகம் நாம் செய்வதையே நமக்குச் செய்கின்றது நாம் ஒரு வண்புகழ்நதால் அவனும் நம்மைப்புகழுகின்ற நாம் ஒருவனையிகழ்நதால் அவனும் நம்மையிகழுகின்ற நாம் ஒருவனுக்கு உபகாரம் செய்தால் அவனும் நமக்கு உபகாரஞ்செய்கின்ற நாம் அபகாரஞ்செய்தால் அவனும் நமக்கு அபகாரஞ்செய்கின்ற ஒருவன் ஏழையாயிருந்தாலும், அவனுக்கு நாம் தீங்குசெய்தால் அவனும் ஒருசமயத்தில்தம்மக்குத் தீங்குசெய்வது கூடாதகாரியமல்ல கொஞ்சம் யானைச்சாடுகின்றது குப்பையுயர்நதது கோபுரத்தை யுமுடிகின்றது பெரிய பொருள்களைச் சிறியசெல்லும் பகலிதது நாசமாகுகின்றன நாம் எதைவிதைக்கிறோமோ அதுவே நமக்குமபலிக்கும் வேம்பைவிதைத்தவனுக்கு வேம்பேயல்லாமற் கரும்புகிடைக்குமா, பாம்பைவளத்தவனுக்கு விஷமேயல்லாமல் ஆமிரதங்கிடைக்குமா, அப்படியே நாம் நன்மைசெய்தால் நன்மையும் தீமைசெய்தால் தீமையும் நமக்கே லபிக்கிறபடியால் தீமையைவிட்டு நன்மையைப் பிடித்துக்கொள்வது வேகமாயும் நம்முடைய சுயப்பிரயோஜனமாகவும் இருக்கின்றது

துஷ்டர்களுக்கு அவர்களுடைய தூமராகக்கங்களை அவர்களைத் தண்டிக்கிற ஆயுதங்களாயிருக்கின்றன பேருணடி சோம்பலமுதலிய தூக்குணங்களை மேற்கொண்ட வர்களுக்கு அஜ்ரணம் வியாதி ஆயுசு னஷ்டம்முதலிய பலதுன்பங்கள் வளாகின்றன மதுபானஞ்செய்கிறவர்கள் பணத்தைக்கொடுத்துப் பைத்தியத்தை விலைக்குவாங்குவது போல பலதுன்பங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் அவர்களுடைய குடியே குடியைக்கொடுக்கின்றது தாயென்றும், தாரமென்றும், மேத்தியமென்றும், அமேத்தியமென்றும் பேதநதெரியாமல் வீட்டைவிறந்து மாட்டைவிறந்து உடைமைகளைவிறந்து, மானங்கெட்டு, மரியாதைகெட்டு மதிக்கெட்டு விதிக்கெட்டுப் பெண்சாதியொருபக்கம் பிள்ளைகளொருபக்கம், தாங்கொளருபக்கமாகத் திரிகிற குடியாகளுடைய பொருளையென என்னென்று சொல்லலாம். இளளினகடையே அவர்களுக்குக்காணிபாக்கி குப்பைமேடே அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு புழுதியே அவர்களுக்குப் போவை சாம்பல் அவர்களுக்குச் சப்பிரமஞ்சம் சாணியே அவர்களுக்குத் தலையெண் ஆகாசமே அவர்களுக்கு ஆடைகளே அவர்களுக்கு ஸ்நாநபாஷம் துன்பங்களே அவர்களுக்குத் துணை, களவையில விட்டவுடனே தங்களுடைய சரித்திரத்தைத் தாங்களே சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்கள் னாதலால் நாம் அவர்களைச் சொல்ல

காமாதூர கடுங்கஷ்டங்களுக்கு அவர்களுடைய தேகங்களே சாட்சியாகையால் வேறுசாக்ஷி ஆராவசியமே எனும்புகுருமிமுதலி பவைகளுக்கு மகோற்சவங்கொண்டாடுவதுபோல அவர்கள் சரீரங்களில் புண்களும், கட்டிகளும், பலவியாதிகளும்கொண்டு வேப்பநிலையுடைய கையுமாகத் திரிகிறார்கள்

வெண்பா

“மேகங்களையாவுமுயாவிண்ணீங்கிலேசையாதந
தேகங்களிலவாசஞ்செய்கையால்-மாகமிசை
ஆசைக்குங்காக்கானேமவவேசையாகொடுப்பா
காசைக்கொடுப்பவாக்கேகாண்”

“மேகங்களெல்லாம் ஆகாசத்தைவிட்டுத் தாசிகளுடைய சரீரங்களில் வசிக்கிறபடியால், சிவசமயங்களில் ஆசைக்குப்பாக்கவேண்டுமானாலும் ஆகாயத்தில் மோகசஞ்சாரமில்லாம விருக்கின்றது தாசிகளுக்கு யாக்காக்கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே தாசிகள் மேகங்களைக் கொடுப்பார்கள்” ஆகையால் சாமுதாயங்கள் மேகமுதலிய பலவியாதிகொண்டு, அற்பபாபுசாய மாண்டுபோவதற்கு அவர்களுடைய விடமாரக்கமே காரணமாயிருக்கின்றது

பொருமை-கோபம்-பகை - குரோதமழகலிய தூக்குணங்களை உடையவர்கள் பாம்புகளையும் தேள்களையும் பிடித்துத் தங்கள்மேலே விட்டு கொள்ளுகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு உபத்திரவமோ அவ்வளவு உபத்திரவத்தைத் தாங்களே அடைகிறார்கள் அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே செய்யதுகொள்ளுகிற அன்பங்களை அவர்களுடைய விரோதிகளுக்குச் செய்யத்தூணியாக்கத் தானசோந்தபொருளைக்கட்டு நாசமாகக்கூறி நெருப்புப்போலப் பொருமை பகைமுகலிய தூக்குணங்களுக்கு யா இடங்கொடுக்கிறார்களோ அவர்களே உபாதிப்படுகிறபடியால் அவர்களுக்கு வேறுதண்டனை வேண்டுவதில்லை அந்நியர்களுக்கு உண்டாகிற சுகமெல்லாம் பொருமையுள்ளவனுக்குத் துக்கமாய முடிவதால், அவனுக்கு ஒபாத்துக்கமுஞ் சஞ்சலமும் வளாகின்றன கோபாவேசங்கொண்டவனோவென்றால் நெருப்புப்பற்றி யெரிசிறிதடிநீ குடியிருப்பவனபோல கானே பலதுன்பங்களை அனுபவிக்கின்றன இததன்மையாகக் குமாரர்களுக்கு அவர்களுடைய தூக்குணமே தண்டனையாய் இருக்குமபடி தேவாதிதேவன் செய்திருக்கிற வேடிகை ஆச்சரியமாய் இருக்கின்றது

தீயாக்குக்குத் தெய்வத்தண்டனையும்தவிர இரதஉலகத்தில் ராஜத்தண்டனையும் விதிக்கப்படுகின்றதே காலவிலங்குகளும் குட்டை

மூங்களும், தூக்குமரங்களும், விலங்குகூடங்களும், பிரங்கிகளும், குண்டுகளும், மருந்துகளும், கத்திமுதலிய ஆயுதங்களும் துஷ்டாக்கங்களாக உண்டாயிருக்கின்றனவேயொழிய மற்றைப்படியல்லவே அரசர்களும், ராஜதிரிகளும், சியாயாதிபதிகளும், போலீசுசேவகர்களும், படைவீரர்களும் துஷ்டாக்களைச் சிந்திப்பதற்காக இருக்கிறார்களேயல்லாது வேறல்லவே துஷ்டாக்கள் இல்லாவிட்டால் அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பிழைப்பேதே

சியாக்களுக்கு அவாக்களுடைய நிலையே தண்டனையா யிருப்பது போலப் புண்ணியவானகளுக்குப் புண்ணியமே சமமானமாயிருக்கின்றது, அவர்கள் சாவஜனமித்திராசளாகையால் அவாக்களுக்கு எல்லாரும் மித்திரர்களாகவே யிருக்கிறார்கள் அவர்கள் ஒருவரையும் விரோதியாகப்படியால் அவாக்களுக்குப் பகைவர்கள் ஒருவருமில்லை, சாவலோக சமாதானமும் புண்ணியத்தினாலுண்டாகிற மனோபாக்கியமும் சீரமைமான ஆதமநந்தமும் உள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் ககப்பன பிள்ளைகளையுடத்துப் புகதி கற்பிப்பதுபோல சாதுக்களைச் சோதிப்பதுபோலவும் அவர்கள் நூனசதிலும் புண்ணியத்திலும் அதிகரிப்பதற்காகவும் அவாக்களுக்குச் சிவசபயங்களில் கடவுள் துன்பத்தைக் கொடுப்பதுமுண்டு ஆதற்காகச் சாதுக்கள் பின்வாங்கமாட்டார்கள் துன்பமே ஞானத்தின் பாடசாலை யிருக்கின்றது உலகத்தில் துன்பங்கலவாத சகமில்லை பிரசவவேதையைப் பயந்தால் புத்திரபாகிய மகிடைசகுமா மருந்து கசப்பென்று வுண்ணப்பயந்தால் சரீரகம உண்டாகுமா குளிருக்குப்பயந்தால் குளிப்பதெப்படி அதுபோலத் துன்பத்துக்குப்பயந்தால் இன்பமில்லையாதலால் சுடச்சுடப் பிரகாசிக் கும பொண்ணைப்போலவும் சாணைக்கல்லிலவைத்துத் தேயக்கத்தேயக்க ஒளிமிடும் மணிகளபோலவும் என்னதுன்பமவந்தாலும் பின்னிடாமல் புண்ணியத்தில் அதிகரிப்பவர்களே உத்தமர்கள் இந்த உலகம் பரலோகப் பிரயாணத்திற்கு மார்க்கமேயல்லாமல் இது நமக்குச் சொந்தமல்லவே ஒருஊருக்குப் பிரயாணமாய்போகிறவர்கள் வழியிலப்புகிற கஷ்டங்களை மதியாமல் அந்த ஊரினமேலே நோக்காமாய் போவதுபோல பரலோகயாத்திரைக்காரர்களாகிய நாம் மாக்கமாய் இந்த உலகத்தில் வருகிற துன்பங்களுக்கு அஞ்சாமல் அந்தயாத்திரையினமேலே திாஷ்டியாயிருக்கவேண்டும்

“தாட்டோட்டைக்காரனுக்குத் தயிருஞ்சாதழும் விசுவாசக்காரனுக்கு லெந்நீரும்பருக்கையும்” என்பதுபோலப் புண்ணியவான்கள்

வானக டாமபீகரமாயத் தங்களுடைய பெருமையைத் தாங்களே சொல்லிக்கொள்ளாக்க ளாகையால் அவர்களைச் சிலசமயங்களில் உலகதகரா அரியாமலும் அவர்களுக்குத் தருத சமமானஞ்செய்யாம லுமிருப்பார்கள அதற்காகப் புண்ணியவான்கள் அறபழம் களைக்கிற நிலை அனித்தியமான இகலோகபாக்கியத்தை அவர்களே நேஷ்நி ப்பதால் அவர்களுக்கு அநதப்பாக்கியமில்லாமற்போவதுகுறைவல்ல

பூலோகபாக்கியமெல்லாங்கூடி மண்ணும-கலலும்-மயிரும-பஞ்சம்-மலாதிஞமேயன்றி லேறல்லவே, பொன்னுபெள்ளியும் ஒருவகையான மண்ணையன்றி வேறொன்றுமல்லவே, நவரத்தினங்கள் பலவகைக்கறகளே, கம்பளம்-போரவை-சாலவைமுதலியவைகள்-நாய-பூவி-காடி-ஆதி-முதலியமிருக்கங்களில் மயிர்களே பட்டுகள் பட்டுப் பூசியின வாய்ப்பாபே வஸ்திரங்கள் பருகித் தாலே புணுகுவவாறு, கஸ்தூரி முகலீயவைகள் பூனைமலமே கேனென்பது கேனீக்களின் உச்சிட்டுமே இப்படிப்பட்ட அச்சியான பகாரத்தங்களுண்ணியத்திற்குப் பிரதிபிரயோஜனமாகுமா அநதப்பொருள்கள் எவ்வளவிற்குநாலும் மனுஷனுடைய ஆசையடங்காமலிருப்பதால் அநதப்பொருள்கள் மனுஷனுக்குத் திருப்தியையும் ரகோஷத்தையும் உண்டிபண்ணாததக்கவைகளல்லவென்பது நிகாசனமயிருக்கின்றது

உலகத்தில் நமமுடைய ஆசைக்கு அளவில்லை அலெக்சான்றா என்கிற அரசனுக்கு சைதியாளன்கிற ஜாதியாசொன்னதுபோல நமமுடையபோராசை எவ்வளவுபெரிதோ அவ்வளவுபெரியசரீரம் நமக்கிருக்குமானால் நமமுடையதலைகள் அண்டமுகட்டைமுட்டி அப்பாறசெல்லும் பாதங்கள் பாதாளலோகமட்டும் பாயும், வலதுகைபூமியின் வடதிசைச்சுவரை ஊடுருவும் இடதுகை தெனறிசைக் கோடிமட்டுமசெல்லு, பூலோகமெல்லாம் பிடிசுத்திபிடி தேவர்களுடனே யுத்தஞ்செய்து தேவலோகத்தையுபிடிக்க ஆரம்பிப்போம் இன்னுஞ்சில லோகங்களிருந்தால் அவைகளையும் பிடிக்கத் துவசங்கட்டுவோம் இப்படியாக நமமுடையஆசை அளவற்றதாயிருப்பதால் பூலோகபாக்கியம் சுத்த அபதாரத்தமென்றும் பரலோக பாக்கியமே சிலாக்கியமென்றும் பரிஷ்காரமாய விளங்குகின்றது

பிள்ளைவரத்துக்குப்போய்ப்புருஷனைச் சாக்ககொடுத்ததுபோலும், வட்டிக்காரைப்பாட்டு முதலியிருந்ததுபோலும், குளிக்கபோய்

மசேறறைப்பூசிக்கொண்டதுபோலும் சிலா புண்ணியவேடந தரித்துக்கொண்டு பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள வாயிலேதேனும், வாலிலே கொடுக்குமுள்ள தேனீக்களபோல உதட்டிலேஉறவும், உள்ளத்திலேபகையும், கையிலே ஜெபமாலையும் கக்கத்திலே கன்னக்கோலும், கழுத்திலேதாழ்வடமும் கருத்திலே சுரவடமுமாய வேளைக்குத் தகுந்தவேஷம் பூண்டுகொண்டு வாசாளுனிகளாயத் திரியாமல் உளளும்புறம்பும் ஒத்திருக்கவேண்டும்

யுவதி பதிவிரதையாயிருப்பது கற்பேயன்றி வீர்த்தநாரிபதி விரதையாயிருப்பது விசேஷமா பலவான் அடங்கியிருப்பது அடக்கமேயன்றிப் பலமில்லாதவன் அடங்கியிருப்பது அரிதா சகலசாஸ்திர சம்பன்னன் வித்தியாகாவமில்லாமலிருப்பது பெருமையேயன்றிப் படியாதழுடன் நிகாவியாயிருப்பது ஆசசரியமா பெண்டு-பிள்ளை- பண்டு பதாரத்தங்களை யுடையவன் துறவியாவது துறவேயன்றி ஒன்றுமில்லாதவன் துறவியாவது அபாவவிரகத்தினோடு அப்படியே நம்முடைய இளமைப்பருவத்தில் ஆரோக்கிய சரீரிகளாயிருக்கும்பொழுதே கெய்வப்பதியும் புண்ணியாப்பியாசமும் நமக்கிருக்கவேண்டுமேயல்லாமல் சாகுநகாலத்தில் புண்ணியம் செய்யலாமென்று நினைப்பது பசியெடுத்தபின்பு நெலவிறைப்பதுபோலும் தாகமெடுத்தபின்பு நதி வெட்டுவதுபோலும் கப்பலேறினபின்பு மாலுமி சாஸ்திரங்கற்றுக கொள்வதுபோலும் இருக்கின்றது

பலநாள் பிரயாசப்பட்டுக் கற்றுக்கொள்ளாமல் எந்ததொழிலையும் நிறைவேற்றமுடியாது அப்படியே புண்ணியத்தொழிலும் முன்னமே பழக்கமின்றி நியாண தசையில் சித்திக்குமா மரமசாயந்த பக்கத்திலவிழுவதுபோல ஒருவனுக்கு எப்பொழுது அபியாசம் எதுவோ அதுவே அவனை அந்நியகாலத்திலுமவிடாது, மேலும் சாகிதகாலமுமசமயமும் ஒருவருக்கும் முன்னுடிக தெரியாதே இன்றே நாளை யோ இந்தநிமிஷமோ மறு நிமிஷமோ காலையோ மாலையோ பகலோ இரவோ இருக்கும்பொழுதோ நடக்கும்பொழுதோ உண்ணும் பொழுதோ உறங்கும் பொழுதோ வேலைசெய்யும்பொழுதோ உபொழுதோ அப்பொழுதோ மரணமவருமென்பது நிச்சயமில்லாமல் ரூபகால ஆரியக்கூத்தாடினான காரியத்திற் கண்ணுயிருப்பவாகல போல சதா ஈசுவரத்தியானமும் புண்ணியசிந்தனையும் உள்ளவனாயிருக்கவேண்டும்

காளம் ஓயாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது, அதன் ஓட்டத்தைப்பிடிக்க ஒருவராலும் ஏலாது அந்நகாலத்துக்கு நாம் என

கொடுமைசெய்தோம் அதன்கையெல்லாம் விபரீதமாயிருக்கிறது என்று தன்பரட்டிமேபோகாமல் நமமுடைய ஆயுச்செய்தி நிமிஷநேரம் திருடிக்கொண்டு போகின்றது முடியிலிருந்து பாண்டி நாடுகளுக்கு இழுத்துவிடுவதுபோல நடுவிட்டிருக்கிறதற்கு மெக தண்டனை உண்டாகிறது. இக்காட்டிமருகச்சம்பத்தில் இழுத்துக்கொண்டு போகின்றது. சிறுகுழந்தைகளைப் பாலாகளாகவும், பாலாகளைக் குழாய்களாகவும், குழாய்களைக் கிழலாகளாகவும் செய்கின்றது கலலைப்போன்றவுடலை விலலைப் போல வளக்கின்றது கண்ணகிக்குத்தாயினாப் பிண்ணமாகிய கொக்குபோல வெளுக்கச்செய்கின்றது, இரண்டிகாலுள்ளவர்களை மூலாறுகால் சாகுபடிபோல விருதாபதிபனைக் கோலுள்ளி நடக்கப்பண்ணுகின்றது காந்திமேனியை ஒத்திமேனியாகி, சுந்தரமுதலையாக நகரமாகி, மீனவிழியை ஊனவிழியாகி, முதலையப்பழித்த பலலைச் சொத்தைப்பலலாகி, கட்டிபோலவெழுதியை எட்டிபோலாகி, சீதேவிபோலிருந்தவனை மூடியேவிதாகி அநாமதருச்செய்கின்றது 'இந்தப் பூனையும் பாலையுக்குமோ' என்பதுபோல அஸாயாமல், ஆயுதமில்லாமல் இருந்துகொண்டு கோடலை கொட்டாளங்கா, மாட்டகூடங்கா முதலியவைகளைப் பெல்லாம் நாசவாட்டத்தில் இடித்துத் தகித்து நாசஞ்செய்கின்றது இந்தக் கொடியகாலத்தை நம்பக்கூடாததானையால் எப்பொழுதுஞ் சாவஜாககிரையுடன் புண்ணியமாகையே அவ்லமடிகக் வேண்டும்

இதன்ப் பிரபஞ்சமே ஒரு பெரியநாடகமாயிருக்கின்றது சுசுமாதிகள் இரவேஷக்காரர்களாயிருக்கிறார்கள் நாமெல்லாரும் பல்வேஷக்காரர்களாயிருக்கிறோம் உலகத்தில் அரசர்கள் தரிசுகிற கிரீடங்கள், பீதாம்பரங்களும், பல உத்தியோகஸ்தாக்கள் தரிகிற சட்டை, தலைப்பாகை முதலியவைகளும், வேஷங்களையல்ல மல னேரலலவே, கூத்தாடிகளுடைய நாடகத்தில் அரசாமுதலிய பல்வேஷங்களைத் தரித்துக்கொள்கிறதுபோல இந்தப் பிரபஞ்சநாடகத்தில் அரசரென்றும், குடிக்கொன்றும், பெரியரென்றும், சிறியரென்றும், பெருமவரென்றும், பிள்ளைகளென்றும், புருஷனென்றும், பெண்காதி யென்றும், நாம பல வேஷங்களைப் பூண்டிக்கொள்ளுகிறோம், அந்த வேஷங்களுக்கொரு தொழில்களை நாம் குறைவற்றதையேறியினால் பிரபஞ்சநாடகத்தலைவனாகிய கடவுள் நமக்கு நித்தியமானத வெகுமானத்தை அளிப்பாரென்பவ் சுத்தியமே நாடகமுடிகிறது போவதுபோல உலகமெல்லாம் அழிந்து போகும் நாம் பூண்டிக்கொண்ட வேஷங்களும், நாமபடிதச்சாஸ்திரங்

களும், வித்தைகளும், சம்பாதித்த நிர்வியங்களும், கீர்த்திகளும், பட்டங்களும், பெருமைகளும், மின்னலபோல மறைந்துபோகும், புண்ணியம் ஒன்றே சதாசாவகாலமும் நம்மைப்பிரியாமல் பரலோகத்திலுள்ள மனம் கொட்டாங்குத்து ஜகதிசுண்டைய பாகாவித்ததிலேசோகமாய் உலர் புண்ணியத்தைப்போல நமக்கு உறந்துணை வேற்றொன்றுமில்லையே

புண்ணியம் நமக்குப் பொருளாயிருப்பதுபோலவே பாவம் நமக்குப் பகையாயிருக்கின்றது பாவம் பாம்பினுங்கொடிது, நீயினுங்கடிது, எஞ்சினும் பெரிது, நமனிலும் வலிது, பாம்புகடித்ததற் கொலலும், நெருப்பு தொட்டவர்களைச் சுடும், விஷம் உண்டவர்களைக் கொல்லும், நமன் ஆயுசுமுடிந்தவர்களைக் கொலவான் பாவமோவென்றால் நினைத்தமாதிரித்திருக்கொல்லுந்தன்மையுடையதாயிருக்கின்றது, ஒரு அந்நியஸ்திரியை நாமசேராமலிருந்தாலும் அவளை ஆசையோடு நாம மனதில் நினைத்தமாதிரித்தில் அவளைச் சேர்த்ததற்குச் சமமான பாவிகளாகிறோம் பிறாபொருளைப்பாரகது நாமபொறுமைகொண்டால், உடனே அந்தப்பொருளைத் திருடினவர்கள் போல தோஷத்திரஸ்தராகிறோம், பிறாகெட்டுப்போக வேண்டுமென்று மனதிலுநினைத்தால் உடனே அவர்களைக் கொலைசெய்ததுபோல தோஷா ரூடராகிறோம், இப்படியே "உண்ணாமல் தின்னாமல் ஊரம்பலமானே" என்பது போய யாதொருபிரயோசனமுமில்லாமல் மனதிற்றபல பாவங்களைக் கடக்கொள்ளுகிறோம் இன்னும் வாக்ஷனாலும் கிரியையினாலும் நாம செய்கிற பாவங்களுக்குக் கணக்குண்டா? ஒரு அறமனுஷன் நம்முடன்கூடியிருந்தால் அவன்முன்பாகத்தனமாக்கஞ்செய்யாமல் சாவஜாகிறந்தையாயிருக்கிறோம், தேவாதிதேவனும், அரசாக்கரசனும், அக்ஷணப்பிராணமா பெங்கும் நிறைந்திருப்பவனுமான கடவுள் எப்பொழுதும் நம்முடன்கூட இருப்பதை நினையாமல், நாம பிரபஞ்சமாகிய மாயாந்தகரத்தில் மதிமயங்கிப், பலபாவங்களைச் செய்வதுதருமா

ஒருகனவான் ஒருபழத்தைக் கையிலெடுத்ததுக்கொண்டு ஒருசிறு பாலனைக் கூப்பிட்டு "ஓ குழந்தாய் கடவுளிருக்கிற இடத்தை நீ சொன்னால் உனக்கொரு பழந்தருவேன்" என்றுசொல்ல அதற்கு அந்த பகையன் "கடவுள் இல்லாத இடத்தை நீ சொல்லவீரானால் உமக்கு ஷாண்டிபழந்தருவேன்" என்று பிரதிபுத்தராகச் சொன்னானாம். அதுமாதிரி கடவுள் இல்லாத இடமில்லையே அவருக்கு மறைவான விஷயத்தை மில்லையே, நமக்குக் கணக்குக்கொடுத்த கடவுளுக்கு நம்மு

டைய செய்கைகளைப் பாக்கக் கீதன்கள இலவாமலிருக்குமோ, நமக குக் காதுகளைக்கொடுத்த காததாவுக்கு நாம பேசும் வாரததைகளைக் கேட்கக் காதுகள் இலவாமலிருக்குமோ, நமதுமனங்களில வசிக்கின்ற மனோதயனுக்கு நமமுடைய நினைவுகள் தெரியாம லிருக்கக்கூடுமோ, வேதசொற்பியாகிய கடவுள் வேதவிதிகளை அதுசரியாதவர்களைத் தண்டிக்காமல் விடுவானோ, பாபங்களை பாபிஸ்டார்களைத் துவேஷிக காமலிருப்பானோ, ஆகையால் நாம எப்போதும் தெய்வசநிதானத்தி ல இருப்பதை அடிக்கடி நினைவுற்ற நமமுடைய ஆசாபாசங்களுமும் மனோவிகாரங்களையும் அடக்கச் சுகிதசாலிகளாய் விளங்கவேண்டும். கோட்டைக்குள் சத்துருக்கள் பிரவேசியாதபடி அரசாங்ககோட்டை வசலில் காவல் வைப்பதுபோல், காமகஞ்சேராத மோக லோபமதாற் சரியங்களாகிய சத்துருக்கள் பஞ்சேந்திரியங்களினவழியே நமமுடைய மனக்கோட்டைக்குள் நுழையாதபடி ஞானத்தையும், விவேகத்தையும் காவல்வைத்து அரசு சத்துருக்களை ஜெபிக்க நாம எப்போதும் யுத்தசநந்தாதாளாய் இருக்கவேண்டும்

ஸ்திரீகளுக்குப் பதிவிரதாதாமத்தைபும படிக்கவேண்டும், இஃ தவிஷ்பத்தைக் குறித்து நீதிநூலிலும், பெணமதிமாலைபிலும், இஃத வசனகளவியத்திற் பலவிடங்களிலும், நாம பிரஸ்தாபஞ் செய்திருப்ப தால் அதைப் புருகதிசெய்யாமல் அதற்குச் சம்பந்தமான சிலவிஷ யங்களைமட்டுஞ் சங்கேதப்பமாக எடுத்தவைப்பது போதுமென்றுவினை க்கிறோம், ஆதிபன்னுஷா பாவஞ்செய்யாமல் பரிசுத்தராயிருக்கும்பொ முது கலியாணம் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட தாகையால் உலகத்தில நடக்கிற சகல காரியங்களிலும் கலியாணஞ் சாவசிரேஷ்டமாக யிருக்கின்றது, உலகத்தில ஜனவைகம் விருத்தியாகும்பொருடும், ஒருக ாகக்கொருவர உதவியாயிருக்கும்பொருடும் ஆதியில் ஆணையும் பெண் ளையுஞ் சாவேகர உணமிப்பண்ணித் தம்முடைய திருக்கையால் அக ாகளுக்கு விவாகமுக்காததம் நிறைவேற்றி வைத்தபோதே கலியாணம் எவ்வளவோ சிறப்புள்ளதாயிருக்கின்றது ஸ்திரீபும புருஷனும ஒர தேகமாஸ்தால் அவர்கள் யாவதஜீவபரியந்தங்கூடி வாழக்கடவா னென்றும், அவர்கள் ஒருவரொருவரை அதிகப்பிரியமாக நேசிக்கவே ணும்மென்றும் வேதம் ஆகஞாபிக்கின்றது, வேதவாக்யியங்களின்பு புருஷனுடைய பூரணபக்ஷத்திற்குப் பத்தினியும் பத்தினியினுடை பூரணபக்ஷத்திற்குப் பாத்நாவும் பாத்நியஸ்தராயிருக்கிறார்கள், பா தாவை மனப்பூவமாக நேசிப்பதோடுகூட அவனுக்குத் தோய்ப்பு.

அவனுடைய சொற்படி நடக்கவும் ஸ்திரீ விசேஷமாகப் பாத்தியப்பட்டிருக்கிறாள் ஆயினும் புருஷனைத் தெய்வாகப் பரிசுத்திப்பதென்கிற இந்த இரகத கேசககாந்தைப் கொள்கை கேவலம் அசுந்தாபரம்பரிருக்கின்றது கடவுளே ஆண்டவர், நாம அடிமை அவர் யஜமானா நாம ஊழிபுகாரா அவர் இருந்த, ஸ்திரீ, சமமாரகாததா அவரால் நாம ஆகப்படுகிறவர்களுட, காகப்படுகிறவர்களுட நீகப்படுகிறவர்களுட நிககிறோம் அவர் சூகதிரதாரி நாம அவரால் ஆட்டப்படுகிற சூகதிரபிரதிகம் இப்படிப்பட்ட கடவுளுக்காக சமானமாகப் புருஷனைப் பதநிபரி பரிசுத்தி வேண்டுமென்கிற விதியானது கனமான பெயவதுஷணையா யிருக்கின்றது பின்னும் இரகத கொள்கையானது சகலபாருள்களுக்கும் மேலாகவும் ஹிருகய பூவமாகவும் கடவுளே கேசகவேண்டுகிற வேதவாகியததிரகுப் பிரததியுஷ விருதமாய் யிருக்கின்றது

தெய்வபக்தி சூப்பின்பு புருஷனை விசேஷமென்பதும், ஸ்திரீக்குச் சகலபாதவரிப்புகளினும் புஷ்பாதவரியம் அதி உதகிருஷ்டமென்பதுஞ் சிசுமே இகதய திருஷ்டாந்தமாகக் கலியாணமாஸிஷோ ஸ்திரீ ணணைய தாயகதை சகோதரா முதலியவர்களுட, பிதராலி புகளையு விட்டுவிட்டுப் புருஷனுக்கும் அவனுடைய சிரசினுக்கும் உரியவனாகிப் போதுமானசாஸிபமாயிருக்கின்றது ஆகையால் பாந்தாரி தகில பரிபூரணநேசம் வைக்கவேண்டிய பதநிபரி நாம பரிபூரணதகடமைபாயிருக்கின்றது பாதாவுக்குக் கீழ்ப்படுவது அவனுடைய துஷ்பபிரகாரம் நடக்கிற பதநிபரிக்குச் சாவரிட்டமும் சிவகியுமாய்ச் சித்திக்குமென்பது சத்தியமே உலகம் ஒன்றைச் சேர்ந்து மறனெனனைவாங்குகிற வாததகர்களுக்காக சமானமாயிருப்பதால் நமக்குமரிபாகைவேண்டுமானால் நாம மரியாதையைக்கொடுத்து மரிபாதையை வாங்கவேண்டும் நமக்கு ஒருவருடைய பிரியமேண்டுமானால் நாம பிரியத்தைக்கொடுத்துப் பிரியத்தைவாங்க வேண்டும் அப்படியே ஒருஸ்திரீ புருஷனிடத்தில் எவ்வளவுவிசுவாசம் வைக்கிறாளோ அவ்வளவுவிசுவாசம் புருஷனிடத்திலிருந்து அவளுக்குக்கிடைக்கும் கிரமமான சகலவிஷயங்களிலும் புருஷனுடைய அபிஷ்டப்பிரகாரம் பெண்சாதிக்கத்தால் அவளுடைய அபிஷ்டப்பிரகாரம் புருஷனுமடப்பான் ஆகையால் சூழ்மபதனாகும் புருஷன் யஜமானையிருக்காலும், அவனுக்குப் பிரியமாக நடக்கிறபெண் சாதியினசொற்படி புருஷன் கேட்பார்க்குதலால் அப்படிப்பட்ட பெண்

சாதி ஒருபக்கத்தில் புருஷனுக்கு எஜமானியாயிருக்கிறாள். இதுவந்தரீ யினுடைய வணக்கத்தினாலும் இன்னுக்கத்தினாலும் வருகிறமேனமையல ஸ்வா? சிவசமயவக்கிரியிஷ்டகாரணமாய்ப்பெண்சாதியைப்புருஷன்கோ பித்துக் கொண்டாலும், அதற்குப்பிரதிபாகப் புருஷனைப்பண்சாதி கோபிக்க எவ்வளவு அநிகராமில்லை. பெண்சாதிஎப்போதும்விடிகு குன்றிருப்பவளாகலாலும் அவளுக்குப்புருஷனைத்தவிரவேறேயஜமா ன இல்லாகபடியாலும் அவள் அந்த ஒரு யஜமானனுக்குத் திருத்தி யாகடப்பது எளிதா யிருக்கின்றது புருஷன் எப்படிப்பட்ட அந்தஸ்துடையவனாயிருக்காலும் - அவன் பலயஜானன்களும் பலபேருடைய விவோதகங்களும் பலகஷ்டமான தொழில்களும் உடையவனாகையால தனனை அறிபாமல் அவனுக்குக் கோபமவாககாரண மிருக்கின்றது அந்தசமயம் அறிந்து பதிலிடுவங்கவேண்டியது கிரமம் பிரசண்ட மாருதம் ஒவ்வீசும்பொழுதும் - அதிவேகமாய் ஜபப் பிரவாகம் வரு ம்பொழுதும் - வளைபாமல் எதிர்த்து நிற்கிற பெரிய விருஷங்களை வே ரோடே சாயத்து விழுகின்றன, அந்தசமயத்தில் நிமிராமல் வளைந்து கொடுக்கிற சிறிய செடிகளுக்கு ஒரு அபாயமுமில்லை - அப்படியே ஸ திரீகளும புருஷர்களுக்குக் கோபமவரும்பொழுது எதிர்த்து உத்தரம் சொல்லாமல் சமயாது குணமாக ஒதுங்குவதே விவேகம் ஸதிரீகள் எவ்வளவு நன்மைபாக நடந்தாலும் - அந்தக்குத் தஞ்சாரமாக டேவா மல் - ஸதிரீகளுக்குக் கொடுமைசெய்கிற சிலபுருஷர்களும் உண்டு. து ப்படிப்பட்ட நிபபாக்கிபமான ஸதிரீகளுக்குத் தெய்வம் சகாயம் செ ய்யவேண்டுமே யுல்லாமல் வேறுசகாயமில்லை கைவிரலிலே கண்ணைக் குத்தினால் கையை என்னசெய்யலாம்? கமமுடைய நாலைக் பல்லே கடிக்கால் பல்லை உடைக்கலாம்? கப்பலேறினபின்பு கடல் யாத்ந் தைக்குப்பயந்துகாரியமென்ன? ஸதிரீக்கும் புருஷனைத்தவிர வேறு சதியில்லாத படியால் தன்னுட்கூடியவனாயில் புருஷனுக்குத் திராப்த யாக நடக்கவேண்டியது ஸதிரீயினுடைய கடமையாயிருக்கின்றது, பு ருஷன் எப்படிப்பட்டவனாயிருந்தாலும் தெய்வபக்தியும், சாந்தமுட் பொறுமையும் உண்மையும் அடக்கமும் வணக்கமும் கற்புபுறேபுட-உ ளள் ஸதிரீகளுக்கு ஒருநாளும் துறைவிலலை

எனச்சரிந்துமேற்கும் சிரசே பிரதானமா யிருப்பதுபோல ஸத் ரீகளுக்குச் சீக்கலஞ்சைகளிலும் கற்புவிளைய முக்கியபாசணமாயிரு கின்றது - கற்புவிடில் தவறாதவர்களுக்கு முக அழகு இல்லாமலிருந்தே மக விபாணவிட்டுப் பூமலேபோல அவ்வவ்வரசவமகனப்படுதகடப.

வாங்கற்புநிலை கெட்டவள் அதிகந்தரியாயிருந்தாலும், ஆவள்கொட்டி மாலையைப் போல யாவராலும் இகழப்படுவாள் - உலகத்தில் ஒருவனுக்குத் தீவகுசெய்கிறவன் அவனுக்கும்மட்டுத் தரோகியாகிறான்-அன்னியபுருஷனைச் சேருகிற ஸ்திரீயோவென்றால் பஸ்பேர்களுக்குத் தரோகஞ்செய்கிறான்-அவள் தன்னையுங் கெடுத்தாள் அந்த அந்நியபுருஷனையுங் கெடுத்தாள், தன்னுடைய சொந்தப் புருஷனுக்குத் தரோகியாகி. அந்த அந்நிய புருஷனுடைய பதவிக்கும் பெரிபதரோகியாகிறான்-அவளுடைய தூமமாகத்ததால் அவளுடைய புருஷனுக்கும் அந்நியபுருஷனுடைய பதவிக்கும் உண்டாகிற சஞ்சலமும் பொறுமையும், கஸ்தியும், துக்கமும் அபரிமித மல்லவா? அன்றியுங் கோடாலிக் காமபு குலததுக்கினமென்பதுபோல, கற்புநிலை கெட்டவள் தன்னுடைய உற்றாபெற்றா முடையவர்களுக்கு தன்னுடையபுருஷன் வழிச்சுற்றத்தாருக்கும் மாறாத அலமானதையும், இழிவையும், நீர்த்தையையும் உண்டு பண்ணுகிறான்-இந்த அநியாயமான உலகமானது அவள் செயற்குமறக்கிறதாக அவளுடைய புருஷனையும் பிள்ளைகளையும் அவமானப்படுத்தி சிரபராதிகளான அவர்களையும் தண்டிக்கின்றது மறக்கமுற்றவர்களெல்லாம் சிலகாலத்தில் மறைந்து போகும்- வியபிசார தோஷமோவென்றால் உலக முள்ளமட்டும் மறையாது- அந்தவியபசாரி இறந்தாலும் அவளுடைய அபகீர்த்தி இறவாமல் என்றும் சிரஞ்சீவிப்பட்டம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் மறக்கமுற்றவர்களுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு பிராயச் சித்தமுண்டு ஒருவனுடைய பொருளைத்திருடினால் அதற்குச் சரியான பொருளைக் கொடுத்தது திருப்தியெய்யலாம் அப்படியே நமக்குண்டாகிற நட்புடன்களும் நாம் பிறருக்குச் செய்கிற தீவகுகளுக்கும் நஞ்சுத பரிகாரங்களைச் செய்யலாம்-பதிவிரதா பகைத்திற்கு ஒரு பிரபச சித்தமுண்டு இல்லையே - கெட்டுப்போன கற்பு எட்டிக்ள அழந்தாலும் வருமா? “அனாககாசுக் கழிகை கற்பு ஆயிரம் பொன்கொடுத்தாலும் வருமா” ? என்று பழமொழியும் இருக்கின்றதே-ஸ்திரீகளுக்காகாவலாகிய காணத்தையும் மானத்தையும் விட்டி ஒரு ஸ்திரீ பரபுருஷனுமேபாகத்துக்கு எப்போது உடன்பட்டாளோ அப்போதே அவள் எப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்களுக்கும் பின்வாங்கமாட்டாள் - பாதிவிரதியலோபமபலாபங்களை விளைவிக்கிற விததாயிருக்கின்றது - எப்படியெனில் பரபுருஷனைச் சேருகிறஸ்திரீ அந்தக் குற்றத்தை மறைப்பதற்காகப் பலகந்திரங்களையும், பொய்களையும், கபடமரகங்களுக்கும் உபயோகிப்பாள அன்னிய புருஷனுல் உண்டாகிற காப்பத்தை அழிப்பதற்காக அவள் பஸ்புர்த்துகளை உண்டு கொலைபாதத்தையும் கட

ஷக் கொள்வாள் - அவள் சிலசமயங்களில் தனபுருஷனைக் கொல்லவும் எழுந்தேறிவாள் - காமவிகாரத்தைத் தூண்டிவிடுவதற்காக மதுமுதலிய லாசினிவஸ்துகளையும் அருந்துவாள் - அந்தவஸ்துகளையும் நிலைகுலாவாகவும் பரபுருஷர்கள் பார்க்கத்தனை அவள்கரித்துக் கொள்ளவும்கையிற்பொருளிலலாவிட்டால் திருடவும் ஆரம்பிப்பான் ஒருபரபுருஷனபோலப் பலபுருஷர்களைச் சோத்து பொருளசம்பாதிக்கவும் துணர்வாளாகருடனகாஸிற செசனைக்கடினதுபோல வியபிசார தோஷம் எப்படியும் பகிரங்க மாயவிடும் அந்தக்குற்றத்தாதமறைக்க யதநிப்பத ஆகாசத்தைப் படலகொண்டு மூடுவதற்கும் பூனைகண்ணை மூடிக்கொண்டு பாலைக்குடிப்பதற்கும், சமாளமா யிருக்கின்றது

புருஷனும் பெண்களையும் ஜீவியகாலம் வரையில் அந்நியாமுகப் பாகுகிறதிலலை பென்று கலியாணகாலத்தில் தெய்வசநநிதியில் பிரமாண பூர்வமாகச் சங்கற்பஞ்செய்து கொள்ளுகிறார்களே அந்தப்பிரமாணத்தை உலகங்களுக்குச் செய்து அந்நிய சம்போகம் பண்ணுவது மகா கொடியபாவமாகையால், அப்படிப்பட்ட பாவிக்கு மோக்ஷத்தை இழந்து அந்நியாக அக்கினியில் சூதபசாசகணங்களால் உபாதிக்கப்படுவாராக என்று வேதகாஸநிரதத்திற பலவிடங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது இந்த உலகத்திலும் வியபிசாரிகள் சகலராலும் கைவிடப்பட்டு, சேரநாயகனான கைவிடப்பட்டு, தரித்திரமும் பலவியாதிகளும் துன்பங்களும் கொண்டு சந்திசிரிக்கத் திரிகிறதை நாமகணனாற்பார்க்கிறோம் பின்னும் இந்த உலகத்திலுநடக்கிற கொலைகளுக்குஞ் சண்டைகளுக்கும் கலகங்களுக்கும் இந்த அகமமியாக மனமே பிரதானகாரணம் யிருக்கின்றது இந்தக் குற்றத்தினிமித்தஞ் சோதனகொ மோராமுதல் பட்டணங்களைக் கடவுள் நிராமூலஞ்செய்ததும் யாவாக்குந் தெரிந் விஷயத்தானே

களள்புணாச்சியினால் உண்டாகிற இன்பம் அதி அற்பமாயிருக்கின்ற அந்தக் கிஞ்சித போகத்தினால் உண்டாகிற ஆபத்தானும், உலகங்களும், பழிகளும், அபாரமாயிருக்கின்றன ஒருவனை மதங்கொண்டபாணை வினனே துரத்த, முன்னேபுலிவந்துபாய அவன் அந்த ஆபதுக்குப்பயந்து ஆற்றிலேகுதிக்க, ஆற்றிலே பலமுதல்கள் அவனை பிடித்துவிழுங்க, இப்படிப்பட்ட ஸந்தியிலிருக்கிறவன் தாக்கத்துக்கு ஐயத்தை அளிக்கூடாது சந்தேகத்தால் எப்படியோ அப்படியே தனாபுணாச்சி செபிதவாந்ருடப கொஞ்சிவ ஓபதயமும

பெயர்: கல்வி.

நடுக்கமும் துன்பமுமூ ருழிகொண்டிருக்கமே. இவ்வளவு அச்சத்தால் அந்நாடுகளில் அடையும் இன்பம் துன்பமேயல்லாமல்வேறல்லவே. இந்த ஆறுபக்கத்தைவிடும்பி டிலேபோலே பாவங்களையும், பழிகளையும், துன்பங்களையுஞ் சமடிகொண்டிருக்கின்றான் என்பவன் மகிதெட்டவளாயிருக்கிறான்,

ஒருஸ்திரீ புருஷனுக்குப்பெறுகிற பிள்ளைகளை ஆவள தன்சொக
தப்புஷணைய ஆஸ்திசுளுக்குப் பாரதியஸ்தாக ஸாக்ருயது எவ்வ
ளவு பெரிய அரிபாயம் ஸ்திரீபுருஷர்கள ஒருமைசுகொருவா உகவியா
பிருகதும்பொருடும், அவர்கள் பிள்ளைகளைப்பெற்றது கண்மராககதி
ல கொண்டுவரும்பொருடும், கலியாண தைச்சு கடவுள் நியமித்தருளி
னார் அந்நவீதசுது விரோதமாக உலகத்தில் ஏற்பிச்சார் மேலும்
அதிகரிக்குமானால் புருஷனைப் பெண்சாதி பதியாமலும், பெண்சாதி
ன்பப் புருஷன் வீருமபாமலும், பிள்ளைகளைத் தாபிக்கப்பண்ணு
பராமரிக்காமலும், தாயதந்தைகளைப் பிள்ளைகள் பேணாமலும், கிர
கஸ்தாசசிரமதாமங்கள் சரியாகவுட வாமலும் உலகநிதிரூப பெரியவரி
பீதம் உண்டாகுமே ஆகையால் ஸ்திரீகள் கற்புநிலையத தைவிடாது
காக்கவேண்டும் இரகசுததங்களில் சத்தனருவுக்குப் பிளவாக்காமல்
எதிர்நிதரிப்பவர்களே ஜெயமடைவார்கள் காமயுகத்திலோ வெண்
றூல எதிர்நிதரிப்பவர்கள் ஓடுகிறவர்களே ஜெயப்புகொளவார்களாகையா
ல, பெண்கள் ஆங்கியபுருஷர்களுடன் பேசாமலும் அவர்களைச் சொ
பனத்திலும் நினையாமலும், காமநூலகனைமகி கெட்டகதைகளையும்,
படியாமலும் கேளாமலும் விராமலமாயிருக்கவேண்டும்

உலகத்தில் அந்நியஸ்திரீகளைக் கெடுக்க உபாயஞ்செய்கிற புருடர்களும் இருக்கின்றார்களா என்கையால், ஸ்திரீகள் தஞ்சைத் துணையிலல்லாமல் ஒருபோதும் தனிமையாயிருக்கக்கடவாசளல்ல புஷன் வீட்டிலில்லாதபோது அவர்கள் மறஞ்ஞமுள்ள பெண்களைத் துணைக்கேடுவதற்குக்கொள்ளவேண்டும் அவர்கள் பிரண்ணப்போனவை கற்புநிலைவையாகிறதில்லையென்றே அவைக்கியசித்தமுடையவர்களாயிருக்கவேண்டும் ஒரு அச்சமுடைய கெட்ட எண்ணத்தாக்கு ஒரு உதகமி இன்னவகாமலிராபரிதகப்பொழுது அவைவரை உருவிக்கொண்டு "என்னை நீசேராதிருப்பாயா இல் உன்னை வெட்டிக் கொல்லுவன்" என்று கோபத்தோடுமொழிய, அமைக்கக்கூட பதிலிசைத்து அதை அரசனைநோக்கி, நன்றி நீயாவது என்னைப் பாதததததருன சிரமமுடிகொடுப்பே

வெணை, காவலா யுருவினியு கற்பினுக்கொரு குறைவினறிததா
மா நீ பெணைக்கொலவிற நகதைதாய குருநீயே, ஒதுஷ்டா நீ அரசனா
னாலும எனதுபாதகாலினுடைய திருப்பாதத்திலே ஒட்டிய துளிக்
கூண்டையதலையிலிருக்கிற கிரீடமும் சமானமாகுமா, உண்ணைச் சே
ராவிட்டாற் கொலவேண்டு என்று காவலா உருவினியுள்ளனனுடை
ய கற்புக்குமட்டும் பங்கமி யறி எனனை நீகொன்றுவிடுவாயானால் என
க்குத் தாயுந் தந்தையும் குருவும் நீபெய்யென்று பிரத்தியுத்தரங்கூறினா
ள் (நீதிதூல புருடபாரியலபு செய்யுள் நூல்) மானத்திற்குமுன் பிரா
ணனைத் திரணப்பிராயமாக எண்ணிக் கற்பைக்காப்பாற்றின ஆத
உகதமிபை மற்றஸ்திரீகள் குருபூட்டமாகக் கொள்ளவேண்டுமே அந்நிய
புருஷனைச்சேருகிற ஸ்திரீக்கும் அந்த அந்நியபுருஷனைச்சேருகிற ஸ
்திரீக்கும் அந்த அந்நியபுருஷனுக்கும் தோஷம் துல்லியமாயிருந்தா
லும் ஸ்திரீக்கு அந்நியபுருஷனால் காப்பாற்றப்படுவது முதலான தாமச
ங்கடங்களை சம்பவிக் இடமிருப்பதால் அவளுடைய குற்றத்தை உல
கத்தார பெரிதாக எண்ணுகிறார்கள், சிலசருணங்களில் நிரதோஷமா
ன ஸ்திரீகளுக்கும் தோஷமகம்பித்து அவர்கள் வியபிசாரிகளென்று
அபாண்டமான பொய்யைக் கட்டிவிடுகிற உலகமானது வாஸ்தவத்தி
ல் கெட்டுப்போனவருடைய செய்கையை வெளிப்படுத்தாமலிருக்கு
மா, திரங்களைதலவாத ஸ்திரீகளையும் கலந்ததுபோல பெருமையாகப்
பொய்பேசுகிற புருஷர்களும் உலகத்தி லிருக்குமா, திரங்களைகலவாத
ஸ்திரீகளையும் கலந்ததுபோல பெருமையாகப் பொய்பேசுகிற புருஷா
களும் உலகத்தி லிருக்கிறார்களே இப்படிப்பட்ட புருஷர்கள் தாங்க
ள் வாஸ்தவமாகச்சொந்த பெண்களுடையபழியை ஊரொக்கும் பறை
சாற்றாமல் விடுவார்களா ஆகையால் அந்நியபுருஷர்களுடையகாற்று
ம தங்களைமேல் வீசாமல் ஸ்திரீகள் சுதந்திரோரிமலமா யிருக்கவே
ண்டும்

தெய்வபக்திக்குப் பின்பு ஜீவகாருணணியம் சகலபுண்ணியங்க
ளுக்கும் ஆதிபாகையால் ஜீவகாருணணியத்தையும் ஸ்திரீகளுக்கு உ
பதேசிக்கவேண்டும் “தன்னைப்போற் பிறனாரேசிக்க வேண்டும்” எ
னகிற தேவவாகியமானது சகலவேதசாஸ்திரங்களுள்ள சாரசங்கிரக
மா யிருக்கின்றது, மனுஷாரால் செய்யப்பட்டிருக்கிற சட்டங்களும்சா
ஸ்திரங்களும் விஸ்தாரமாயும், புதை பொருளாயும், பலவியாகியா
ன காததானை அபேட்சிக்கின்றனவாய் யிருக்கின்றன, அந்தவியாக
கியானை காததானை ஒருவருக்கொருவர் பாஸ்பாவிரோதமாக ஒரு
வாகியத்தாக்குப் பல வியாகினைகளைச் செய்கிறார்கள், “தன்னை
போற் பிறனாரேசிக்கவேண்டும்” எனகிற வேதவாகியமானது, ப
லமேலவைத்த தீபம்போல யாவாக்கும் எளிதிற பயனவிளங்கத்தக்க
தா யிருப்பதால் அதற்கு விளக்கியாதா வேணவெதிலையே, நியாய

வக

DE. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR MADRAS-10

மீன விஷப்புகளில் எந்த நமக்குப் பிற்பெயர் வேண்டுமென்று வி
ருப்பி அப்போது அனைத்தும் அவைக்குச் செய்வதும், எதை அவர்கள்
செய்யச் செய்கூடாது என்ற நிலைகளைப்போது அதை அவர்களுக்கு
நாடு செய்யாது இருப்பதிலே இதை வேதவாக்கியத்தின் பொருளாயி
ருக்கிறது. நாம் பச்சித்திருக்கும்போது ஆகாரத்தை அப்பெயர்க்கி
றே மாண்புபாடு காட்டித் தவிர்ப்பதற்கு ஆகாரங்கொடுக்கவேண்டு
மென்று தவிர்ப்பதற்குப் பொழுது இல்லாதவேண்டுமென்று மாண்புபா
டு காட்டித் தவிர்ப்பதற்கு ஒருபுறம் இவர்களைச் செய்கவேண்டும்
நாம் எவ்வாறில் தவிர்ப்பது. எவ்வாறு விருப்புகளை மாண்புபாடு கா
ட்டி வளத்திட்டு வளப்படுத்தும் அளிக்கவேண்டும், நாம்
வளப்படுத்தும் அளிக்கவேண்டும், எல்லாநாடு நமக்கு உபகாரம்
செய்யவேண்டும். ஒருபுறம் நமக்குத் தீங்குசெய்யக் கூடாதெ
ன்று நாம் விருப்பித்தாய் நாம் ஒருவருக்குத் தீங்குசெய்யாம
உபகாரம் செய்வோம், இவ்வாறு இதை வேதவாக்கியத்தி
ல் அடக்கித் தீர்மானிக்கும். “கடவுளைச் சகலபொருள்களுக்கு
மேலானவனாகியவனாகிய முழுமனதோடு அந்தக் காரணத்தி
ன் செய்வோம், என்றும், தன்னப்போது பிறரை வேசிக்கவேண்டு
ம” என்றும் குறியிடப்பட்டிருக்கிறது. கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தரு
ளிய இரண்டிலேயேயுள்ளவை எவ்வளவு பாரமற்புகமாயிருக்கின்றன,
கருத்துக் கூட்டியும், அறுபது நூல்களையும் அடைந்ததுபோலக்
கடவுள் விஷப்புகளும், பிராவிஷப்புகளும் நமமுடைய சொந்தவிஷ
யமாகவுடைய ஆறுபுகள்களேனென்று சகலவற்றினையும் அந்த இர
ண்டிலேயேயுள்ளவை ஆகிய இரண்டையும் சாமாததியே சாமாததி
யே ‘தன்னப்போது பிறரை வேசிக்கவேண்டும’ என்கிற விதியை ந
வேஷப்புகளுக்கு உட்பட்டும் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்பதால்
தவிர்ப்புகளில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது, சில சமயங்களில் நாம்
தவிர்ப்புகள்களையே விருப்பித்தவர்களை அந்தக் காரணத்தைக்கா
ணி பிறருடைய உபயோகத்திற்கு நாம் இடங்கொடுக்கக்கூடாது,
இப்படியான தவிர்ப்பும் நீக்கல் காரணவிஷயங்களிலெல்லாம்
‘தன்னப்போது பிறரை வேசிக்கவேண்டும’ என்கிற விதியை நாம்
சரியாக அனுசரிப்போமானால் உலகத்தில் தரித்திரமென்பது தலைகாட்
டுமாறு குற்றமென்பது குற்றமாகுமா? வஞ்சகமென்பது வரம்புக்குக்
குறியாகுமா? இவ்விதியை அனுசரிப்பதற்கான உலகத்தில் தீதுகளு
ம், குற்றங்களும், வஞ்சகங்களும், தரித்திரங்களும், வஞ்சகங்களும் நிலைக்கா
வதற்குக்கூடாது, இவ்விதி வேண்டியது உலகத்தில் வரம்புக்குக் குறியாக

ஔமுகளபயிகுஷ்டங்கள் அல்லாநாமமும கனயாதிருக்குமோ? இரும்பானமனமும இளகாதிருக்குமோ

உணர்ச்ச சேரநிலைமலும் உதிக்க உடைநிலைமலும், இருக்க விடிலைமலும், பங்குப்ப பாயிலைமலும் காக்களுடைப இரிடபிலிருக்கிற பழங்கதைபும கையிலிருக்கிற பழங்கதைபும ஆஸ்தியிலலாமலும், உதாரகதனி உள்கோசுட பெயில மலே சுடமனமுமினாலுந்நைதும், பனியினுலமெலிதும், காநிமும கல்கித தெருக்கா கோமல கிரகிர எழைகளுக்கூத கனாகுமாடா? விதிவிடாக திரிசுதம் அனனம் அப்பபாசமல பசியினுல வாபலமனாதி, சனாநுநைநி, காக்கடைநது, கைசோராத மெபதனாதி எழுப்புகளெலலாம எலாணாமபடி துநம்புபால இளைத்துக்கனைத்துப பரிசுக்கிற ஔமுகள இலகாதிவகைம அலலவ? அனைநுநுடாகளுந், செவிடாகளுந் கூனாகளுந், சபடாணிதளுந், கிழங்குந், அப்பதூ திரிதூபிசுந் யெதிகுசு சந்திபிலைமலும், அபாசகோ விசாரிக்க ஒருவருமில்லாமலும், திரிதூபிசுந்நிலையே விடநது பாடி துபோடுதாக்களோ, துபாவா களாயிருந்து கரித்திரநகைஅதாடநமாநிபா கைப்பாதிபடத தெரிபாமலும், பெடததினால வெளியேயேபோயப பிச்சுயெதிககத துணியாமலும், வீட்டிமுதாரிநுதூக்கொண்ணிடசியினுல காயமுக்கதைய பிள்ளைகளடாக்க புநஷ்டங்குதததத பெண்சாதிபாக்கப பெசசாதிமுகத்தைய புநஷ்டங்காக்க, அபாகுநதையமுகத்தததப்பாக்க நுநாருயிபலாமல டலகா பட்டிலியாபிடுப வருததிருக்களோ அனேக பதிரிததகா காவகா சாபபட்டாமலி ரகாச சாபபட்டாதுமீரல புநஷ்டங்குப பெய்யசொலி அகப்பட்ட அநதததைமலலம புநஷ்டங்குக்கு புத்திரங்குதகும டலகதது சீடநித தாயகா பித்திபோய வசமாயிநுத சாகுறாக்கிர கொண்கா கிளையிமெட்டாது தநயாக்காவிட்டிபிளகா டசு, வந சாபபட்டோமெனது சொல்ல ஏழைவிட்டிபிளகாசுளுக்கூப பசுநனைமெனது இனனதென்று தெரியாமல் தாயமாவா அநததவிகுதத அநததகிததத தீதம பித்தேமபி அழுக்கி எளியதாயமாசுளுந் அநததம, அநததகலமுகள இரவுமபகலும் ஓயாமல் கைப்பாசிகாட்டிம் அபாசுருக்குக்கிடகிடகலி அவாக்குக்கும அவாக்குடைய குழிமபங்குக்குரு காலையிறுக்குமபோதாமல உடப்படுகிறாக்கோ பாதிடல வெளியிலும பாதிடல உளாளுமாயிருக்க நிமிர்தல பழையும குளித்தல முதுகிலும் இடுக்குமபடி குருகிசு பிபால அநதத சிபிட்டகுருகசு களைகட்டிக்கொணாதி அநததகுருகசுகளில் சந்திராபிகா வசிக்க, அநிபையபிடுப “அத்கோ” அயாக்கு வடப வசிகுறில் வசியாதுபில உததகல்கோ பத்திய, “அருணை” அயாக்கு வடபகல்கு

களில் வசிப்பதுபோல தானாதானாயாகக் கண்ணீர்சொரிய, “வாயு” அவர்களுடையவாயிலும் முக்கிலும் வசிப்பதுபோல ஓயாமல் பெரு முச்சுவிட இவ்வகைபாகத் துன்பப்படுகிறார்களே அனைமென்பது இன்னதென்று தெரியாதவர்களாய்க் கீழைகளையும் இளைகளையும், இலுப்பைப்பூ, அலலிக்கிழங்கு முதலியவைகளையும் பிடுங்கி அவித்தகக் கால வயிறு சாப்பட்டு முக்காலவயிறுமறைத தண்ணீரால் நிரப்புகிறவர்களும் பலரே உண்ணுவதற்குப் பழங்கடும் அகப்பட்டமல் நண்டிகளையும் நத்தைமுதலியவைகளையும் வேகவைத்துச் சாப்பிட்டு அந்த ஜெந்துகளுக்கும் இயம்பொருபமாய்க் காலங்கழிக்கிற பள்ளர்களும் பறையர்களும் அன்புதீமை புலிக்ருப்பயப்படாதவர்களும் கலிக்ருப்பய நது பலாடபசியைத் தாங்கமாட்டாமல் திருட்டுகளையும் புரட்டுகளையும் கற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களும், தங்களுக்குப் பிராணபதமான பிள்ளைகளையும் விறக்துணிதிறவர்களும் பலரே பிணைக்காரரான சோறறிவே சனீசரன புருந்ததுபோல எளிவளைகளையும், எறும்பு வளைகளையும் தோண்டி அவைகளிலிருக்கிற தானியங்களை எடுத்துக் களங்கனிலும் மரக்களங்களிலும் சிந்திக்கிடக்கிற தானியங்களை ஒவ்வொன்றாகப் பொருக்கியும் பாதிநெல்லும், பாதிசரலும், பாதி உரியுமாய்க் கஞ்சிகாய்ச்சிக்குடித்து அகனனிபாணி காலசேஷபம் செய்கிறவர்களும அநேகரே அநேகவழைகளுக்குக் கொஞ்சம்கஞ்சி அகப்பட்டாலும் அந்தக்ஞ்சிச்சட்டியை ஒருபிள்ளை ஒருபக்கத்திற பிடித்திழுகம் மறறொருபக்கத்தை மறறொருபிள்ளை பிடித்திழுகம் அகில சிந்துகிற கஞ்சிக்ருப் பலபிள்ளைகள் கைநீட்ட இவ்வகையாகக் கஞ்சியையெல்லாம் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்தவிட்டுத் தாங்கள் நித்தியவிரதமாயிருக்கிறதாய் தந்தைமார்களும் சத்தேகாடியே

ஒருநாள ஒரு எளிய ஸ்திரீ ஒருபிள்ளையை இடுப்பிலவைத்துக் கொண்டு ஒருபிள்ளையைத் தோளில் எடுத்துக்கொண்டு, சிலபிள்ளைகளைக் கையிற்பிடித்து நடத்திக்கொண்டு மிகுந்த பசிதாகத்துடனே வந்து பிணைக்கேட்டாளா, அவள் பசியினால் வாடிமெலிந்து பேசவும் சுகதியில்லாமலிருந்தாளா அவள்முத்திச் சாப்படுமபடி ஒருஇலைபோட்டு ‘அன்னம் படைக்கப்பட்டது அவள் உட்காந்தது ஒருபிடிசாதம் எடுத்து வாயில்வைத்தவுடனே இரண்டுபிள்ளைகள் ஒடி அவளுடைய இரண்டுக்கையையும் பிடித்துக்கொண்டன ஒருபிள்ளை அவளுடையதோளிலுந் அவளுடைய வாயிலிருந்த சாதத்தைப் பலவந்தமாகப் பிடுங்கித் தனவாயிற்போட்டுக்கொண்டது, மற்றபிள்ளைகள் இலையிலிருந்த சாதத்தை அள்ளி அள்ளிச் சாப்பட்டு ஒருவிமலத்தில் சாதமிருந்த வாழையிலையை வெறநீலையாகக்கவிட்டன, மலைத்துப்பாயப் பேசாமலிருந்த அந்தஸ்திரீ பாலையையாகக் கண்ணீர்விட்டுக்கொண்டு “ஐ

யா இப்படியே தினந்தோறும் இரகப்பிள்ளைகளால் நான பட்டினியா யிருக்கிறேன்” என்று சொல்லி உடனே பசியினாலுல மூர்ச்சையானு ள அப்போது கூட்டி நடுக்கொள்ள ஒருவராவது இடைக்கணமி அழா மலிருக்கவில்லை இப்படியே எண்ணிக்கையில்லா ஜனங்கள் படுகலஷ ட்டவர்களைக் கண்கொண்டிபார்க்கக்கூடுமா காதிலுல கேட்கக்கூடுமா ஐயையோ இன்னொருபரிதாபம் அந்த ஏழைகளும் கடவுளுடைய பி ள்ளைகள் அல்லலா அவர்களுக்காகவும் மழை பெய்யவில்லைபா அவர்க ளுக்காகவும் பூமி விளையவில்லைபா கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட சகல பொருள்களிலும் அவர்களுக்கும் பாகமில்லைபா, இரகப்பூழியில் வி ஷேயப்பட்ட தானியங்களையும், மறம்பொருள்களையும் சகலமனுஷாக ளுக்கும் சம்பாக்கமாகப் பிரித்துக்கொடுக்காது இந்த உலகத்தாருங் கொடுத்தது இன்னும் சில உலகங்களுக்குத் தானகொடுக்கலாமே அப படியிருக்கக் கோடாதுகோடி ஏழைகள் கஷ்டப்படக் காணமென ன அதற்குத் தனவான்களுடைய பேராசையும் லோபகுணமுமே கா ரணமாயிருக்கின்றன, பூமியும், பூமியில் அடங்கிய மறம்பொருள்களு ம் சகலருக்கும் சமுதாயமேதவிர அவைகள் தனவான்களுக்கும்மட்டு ம் சொர்க்கமென்று அவர்கள் கடவுளிடத்திற் சிலாசாசனம்பெற்றுக் கொள்ளவில்லைபே பஞ்சபூதங்களிற் பூமிதவிர மறம்பூதங்களையும், ச ந்திரசூரியநட்சத்திரங்களின் பிரகாசத் தையும், யாவரும் பொதுவாக வே அதுபவிக்கிறார்களா, அப்படியே பூமிமையும் பூமியில் உற்பத்தியா கிற தனதானியங்களையும் சகலரும் பொதுவில் அது பவிக்கவேண்டிய து நியாயமாயிருக்க, அவைகளைச் சிலசெல்வர்கள் மட்டும் கட்டிக்கொ ண்டி மறவர்களுக்குப் பாகம்கொடாமையினால் அநேகா திரித்திரபட் டேற்றுவாயிருக்கின்றது, ஒரு புண்ணிய்வான் தாமசத்திரங்கடடி அதற்குக் கிராமங்களவிட்டு அந்தகிராமங்களின் வரும்படி வயக்கொ ண்டி ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்யும்படி காரியஸ்தாக்களையும் கணக்காகளையும் உக்கிராணக்காரர்களையும் நியமிப்பதுபோல, பரமத் நுபரமாததியாகிய கடவுள், உலகமாகிய அனைச்சக்திரத்தைக்கடத்த திரவியவான்களைக் காரிடஸ்கார்களாகவும், பொக்கிஷக்காரர்களாகவு ளியயித்தது அவர்களமூலமாகத் தாமம் நடக்கும்படி அவர்களிடத்திற் பொருள்களைக் கொடுத்ததருளினா, தாமவிசாரணைக் காத்தாக்கா ச, திரத்தின் வரும்படியில் தங்களுக்குள்ள மாசாதரவேதனங்களை வெ டித்துக்கொண்டு, மறத்தை ஏழைகளுக்கு உபயோகப்படுத்துவது போல செல்வங்கள் தங்களுக்கும் தங்களுடைய குடும்பங்களுக்கு வேண்டியமட்டில் வைத்துக்கொண்டு சேஷத்தை ஏழைகளுக்கு வி போகஞ்செய்யவேண்டுமென்பது கடவுளுடைய திருவுளமாயிருக்கி

றது, அநகப்படி சதவீதிவாகம செயயாதே பரமலோபிகள ஏழைக ளுடைய சொததை அபகரிக்கிறவர்களுக்கையால் அலாகளைத் தீண்டித் துவாகிய தெயலம் சித்திபாமலனிடமா உலகத்தில்கோடிசூரகளுமல கூடாதிபதிகளும் அனெகாஇருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய கைவச மாயிருக்கிற பொருள்களைப்பாசிவகால எண்ணி, மத்த ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கலாமே, சாபாரணமாகத் கணிதானியே ஆயிரவேலிலிலமு டைய பூபாலான அகேசா இருக்கிறார்கள், ஒந் எளிபகுதிமபத்தின சாவ ஜீவகாலகேசு மத்திரு ஒந் பிலிலம் போதுராகையால் ஆயிர மவேலிலிலம் ஆயிர ப ளுமட கணித ஜீவனகதிக்குப் போதும அபவளவு விலகத்தை ஒருவன வப புதுகெகாணமி மரமலாகளைப பறக களியிவது தாமமா சீமா சகன வி பிலுபிகா விசேஷகாலவளவிலவெ ளியில புறப்பயிர்போது தரித்திருக்கிற சூபரணவகளைபும் வஸ்திரவ களைபும் மதிப்பிடடால் ஒவ்வொருசதிகு கஷ்டரூபமாகதுக் குறையா மல் இருக்கின்றனவே, குறிமடம் ஒவ்றுக்கு நூறுரூபாய வீசுமபிரித துகொய்ததாலும் கஷ்டரூபாபை ஆயிரம் குறிமடங்களுக்குக் கொ டுக்கலாமே ஆயிரம் குறிமடங்களுடைய அபவகல ச ஒரு தாராபலமு ள்ள ஸ்திர தாபலவடைய கெகமம் மலே தூக்கிகக் கணிதிரிவது வவளவு பெரியது பியாயம், ருணும கனவானசுள வீட்டிலிருக்கிற சாவாபரணங்களும, டலசவியங்களும, வஸ்திர வகளும, தூவிகப்பங களிலும் டமபவவகங்களிலும் அவர்கா விருதாவிரயம் செய்கிறத னங்களும அகாவசியமாக அவர்காலவத இருக்கிற பண்டம் பாடிமு தலிய பாத்திரக்கோடிசுளும் இவ்வளவென்று கணிதமசெய்யக்கூடி மோ, அகப்பொருள்களையெல்லாம் பண்டாகக்கி, கடடிக்குவிட்டு, வ டபவருமபடியில அகச்செலவாகளுடைய குறிமடங்களுக்குத் தற காலத்திற்கும் பிதகாலத்திற்கும் வேண்டியமடமும் வைத்துக்கொ ண்டி, மிச்சத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடுததால் அவர்களுடைய கஷ்டம் வீடியாதா பூமியைப்பார்த்து “பூமியே உனக்குப் பெண எனக்குமணி” என்று சொல்வதுபோல பூமியைத்தொண்டித் தோ ணடி மண்ணைத் தவகளிடம் இழுத்துக்கொண்டு பெண்ணைப் பூமி யில் புதைக்கிற செல்வர்கள் அநகப்பொருளைத் தாங்களும அதுப வியாமல் ஏழைகளுக்குக் கொடாமல் மண்ணுக்குத் தத்தமசெய வதுமார்க்கமா? அண்ணையிலும் அடலிலும் எண்ணிக்கையில்லாத ஜனங்கள் கொட்டைப்பாக்களவு அனாமும் அகப்படாமல் கஷ டப்படுமபொழுது, மிராசதாரகா காஞ்சியங்களைதோறும் மலை மலையாகத் தானியங்களைக் கடடிவைத்துக்கொண்டி அதிக விலை யை எதுபயாததுகெசாண டிடுக்கலாம்” அகேச ஏழைகளுடைய வசிறுக்கள் வறுமைநிலை வறுமையா யிருக்குப் பொழுது மெழைக்கட்டைகளைப்போய்ப்பொற தட்டைகளைக் கடடிவைத்திருக்கி

இதே மனநிலையிலுள்ளவர்கள், வெள்ளிக் கிண்கணியிலே பாஷாணம் தங்கத்தி
ண்ணியிலே சேறும் வைத்துக்கொண்டு, கங்கைநீரையே வயிறு கொ
ண்டிருப்பவராயினால்? அங்கே ஏழைகள் வஸ்திரமில்லாமல் திகம்பர
களாய்த் திரியும்பொழுது, பிரபுக்கள் பல ஊரை விட்டுக் கொண்டு விடுக
வாங்கினதோடு மட்டும் மட்டும் மட்டும் மட்டும் மட்டும் மட்டும் மட்டும் மட்டும்
இவைத்துக்கொண்டு சுமையிருக்கலாமா

பரோபகார மில்லாத ஜனமேம்பாடு, ஒருவன் சகலசான்றித்யம்
ன்னாலும் அசகாயசூனியும், ஜெதபயங்கியும் உள்ளவனாக இரு
ந்தாலும் அவனபரோபகார சூனியும், யிருப்பானால் அவனுடைய
ஜனமம் வியாததும், "நராகராமுதலியசகலருடைய நலங்களிலுள்ள
பேசினாலும் பரோபகாரம் மிக நமமிடத்திலே இல்லாதிருக்குமானால்
நமமுடைய வாசலாக அந்தமில்லாத வெண்கல ஓசைக்குச் சமான
மே, "கடவுள் நம்மையே சித்திபெறும் நாம் ஒருவரொருவரை நேசிக்க
வேண்டும் அப்போது தான் அந்தசகலவர்களுக்கும் குருவுக்கு நாம் சீஷ
னென்று சகலமனுஷர்களும் அறிவார்கள் கடவுளே உபகார சொரு
பியாயிருக்கிறார் நாம் பூமியைப்பார்த்தாலும், வானத்தைப்பார்த்தாலு
ம், எந்தப்பொருளைப் பார்த்தாலும் நம்மை நம்பாததால் ஒருசகலமும்
அவருடைய உபகாரமேயே என்று வேறில்லையே அந்தப்பரிமாண
பெறும் நாம் ஒருவரொருவரை நேசிப்போமானால் கடவுள் நடமிடத்திலே
பூணாமாயிருக்கும் சகலரும் தயாரானால் பிள்ளைகள்தலால் நாம்
ஒருவர்க்கொருவர் சகோதரர்களாயிருக்கிறோம் "ஒருவன் கடவுளை
நேசிப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய சகோதரனைப் பதை
ப்பானால் அவன் பெயரையே ஏனெனில் தனக்கென்று பாராக்கிற ச
கோதரனை நேசிப்பதன் தனக்கென்று பாராக்கடவுளையே பழிநேசிப்
பான், "இம்மாதம் செல்லவந்த உடையவன் தன்னுடைய சகோதரன்
தரித்திரப்படுவதைக் கண்டும் இரங்காதிருப்பானால் அவனிடத்திலே
தெய்வபக்தி பெப்படிக்குடி கொண்டு இருக்கும் "கடவுளே ஏழைவேஷ
கொண்டிருந்தால் அதனால் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் கடவுளு
க்கே கொடுக்கிறார்கள் ஏழைகளுக்கு "இல்லை" என்கிறவர்கள் கடவுளு
க்கே "இல்லை" பென்கிறார்கள் இம்மாதம் நம்மில் உள்ளவர்கள் நாம் செலவழிக்கிற அ
ந்தந்த நம்மில் உள்ளவர்கள் வியாததாய்ப்போகின்றன - நம்மில் உள்ளவர்கள் செ
லவழிக்கிற பொருள்களையும் அழியாமல் பார்த்துக் கொண்டு அதனை
புதுப்பிக்கிற விஷயங்களைத் தக்கவைக்காமல் இருக்கின்றன, நாம் பிறரு
க்கு உபகாரஞ்செய்து அந்த உபகாரத்தை அவர்கள் அனுபவிக்கும்

மெழுகு நுகருக்கு உண்டாகிற ஆகந்தம் பிரமாந்தம் மல்லவா? ஆகையால் பரோபகாரத்துக்கு சமான்மான இகபரபாகியமவேறில்லையே.

ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய அங்கஸ்துக்கு தக்கபடி பரோபகாரம் செய்வது பாரமல்ல கனவான்கள் தரித்திரர்களுக்கு அனைவஸ்திரா தானங்ளைச் செய்யலாம் விதவான்கள் எளியபிள்ளைகளுக்குவிதகியாகாளுசெய்யலாம், பலவான்கள் தூபபலமுள்ளவர்களுக்குத் துணைசெய்யலாம் துக்காளனவர்களுக்கு யாரும ஹிதவசனைகளைச் சொல்கிற துக்கறிவாகதிசெய்யலாம் வியாதிகாரர்களை ஆரோக்கியமுள்ளவர்கள் அடிகடிவீசாரித்து வேண்டியபடி பரிகாரங்களைச் செய்யலாம் புத்தியுள்ளவர்கள் புத்தியிலலாதவர்களுக்குச் சமயம்பராதது தருகபுத்திமதிக்கைச் சொல்லித்திருக்கலாம், ஏழாரும்தங்களுடைய கேகம் வந்ததப்பிரயாசப்படடாயினும் பிறருக்கு உதவிசெய்யலாம் இவ்வாறே ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கங்களுடைய சக்திக்கு தக்கபடி பரோபகாரஞ்செய்தால் ஏழைகளுக்கெல்லாம் தரித்திரம் ஹதமாகுமே கோடையெயிலைத்தான தாங்கிக்கொண்டு மறவர்களுக்கு நிழல் கொடுக்கிற விருஷம்மேல தங்களுக்குவருகிற துன்பங்களைப் பாராட்டாமல் பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்கிறவர்களே குணோத்தமர்கள்.

கையிலே பொருளை வைத்துக்கொண்டு தரித்திரர்களேபோல பிணைக்குவருகிற மாயப்புரட்டாக்களுக்கும் பாடுபடத்தக்க அரோக திடகாதிரர்களுக்கும், தப்புஸ் கோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கும் பிணைக்கொடுப்பது தூவினியோக மாயும் அவர்களிடத்தில் பொருளாசை, சோம்பல் பொய் முகவிய துக்குணங்களை விளைவிக்கத்தக்க தாயுமிருப்பதால் பாதிராமறிந்து பிணையிடுவதே தகுதியாயிருக்கின்றது - ஆறமற்ற அரதேசி பரதேசிகளும், பாடுபடச் சக்தியிலலாத ருருடா முடவா முகவிய அந்தஹீனர்களும், வியாதிவதர்களும், வீரத்தாப்பிபர்களும், தாயதகப்பன அறப்பிள்ளைகளும், அளதவித்ததுகளும் வாழ்ந்துவறியோ சாணவர்களும் நம்முடைய உபகாரத்துக்குப் பாதிராக்களாயிருக்கிறார்கள அவர்கள் எந்த ஜாதியாராயிருந்தாலும், எந்த சமயிகளாயிருந்தாலும், எந்தத்தேசத்தாராயிருந்தாலும் எவ்வளவு வித்தியாசம் பாராமல் அவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்வதே பரமகிராதம், சகலருக்கும் பிதாவாகிய கடவுள் எல்லவர்களுக்கும் பொல்லாதவர்களுக்கும் சரியாகச் சூரியன பிரகாசிக்கவும், நீதிமான்களுக்கும் அநியாயக்காரர்களுக்கும் சமான்மாகமதைபெய்யவ்வுஞ் செய்கிறாராதலால் அவருக்குப்பிள்ளைகளாகிய நாமமுடைய பகைவர்களையும் நேசிக்கவுமையாவிராபுத்தவும் கீதமைப் பணக்கிறவர்களுக்கு நன்மைசெய

யவும் நமக்குத் துன்பஞ்செய்கிறவர்களுக்கு கேஷமமுண்டாகும்படி பிரார்த்திக்கவும், வேதவாக்கியங்களின்படி நாம் பாதியப்பபடிருக்கிறோம் “இன்னஞ்செய்தாரை பொறுத்தலவாநாண் நன்னஞ்செய்துவிடல்” என்று திருவள்ளுவரும் செபபுகின்றாரே.

பெற்றதாய் பசித்திருக்கப் பிராணபோசனஞ் செய்வதுபோல சிலா தங்களுடைய சொந்தக் குடும்பங்களைத் தனிக்க விட்டுவிட்டு சொத்துக்களைப் பராதீனஞ் செய்கிறார்கள் இது மனுநீதிக்கும் பிரகிருதி நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் பொருந்தாததாயிருக்கின்றது நமமுடைய மனைவி, பிள்ளைகள், தாய்தந்தை, சகோதரர், சகோதரிகள் முதலியவர்களை நாமுடைய வசத்தில் கட்டிவிட்டு ஒப்புவித்திருப்பதால், அவர்களை முந்திர சமாசங்ககவேண்டியது நமமுடைய பொறுப்பாயிருக்கின்றது அப்படியே ஏழைகளான நமமுடைய சுயபந்தாசர்களையும், நமக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற தரித்திரர்களையும் ஆதரிககவேண்டியது அவசியமாயிருக்கின்றது ஒருவனுடைய பொருளைத் திருடி வேறொருவனுக்குத் தானஞ்செய்வதுபோல சிலா வாங்கிக் கடனைக்கொட்டாமல் தங்களுடைய ஆஸ்திகளையெல்லாம் தாமவிஷயத்தில் விரயஞ்செய்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட தியாகிகள் திருடர்களாயும், அவர்களிடத்தில் தானம் வாங்குகிறவர்கள் திருட்டுசொந்தை வாங்குகிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள் ஆகையால் தானங்கொடுப்பதற்குமுன் கடன்களைத் தீரப்பதே நியாயமுறைமையாயிருக்கின்றது.

வியாதியில்லாதவர்களுக்கு ஒளஷதங் கொடுப்பதுபோலும், வெள்ளத்தினமேலே பெய்யும் மழையைப்போலும், சிலா தனவான்களைக்கண்டால் விருந்தமுதலிய சோடசோபசாரஞ் செய்கிறார்கள், தரித்திரர்களைக்கண்டால் தடியெடுத்ததுத் துரத்துகிறார்கள், இது மகா தோஷமாயிருக்கின்றது முகங்கோணமலும், கைமமாறு வேண்டாமலும், உள்ளன்போடு பிணக்கிடுவதே பெரிய புண்ணியம் ஏழைகளுடைய திட்டிக்கும் அலட்டிக்கும் பயந்து அசமாதானத் தோடும் அசரத்துஷ்டியோடும் ஐயங்கொடுப்பதானது கொடுங்கோல் அரசர்களுடைய ஆகைக்குப் பயந்து கடமை கொடுப்பதுபோலும், திருடர்களுடைய தடியடிக்குப் பயந்து அவர்கள் கையில் பொருளை வாரிக்கொடுப்பதுபோலிருக்கின்றது. யாதொரு பிரதிபிரயோஜனத்தைக் கருதிப் பிணக்கிடுகிறவர்களைத் தாதாகக் கொண்டும் சொல்லுகிறதாயிருந்தால், உலகத்தில் சகலரையுந் தாதாக்கெண்ணுச் சொல்லலாம். கடைக்காரர்களிடத்தில் சரக்குகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு விலைகொடுக்கிறவர்களும் தாதாக்களே கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு சரக்குகளைக்கொடுக்கிற வாதகர்களும் தியாகிகளே, வேலைக்காரர்களிடத்தில் வேலை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்குக் கூலிகொடுக்கிறவர்களும் தாதாக்களே சமீப

ளம் வாங்கிக்கொண்டு சமையல் செய்துகொடுக்கிற சுயம்பாக்கிகளும் அன்ன தாதாக்களே. வீடுகள்தோறும் வஸ்திரம் வெளுத்துக்கொடுக்கிற வண்ணாக்களும் வஸ்திரதாதாக்களே தாசிகளுக்குப் பெருள்கொடுக்கிற காமாதுரர்களும் கொடையாளிகளே அந்தக் காமாதுரர்களுக்குப் புண்களையும் வியாதிகளையும் கொடுக்கிற தாசிகளும் தியாகிகளே இப்படிப்பட்ட தானம் அதானமாகையால் பிரதிபலன வேண்டாது பிணைப்பிடுவதே பெருமை. மனுஷர்கள் பராக் அவர்கள் முன்பாக ஏழைகளுக்கும் பிணைக்கொடுக்கிறவர்களுக்கும் மோக்ஷவாசனுடைய தயாப்பிரசாதங் கிடைக்கமாட்டாதாகையால் ஒருவருக்குத் தெரியாமலும், நரஸ்துதியை விருமபாமலும், அந்த ரங்கமாகச் செய்கிறதானமே பிரதானம் புஷ்பம் மறைவாயிருந்தாலும் அது வாசனையானது காட்டிவிடுவதுபோல, அநாதபோஷகர்களை அவர்களுடைய ஒள்தாரியம் எப்படியும் காட்டிவிடும் பரோபகாரிகள் இறந்தும் இறவாமல் என்றும் பிரகாசிக்கிறார்கள் பரமலோபிகள் பிறந்தும் பிறவாதவர்களாயும், இருந்தும் இல்லாதவர்களாயும் இருக்கிறார்கள் தாமிஷ்டாக்களுக்கு ஒரு துன்பமவந்தால் சகலருந் தங்களுக்கு வந்ததுபோல எண்ணி அந்தத் துன்பம் நீங்க வேண்டுமென்று கோயில்கள் தோறும் சூழப்பிக்கிறார்கள் கிருபண சிவோமணிகளுக்குத் துன்பமவந்தால் அவர்களை நீனைப்பாருமில்லை அவர்களுக்கு இரங்குவாருமில்லை அகதிகளை ஆதரிப்பது ஒவ்வொருவருக்குத் தனித்தனியே கடனாயிருப்பதுமன்றி சாவஜ்ஜேபகாரமாக அன்னசத்திரங்களை, பாடசாலைகள், ஒளஷதசாலைகள், ஆதலாசாலைகள், தண்ணீர்ப்பந்தல்கள் முதலிய சாசுவதமான தாமங்களை ஏற்படுத்தவது பெருஞ்செலவருக்குக் கடமையாயிருக்கின்றது

கன்னுயிர்போல மன்னுயிரை யோம்புகிற பரஸநேகம் இல்லாமைபின்னால், சில அரசர்கள் தங்களுடைய சுயநலத்திற்காகவும், நிஷ்காரணமாகவும், எண்ணிக்கையிலலாத் ரதகஜதுரகபதாதிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு ரணபீரிகள் முழங்க, யுத்தசனஞ்செய்துடன் புறப்பட்டு, அந்நிய தேசாதிபதிகளுடனே சண்டை தொடுக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு சேனாசமுத்திரங்களும் கலந்து அஷ்டாதிசுக்குகளும் நடுங்கும்படி அட்டகாசஞ் செய்துகொண்டு ஆலகால விஷம்போல சீறிக்கொண்டு, கோடையிடிபோல காஜித்துக்கொண்டு, வடவாழ்வுகாக்கினிபோல கண்களில் தீப்பொளிகள் பறக்க, ஒருவரையொருவர் பிடித்து கடித்து அடித்து இடித்து மடித்து முடித்துவிடுகிறார்களே. அப்போது சிரமற்று, உறழ்ந்து, கரமற்று, தாலறறுவிழுகிற மூண்டங்கனும், துண்டங்கனும், கண்டங்கனும், அண்டங்களைப் போல முட்டுகின்றனவே. ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் குவிக்கிற சவமலைகள் நவமலைகளாகுதே. சோரிப்பிரவாகம் வாரிப்பிரவாகத்திலும் அழிகமே. “புலிக்குப் பயந்தவர்கள் எல்லாரும் என்மேலே விடுதலுக்கொள்ளுங்கள்” எனப்பதுபோல், அந்த அரசர்கள் தாங்

கள வெளியே புறப்படாமல் மூலையில் பதுங்கிக்கொண்டு ஏழைகளைச் சண்டைக்குவிட்டு வேடிக்கை பாரக்கிறார்கள் புத்தியிலும், யுகதியிலும், சுகதியிலும் அதிக மேதாவிகளென்றும், தாமிஷ்டாசனென்றும் பெயர்கொண்ட அலெக்சான்றா, போஸுபாரதது, செசாரமுதலிய சத்தவீரர்கள் செய்த கொலைகளுக்குக் கணக்குண்டா? அவாசளுக்குத் தாமிஷ்டாகளென்றும் பெயரா? இந்தத் தாமிஷ்டாகளபோல் பின்னுஞ் சில தாமிஷ்டாகள் உலகத்தில் இருந்திருப்பார்களானால், யுகாந்தகாலப் பிரளயம்போல் உலகத்தில் மனுஷப் பூண்டிலலாமல் சாவநாசஞ் செய்திருப்பார்களே நமமுடைய பிதாக்கள், பிரபிராக்கள் ஒருவரும் இருந்திருக்கமாட்டார்கள் இந்தப் புஸ்தகத்தையெழுத நாமும் இருக்கமாட்டோம்

சாந்தம், கைய, தாக்ஷணியம், பொறுமை, அடக்கம், வணக்கம் முதலிய நற்குணங்களைப் போதிக்கிற சத்திய வேதத்தினின்று பிரிந்த பலசமயத்தாரா அந்த வேதத்தை வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு யூரோப்பில் ஒருவரோடொருவா சண்டைசெய்து, அந்தச் சண்டையில் மடிந்த ஜனங்களும், வடிந்த உதிரங்களும், ஒடிந்த கைகள்களும், இடிந்த ஆலயங்களும், பொடிந்த மடங்களும், முடிந்த பொருள்களும், படிந்த தானபங்களும் இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடுமா? இந்தத் தேசத்திலும் ஒவ்வொரு மதஸ்தாபனமாகும்போது நடந்த சண்டைகளும், கல்கங்களும், பிராணவதைகளும் அபாரமே ஒரு சமயத்தாரா மற்றொரு சமயத்தைத் தூஷித்தும், ஒரு விதமான மற்றொரு விதவாணை நீந்தித்தும், செய்திருக்கிற கிரந்தங்கள் அபத்த புஞ்சமாயும், அசம்பிய வாதனைகளுக்கு அகராதிகளாயும் இருக்கின்றன அவைகளைப் படித்தால் நமமுடைய வாயுந் கசக்கின்றது நீனைத்தால் மனமுங்கசக்கின்றது. தென்றலமுற்றிப் பெருங்காற்றுவதுபோல் சிலசமயங்களில் எதுத்துச் சண்டையிலிருந்து கழுத்துச்சண்டையிலும், வாய்ச்சண்டையிலிருந்து கைச்சண்டையிலும் பிரவேசஞ்செய்கிறார்கள். இவ்வளவு வீரீதங்களுக்கும் தண்ணைப்போற பிறரை எண்ணுத்குணமே காரணமாயிருக்கின்றது

பின்னும் பரநேசமில்லாமையினால் உலகத்தில் திருட்டுகளும், புரட்டுகளும், அக்கிரமங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன திருட்டர்கள் இரவில் எப்போதாவது அமாவாசை இருட்டில் திருடுகிறார்கள் பிரதிதினமும் பட்டப்பக்கலில் சகனாகும் அநிய நடக்கிற திருட்டுகளுக்கு அளவிலையே பொருளாசையினால் பொய்ச்சத்தியம் பூணுகிறவர்களும், பொய்சாஷி சொல்லுகிறவர்களும், பொய்ச்சீட்டு உணர்பண்ணுகிறவர்களும், பொய்வழக்குச் செய்கிறவர்களும், தவறுகளுடைய சக்திக்கு மேற்பட்ட கடன்வாங்குகிறவர்களும், வரங்களைச் சட்டனைக் கொடாதவர்களும், அநியாயவட்டி வாங்குகிறவர்களும், அண்டக்கலமார்க் வைத்தவையெருளை அபகரிக்கிறவர்களும், வேலைசெய்

யாமற் கூலிவாய்குகிறவாகனும், ஏழைகளிடத்தில் வேலை வாங்கிக் கொண்டு கூலிகொடாதவாகனும், செல்லாப்பணத்தைச் செலுத்தா கிறவாகனும், அளவிலும் நிறையிலும் வித்தியாசஞ் செய்கிறவாக னும், சரக்குகளுக்கு அதிகவிலை வாங்குகிறவாகனும், நல்ல சரக்குக் குக் கிரயமவாங்கிக்கொண்டு கெட்டசரக்குகளைக் கொடுக்கிறவாக னும், சூதாடிப் பொருளசம்பாதிக்கிறவாகனும், கண்டெடுத்த பொ ருளைச் சொந்தக்காரரைத் தேடிக்கொடாகவாகனும், பிறா பொரு ளைப்பாத்ததுப் பொருமைகொள்கிறவாகனும், திருட்டுப்பொருளை வாங்குகிறவாகனும், திருட்டுக்குச் சகாயஞ்செய்கிறவாகனும், திருட்டுமபடி பிறருக்குப் போதிகிறவாகனும், பிறருக்குப் பொருள நஷ்டம் உண்டாக்குமபடி செய்கிறவாகனும், கைபில் பொருளை வைத் துக்கொண்டு ஏழைகளுக்கு ஐயம் இடாதவாகனும், மாமஸக்கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு பெண்கொடுக்கிறவாகனும், பட்டப்பக்கலில் கொள ளையடிக்கிற திருடர்களே அன்றியும், ஏழைகள் தாங்கக்கூடாத நாட்டுவரி, காட்டுவரி, வீட்டுவரி, மாட்டுவரி, ஆட்டுவரி, ஏட்டுவரி, சீட்டுவரி, கூட்டுவரி, பாட்டுவரி, மேட்டுவரி, தீட்டுவரி, ரோட்டுவரி, கோட்டுவரி, ஈட்டுவரி, சாட்டுவரி முதலிய கேட்டுவரிகளைச் சுமத்தி அநியாயஞ்செய்த பூர்வீக அதிகாரர்கள் சதிகாரர்களே பரிதானம் வாங்கிக்கொண்டு பக்தபாதஞ்செய்கிற சில நியாயாதிபதிகள் அநி யாயாதிபதிகளே எங்கே கொலை நடக்கும், எங்கே களவுநடக்கும், எப்போது நமக்குப் பணமவருமென்று சதா எதிர்பாராததுக்கொ ண்டு குற்றவாளிகளை விட்டுவிட்டுக் குற்றமில்லாதவர்களைப்பிடித்து உபத்திரவஞ்செய்கிற சில போலீஸ்வீரர்கள் சோரர்களே எப் போது குடுமப்பங்களிற் கலகம் உண்டாகும், எப்போது வியாஜ்ஜி யம் வருமென்று சித்தமாய் காததுக்கொண்டிருக்கிற சில நியாய வாதிக்கள் அநியாயவாதிகளே யாருக்குச் சரமவரும், யாருக்குப் பேதிவரும், யாருக்குத் தலை உடையும், யாருக்குக் கைகால் ஒடியும் என்று பிராத்தித்துக்கொண்டு தங்களுடைய பிழைப்புக்காகப் பிள்ளைவளாப்பதுபோல வியாதியை வளாததுவிட்டுக்கொண்டு ஜீவி க்கிற சில வைத்தியர்கள் தைத்தியர்களே, பிள்ளைகள் படித்துக் கொண்டால் தங்களுடைய பிழைப்புக்கு மோசமவருமென்று திக் திருஷ்ணபக்தத்துச் சந்திரனபோல் பிள்ளைகளுடைய அறிவை நாசஞ்செய்துள்ள குறைக்கிற சில போதகர்களும் புத்தகர்களே மேற் சொல்லிய உத்தியோகஸ்தான்களில் அனேக சாவோத்தமர்களர

பிருசுகிருாகஸ ஆகையால் அப்படியில்லாத சிலரைப் பற்றமட்டும்
நாம பிரஸ்தாபித்தோம்

அன்றியும், “தன்னையே பிறரை எண்ணவேண்டும்” என
கிற விதியைச் சகலரும் அனுஷ்டித்தால் சாமித் துரோகிகளும்,
குருத்துரோகிகளும், பிதூர்த்துரோகிகளும், மாதூர்த்துரோகிகளும்,
புத்திரத்துரோகிகளும், சகோதரத்துரோகிகளும், புருஷத்துரோகி
களும், பத்தினித்துரோகிகளும், பரதாரத்துரோகிகளும், பரபுரு
ஷத்துரோகிகளும், பொய்யாகளும், வெய்யாகளும், கொலைஞர்களும்,
புலைஞர்களும், கொடியாகளும், குடியாகளும், கோபிகளும், லோபி
களும், பாபிகளும் உலகத்தில் இருப்பார்களா? இராகளே ஆகை
யால் பரோபகாரம் பூததையை பச்சாதாபம் முதலிய சுருணங்களை
ஸ்தீர்களுக்கு ஓயாமல் உபதேசிக்கவேண்டும்

மிருகங்கள், படசிகள், ஊரவன், நீர்வாழ்வன் முதலிய சகல
ஜீவராசிகளிடத்திலும் கிருபையிருப்பதே ஜீவகாருணணியென
ன்று சொல்லப்படுகின்றது மனுஷருக்கு உபகாராததமாகவே
சமஸ்த ஜீவகோடிகளையும் கடவுள் சிருஷ்டித்தருளினான் நாம
முன்னமே விவரித்திருக்கிறோம் சில ஜெருதுக்கள் நமக்கு நேரே
உபயோகமாயிராவிட்டாலும் நமக்கு உபயோகமான வேறே சில
ஜெருதுக்களுக்கு அவைகள் ஆகாரமாய் உபயோகப்படுகிறபடியால்
பூமியில் ஒரு அறபஜெருதுவேனும் நமக்கு அதுபயோகமாயிருக்க
வில்லை விலங்கு பறவை முதலியவைகள் ஞானமில்லாத அசேதன
வஸ்துக்களாயிருந்தாலும் நமமைப்போலவே அவைகளுக்கும் தேக
மும், பிராணனும், பஞ்சேந்திரியங்களும், சுகதுக்கீங்கனையுடைய
உணர்வும் உண்டாயிருக்கிறபடியால் அவைகளுக்குப் பரிச்சேதம்
உபத்திரவம் செய்யக்கூடாது அவைகளுக்கு அனுகூலம் செய்திருக்க
கிருா மனுஷன் ஞானாதமாவான் தால் பலமான வீடு போலவை மூத்
ஸியவைகளைச் செய்துகொண்டு, உஷணம் குளிர் முதலிய உண்பங்
களைத் தந்ததுகொள்வனென்பதைக் கடவுள் எண்ணியே அவனு
க்கு மிருதுவான தோலையும், நிர்வாணமான தேகத்தையுங் கொடுத்த
திருக்கிறான் அப்படியப்பட்ட ஞானம் விலங்குகளுக்கும் பக்ஷிகளுக்
கும் இல்லாதபடியால் அவைகளுக்குத் தடிப்பான தோலும், திர
ளான மயிருமுள்ள தேகங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். சத்துருபய
நிவார்த்தகருத்தருந்த அபுதங்களைச் செய்துகொள்ளும் மனுஷன் தே

ரிந்தவனாகையால் அவனுடைய தேகம் ஆபுதமில்லாமல் நிராயுதமாயிருக்கின்றது ஆபுதஞ்செய்யத்தெரியாத அசேதன ஜெநதுகளுக்காகக் கொம்புகள், கூர் மூக்குகள், நகங்கள், தந்தங்கள், வால்கள், கால்கள் முதலிய ஆபுதங்களை அவைகளுடைய தேகங்களிலே கட்டவுள்ள அமைத்துவைத்திருக்கின்றா மிருகங்களும் பക്ഷிகளும் தங்கள் னுடைய கருத்துகளை ஒன்றுக்கொன்று தெரிவித்துக்கொள்ளும்படி ஒவ்வொரு ஜாதிகும ஒவ்வொரு பாஷையைக் கட்டவுள்ள கற்பித்திருக்கின்றனவென்று அதுபவசித்தமாய்த தெரிகின்றது மனுஷகுழந்தை பிறந்து வெகுநேரம்வரையில் தங்களைத் தாங்களே சமரக்ஷினை செயதுகொள்ளத் தெரியாமல் பெரியவர்களுடைய உதவியை அபேக்ஷிக்கின்றன மிருகங்களின் குட்டிகளும் பறவைகளின் குஞ்சுகளும் பிறந்த உடனேயும் அல்லது பிறந்து சில நேரங்களுக்குள்ளாகவும், தங்களுடைய ஆகாராதிகளைத் தாங்களே தேடிக்கொள்ளவும், வளை கூடு முதலிய இருப்பிடங்களைச் செயதுகொள்ளவும் சுபாவமாகவே தெரிந்துகொள்ளுகின்றனவே, மிருகங்கள் தருநத இடந்தேடிக்க குட்டிகளைப்பெற்று வளரக்கிற அருமையும், பறவைகள் ஊர்வன முதலியவைகள் கூடுகளில் முட்டைபிட்டு நெடுநாள அடைகாத்துக் குஞ்சுபொரித்துக் குஞ்சுகளை வளரக்கிற அருமையும், மனுஷரும் அதிசயிக்கத்தக்கதரையிருக்கின்றதே நாம் வஸ்திரபூஷணாதிகளைத் தரித்துக்கொள்ளாமல் பிறந்தவஸ்துபமாயிருப்போமானால் நம்முடைய தேகங்களைப் பாரக்க நமக்கே அருவருப்பாயிருக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இயல்பாகவே சாவாஷங்காரங்களும் பொருந்தியிருப்பதால் அவைகளைப் பாரக்கப்பாரக்க நமக்கு தேத்திரோத்சவம் செய்வதுபோலிருக்கின்றதே, திவ்யரூபவிசித்திர அலங்காரமுள்ள மயில் பஞ்சவண்ணக்கிளி முதலிய பக்ஷிகளுக்கு நவரத்தன்கள்தமான சாவபூஷணங்களையும், கனகாமபரங்களையுந் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ராஜஸ்திரீகளும் அழகில் சமானமாவார்களா? இல்ல பக்ஷிகள் சித்திரமேபோல தேகம் அசையாமலிருந்துகொண்டு யூரோகண் அலரோகணக்கிரமம் தப்பாமதும், அபஸ்வரம் இல்லாமதும், கேட்பவர்கள் சிரவணுணர்தவகொண்டு தேகபரவசமாகும் படி அநிமாதுரியமாய்ப பாடுகின்றன கரத்தை நீட்டிக்கொண்டும், கிரத்தை ஆட்டிக்கொண்டும், கரத்தைக் கூட்டிக்கொண்டும், புலிக்க கரங்கூட்டிக்கொண்டும் பாடுகிற நம்முடைய சங்கீத விதவான்கள் அந்தப் பக்ஷிகளுக்குக் கமசனமாவார்களா? நாம் அலங்கரிப்பவர்கள்

ஊகிற ஈக்கள் எறும்புகள் முதலிய பூச்சிகளையும் பூதகண்ணாடிபிற பாரத்தால் அவைகளுடைய தேகங்களில் பலவகையான அழகிய வான்ங்களும், புள்ளிகளும் தோன்றுகின்றனவே அகடனாகுண்ட சாமாத்தியமுள்ள கட்டவுள் இவ்வளவு அருமையாகச் செய்திருக்கிற ஜீவஜெந்துகளை நாம் உபத்திரவம் செய்வதும் நிரிமித்தமாய்க் கொல்லுவதும் நீதியா? ஒருவன் எழுதிய சித்திரத்தை வேறொருவன் கலைத்துப் பழுதுபடச்செய்தால் அந்தச் சித்திரக்காரனுக்கு எவ்வளவு கோபம் ஜனிகமும்? அதுபோல சாவஜீவ நிராமணகாத காவாகிய கட்டவுளுக்கு ஜீவஹிமைச் செய்கிறவர்களமேல கோபம் வராமலிருக்குமோ

பசு, காளை, எருமை, ஆடு, குதிரை, நாய, பூனை, கழுதை, ஓட்டகம் முதலிய மிருகங்கள் மனுஷருக்கு எவ்வளவோ உதவியுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன அவைகள் இல்லாவிட்டால் மனுஷருடைய சுகங்களில் பாதிச்சுகங்கள் போய்விடுமென்பது சந்தேகமா? எஜமான எவ்வளவு அடித்தாலும் அந்த அடியையும் படங்கொண்டு அவன் தீனிபோட்டாலும் போடாவிட்டாலும் வெளியேயாவது போய் வயிறுவளர்த்துக்கொண்டு வீட்டுக்குவந்து எஜமானுக்குச் சகல ஊழியங்களும் செய்கிற அந்த மிருகங்களுடைய பொருமையும், சாந்தமும், விசுவாசமும் மனுஷருக்கு வருமா? குறங்கினை யிற பூமலை அகப்பட்டதுபோல சிலா கையில் அந்த மிருகங்கள் அகப்படடுக்கொண்டு படுகிறவருத்தம் சாமானியமல்லவே, திருவையாற்றாண் குதிரைவளர்த்த கதைபோல அனேகா மாடு, குதிரை, கழுதை முதலிய மிருகங்களிடத்தில் சகல வேலைகளையும் வாங்கிக் கொண்டு அவைகளுக்குத்தகுந்த தீனிபோட்டாமல் கொல்லுகிறார்கள். குருவியினதலையில் பனங்காயைகட்டுவதுபோல அவைகள் தாங்கக்கூடாத சுமைகளையும், பாரங்களையும் சுமத்தி நடத்துகிறார்கள். நடக்கமாட்டாமல் தத்தளிகமும்போது சாட்டியினாலும் கழிகளினாலும் ஓங்கி ஓங்கி அடித்தும், இரத்தம் பிரிட்டு ஒழுகும்படி தாறு கோலால் தாருமாராகக் குத்தியும் கொடுமைசெய்கிறார்கள். சிலர் பசுவைக்கு ஜேஷ்டபுத்திராபோல பாலையெல்லாம் கறந்துக்கொண்டு கன்றுக்குத்துரோகம்செய்கிறார்கள். அவர்கள் கன்றுக்குச் சீகோதரர்களாயிருக்கிற பட்சத்திலும் அவர்களோடுகூடக் கன்றுக்கும் சம்பாசகம் உண்டே? அப்படியிருக்க எவ்வளவு கன்றுக்குப் பால் விடாமல் ஒட்டிக் கறந்துவிடுவது எவ்வளவு அசியாயம், தன்பாட்

மூல மேயரதுகொண்டிருக்கிற கழுதை முதலியவைகளைச் சிலா நிஷ
காரணமாய்க் கல்லால் எரிந்தும், கழியால் அடித்தும், அவைகளு
டையுத்தஞ்செய்து அந்தக் கழுதைகள் கொடுக்கும் உதைகளையும்
வாங்கிக்கொள்கிறார்கள் சில பிள்ளைகள் ௪, ஏழம்பு முதலிய பூச
கிளைப் பிடித்துக் கொல்லுகிறதும், குருவிகளுக்களைக் கலைத்துக்
குருவிகளுக்கும் குஞ்சுகளுக்கும் உபத்திரவம் செய்கிறதும் வேலை
யாயிருக்கிறார்கள் இவ்வகையாக வாயிலலாப்பிராணிகளுக்குத்தான்
பம்செய்து கைப்பழகுநிறவாக, மனுஷரையும் உபத்திரவம்செய்யக்
சற்றுக் சொல்வார்களென்பது சந்தேகமா? மிருகங்களுக்கும்
பக்ஷிகளுக்கும் சந்தோஷம் உண்டாகுமோ? அவைகள் எவ
வளவோ ஆந்தமாய்க் குதித்துக் கூத்தாடி விளாட்கின்றன,
அவைகளுக்குத் துன்பம் உண்டாகுமோ? அசுரரீட்டு அழுது
பிரலாடிக் கின்றனவே பூப்படியாக மனுஷரடப்போலவே சரதுக்
கங்களை உணருகிற மிருகங்களுக்கும் தீங்குசெய்கிறவாசள பரம
சண்டாளர்களே ஆனால் அவைகளில் துஷ்டங்களாயிருப்பவாக
தைத் தண்டப்பது எப்படிமுடியுமோ அப்படியே சிங்கம், புலி,
கரடி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களையும், பாம்பு தோ முதலிய விஷ
ஜெருகங்களையும்கொல்வது தோஷமல்ல மிருகாதிசுரிததில் மனு
ஷரும் கற்றுக்கொள்ளும் படியான சில நற்குணங்களுமிருக்கின்றன
மாடு, ஆடு, குதிரை, கழுதை முதலிய மிருகங்களும், காகை முத
லிய பக்ஷிகளும், தங்களுடைய இனத்துடன் சேர்ந்து இரையெடு
க்கப் பிரியப்படுகின்றன கூட்டத்துடன் சேர்ந்து மேயரதுகொண்
டிருக்கிற ஒரு ஆட்டையாவது மாட்டையாவது பிடித்துத் தனியே
நல்ல புல்லிருக்கிற இடத்திலே கொண்டிபோய்விட்டாலும் அந்த
இடத்தைவிட்டுக் கூட்டங்கள் மேய்கிற இடம் நல்ல புல்லல்லாத
இடமாயிருந்தாலும் அந்தப்பிடத்தையே நாடுகின்றது ஒரு ஜாதியை
சேர்ந்த மிருகங்கள் இல்லாதபக்கத்தில் பலஜாதி மிருகங்களும் ஒன்
றுக்கொன்று கூட்டுவா யிருக்கின்றன. எப்படியென்றால், ஒரு
வீட்டில் ஒரு குதிரையும், கோழியும் மட்டும் இருந்தால், அவை
கள் ஒன்றுக்கொன்று சமீபமாயும் சக்தியுடைய மிருகங்கப் பிரி
யப்படுகின்றன சாதுவான மிருகங்களும்; அவைகளுக்கு பிரா
ண சத்துருக்களான துஷ்டமிருகங்களும் பழக்கத்தினால் ஒரு
கூண்டில் விசேராதமில்லாமல் ஒன்றாகமிருப்பதை ஆடுகள் பா
த்திருக்கிறார்கள். ஆனை, சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய கொடிய
மிருகங்களையும் மனுஷன் பிடித்துத் தண்டிடுமாய் இஷ்டப்படி நட

கக் கறபிககிறுனென்பது யாருதகுதகான தெரியாது. ஏதாசா சிறையில் வைக்கப்பட்ட சில தாங்கள் தனியாயிருக்க மனமாயிராமல் தங்களுகு சமீபத்தில் வரப்பட்ட எலி முதலியவைகளுகு இனாகொடுத்து அவைகளுடன் ஸநேகமசெய்து கொண்டதாகவும அந்த ஜெரதுககளும் அவாகளிடத்தில் அதிகப் பிரியமாயிருந்ததாகவும சிலா புளதகங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள டினனும் நாம மேலே விவரித்தபடி நாய, மாடு முதலிய விட்டுமிருகங்களை எஜமான என்ன துன்பம் செயதாழ்ம அதையெல்லாம் சகித்துக்கொண்டு அவனை விட்டுப் பிரியாமல் அவனுக்குச் சகல ஊழியங்களும் செய்கின்றனவே, இயாடிப்பட்ட பலவதை மிருகாதிக்களிடத்தில் பரஸநேகம், பரோபகாரம், நன்றி மறவாமை, அடக்கம், பொதுமைமுதலிய சத்த குணங்களை மனுஷா கற்றுக்கொள்வது உசிதமாயிருக்கின்றது.

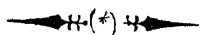
சைவவைஷ்ணவாளுடைய மகசிதகாதபாடி மாமலம்புசிப்பது கோஷமாடி கி மிஸ்துமக தெதாங்கபடி நாகோஷமாயுமிருக்கின்றது, லோகாசாரத்தைப் பாகருமிடத்தில் மாமல பக்ஷணிகள் அநேகராயும் அதைப்புசியா கிருப்பவாசன் சிலராயுமிருக்கிறார்கள். கிமிஸ்துமதமுறைமைப்படி மாமலம் புசிப்பது கோஷாஹிதமாயிருந்தாலும் தபசகாலத்திலும் விரகத்தினங்களிலும் மாமலத்தைத் தள்ளிச்சுக்க டோஜனமாகச் சாப்பிடுவது புண்ணியமென்று கிமிஸ்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் அயாடிப்பட்ட சிலகாலங்களில் மாமலங்களைத் தள்ளுவது புண்ணியமாயிருக்குமானால் எக்காலத்திலும் அதைத் தள்ளிவிடுவது விசேஷபுண்ணியமாகானே ஆகிமனுஷன் பூங்காவனத்திலிருக்கும் பொழுது மாமலம் புசிக்குமபடி அவனுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்படவில்லை ஜலபிரளயகாலக்குமுன் உலகத்தில் சகல அக்கிரமங்களும் நிறைந்திருந்தாலும் மாமலம் சாப்பிடுகிறவழக்கம் அப்போது இருந்ததாக ஒருகிரங்கத்திலும் 'கெரியவில்லை' ஜலபிரளய காலத்துக்குப் பிற்பாடு, மாமலம் அருந்துமாடி அனும் திடுகொடுக்கப்பட்டதைக் கொண்டே மாமலப் பக்ஷணம் மனுஷனுடைய பாவ அந்ஸத்துக்கு உரியதேதவிரப் புண்ணிய அந்ஸத்துக்கு உரியதல்லென்று பரிஷ்காரமாய் விளங்குகின்றது. ஆகையால் கூடிய மட்டிம் கொஞ்ள டுகிஞ்சமாய் மாமலம் உண்ணவு நிக்காகஞ்செய்து சாவோததம்மென்று நமக்குத் தென்றுகின்றது. மாமலம் புசிப்பது பாபாவிகமாய் கிட்டிமிருக்கிறதே தவிர அது புண்ணிய சகித்மென்று ஒருவருக்கு தெள்ளத்தனியாகுள் கலியாணஞ்செய்துகொண்ட

வது சாஸ்திரோக்கமாயிருந்தாலும் ஒருவன் தன்னை முழுவதும் தெய்வ ஊழிபததுக்கே ஒப்புவித்து கலியாணமில்லாமல் நித்திய பிரமசாரியாயிருப்பானால் அது புண்ணியமாகானே, ஒருவன் பாவஞ் செயதாலும் பிற்பாடு மனஸ்தாப்பப்பட்டுத் தருரதபிராயச சித்தஞ் செயது சொளவானால் அவனுக்கு பாவவிமோசன மாருமென்று வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு மனுஷன் பாவஞ்செய்யுமபடி கடவுள் உத்தரவு கொடுத்ததாகச் சொல்லலாமா? பாவஞ் செய்வது பிராயசிக்கஞ்செய்து கொள்ளுவதைப்பராக்கிலும் ஒவ்வொருவனும் சடியவனாயில் பாவமேசெய்யாதிருக்கப் பிரயாசப்படுவது நன்மைகானே அப்படியே மாமஸம் புசிப்பதுவே கோகதமாயிருந்தாலும் அகாலவதைக்குற்றேதுவாயும் இராகம், ஜீவகாருணியம்முதலிய புண்ணியங்களுக்கு வீரோதமாயும் இருப்பதால் அப்படிப்பட்ட ஜீவவதை செய்வதைப்பராக்கிலும் செய்யாமலே இருப்பது அதிக உகதமந்தானே ஆடுகோழி முகலிபவைக்கோப்பிடித்துக் கொல்லும்பொழுது அவைகள் படுகிறபாடும் துடிக்கிறதும், இடுகிறதும், படுகிறமரணாவஸ்கையும் இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடுமா? ஒருபிராணிக்கு இவ்வளவு துன்பஞ்செய்து மாமஸம் புசிப்பதைப் பராக்கிலும் மாமஸமே புசியாமல் விட்டுவிடுவது சாவோததம் என்பதை யாதாம் ஒப்புக்கொள்வாசன் உலகத்தில் மாமஸத்தைப்போல அசுசியும் அருவருப்பும் உள்ள பதாரதம் வேறொன்றும் இல்லையே மாமஸத்தை மனுஷியன் பராக் துச் சக்கிரமாட்டான் என்பதைக் கடவுள் எண்ணியே அதைக்கோலினால் மூடி மறைத்து வைத்தார் முக்கைக் கையால் மூடிக்கொள்ளாமல் இருப்போமானால் மாமஸத்தினுடைய தூநாற்றமும், வீசும் தலைமணடையிலேறி மூளைப்பையும் குழப்பிவிடுமே அசுத்தத்தைச் சுத்தஞ் செய்வதுபோல பலவாஸர வஸ்துகளைச் சேர்த்துச் சமைத்தும், மாமஸத்தின் தூநாற்றம் நீங்காமல், சாப்பிட்டவர்களுடைய வாய் நரிக், கைநரிக், உடம்பெல்லாம் நரிக், ஊரெல்லாம் நரிகின்றதே யீயையோ இப்படிப்பட்ட அசுத்தமான பதாரதத்தைச் சாப்பிடவும் தலைவிதிமா? ஆகமசுத்தத்துக்கும் தேகசுத்தத்துக்கும் விசேஷம் பந்தமிருப்பதால் ஆகமசுத்தத்தை அபேக்ஷிக்கிறவர்கள் அசுத்தங்களுக்கெல்லாம் ஆஸ்யமான மூழ்ஸுண்ணவை நிசேஷமாகத்தள்ளி விட்டுவிட்டும் மாமஸத்தைத்தள்ளினால் அதற்குத் தோழனான மதுபானமும் தொலைத்துவிடும் மதுபானத் தொலைதால் அதற்குத் தோஷாகளான சகல குற்றங்களும் தொலைந்து விடுமென்பது வாஸ்தவமே.

இந்தவசன காவியத்தில் பெண்கலவியைப்பற்றின இந்தப் பாசுததை முடிப்பதற்கு முன்கிறுவாகளுக்கு ஞானேபதேசஞ் செய்கிற போதாக்குக்கு ஒரு விஞ்ஞாபனஞ் செய்யவிறும்புகின்றேம் எனன வெனில் செய்வகதியையும் பரோபகாரம் முதலிய புண்ணியங்களை யும் பிறருக்கு உபதேசஞ் செய்கிறவர்கள் தாங்களே நன்மாதகத்த தில் நடந்து வழிகாட்டவேண்டும், “உபதேசத்தைப் பாராக்கிலும் நடந்துவழிகாட்டுவது அதி உத்தமம்” என்று இங்கிலீஷில் ஒருபழ மொழியுமிருக்கின்றது, மாதகங்களில் சகலருக்கும் வழிகாட்டித் தான ஒரு அடியேனும் எடுத்துவையாம் லிருக்கிறகைகாட்டி மறம் போலவும், ஜெபஞ்செய்வதற்காக மற்றவர்களைக் கோயிலுக்கு வரும் படி கூப்பிட்டுத் தான ஜெபஞ்செய்யாமலிருக்கிற கோயில் மணிபோ லவும் காங்கள் உபதேசஞ்செய்கிறபடி அதுஷ்டானஞ் செய்யாசுவா கள் ஸகலராலும் இகழப்படுவார்கள் அவர்களுடைய உபதேசத்தையு ம் ஒருவரும் அங்கீகரிப்பார்கள்” பசியாமல் மருந்துகொடுக்கிறேன் பழஞ்சோயிருந்தால் போடுங்கள்” என்று ஒருவன் சொன்னால் அவன் வாதத்தையே யா நம்புவார்கள் வைத்தியனே வியாதியஸ தனாயிருந்தால் அவன் வைத்தியத்தையா ஏற்றுக்கொள்வார்கள்? மதுபானஞ்செய்வது கோவமென்று குடிபன் பிரசங்கத்தால் அவனு டைய உபநியாஸத்தை யா கேட்டார்கள்? அக்கினிதேவனுக்கு அபிஷேகம் செய்ததுபோல கோபாலேசனகொண்டிருக்கிற ஒருவன் அந்தச் சமயத்தில் “கோபம் பாபம்” என்று உபநியாசித்தால் அந்த உபநியாஸத்துக்கு யா காதுகொடுப்பார்கள் ஒரு பெரியவா பிர சங்காசனத்தில் இருந்துகொண்டு கடவுளைமட்டும் வதுத்திகவேண்டு மென்றும் நரஸதுதி செய்யக்கூடாதென்றும் பிரசங்கத்துக்கொண்டி ருந்தார அந்தப்பிரசங்கத்தின் மத்தியில் அவரே ஒருபிரபுவை ஸதுதி செய்யகதொடங்கி, அந்தப் பிரபுவின்னுடைய குணதிசயங்களை யோசி க்குமிடத்தில் அவரைப் பூலோகத்தில் ராஜராஜர்கள் மத்தியில் ரதந பீடத்தில் வைக்கலாமா? பகதாக்குக்குச் சிரோபூஷணமாக வைக்க லாமா? தேவலோகத்தில் தேவசபைக்கு நடுமையகமாக வைக்கலாமா? அல்லது கடவுளுடைய மடியிலவைக்கலாமா? என்று இவ்வகையா கத் திருப்பித் திருப்பிப் பலதரம் சொல்லிப் பிச்சங்கித்தாரா அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஒருகனவான் திடீரென்று தன்னுடைய நாற் காலியை விட்டு எழுந்து ‘ஓ பெரியவரே! நீ சொல்லும் பிரபுவை வைக்க இடமில்லாமல் ஏன் அவஸதைப்படுகிறீர்’ என்னுடைய நாற் காலியில் வைத்துவிடும், நான் விட்டுக்குப் போகிறேன்” என்று

சொல்லிக்கொண்டு புறப்படப் போய்விட்டான், மற்றவர்களும் கை
கொட்டிப் பிரிகாசஞ்செய்துகொண்டு பிரசங்கம் முடிவகற்கு முன்
கீட்டுக்குப்போய்விட்டார்கள், இப்படியே வராததை ஒரு விதமாக
வும் அதுஷ்டானம் ஒருவிதமாகவும் இருக்கிறவர்களை உலகம் பழிக்
குமாதலால் ஆடல், பாடல் கீறபிக்கிறவர்கள் தான்களே ஆடியும்,
பாடியும் மற்றவர்களுக்குக் கற்பிப்பதுபோலும், சிறு கள்ளையினு
டைய கையைத்தாய்விடத்துக்கொண்டு தான் முன்னே நடந்து பிள
னாக்கு நடைப்பழக்குவதுபோலும் தாமோரத்திசஞ் செய்கிறவர்கள்
தான்களே தாமாதமாகக் காட்டப் பரிமாளிக்கவேண்டும். அப்போது
தாமம் அவர்களுக்குத் துணைசெய்யுமென்பது சத்தியமே வானத்தி
லிருக்கிற சூரியன் பிரகாசிக்கல் உலகமும் பிரகாசிக்கும் சூரியன்
அப்பிரகாசமாய் நுநதால் உலகமும் அப்பிரகாசமாய்நுக்கும். அது
போல பெரியவர்களும் கலவிடான்களும் எப்படி நடக்கிறார்களோ
அப்படியே சிறியவர்களும் அவிலேகிகளும் நடப்பது சகஜம் தாவழி
யில் நடக்கிற பெரியோர்கள் தான்கள் கெட்டுப்போவதுமன்றி மற்ற
வர்கள் கெட்டுப்போகவும் ஆஸ்பகமாய்நுப்பதால் அவர்களுக்கு இர
ண்டுவிதமான தோஷங்கள் ஸம்பவிகின்றன தெரியாதவர்களுடைய
அஞ்ஞான கிருத்தியங்களைப்பார்க்கிலும் தெரிந்தவர்களுடைய துஷ
கிருத்தியங்கள் அதிகதண்டனைக்குப் பாகவிரமாய்நுக்கின்றன எந்தச்
சாக்ரியராய்நுந்தாலும் எந்த அநதஸ்து உடைபவாசளாய்நுந்தாலும்
நற்குணநற்செய்கைகளை உடையவர்கள் மட்டும் பெரியவர்களே யன்றி
நற்குணங்கள் இல்லாமல் கனத்தினாலும், கனத்தினாலும், இனத்தின
லும், வயத்தினாலும், விகதியாபாட்டங்களினாலும் மட்டும் ஒருவனைப்
பெரியவனென்று சொல்வது எத்தனமையதென்றால் ஒருவன் குட்டி
சகவரினமேல் ஏறி நின்றகொண்டு தான் மற்றவர்களுக்குப் பெரியவ
னென்று சொல்வதுபோலும், சிறுபிள்ளைகள் தகப்பனுடைய தோளி
னமேல் ஏறிக்கொண்டு தான்கள் தகப்பனிலும் பெரியவர்களென்று
சொல்வதுபோலும், காலையும் மாலையும் நீண்டனிழல் உள்ளவர்களை
உயரந்தவர்களென்று சொல்வதுபோலும் இருக்கின்றது ஆகை
யால் மேலானபதவியுடையவர்கள் சுகுணசாலிகளாய் ஜோலிக்கக்கூட
வார்கள்,

பெண்மான்ம்

ஸ்திரீகளுக்குக் கலவிபோதிக் கலெண்டியது முக்கியமென்று பலஉதாரணங்களைக்கொண்டுநம் சீருபணியசெய்தோமா ஆகையால், இனி வேறொரு முக்கியமான விஷயத்தைக்கூறுவது அடியிற்பேச ஆரம்பிக்கிறோம், அதைச் சகலரும் கிருபைகூர்ந்து சிரத்தையுடன் வாசிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்

இந்தக் கேசகதில் பெண்களை அடிமைகளைப்போலவும், மிருகங்களைப்போலவும், நடப்பிப்பது மிசவும் பாதபிசகத்தக்க விஷயமா யிருக்கின்றது ஜாதியும், செவெமும், எவ்வளவு உயர்வோ அவ்வளவுக்கு ஸ்திரீகளுடைய சீர்ப்பாக்கியம் பெரிதாயிருக்கின்றது உயர்ந்த குலத்தாராகிய பிராமணா முதலானவர்கள் ஸ்திரீகளை விலைக்குவான்கு வதுபோல வாங்கி நிஷ்டிரீமாக நடத்துகிறார்கள் நாயே, பேயே, கழுதையே, மாட்டே என்கிற பேசைசகவிர, வேறே ஒரு பேசகம் ஸ்திரீகளிடத்தில் புருஷர்கள் பேசுகிறதில்லை ஒதைப் பிரயோகந தவிர ஹிந்தியியோகமில்லை.

சில குடியாங்களில், மாமியாருடைய உகதர்விலலாமல் புருஷ னுக்கும் பெண்சாதிகும பேட்டியே கிடையாது அவர்கள் சந்தித் தாலும், கலலாத கேனகாயும் சந்திப்பதுபோலும், எலியும் பூனையும் சந்திப்பதுபோலும் யலலாமல், குளிராத தரிசினமில்லை ஸ்வாககத துக்கும் போயும் சோற்றுப்பிசசை யெடுப்பதுபோல அநேகா கலி யாணஞ்செய்தும் நிகதிய சநர்யாசிகளாயிருக்கிறார்கள் அத்கிபூதத்து போல, தப்பித்தவறிப் புருஷர்கள் ஸ்திரீகளிடத்தில் ஒரு மதுரமான வார்த்தையைப் பேசினிடாலோ, மாதகருக் கடுப்பு, மாபனருக்கு மனஸ்தாபம், நாற்றிக்கு வயிறிறெறிச்சல், ஊடுரலலாம் ஓமல், மகன் செத்தாலும் சாகடமும், மருமகள் தாலியறுத்தால் போதுமென்று நினைக்கிற நலலகுணமுள்ள மாமிமார்களும் அநேகரிருக்கிறார்கள். புருஷன் பெண்சாதியைத்திட்டி மடித்தால், மாமியாருக்கு இறந்து போன தன் புருஷன் மறுபடியும் பிழைத்து வந்ததுபோல உச்சாகம் உண்டாகும் “மாமியாருடைத்தால், மண்கலம், மருமகனுடைத்தால் வெண்கலம்” எனப்பதுபோல மருமகள் பேரில் மாமியார் தோஷஞ்சொ லலாத நேரமில்லை மாமிக்குக் கொடுமைசெய்கிற மருமகன்களா ருஞ் சிலருண்டு.

நாய, பசு, மாடு, முதலியமிருகங்களை எவ்வளவோ தையயாக நடத்துகிறார்கள்' அவ்வளவு பஷ்டங்கூட எதிரீகளினிடத்தில் காட்டு கிறதில்லை கஷ்ட நிஷ்டேரமெல்லாம் எதிரீகளுடைய பாகமாகவும், இருக்கின்றன ஒரு எதிரீக்கு எவ்வளவுதான் வயிறுபசித்தாலும் புருஷன், மாமனமாயி முதலானவாகமெல்லாரும் சாப்பிட்டு எல்லா வேலைகளும் முடிந்தபிற்பாடு புருஷனுடைய எச்சிலுக்காகப் பெண சகி காததிருக்கவேண்டியதே யல்லாமல், அவளமுந்திச் சாப்பிடக் கூடாது இது எவ்வளவுபெரிய அநீதி "தாயும் பிள்ளையும்" இம் வாடும்வயிறும் வேறு' என்பதுபோல எதிரீக்குப் பசித்த போது அவள் முந்திப் புசித்தால் குற்றமென்ன

புருஷன்பாதி பெணசாதிபாதி ஆக இருவரும் கூடி ஒருமீதக் கெனபது சகலமத சமமதமாயிருக்கின்றது சிலமகல தாசளுடைய கலியாணம் இகலோகமடமும் சம மந்தமாயிருக்கின்றது, சைவவைஷ்ணவாக்களுடைய கலியாணங்கள் இகபரமிரண்டிக்கும் சமபந்தமாயிருக்கின்றன, ஏனென்றால், புருஷனுக்குப் புத்தெனகிற நரசிவாததி யாவதற்குப் புத்திரன் அவசியமானமையினாலும், எதிரீயிலாமல் புத்திர உற்பத்திக்கு மாகக்மில்லாமையினாலும், புருஷர்கள் இகபர சநம் அடைவதற்கு எதிரீகள் முக்கியமென்று காமசாஸ்திரமமுறையிடுகின்றது, அதல்லாமலும், பெணசாதியிலாதனை "ஒளபிசனம்" "வைசுவதேவம்" முதலான நித்தியகாமங்கள் செய்யக் கூடாதென்றும், பிரமசாரியும், விதூனும், புத்திர ஸவிகாரமும், யாகாதிகளும், செய்யக்கூடாதென்றும், புருஷனுடைய பாபபுண்ணியங்கள் எதிரீ யையும் எதிரீயினுடைய பாபபுண்ணியங்கள் புருஷனையும் சேருமென்றும் இரதுசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது ஒருவரு ளுடைய பாபபுண்ணியங்கள் மற்றொருவரைச் சேருமெனகிற விதியை நாமதலைப்போனும் அங்கீகரியோம் இதுசிறக, இரதுசாஸ்திரம் பெண்கள் பட்சத்தில் இருக்கிறதென்பதற்கு மேற்கண்டவிதிகளே பிரதத்தியகூட நிதரிசனங்களாயிருக்கின்றன

சாஸ்திரத்தைபுர தவிர உலகத்தில் நடக்கிற அநுஷ்டானங்கள் ளும் பெண்களுக்கு அனுகூலமாகவே யிருக்கின்றன எப்படியென்ப ளால், ஒரு பெண்ணை ஒருவன் பாணிககிரகணஞ் செய்யும்பொழுது, ஊருக்கெல்லாம் தாமதபூலம் வைத்தும், பந்துக்கள் முதலிய சகலஜனங்களையும் வரவழைத்துப் பந்தல் அலங்கரித்து முகரதோரணங்கள்

கட்டி, வாழைதழுக்குகள் நாட்டி, சங்கத மௌவாகுத்யங்கள் சமுத்திரம் போலக்கோஷிக்க அனேகசூரியாகளபோல தீபகோடிகள் பிரகாசிக்க, அன்னதானம், சொன்னதானம், பூதானம், கோதனம், உலலாமவழங்கி, சுகந்தபூஷ்பம் சந்தனம் முகலான வாசனாதிவியங்குள் பரிமளிக்க, பெரியவாளை ஆசிகூறப், பெண்களசுபசோபனங்களாட, வெகுசம்பிரமததுடன் கலியாண மகோதசம் நடக்கின்றதல்லவா! ஒரு ஏழையினுடைய கலியாணமாயிருந்தாலும எவ்வளவோ விருந்துகளும், சிறப்புகளும் வேடிகளை விநோதங்களும் நடக்கின்றன இராசகிரகங்களிற கூடக் கலியாணத்தைத்தவிர வேறெந்தச் சமயங்களிலும் இவ்வளவு ஆடம்பரங்களும், ஆராதனா, குதூகலமும் இல்லையே மேலும் கலியாணசாலத்தில் ஸ்திரீக்கும், புருஷனுக்கும், யாதொரு பேதமுமில்லாமல் ஏகாசனமும் சமான உபசாரமரியாதைகளும் நடப்பதுமன்றிப் பெண்ணினுடைய காலைப் புருஷன் தூக்கி அமமிமேவைக்கிறதும் வழக்கமாயிருக்கின்றது காரியமாகிவவையிற காலைப்பரிடித்துப் பிற்பாடு குடும்பையப் பிடிப்பதுபோலக் கலியாணமுடிந்த பின்பு, ஸ்திரீகளுக்கு நடக்கிறமரியாதையெல்லாம் அவமரியாதையே, மானமெல்லாம் அவமானமே, உபசாரமெல்லாம் அபசாரமே! இது ஏறவிட்டு ஏணியை வாங்குவதற்குச் சமானமல்லவா

கலியாணமில்லாத பிரமசாரியானவன் கச்சமவைத்துவேஷ்டிக ட்டக்கூடாது தோளில் அங்கவள்கிரமபோடக்கூடாது, தாமபூலம் புடபம் சநகனம் இவைகளைத் தரிக்கக்கூடாது, ஓற்றைப்பழுணூல தரி த்துக்கொண்டு பிட்சை எடுக்கவேண்டும், என்கிற தாமசாஸ்திரப்படி. பிரமசாரிகள் அனுஷ்டித்துவருகிறார்கள் அவர்கள் ஒருஸ்திரீயை விவாக மசெய்த பின்பு நல்லவேஷ்டி கூடியறியாத இடுப்புக்குநல்ல வேஷ ட்டியும், புழுதிபடிந்த உடம்புக்குப் புஷ்பசந்தனத்தினும், நாரிகிடந்த வாயக்குத் தாமபூலமும், இன்னும் அநேகசகங்களும உண்டாகின றன அதைப்பற்றியே பாக்குக்கொடுத்த பாககியவதி, புஷ்பங்கொ டுத்த புண்ணியவதி, சநகனங்கொடுத்த சர்சுவதி என்று பலவாத்ய பிராமணாசுருடைய கலியாணங்களில் பெண்களை வாழ்த்துவது வழக் கமாயிருக்கின்றது அனனமிட்டவீட்டிற கன்னமில்லதுபோலத் தந் களுக்குச் சகலசகங்களைபுக கொண்டுவந்த ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் அலகியிருசெய்வது எவ்வளவு அந்நியம

பாகதிரயம், ஞானம், கல்வி, வீரம், முதலியவைகளைப் பெண்பாலாகப் பேசுவது சகல பாவவுகளுக்கும் வழக்கமாயிருப்பதுபோலவே இந்நூலுக்கானும், ஸ்கந்தாபிசரசுவதி, முதலானவாக்களை, பாகதிரயம், செளர்யம், கல்வி, முதலியவைகளுக்குத் தெய்வங்களென்று சொல்லுகிறார்களா சகல பிராணிகளையும் தாய்போலத் தாங்குகிற பூமிதேவியும்

பெண்ணுயிருக்கிருள் பூமியைவிட்டுத் திக்குகளிற் பறப்போமென றுலோ திக்குகளும் பெண்களாம் ஆறுகளிற் குதிப்போமென றுலோ கங்கை, காவேரி, கிருஷ்ணை, கோதாவரி, பெண்ணை, முதலிய ரதிக ளும் பெண்களாயிருக்கின்றன, இவ்விதமாகப் புருஷர்களுடைய வாழ வுகளெல்லாம் பெண்பூலமாகக் கிடைத்திருக்க, புருஷர்கள் பெண்க ளை அவமானப்படுத்துவது கிரமமா

பூங்கிராசுகளும் விசாலவானங்களும் ரிஷிகள் முகலானவாக ளும், கங்களுடைய பத்தினிகளை எவ்வளவோ கெளரவமாக நடத்தினா ர்களென்றும், ஸ்திரீகளுடைய வராததைகளை அவர்கள் ஒருக்கடும் கடடினதில்லை யென்றும், இராமாயணம், பாரதம், நைடதம் முதலிய காவியங்களால் தெரியவருகிறதும், இரதிகளுடைய தேவர்கள் தங்களுடைய ஸ்திரீகளைக் கீழேவிடமனமில்லாமல், கங்களுடைய தேவங்களில் வைத்துக்கொண்டதாகவும் புராணங்களில் சொல்லப் படுகின்றது, சிவன் கனது பாரியைப் பாகத்திலும், மறமொருபெண் ணைக் கழியிலும்வைத்துக் கொண்டதாகவும், விஷ்ணுமாரியும், பிரமமாதாவிலும், இந்திரனெகாடையிலும், கங்களுடைய பத்தினி களை வைத்துக்கொண்டதாசவும் சொல்லுகிறார்களே எட்டடி பாயர்கால் சூட்டி பதிற்றடிப்பாடிமென்கிற பழமொழிப்படி, இந்தக் கள் அவர்களுடைய தேவர்களையும் இராசர்களையும் பாரக்கக் கங்களு டைய ஸ்திரீகளமேல் அதிகபட்சம் பாராட்டவேண்டியகாரியிருக்க, அவ ர்களை அடிமைபோலே நடத்துவது பெரிய பெண் துரோகமல்லவா

பிரபலமான சுவீரர்களும், பக்தர்களும், கங்களை நாயகிகளா சவும், கடவுளை நாயகனாகவும் பாவித்து, ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்கிற சா வத்திர சாதாரணமாயிருக்கின்றது. புருஷர்கள் தெய்வத்தை அடை வதற்குக் கூடப்பெண் ஸ்வரூபம் காரணமாயிருக்கப் பெண்களைப் புரு ஷர்கள் நிகரவுடம் செய்வது தெய்வசமமதமார்குமா.

மனுஷாவதாதாரஞ்செய்த கடவுளை ஈனமெடுத்த உலகமாதாவும், பெண்தானே. இப்போது இந்தத்தேசமெல்லாம் ஆளுகிற விகடோ ரியா என்னை மகாராணியவர்களும் ஸ்திரீதானே இதுவுமன்றி நம் மைப் பததுமாதம் உதரத்திலுமரது பெற்றெடுக்குப் பாலாட்டி தாலாட்டி சீராட்டி வளர்த்ததாயமாகளும் பெண்களவல்லவோ இர வெல்லாங் கணவிழித்து, அடிக்கடிபால்கொடுத்து, மருந்துகொடுத்து, தாங்களும் மருந்துண்டு, பத்தியம்மிடிக்ந்து, பிள்ளைகளுடைய மலஜலா திகளைப் பெல்லாம் சுஜித்து, தங்களுடைய பிராணெல்லாம் பிள்ளைகள் மேல்வைத்து, ஸ்ராவகக்கட்டி, வயிறுநீறக்கட்டிப் பிள்ளைகளை வளர்ப்ப பதற்காகத் தாய்மார்களைப்பெண் கவுடம் இவ்வளவென்று சொல்லி முடிபுமா?

நாம் கவிபாணமாகிறவனாயில் காய, தமதகை, முதலானவா
களகைகளில் வளருகிறதற்கு, தாய்க்குப்பின் காரமாதலால் வி
வாகராய் பின்பு பத்தினிசுளால் சகல சாரக்ஷணையு மடைகிறோ
மல்லவா? திவிபமு, திசதியும் சம்பாதிப்பதில் நாம் நம்முடைய
ய எண்ணமெல்லாது செலுத்துகிறோம் தாய், சகோதரி, பக்தி
ணி, முதலானவர்கள் நம்முடைய கதையு, பிரிவுகதையு கே
டுவதில் அவர்களுடைய கிணைவுகளே யெல்லாம் வைத்திருக்க
நாம் அவர்களுடைய கேஷமதகைக கருதுவது மிச்சுமரிது அவ
ர்கள் நம்முடைய கேஷமதகை கிணையாக நேரவில்லை அவர்களு
டைய பேச்செல்லாம் நம்முடைய பேச்சே அவர்களுடைய கிணை
வெல்லாம் நம்முடைய கிணைவே அவர்கள் செய்யுந் தேவதாபிதிரா
கதனைச் செல்லாம் நம்மகாகவே அன்றியும் நாம் நம்முடைய ஊ
னையும் வீட்டையும் விட்டு சிறந்த பிரிக்கிறதாயிருந்தால், எவ
வளவோ மனஸ்தாபப்படுகிறோம் நம்முடைய பத்தினிகள் பிறந்த
ஊனையும், வீட்டையும் தாய் தாசை சகோதரமுதலான பங்கு
களையும், விட்டு நம்மை நம்பிவருகிறபடியால், அவர்கள் மிகவும்
பிரீதியாய் நடத்தவேண்டியது நம்முடைய கடமையெல்லாம்

பெண்களுக்கு, இயற்கையாயுள்ள மாதவியாய், கற்பம், பிர
சவம், பிள்ளைவளாததல், பாகஞ்செய்தல், புருஷன், மாமன், மா
மி, முதலியோரை உபசரித்தல், விருந்தோம்பல், முதலாகிய கஷ
டங்களையும் துன்பங்களையும் சற்று கிணைத்தால், மண்ணும் இர
ங்கும், மலையும் உருகுமே அந்தப்பற்றியே பெண்ணென்றால் பே
யுமிரங்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள் மழை, பனி, மலையில், காற்
று, முதலியவைகளைக் கனமென்தாங்கிச் செல்கிறது, குஞ்சுகளைச் சி
ரகுக்குள் வைத்தனைக்குமபுகழிப்பால், சகலகஷ்ட நிஷேரங்களை
யும் ஸதிரீகா தாங்கிக்கொண்டு, சுதங்களைமட்டும் நமக்குக் கொ
டுக்கிறார்கள், புருஷர்கள் எவ்வளவுதான் படிபடாது, வாதிகளு
க்குள்ள அடக்கமும் பொருமையும் சாத்தமும் உண்மையான வி
சுவாசமும் புருஷர்களுக்கு நம்மா? இறந்துபோன பெண்களையின்
பிரீதிகளை வெளியிலே கொண்டு போவதற்கு முன்னமே, நாம்
வேறே பெண்களாகித்துப்பாவிவாசத்திற்கு அடிபோகுகிறோம்
புருஷனியோசமானஸ்திரீகளவேறு கலியாணநிலைமல ஆயுசு
எல்லாம் போக்குகிறார்கள் சிலபெண்கள் புருஷனோடு உடன
கட்டையேரவு சாமத்திகிறார்கள் சிலபெண்கள் புருஷர்களிற்

துபோன துகைததைச் சகிக்கமாட்டாமல், அதியேககமாயிருந்து சில நாளைக்குள் இறந்து, புருஷர்களைப் பின்பற்றுகிறார்களே மேலே நாமசொல்லியபடி கலவியில்லாமையாலும், சுபாவ தூக்குணத்தினாலும், துஷ்டஸ்திரீகளும் உலகத்திலிருக்கிறார்களென்பது வாஸ்தவமே ஆயினும், நல்லஸ்திரீகளையும் கெட்டஸ்திரீகளையும் எண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில், நல்லஸ்திரீகளுடைய தொகை அதிகமாயிருக்குமென்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம்

அந்நிய புருஷர்களுடைய தந்திரங்களால் ஸ்திரீகளவியபிசாரிகளாகிறார்களென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக “இந்தியன் பீனவகோட்” யென்கிற ஆக்கிணைப் பிரமாணசட்டமானது அந்நியஸ்திரீயுடன் சேருகிற புருஷனுக்கு மட்டும் தண்டனைசொல்லி, ஸ்திரீகளுக்குத் தண்டனை சொல்லாமலிருக்கிறது இதுனியாய் விரோதமா யிருந்தாலும், சட்ட சாஸ்திரங்களெல்லாம் ஸ்திரீகளுக்கு அனுசூலமா யிருக்கிறதென்பது கஷ்டமா யிருக்கின்றது

ஸ்திரீகளுக்கு உள்ள மற்ற கௌரவங்களோடு கூட, அவர்களுடைய தேகசௌந்தரியமும் அவர்களுக்கு விசேஷ யோக்கியதையை யுண்டு பண்ணுகின்றது, மிருகங்களுக்குள் பெண் மிருகங்களும் பெண்பக்ஷிகளும் அழகில்லாமலிருக்க, ஆண்மிருகங்களையும் ஆண்பக்ஷிகளையும், அழகாகப் படைத்த ஸ்வாமி, மனுஷர்களுக்குள் புருஷர்களைப் பாராக்கிலும் பெண்களை அதிக ரூபவதிகளாகப் படைத்திருக்கிறாரென்பது கண்ணுள்ளயாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க விஷயமே ஸ்திரீகள் சுருமாரதேகமும், மிருதுவாக்கியமும், தூப்பலமும், நாணமும், அச்சமும், உடையவர்களானதால், கண்முதலிய மிருதுவான அவயவங்களை அதிக ஜாக் கிரதை யுடன் பாதுகாப்பதுபோல, அவர்களிடத்திலும் அதிக கிருபை பாராட்டவேண்டியது புருஷர்கள் மேல் விழுந்தபாரமாயிருக்கின்றது

உலகத்தில நடக்கிற சகலசுப சோபனத்தினாலும் கலியாணமே சாவகிலாக்கியம் என்பதை யாவரும் நிரூபகமாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆயிரம், பதினாயிரம், லட்சம் பொன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்கிறார்கள், விஸ்தாரமான காணி, பூமி-முதலியவைகளைக் கிரயத்துக்கு வாங்குகிறார்கள் அந்தச் செயல்களெல்லாம்

லாம ஒரு சாக்கி அல்லது இரண்டு சாட்சிகள் முன்பாக நடக்கின்றன கலியாணமோவென்றால் தெய்வசாட்சியாகவும்-குரு சாக்கியாகவும் - சமஸதஜன சாக்கியாகவும் நடப்பதினால் - கலியாணம் எவ்வளவோ உதிகரிஷ்டமென்று விசித்மாகின்றது கலியாண சம பிரமததுக்கு முக்கியகாரணமான ஸ்திரீயைப் பிற்பாடு அப்பிரியமாகவும் அசிரததையாகவும் நடத்துவது தாமமா

ஸ்திரீயும் புருஷனும் உடலும் உயிரும்போல மாறாதேசத்துடன் யெப்பொழுதும் ஒத்து வாழ்கிறதென்று கலியாணகாலத்தில் பிரமாண பூர்வமாக உடம்படிகளையும் செய்துகொள்ளுகிறார்கள் ஒரு சாக்கி அல்லது இரண்டுசாக்கிகள் முன்பாக நடக்கிறகிரய விக்கிரயமுதலிய ரிபந்தனைகள் எவ்வளவோ ஊர்ஜிதமாகிருக்க தெய்வம் அறிய-குருஅறிய சகலஜனங்களும் அறிய வானம் பூமிஅறிய ஸ்திரீபுருஷர்கள் செய்துகொண்ட கலியாண உடம்படிகளையை மீறி - கீரியும் பாம்பும்போல அவர்கள் அடித்துக்கொள்வதும்-புருஷர்கள் பாஸ்திரீகமனம் - தாசிகமனம் - செய்வதும் பரம்பாதகமல்லவா ? ஒரு புண்ணியவாளை ஒரு தாசி விரும்பி அவளைத் தனவலையில் மாட்டப் பிரயத்தனம் செய்தபொழுது அந்த மகாபுருஷன் அவளேனோக்கி

“இந்தவுடலுள் மைம்பொறி
யினனுயிராயு மணஞ்செயும்
அந்தநனஞளிலென நிலவவட
கனபொடளித்தனன பான, பொதுப்
பைந்தொடியே, யுனச்சோந்திடப்
பாரிலெனக்குடல வேரிலே,
சிந்தைபுலனகளும் வேரிலே,
சீவனுமவேறிலே, செலவையே”

பசுசை வளையல்களை யணிந்த பொதுமாதே - எனனுடைய உடல்-மனம் - பஞ்சேந்திரியங்கள்-உயிரமுதலிய யாவையும் கலியாணகாலத்தில் எனனுடைய விளைவிகளுக்கு கொடுத்ததுவிட்டேன-இப்பொழுது உன்னைச்சோ வேறுதேகமூமில்லை, வேறுமனமூமில்லை-வேறுபுலன்களும் உயிருமில்லை-என்று - வுசனித்ததாக நீதி

பெண மானம்

நூல் - கங்-ஆவது - அதிகாரம் “புருடபாரியரியலபு” உங்-வது-பாடலில் சொல்லப்படுகின்றது அந்த உத்தமனையேப்போல், காம நிக்சிரகமசெயது-சொந்தனதீர்க்கையே சிரோஷ்டமாக மதப்பவாகளே புருஷசிரோஷ்டாகள அவாகளே புருஷோத்தமர்கள்

சில புருஷர்களுக்கு தாசிகமனம் தண்ணீர்குடி தத பாட மாயிருக்கின்றது அதில சங்கோசமுமில்லை - அவமானமுமில்லை பொக்கவாயன பொரியாயை மெச்சிக்கொளவது போலவும்-கோழி கொப்பையை மெச்சுவதுபோலவும் - நக்கள் அசத்தகதைச் சிலாகிப்பது போலவும்- தாசிகமணஞ் செய்கைத் தங்களுக்கும் கௌரவமாக எண்ணுகிற ஞான சூரியாகளும் அநேகா இடங்களுக்கான இது பெரிய பத்திரிகை துரோகமல்லவா

ஒன்றும் தெரியாத மூடாதமா வாயேனும் - அல்லது புருஷனமேல் உண்மையான விசுவாச மில்லாதவனாயேனும் இருக்கிற பெணசாதி புருஷன் எககேடு கெட்டாலும் தமகரென்னவென்று அவிஷயமாயிருப்பான் - உத்தமஸ்திரீயோ-எந்தத் துன்பகைகூச்சுகித்தாலும் புருஷனுடைய பாஸ்திரீ போகத்தை மாததிரம் ஒரு நாளும் சக்ககமாட்டான் உத்தமஸ்திரீயானவள் களசகுச்சகல பாக்கியமும் கணவனையென்று நினைப்பதினால் - அவவிதமாகவே புருஷனு தன்னை நேசிக்கவேண்டுமென்றும் புருஷனுடைய தயைக்குத் தன்னைத் தவிர வேறொருத்தியும் பாக்கஸ்தியாயிருக்கக்கூடாதென்றும்-எண்ணமுள்ளவளாயிருப்பான்-அனமியுமபாஸ்திரீ சம்பந்தம்தால் புருஷனுக்குண்டாகிற் சௌகரிய நஷ்டம்-ஆயுசு, நஷ்டம் கீர்த்திநஷ்டம் இகபரநஷ்டம்-பொருளநஷ்டம் - முகலியவைகளையும் நினைத்து நினைத்து மனமவருந்துவான்

புருஷனுடைய தூமராககத்தை வெளியில் சொல்லாமல் அவனையுங் கோபியாமல்-அல்லுமபகலும் ஓயாதவிசனமும் - துக கமும், பொருமையுங்கொண்டு சரியான ஆகாரம் நித்திரையில் லாமல் மனப்பண்ணுகி மடிவாளென்பது நிச்சயமே சித்திரககாரா சுவரில் எழுதும் சித்திரங்களில் வந்து பராக்குமபடி ஒரு புருஷன் பராக்கமாட்டேன் பெண்சித்திரமாயிருந்தால் நீரும் பராக்குச்சரமதிக்கமாட்டேனென்று உத்தரமசொன்னதாக நீதிநூல்-சக-ம் அதிகாரம், புருட பாரியரியலபு, உங், ஆவது பாடலில் சொல்லப்படுகின்றது

பெண்சாதியின் அருமைபெருமை

“ஒவியாநீள சுவரொழுது
மோவியத்தைக் கண்ணுறுவாள்
தேவியையா னழைத்ததிடவாண்
சித்திரமே நானபானோன
பாவையாதம் முருவெண்ணீர்
பராககமனம் பொறேனென்றாள்
காவிவிழி மங்கைநீவள
கற்பவெறபின் வறட்புளதாள

சித்திரத்திற்கூட பெண்ணுடையைப் புருஷர்கள் பராகக் கூடாதென்கிற தீரகநவராகவியமுள்ள பதிவிரகாசிரோமணிகள் தம்முடைய புருஷர்கள் அங்கியஸ்திரீகளைக் கூடிச்செய்யும் அக கிரமங்களை எப்படிச் சகிப்பார்கள் ஆகையால் தாங்களழுதலிய ஸ்திரீகளைப் புருஷர்களோடு சொப்பனத்திலும் விளைககரம் விருப்பது சாத்வீகதகம்

புருஷர்கள் வெளிவியாபாரங்களும் மலவீசைகளு முள்ள வாகளாகையால் - அவர்களுக்கு யாதொரு விசனம் வந்தாலும் சீக்கிரத்தில் மாரிப்போகும் எப்போதும் மனோவிபாபாரமும் - இளகினைசித்தமும் - உள்ள ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகிற வியாகுலம் சாமானியமல்லவோ, அவர்களுடைய மனோவியாதி புருஷனுடைய கிருபையென்கிற ஒளஷதப் பிரயோகத்தினால் தீருமே யொழிய வேண்டுமெனினால் தீரமோட்டாது காப்பம், பிரசவம் - முதலிய பிராணசங்கடமான துன்பங்களில் வருகதுகிற கருகிரியஸ்திரீகளை நாமும் உபகதிவப்படுத்தாமல் - அவர்களுடைய துககம் நமமுடைய துககமாகவும் - அவர்களுடைய சாத்வீகதையும் நமமுடைய சாத்வீகதையாகவும், விளைத்து அன்புபாரபூட்ட வேண்டியது நமமுடைய கடமையா யிருக்கின்றது

சொந்த ஸ்திரீகளை வெறுத்துவிட்டு, பாஸ்திரீ கேசஞ்செய்கிற புருஷர்கள் தங்களுடைய புத்திரிகைகளையும் சகோதரிகளையும், அவர்களுடைய புருஷர்கள் கைவிட்டு, மேற்சொன்ன தூவியாபாரத்தில் திடுக்கிட்டு, தங்களுக்கு எவ்வளவு மனோவியாகுலம் உண்டாகுமோ அதைச்சொல்லி விளைககரம் பரோததிக்கொண்டும்

இல்லாம, குடும்பம், சமுதாயம், என்று பெருமையாகப்பேசிக் கொள்வதெல்லாம் ஸ்திரீயைப் பற்றியேயொழிய, புருஷனைப் பற்றியல்லவே உலகத்தாரா கவியாண்மில்லாத ஏகாங்கிகுச்செய்த உபகாரத்தைப் பாரக்கிலும் ஒருவன் குடும்பியாயும் சமுதாயியாயுமிருந்து கஷ்டப்பட்டால், அவன் விஷயத்தில் அதிக பச்சாததாபமும், இரக்கமும்வைத்து உபகரிக்கிறார்களே, இதுவும் ஸ்திரீகளால்வருகிற நன்மைத்தானே

அகராதி, திவாகரம், நிகண்டு, முதலிய புஸ்தகங்களில் பெண்சாதிக்குச் சொல்லப்பட்ட பலபெயர்களாலும் அவளுடைய அருமையும் பெருமையும் விளங்குகின்றன வீட்டுக்கு உடையவளானதால், இல், இல்லாள, மனையாள, மனைவி, கிரகினி யென்றும் புருஷனுக்குப் பிரியமும் நேசமுமுள்ளவளானதால் காதலி, பிரியை என்றும், சுகல பந்துவாக்கங்களைப் பாரக்கிலும் புருஷனுக்கு அதிக உரிமையுள்ளவளானதால், உரிமை கிழத்தி யென்றும், குடும்பப் பிரதிஷ்டை செய்பவளானதால், குடும்பினியென்றும் குடும்பப் பாரங்களை யெல்லாம் வகிப்பவளாதலால் பாரியென்றும் வீட்டுக்கு எஜமானியானதால், தலைவி, நாயகியென்றும், பதிவிரதையானதால், பத்தினியென்றும், இகபரம் இரண்டிலும் புருஷனுக்குத் துணைசெய்பவளானதால், துணைவிவாழ்க்கைத்துணை, யென்றும் பத்தினிக்குப் பலநாமங்கள் உண்டாகின்றன

அப்படியே புருஷனுக்குப் பெண்சாதிமே லிருக்கவேண்டிய அன்பையும், ஆசையையும், நேசத்தையும் காட்டவேண்டியதற்காக அன்பன், ஆவலன், உரியோன், காதலன், நேசன், பிரியனென்று புருஷனுக்குப் பலபெயர்கள் உண்டாயிருக்கின்றன, அவலக்ஷணமே யவதரித்ததுபோல லிருக்கிறவர்களுக்கு அழகம்மை, யென்றும், அதாமத்துக்கு ஆலயமானவனுக்குத் தாமராயனென்றும், பெயர் கொடுத்ததுபோல, பிரியமென்கிற பிரசகதியே மில்லாத ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு மேற்கண்ட பெயர்கள் பொருந்துமா? புருஷபாரியா என்கிற அபிமான மில்லாதவர்களுக்குப் பிரியன், பிரியையென்கிற பெயரைமாற்றி, அப்பிரியன் அப்பிரியை யென்கிற பெயர்களைக் கொடுப்பது உசிதமாயிருக்கின்றது

ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக இராஜா, மந்திரி, முதலானவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால் அந்த விஷயம்

நவீர மறற விஷயங்களிளெல்லாம் இராஜா, மந்திரி முதலான அதிகாரிகளும் மறறஜனங்களும் ஸமானஸதாகள தாமே அபபடியே குடுமப நனமைக்காகப் புருஷனுக்கு எஜமானப்பட்டவ கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால், அநத விஷயநதவீர மறற விஷயங்களிலெல்லாம் புருஷனும் பெணசாதியும் சமானஸதாகளா யிருக்கிறார்கள் நாடகத்தில் இராஜாவைப்போலப் பட்டநதரித்துக் கொண்டவனுடைய அதிகாரம் வேறெங்கேயாவது செலனுமா? அவனுடைய பட்டம் பைத்தியக்காரப் பட்டநதானே, தேச நனமைக்காக இராஜாதிகாரம் பெற்றுக்கொண்டவனதேசநனமையில் தவீர வேறு தூவிஷயங்களில் அவனுடைய அதிகாரத்தை எப்படிச் செலுத்தக்கூடாதோ, அபபடியே குடுமப நனமைக்காக நாயகப் பட்டநதரித்துக்கொண்ட கணவன குடுமபினிகுதுக் கொடுமை செய்வதில் முற்றும் அதிகாரியாயிருக்கின்றன

ஸதிரீகளைப் பிரீதியாக ஆதரணை செய்யவேண்டியதுபுருஷாக்களுக்கு எப்படிக்கடமையோ, அபபடியே ஸதிரீகளுக்கு நல்ல புத்தி கற்பிக்கவேண்டியதும் புருஷாக்களுடைய முக்கிய கடமையாய் யிருக்கின்றது இநதத தேசத்தில் அதிபாலவியத்தில பெண்களுக்குக் கலியாணமாய்ப் புருஷாக்களுடைய வீட்டிற்கு வருகிறபடியால், அவர்களுக்கு ஹிதோபதேசஞ்செய்து திருத்தவதுபுருஷாக்களுக்குப் பிரயாசமாயிராது ஆணை, குதினை, மாடு, முதலிய மிருகங்களையும் மனுஷன் திருத்தித் தன்னுடைய இஷ்டப்படி நடக்கக் கற்பிக்கிறானே, சூக்ஷ்மபுத்தியும் ஞானமுமுள்ள ஸதிரீகள் விஷயத்தில் புருஷன் கொஞ்சம் சிரமம் எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களைத் திருத்தவது அதிக சுலபமே

முக்கியமாகப் புருஷாக்கள் தங்களுக்கும் சனமாகத்தலில் நடந்து ஸதிரீகளுக்கும் நல்லவழி காட்டவேண்டும் குரு ஒரு குற்றஞ் செய்தால், சீஷாக்கள் ஒன்பது குற்றஞ்செய்யத் துணிவது போல வயதில் முததவர்களும், படித்தவர்களுமான புருஷாக்கள் தூமாரக்கஞ்செய்தால், ஒன்றுநதெரியாத சிறுபிராயமுள்ள ஸதிரீகளும் அநதப்படியே நடக்க ஆரம்பிப்பார்கள் அல்லவா

வீட்டுக்குவெளியில் அநவீர முனபாக ஒருவரும் தங்களுடைய தூக்குணங்களைக் காட்டுகிறதில்லை வெளியில் தங்களுக்கு மேற்பட்டவர்களும் சமானமானவர்களும் அநேக ரிருப்பதினால்,

தேகத்தைச் சட்டை, போவை முதலானவைகளால் மூடிக்கொண்டு, புந்தில சஞ்சரிப்பவபோலத் தாய்களுடைய சுபாவ குணங்களை மாற்றத்துக்கொண்டு, கொப்பினமை, இனசொல் முகம் லாசசி, அங்குமல், முகஸிப தாமவேஷா தரித்துக்கொண்டு திரி கிராகா வீட்டில வாத உடனே புருஷாகள தேகத்தின் வெளி வேஷத்தைக் கீழ் கூர் போடுவதுபோல உள்வேஷத்தையுங் கலைத்துத் தங்களுடைய யசாதத் சொரூபத்தை ஏழைப்பெண சாதியிடத்திலும், பிள்ளைகளிடத்திலும் காட்ட ஆரம்பிக்கிறபடியால், புருஷாசுளுடைய நாகுணங்கள் பெணசாதியினர்களை யுஞ் செருகினனவே “யசாராஜா கதாபயிராஜா” ராஜா எப்படியோ அப்படியே குடி களும் என்பதுபோல, பெருமபாலும் புருஷன், மாமன், மாமி, எப்படியோ அப்படியே பெணசாதியும் பரிணமிகிறுள்ளென்பது நமமெல்லோருக்கும் சகஜமாயும், அதுபோக சித்தமாயு மிருக்கின்றது

பகலி ஆகாசமெல்லாம் பறந்துதிரிகதாலும் கடைசியில் கூடுகளிலும், மரம், செடிகளிலும் வந்துசேர்ந்து ஆறுதல் அடைவது போல, புருஷாகள வெளியில் படுகிற கஷ்டங்கள் சிரமங்களெல்லாம் வீடுகளில் பெணசாதிகளால் நிவர்த்தியாகி அவர்களால் சுகமடையவேண்டியவர்களாதலால், பெணசாதிமார்களே, அதற்குப் பாததிராகளாகவும், விவேகிகளாகவும், புண்ணியவதிகளாகவும் ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டியது புருஷாசுளுடைய சொந்தப்பிரயோஜனமாகவும் அப்படிச் செய்துகொள்ளாம லிருப்பது தங்களுடைய ஸ்வயங்கிருத அபராதமாகவு மிருக்கின்றன

புருஷாகள ஸ்திரீகளுக்கு எப்போதுங் கொடுமைசெய்வதனால் அல்ல ஸ்திரீகள்கூட மனமவெறுத்துக் கெட்டுப்போவதற்கு இடமுண்டாகிறது நமமை நேசிப்பவர்களை நேசிக்கிறது, விரோதிப்பவர்களைவிரோதிகிறது, மனுஷசபாவமாயிருக்கிறது புருஷாசுளுக்கு ஸ்திரீகளிடத்தில பிரியமில்லாவிட்டால், ஸ்திரீகளுக்குமட்டும புருஷாசுளமேல் எப்படிப்பிரீதியுண்டாகும்? நிரபராதிகளான ஸ்திரீகளை நிஸகாரணமாய் துஷ்டையென்றும் விபயிசாரியென்றும், நாயே, பேயே, யென்றும் புருஷாசுள தூஷிப்பதனால், “பிராமண உனவாக்குப் பவித்தது” என்பதுபோல, புருஷாசுளுடைய வாக்குப்பவித்தது கல்ல ஸ்திரீகளும் துஷ்டைகளாய் விடுகிறார்கள்

ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் கைதீண்டி அடிப்பது மகாகொடிய வழக்கமாயிருக்கின்றது அணுவைமலை எதிர்த்ததுபோலவும், எலியைப் புலி எதிர்த்ததுபோலவும், தூபபலமுள்ள ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் திட்டியடிப்பதனால் புருஷர்களுக்கே அவமானமல்லாமல், மறறைப்படியல்லவே, சண்டைக்குப்போய்த திருமயின் சிப்பாய்களில் ஒருவன் எதிரியினுடைய காலேத்தான்-வெட்டினதாக வீரம்பேசிக் கொண்டானாம் அதைக்கேட்ட புத்திமானொருவன் எதிரியினுடைய தலையைவெட்டுவதல்லவோ வீரம் காலவெட்டவேண்டியதென்ன வென்றுகேட்க அதற்கு மேற்படி சிப்பாய் நானென்ன செய்வேன்? எதிரியின் தலையை வேறொருவன்முதல் நாளே வெட்டிக்கொண்டு போயவிட்டான் - நான் மறுநாள் காலே வெட்டினேனென்று சொன்னான் பிறோத்ததுடவே சண்டை செய்த மேறதடி சுத்தவீரனபோலவும் - செத்தபம்பைத் துணிந்து பிடிக்கும் வதிரியசாஸிகள் போலவும் - ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் திட்டியடித்தது செய்கிற வாதமெல்லாம் அபவாதமே அது னுண்ணுகிற ஜயமெல்லாம் அபஜயமே கோத்தியெல்லாம் அபகோத்தியே

பகடிகள் மிருகங்களாகுட்பெண்ணுக்காக - ஆணும் ஆணும் அடித்துக்கொள்கிறதேயல்லாது பெண்ணையடித்து உபத்திரவஞ்செய்கிற ஆண்பகடியையாவது, மிருகத்தையாவது நாம்கண்டதுமில்லை, உண்டெனக் கேட்டதுமில்லை ஸ்திரீகளையடிக் கிற புருஷர்கள் பகடியிருக்களைப்பாவது குருவாக வைத்துக்கொண்டு அவைகளிடத்தில் ஞானோபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய துசிரமம் “ஏழையைக்கண்டாலமோழையுமாயும்” என்பதுபோல, ஸ்திரீகளிடத்தில் கையின்பலத்தைக் காட்டுகிறது மல்லாமல், அவர்களிடத்தில் தங்களுடைய சவிச்சானுரியத்தைக் காட்டுகிற மஹாவித்துவான்களும் அநேகர் உண்டு ஸ்திரீகளெல்லாம் கெட்டவர்களென்றும், நமனவடிவமென்றும் அவர்களை நம்பக்கூடா தென்றும், வாய்கூசாமல் சமஸ்கிருத்தநிலும், தமிழிலும் அநேக விதவான்கள் பாடியிருக்கிறார்கள்

ஊமையானிடத்தில் உளறுவாய் தக்கத்தகு ஆரம்பித்ததுபோலவும், செவிடனிடத்தில் தெந்தின்பாட்டுக்காரன் சங்கீத சாமாததியத்தைக் காட்டுவதுபோலவும், கவியென்கிற நாமதேய

ததைக கனவிலுங்கேட்டறியாதஸ்திரீகளைத் தூஷித்துக்கவிபாடுவதினால் என்ன பிரயோஜனம்? சுகவாசத்தோஷத்தினாலோ அல்லது வேறென்ன காரணத்தினாலோ, சாரதாபூடமாகிய ஒளவை கூடப் பெண்ணென்கிற மானமில்லாமல், “தையலசொறகேளேல்” பெணவராததையைக்கேளாதே என்று ஆத்திசஞ்ஞயிலசொல்லியிருக்கிறாள் பெண்கள்நல்ல புத்திசொல்லுகிற பட்சத்தில் அதைக்கேட்டால் பாதகமெனன? பெண்கள் படித்தால் ஒளவையைப்போல விவேகிகளாவா ளென்பதற்கு ஒளவையே சாஶ்டிபலவா ஒளவையினுடைய நீதிநூல்களைப் படித்துப்பயன் அடையாத புருஷர்களுண்டா? இல்லையே, ஆகையால், இந்த விஷயத்தில் ஒளவைசொல்வது அநுசித்தமானதால், பெணவராததையைக்கேளாதே பென்னும் ஒளவையின் வாக்கியத்தை ஒளவைக்கே உபயோகப்படுத்தி, இந்த விஷயத்தில் அவளசொல்லும் வாராததையைத்தள்ளி, பெண்கள் சம்பந்தத்தில் நல்ல புத்திசொன்னால் கேட்போமாக.

இந்தத்தேசத்தா ஸ்திரீகளை மானமாகவும், விசுவாசமாகவும் நடத்தவேண்டுமென்பதற்கு வேறொரு முக்கியகாரணமுமிருக்கின்றது யூரோப்பமுதலான தேசங்களில் புருஷவியோகமாகிற ஸ்திரீகளுக்குப் புராவீவாகஞ்செய்ய விதியிருப்பதுபோல இந்தத்தேசத்தில் இல்லாமை யினாலும், அதிபாலலியத்தில் கனியா ணஞ்செய்கிற வழக்கமிருப்பதிலும், எண்ணிக்கையிலலாத ஸ்திரீகா பாலவிதத்துகளாய்போய், அன்ன வஸ்திரத்திற்கு மராக கமில்லாமல், நிராதரவாயக் கஷ்டப்படுமபடி சம்பவிக்கின்றது ஆகையால், புருஷ உள்ள வளையில் ஸ்திரீயை அன்பாக ஆதரிக்கவேண்டியதும் தனக்குப் பிறகாலம், அவளும் அவளுடைய பிள்ளைகளும் தெருவில் அலையாதபடி சீவனத்துக்குத் தகுந்தமராகம் செய்யவேண்டியதும் புருஷனுடைய பிரதான கடமையா யிருக்கின்றது

புருஷனுக்குப் பாதிபூட்டலாயும், துணைவியாயும், கிரகநாயகியாயும், அவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு மாதாவாயும், குலவிளக்காயும், புருஷனுக்குப் புத்திரசந்தானமும், பெயரும், பிரஸாபமும், கொடுப்பவளாயும், இகபரசாதகியாயுமிருக்கிற பதவியைப் புருஷன் எவ்வளவு கண்ணியப்படுத்திற்றோ அவ்வளவு புருஷனுக்கு

வகண்ணியம் அவனை எவ்வளவு தாழ்த்துகிறானோ அவ்வளவு தன்னையுந் தாழ்த்திக்கொண்டதற்குச் சமமானம்

. கடவுள் ஒருவாமட்டிம மாசுறவனோதவி மனுஷராகிய நாமெல்லாரும் பாபாததுமாககளா யிருக்கிறோம், நாம ஒருவா மற் றொருவருடைய குற்றங்களைப் பொறுக்காவிட்டால் நம்முடைய குற்றங்களைக் கடவுள் எப்படிப் பொறுப்பார்? ஸ்திரீகளதெரிநதும், தெரியாமலும், யாதொரு பிழைசெய்தாலும் அதைப்புருஷர்கள் பொருத்ததுக்கொண்டு சாந்தமாகவும் நயமாகவும் ஸ்திரீகளுக்குப் புத்திசொல்லித் திருத்தவேண்டுமே தவிரக் கோபங்கொண்டு கொடுமைசெய்யக்கூடாது கோபமவந்தபோது மூக்கைப் பருத்து விட்டு சந்தோஷமவந்தபோது அறுந்தமூக்கை ஒட்டிக்கொள்ளாச் சொன்னால் ஒட்டிமா

கடவுள் அவருடைய அடியாசபையை நேசிப்பது போலவும், ஒவ்வொருவனும் தன்னைத்தான் நேசிப்பதுபோலவும், தன்னுடைய பத்தினியை நேசிக்கவேண்டுமென்றும், ஒருவனும் தன்னுடைய பத்தினியிடத்தில் விரோதமாயிருக்கக் கூடாதென்றும் வேதம் விதிக்கின்றது தன்னுடைய பத்தினியைப் பிரியமாக நேசிப்பதாகக் கலியாணகாலத்தில் புருஷன் முந்திவாக்குந் தத்தனஞ் செய்கிறபடியால் அந்த வாகைக் நிறைவேற்ற வேண்டியது அவனுடைய முந்தின் கடமையாயிருக்கின்றது ஒருவன் கலியாணம் செய்துகொள்ளுவதும் செய்துகொள்ளாம லிருப்பதும் அவனுடைய இஷ்டமேயன்றிக் கலியாணஞ் செய்துகொள்வது அகத்தியம் அல்ல கலியாணம்செய்து கொள்ளாமலிருப்பது தோஷமுமல்ல ஆனால் கலியாணம் செய்துகொண்டவன் ஷே. வேதவாகியவர்களின்படி பெணசாதியைப் பிரியமாக நேசிக்கப் பாததியப் பட்டிருக்கிறான் தன்னைத்தான் நேசிப்பதுபோலத் தன்னுடைய பத்தினியை நேசிக்கிறவன் பத்தினிக்கு ஹிதமானகாரியம் எதுவோ அதைமட்டும் செய்வான் அவளுக்கு அஹீதமான காரியங்களை ஒருனாறும் செய்யமாட்டான் தான் எப்படி சுயகாரிய தூந் தானாயிருக்கிறானோ அப்படியே பெணசாதியினுடைய காரியங்களிலும் ஸாவஜாக்கிரதை யுள்ளவனாயிருப்பான் ஒருவன் தன் பெணசாதியை எவ்வளவு பிரியமாக நேசிக்கிறானோ அவ்வளவு

பிரியமாகப் பெண்சாதியும் புருஷனை நேசிப்பாளாயினால் பெண்சாதியை நேசிக்கிற புருஷன் தன்னைத்தானே நேசிக்கிறவனாயிருக்கிறான் இப்படியாக ஒருவரையொருவர் பிரியமாக நேசிக்கிற புருஷனும் பெண்சாதியும் மகாபாக்கிய சாலிகளாயிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு ஒருதுக்கம் நேரிட்டாலும் அந்தத் துக்கத்தை இருவரும் சம்பாக்கமாந்த காங்கிக்கொள்வதினால் அந்தத் துக்கத்தினுடைய பாரம்குறைந்து போகின்றது அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டாகிற சந்தோஷத்தை இருவரும் சம்பாக்க அதுபவிப்பதால் அவர்களுடைய சந்தோஷம் இரட்டிப்பாகின்றது துக்கரூபமாகிய இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பல ஆபத்துகளும் கவலைகளும் துன்பங்களும் நேரிடுகிறபடியால் அந்தச் சமயத்தில் நமக்குத் திடஞ்சொல்லித் தேற்றவும் சந்தோஷகாலத்தில் கூட இருந்து சுகிக்கவும் பெண்சாதியைப்போல நமக்கு உற்ற துணையாயிருக்கிறா? ஸ்திரீயும், புருஷனும் ஒருவரை யொருவர் எவ்வளவு நேசிக்கிறார்களோ அவ்வளவு பிறராலும் அவர்கள் மதிக்கப்படுவார்கள் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் நேசிமாவிட்டால் அவர்களை பிறரும்தியார்கள் அவர்களுடைய பிள்ளைகளும் அவர்களை மதியாமலும் அவர்களுடைய சொற்படி நடவாமலும் கன்னாசுநாடுபோற கெட்டுப்போவார்களென்பது சந்தேகமா

ஒருநாளல்ல, இரண்டுநாளல்ல, அநேகவருஷ்காலம் ஸ்திரீயும் புருஷனும் கூடிவாழ்ந்து வம்சவிரித்ததியும் குடும்பப் பிரதிஷ்டையும் செய்யவேண்டியவர்களானதால், அவர்கள் தரித்திரர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் மனமொத்துக்கலந்து வாழ்வதே பெரிய பாக்கியம், அந்தப்பாக்கியமில்லாவிட்டால் மற்றவகைப் பாக்கியமெல்லாம் அபாக்கியம் ஆகையால் உடலும் உயிரும் போலவும், நகமும் சதையும்போலவும், மணியும் ஒளியும்போலவும், பூவும் வாசலும்போலவும், சுரும்பும் ரசமும்போலவும் ஸ்திரீபுருஷர்கள் அந்நியோந்நியமாய்க் கூடிவாழ்க்கடவார்கள் அப்படி வாழ்ந்தால் இப்பாசுகங்களை அடைவார்களென்பது நிச்சயமே

புருஷர்கள் தத்தமக்குரிய பலதொழில்களைக் கற்றுக்கொண்டு சரீரப்பிரயாசப்படட்டு பெண்சாதி பிள்ளைகள் முதலிய குடும்பவிஷ்டத்தையும் தஞ்சுந்தபடி சமாஷ்டினைச் செய்க கடமைப்பட்ட

டிருக்கிறார்கள் நாம் மேற்சொல்லியபடி இந்தத்தேசத்தில் அனேகஜாதிபார்களுக்குள் விதத்துக்களுக்கு மறுவிவாஹஞ்செய்கிற வழக்க மில்லாதபடியால், புருஷர்கள் தாங்கள் சம்பாதிக்கிறபொருள்களை டம்பம், காமம், குடி, சூது முதலிய தூவிஷயங்களில் வீணேசெலவழிக்காமல் ஸ்திரீகளுக்குப் பொருளேசோதது வைக்கவேண்டியது அகத்தியமாயிருக்கின்றது - அப்படி செய்வது சாஸ்திரசமமதமாயிருக்கின்றது எப்படி யென்றால் ஒரு ஸ்திரீக்கு அவளுடையதாய், தந்தை, புருஷன் முதலியவர்களால் கொடுக்கப்போகிற தனமே “ஸ்திரீதனம்” அல்லது ‘சௌதாயகம்’ என்றும் அந்தச்சொத்துக்கு அவளேபூண சுதந்தரையென்றும் பிரமாதான குடுமப் ரிப்பந்தங்களை நிவாததிசெய்யும் பொருட்டுப் பெணசாதியினுடைய ஸ்திரீதனத்தைப் புருஷன் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறபக்தத்தில் பிறபாடுமுதலும் வட்டியுமாகப் பெணசாதிகு அவன் உத்தரிககக்கடவாயென்றும் மிதாஶ்ரம், ஸமிருதிசந்திரிகை, சரஸவதிவிஸாஸம், வியவகாரமயூகம் முதலிய தாமசாஸ்திர புஸ்தகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஸ்திரீகளுக்குப் பிறகாலத்தில் உதவுமபடிகுப் பிரத்தியேகமாகப் பொருளவைக்கவேண்டியது அகத்தியமென்பதற்கு மேற்கண்டசாஸ்திரங்களைத்தவிர வேறேசாஸ்திரமே வேண்டுமா? அந்தச் சாஸ்திர விதியைச் சாவசாதாரணமாக இந்தத்தேசத்தார அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவராமலிருப்பது ஸ்திரீகளுடைய தொல்பாக்கியமாயிருக்கின்றது

யூரோப்பியர்களும் மகமதுமதஸ்தர்களும் கலியாணகாலத்திலாவது அதற்கு முன்னாவது பின்னாவது ஸ்திரீதனத்தைப்பற்றி தப்பாமல் விவஸதை செய்துகொள்ளுகிறார்கள் விதத்துக்களுக்கு மறுவிவாஹஞ்செய்கிற சம்பிரதாயமுள்ள யூரோப்பியர்களும் மகமது மதஸ்தர்களுமே ஸ்திரீதனத்தைப்பற்றி ஏற்பாடுசெய்து கொள்ளுவார்களானால் ஸ்திரீகளுக்கு மறுவிவாஹஞ்செய்கிற சம்பிரதாயமில்லாத இந்தத்தேசத்துப் பிராமணர்கள், ஜோளர்கள், முதலிகள், செட்டிகள் முதலாகியவர்கள் ஸ்திரீதனத்தைப்பற்றி நிபந்தனைசெய்து கொள்ளவேண்டியது எவ்வளவு அகத்தியமென்பதை நாம்சொல்லவும் வேண்டுமா? அவர்களுடைய பிறபாடு நடக்கவேண்டிய காரியங்களைப்பெல்லாம் முன்னமே சீரிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள் நிலம், மனைமுதலியவைகளை வாங்குகிற

விதகதுக்களுடைய கிரீட்பாக்கியம்

நீங்கள் பிற்பாடு எதற்காலத்திலும் ஆலோசனை உண்டாகாதபடி தடுத்த சாஸனங்களையும், பட்டையங்கங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள் அவர்கள் மறுநாள் இறங்கிவரவார்களாயிருந்தாலும், சந்திரசூரியர்களும், கல்லுவகாலேரியும், புலனும் பூமியும் உள்ளவரையில் சொத்துகளை அநுபவிக்கிறதென்று சங்கேதஞ் செயதுகொள்கிறார்கள், அநேக வருஷங்களுக்குப் பிற்பாடு உபயோகமாக வேண்டிய பொருள்களை முன்னமே சேகரஞ் செயதுவைத்துக் கொள்கிறார்கள்

கலியாணத்துக்கு வெருகாலத்துக்கு முன்னமே இன்னுன மாப்பிள்ளை இன்னுன பெண்ணென்று நிச்சிதராததஞ் செய்து கொள்ளுகிறார்கள் வியாதியில்லாமல் திடகாதிராகாயிருக்கிறவர்களும் தங்களுக்கு பிறகாலம் தங்களுடைய தனருணங்களுக்கு இன்னுபாத்தியஸ்தர்களு ளன்பதையும், தங்களுடைய காமங்களும், தாமங்களும் நடக்கவேண்டிய கிரமத்தையும் விகிதநுபமாகப் பதித்துவைத்துக்கொள்கிறார்கள் இவ்வண்ணமாகப்பின்பு நடக்கவேண்டிய விஷயங்களெல்லாம் முன்னமே ஆலோசித்து நிச்சயஞ்செய்துக் கொள்கிறவர்களு தங்களுடையபத்தினிகளை மட்டுமே நினைக்கிறதில்லை பத்தினி ஜீவவதியா யிருக்கும்பொழுது புருஷன் யாதொரு விபவஸ்தையும் செய்யாமல் இறந்துபோனால் அவள் என்னசெய்வாள்? எங்கேபோவாள்? எப்படி ஜீவிப்பாள்? அனேக இடங்களில் இறந்துபோன தனவான்களுடைய ஆஸ்திகளை அவர்களுடைய தாயாதி முதலானவர்கள் கட்டிக்கொண்டு அந்தத்தனவான்களுடைய பத்தினிகளை அந்தரத்திலிடுவதை நாமபாக்கவிலையா? கதாசித்து, புத்திரர்களும், சகோதரர்களும், தாயாதிர்களும் இல்லாமல் இறந்துபோகிறவனுடைய சொத்துக்கு மட்டுமே பத்தினிபாத்தியஸ்தியாகிறாள் அப்படியில்லாமல் அபாத்தியஸ்தியாய்ப்போகிறவனுடைய கதி அதோகதிதானே பெற்றதாய்க்குச் சோறுபோடாத பிள்ளைகளும் அனேகா இருக்கிறார்களே பிள்ளைகளுடைய நிலைவரமே இப்படியிருக்கும்பொழுது தாயாதி களுடைய தன்மையைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

பாகம்பிரியாமல் ஏகயோக்கேஷமாயிருக்கிற சகோதரர்களில் ஒருவன் இறந்துபோகிறபக்தத்தில் அவனுடைய பாரியையா னவள் கொழுந்தன் மாகளிடத்திலும் அவர்களுடைய பத்தினிக

ளிடத்திலும் அன்னவஸ்திரததுக்காகக் கையேந்திக்கொண்டு அவர்களசெய்கிற சகலகொடுமைகளையும் ஸஹிதகருமபடி சம்பவிக்ருமபடி சம்பவிக்வினந்து அவள் அந்தக் கொடுமைகளைச் சகிக்க மாட்டாமல் கொழுந்தனமேல் ஜீவனமசவியாஜஜியம் தொடர்ந்தால் அவள் வியபிசாரியென்றும், தானவிபகதனென்றும், சொத்துக்கள் தனஸவராஜிதமென்றும் கொழுந்தனஸாவா பத்தமான தூக்கக்கிளைப்பேசி அவளுடைய ஜீவனமசத்தைக்கெடுக்க முயற்சி செய்கிறாள் அவள்பகீரதப் பிரயத்தினஞ்செய்து ஜயபத்திரிகை பெற்றுக்கொண்டாலும் அது நிறைவேறாதபடி கொழுந்தன செய்கிற தந்திரங்கள் அந்தமே நாமகியாயாதிபதியாகையால் நாம் சொல்வது உண்மையென்பதற்கு நாமே சாக்கியாபிருக்கிறோம், புருஷனையிழந்து நிராகத்தியாயப்போன ஸ்திரீசகோதரர்கள் வீட்டுக்குப்போனால் அங்கே அண்ணியார் செய்கிற கொடுமை எண்ணிமுடியாது நாததனாகக்கண்டால் நாயபோலவிழுகிற அண்ணியார்கள் அநேகரிருக்கிறார்கள் “பிணைப்போட்டது போதும் நாயைப்பிடித்துக்கட்டு” என்பதுபோல அண்ணியாரிடத்தில் அநாநாழிகை யிருப்பதைப்பாராக்கிலும் மண்ணையளளி வாயிலேபோட்டுக் கொள்ளலாமே இப்படியாக அண்டயிடமில்லாமல் அகதியாயப்போகிற ஸ்திரீ என்னசெய்வாள்? அவள்வேலைசெய்யத் தெரிந்தவளாயிருந்தால் கைப்பாடு பட்டாயினும் பிழைப்பாள மரியாதையுள்ள குடும்பத்தைச் சேர்ந்தஸ்திரீகள் என்னசெய்வார்கள்? பலலக்கேறித்திரிந்தவர்கள் பாடுபட அறிவார்களா? பூமுடித்ததலை புல்லெடுக்க அறியுமா? தங்கவளையிட்டகை சாணந்தட்ட அறியுமா? தண்டையிட்டகால் சக்திமிதிக அறியுமா? உசிதமானவகை உலக்கைபிடிக்க அறியுமா? இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகளுக்குச் சிறுபிள்ளைகளும் இருந்துவிட்டால் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைக்குமட்டும் பிரமாணமுண்டா? விதத்துகளில் அனேகா கெட்டுப்போவதற்குத் தரித்திரமே முக்கியகாரணமாயிருப்பதால் புருஷர்கள் எப்படியாவது பிரயாசப்பட்டு தங்களுடைய பத்தினிகளுக்குப் பிரத்தியேகமாகப் பொருளவைக்கவேண்டும் - அப்படிச் செய்வது நாமமுன்னமே விவரித்தபடி சாஸ்திரசமமதமாயிருக்கின்றது புருஷனமுன்னே யிறந்தால் பெண்சாதிக்கும் பெண்சாதி முன்னே யிறந்தால் புருஷனுக்கும் அந்தச் சௌதாயகம் உபயோகமாகுமே

இந்ததேசத்தில் விதந்தகங்களுடைய ஸ்திதி அதி நிரப்பாகிய யமாயும் இரககததுக்குரியதாயும் இருக்கின்றது - விதவையென்கிறபதமே தூஷியமர் யிருக்கின்றது ஒருவனைப்பாராதது மறறொருவன் “விதவா” என்று சொன்னால் அவனுக்கு ரொளத்திராகாரமாய்க் கோபம் ஜனிக்கின்றது ஒருவிதவையைப்பாராதது “விதவை” என்று சொன்னால் அவனுக்கும் மனஸ்தாபமுண்டாகின்றது - அவன் புருஷனோடுசேர் சகல சுகங்களுக்கும் இழந்துபோகிறாள் சிவப்புச்சேலை வெள்ளைச் சேலையாகவும் இருகால போஜனம் ஒருகால போஜனமாயும், மயிரத்தலை மொட்டைத் தலையாயும், சுகமெல்லாத துககமாயும் மாறுகின்றன-அவளுக்கு நகையுமில்லை - தொகையுமில்லை - வகையுமில்லை - அவளுக்கு அலங்காரமில்லை - ஆதிக் மில்லை யாதொன்று மில்லை “கூலியிலலாவிட்டாலும் வேலைக்குக் குறைவில்லை” என்பதுபோல வீட்டிலுள்ள கஷ்டமான வேலைகளுக்கெல்லாம் அவளே உத்தரவாதியாகிறாள் - கவியானககாரர்கள் அவளைக் கண்ணால் பாரக்கக்கூடாதாம் அவள் சந்தோஷங்களுக்கெல்லாம் தளர்படியாகிறாள் துககங்களுக்கெல்லாம் சொந்தக்காரியாகிறாள் - தூக்குரிகெல்லாம் முறகுறியென்று அவளைவீணே தூஷிப்பார்கள் - ஒருவன்வெளியே போகும்பொழுது விதவை எதிரோவந்தால் தூநிமித்தமென்று நிர்நிமித்தமாக அவளைக்கோபிக்கிறாள் “கைமபெண்டாட்டியே கழிபட்டஜனமம்” என்று அவளையாரும் அநியாயமாக இகழுகிறார்கள் “ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையாரா கோயிலாண்டி” என்பது போலச் சகலப் பிரதிகூலங்களுக்கும் அவளே காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள் - குதிரைதூக்குப் போட்டது மல்லாமல் மேலேயேயும் மிதித்ததுபோல கணவனையிழந்து கதியற்று நிற்கிற விதந்தவைச் சகலரும் கூடித்துன்பப்படுத்தினது நாமமல்லவே-பாததா இருக்கமாட்டாமல் பரலோகம் போனால் அதற்குப் பத்திரி என்னசெய்வான்? ஆகையால் விதந்தகங்களைக் கண்ணியமாக நடத்துகிறவர்களே புண்ணிய புருஷர்கள்

ஸ்திரீகள் படசத்தில் எழுத்தத்தொடங்கிய நாம இன்னும் இரண்டொரு விஷயங்களைப்பற்றி எழுதாமல் விட்டுவிடுவோமானால் இந்த வசன் காவியம் குறைவுள்ளதாயிருக்குமாகையால் அந்தவிஷயங்களையும் எடுத்துரைக்க அபேட்சிக்கின்றோம்

பிராமணர்களுக்குப் பெணவீட்டுக காராகள் புருஷன் வீட்டுக்காரர்களிடத்தில் பெண்ணுக்கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு பெண்ணைக்கொடுப்பது பெரும்பாலும் வழக்கமாயிருக்கின்றது இது துவழக்கமாயும் அசாஸ்திரீயமாயுமிருக்கின்றது எட்டுவகைக்கலியாணங்களில், பிராமமியம், தெய்வம், ஆரிஷம், பிராஜாபாத்தியம் என்கிற நான்குவகைக்கலியாணங்கள் மட்டுமே சாஸ்திரப்படி. பிராமணர்களுக்குரிய வைகளாயும் மற்ற நான்கு வகைக்கலியாணங்களும் மற்ற வானத்தார்களுக்கு உரியவைகளாயும் இருக்கின்றன புருஷனிடத்தில் யாதொருபொருளும் வாங்காமல் அக்கலியாசாஷியாக அவனுக்குக் கன்னிகையைக்கொடுப்பதே பிராமணர்களுக்குரிய ஷே நான்குவகை விவாகங்களின் தாரபரியமென்று தாம் சாஸ்திரம் விதிக்கின்றது பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பெண்ணைக்கொடுப்பது ஆகா விவாகமாயும் அதுசாஸ்திரப்படி வைசியர்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் மட்டும் உரியதாயும் இருக்கின்றது வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் ஆகாவிவாகம் அக்ஷரமென்று தள்ளிப் பிராமமிய விவாகம் செய்கிறார்கள் அப்படி யிருக்கப்பிராமணர்கள் தங்களுக்குச் சம்பந்தமில்லாத ஆகாவிவாகத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு புருஷன் இனத்தாரிடத்தில் கன்னி பாசலகம் வாங்குவது சுத்த அக்கிரமமாயும் சாஸ்திரவிரோதமாயுமிருக்கின்றது பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பெண்கொடுக்கிற வர்களும் கலியாண காலங்களில் கன்னிகாதானத்துக்கு உரிய மந்திரங்களை யும் அதுஷ்டானங்களுக்கும் அநுசரிகிறார்கள் இது பிரத்தியக்ஷமான மோசமல்லவா? மாமஸங்கிரயஞ் செய்கிற துவழக்கத்தினால் பலதீங்குகள் விளைகின்றன பெணவீட்டுககாரர்கள் தங்களுக்கு அதிகப்பணம் வருகிற வழியைப் பாரக்கிறார்களே தவிரப் பெண்ணினுடைய க்ஷேமலாபத்தை எவ்வளவும் யோசிக்கிறதில்லை பரிதானமொங்குகிற நியாயாதிபதிகள் யுகதா யுகதங்களுக்கும், கிரமாகிரமங்களுக்கும் பாராமல் உபயக்கூடிகாரர்களில் எவன் அதிகப் பொருள் கொடுக்கிறானோ அவனபக்ஷமாய்த் தீர்மானம் செய்வதுபோலவும், ஒரு சொதஷத் ஏலங்கூறுகிறவன் யார் அதிகக் கிரயம் கொடுக்கிறானோ அவர்களுக்குக்கிரயம் செய்வதுபோலவும் மாமஸங்கிரயம் செய்கிறவர்கள் கொள்ளுகிறவனுடைய யோக்கியத்தையாவது வயதையாவது அந்தஸ்தையாவது யோசியாமல் எவன் அதிகத்தொகை கொடுக்கிறானோ அவனுக்கே பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒருவன் மெளவன் புருஷனாயும் குலத்திலும் குணங்களிலும் சிறந்தவனாயு மிருந்தாலும் அவனைப்போக்கிலும் ஒரு வீரதகாபிபன் அதிகப்பணம் கொடுக்கிற பட்சத்

கன்னியாசலககமேஷ்டம்

தில அவன் அயோக்கியனாயும் ரோகஸ்தனாயும் இருந்தாலும் அண்ணாக்க பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள் ச-ரு-சு வயதுள்ள பெண்ணை அவளுக்குத் தகப்பனாயும் பாட்டனாயும், சிலவிசை முப்பாட்டனாயும் இருக்கத்தக்க பிராயமுள்ள ஒருநிழலனுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் அதிகவயதுள்ளவாகனும் அயோக்கியாகனும் அதிகப்பணம் கொடுக்கச் சமம்திகிறபடியால் அவர்களுட்கே சிறுபிராயமுள்ள பெண்கள் கிடைக்கிறார்கள் அக்காரணத்தைப்பற்றியே “ஆமமாள தெருளுவதற்குமுன் ஐயா உருளுவா” என்கிற உலகவாக்கிய முண்டாயிருக்கின்றது பிராமணர்களில் பெண்கள் ருதுவாகிற தற்குமுன் அவர்களுக்கு விவாகம் செயப்பவேண்டுமென்றும் விவாகம் செய்வதற்குமுன் ருதுவாகிற ஸ்திரீ ஜாதிப்பிரஷ்டையென்றும் தாமசாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கச் சிலா அந்தச் சாஸ்திரத்தைக் கட்டித் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு அதிக வயதுள்ள பெண்களுக்கு அதிகப்பணம் வாங்குதற்காக, கச-கரு-வயதுவரையில் கலியாணம் இல்லாமல் பெண்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய வயதையும் குறைத்துச் சொல்லிக் கொண்டு பெண்களை ஏலங்கூறிக்கொண்டு இருப்பதுமன்றி பெண்கள் ருதுவாகாதபடி அகராதிகளைக்குறித்து அவர்களைச் சகல அசௌகியங்களுக்கும் உட்படுத்துகிறார்கள் அவர்கள் தாம் பணத்துக்காகக் காத்நிருக்கிறார்கள் ருதுகாலமும் அவர்களுக்காகக் காத்நிருக்குமா? காத்நிராதாகையால் அனைக் சமயங்களில் பெண்கள் கலியாணத்திற்குமுன் ருதுவாய் விடுவார்கள் அந்த வெட்கக்கேடு வெளிபாகாதபடி பகிஷ்டையான பெண்ணை அப்புறப்படுத்தாமல் வீட்டுடனேவைத்துக்கொண்டு தங்களுடையவாணசாரத்தைக் கொடுக்கிறார்கள் அநேகா சீக்கிரத்தில் பெண்ணைக்கொடுத்தப பணமவாங்குவதற்காக அதிபாலஸியத்தில் பெண்களுக்குக் கலியாணம் செய்கிறார்கள் புருஷன் எப்படிப்பட்ட, வன்னை பாராமலும், அவனிடத்தில் பெண்கள் க்ஷேமமாயிருக்குமோ அல்லதுவருத்தப்படுமோ என்பதை நினையாமலும் தாய் தகப்பன்மார்கள் கங்களுடைய வருமானத்தைமட்டும் பெரிதாயெண்ணிப் பெண்களைப்பலியிடுவது எவ்வளவுபெரிய அநியாயம்

ஒருவன் ஏழையாயிருந்தாலும் கன்னியாசலககம், கலியாணசெலவு முட்டியவைகளுக்காக சுமார் ரூ-இ-வரையில் அவருக்குச் செலவாகிறபடியால், அதினால் அவனுடைய குடிமுழுக்கி

ப போகின்றது அப்படிப்பட்டவனுக்கு வாழ்க்கைப்படுகிற பெண ணுக்கு என்னசுகம் உண்டு? “அஷ்டதரிததிரம் ஆததாள வீடு அ திலும் தரிததிரம் மாமியா வீடு” என்பதுபோல புருஷன் செள க்கியமாயிருக்காலததில் அவனிடத்தில் இராமல் எளியதாய் தத ப்பனமாகவேளாடுகூடக் கஷ்டப்படடிகொண்டிருந்த பெண அவ றாக்குக்குத் தன்மூலமாக செளக்கியம் உண்டாகுங்காலத்தில் அ வாகளுக்குத் தன்மூலமாக செளக்கியம் உண்டாகுங்காலத்தில் அவாகவேவிட்டுநீங்கி இனிமேல் கஷ்டப்படப்போகிற புருஷனுக் கு அவள் வாழ்க்கைப்படுவது எவ்வளவு நிரப்பாக்கியம்? புருஷன் பொன்னைக்கொடுத்துப் பெண்டாட்டிக்கொண்டு திண்டாட்டப் பட்டதை நினைத்துநினைத்து அவளை எப்போதும் சிறுமாறாகநடப் பிக்கிறான் அவளுடைய மாமனா மாமியா, நாததனா முதலான வாகளும் சமயம் வரும்போதெல்லாம் “அடியே எங்களுடைய குழியைக் கெடுத்தவர்களே” என்று சொல்லிச் சொல்லி அவளை ஓயாமல் ஏக்கிறார்கள் இப்படியாக ஸ்திரீகளுக்கருண்டாகிற பல னுன்பங்களுக்கும் மாமஸவிகரயமே காரணமாயிருக்கின்றது

பொருள்கொடுக்கதப் பெண்கொள்வதினால் புருஷனுக்குண் டாகிற கஷ்டங்களும் அமிதமே உலகத்தில் பணங்கொடுக்க நிர வாகமில்லாத ஏழைகளே அதிகமா யிருப்பகால பிள்ளையாருக் குப்பெண் அகப்படாமலும் அநேக நுகுப பெண்கிடைக்காமல் ஆயுசுகாலம் முழுமையும் பிரமசாரிகளாகவே யிருந்து விடுகிறா கள் பிறப்பிடு ஒருக்கால் அவர்களுக்குப் பொருள் அகப்படமா லும் விரததாப்பியம் மேலிடமி ஸம்ஸாரத்துக்குத் தகாதவர்களா ய்ப் போகிறார்கள் அநேகா வீட்டை விற்று, நிலத்தைவிற்று கைப் பொருளையெல்லாம் கவியாணத்துக்குக் கொடுக்கதுவிட்டு, சுத்த ஏழைகளாய்ப் போகிறார்கள் பலபிரிவுகளை உடைய ஒருவன் த னிகனாயிருந்தாலும் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் தனிகதலியே பண ம்கொடுத்துக் கவியாணம் செய்வதில் அவனுடைய ஆஸ்தி முழு வதும் தோற்றுவிடுகிறான் ஒருவனுக்குச்-பெண்கள் பிறந்தால் அவன் சீமானாகிறான் ஒருவனுக்குச்-ஆண்பிள்ளைகள் பிறந்தால் அவன் தரித்திராயப்போகிறான் கனவானகளுக்குக் கன்னிகாதா னமாயாவது அல்லது சொற்பப் பொருளைவாங்கிக்கொண்டாவது சிலர் பெண்கொடுக்கிறார்கள் ஏழைகளிடத்தில் மட்டும் அதிகப் பணம் கேட்கிறார்கள் வீடு, மாடு, நிலமுதலிய சொத்துக்களுக்கு

கெல்லாம் கிரயம் நிஷ்கரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது கன்னியாசூகசரத்துக்கோ கணக்கில்லை ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய இஷ்டப்படி வாய் கொண்டமட்டுமே பணம் கேட்கிறான் நாளுக்குநாள் பெண்களுக்குக்கிரயம் அதிகரித்து வருவதாகச் சகலரும் முறைபிழ்சிறார்கள் பிரதமதாரம் கொள்ளுகிறவனிடத்தில் வாங்குகிற பணத்தைப் பராக்ஷிலும் இரண்டாங்கரம் கொள்ளுகிறவனிடத்தில் அதிகப்பணம் வாங்குகிறார்கள் மூன்றாங் தாரக்காரனிடத்தில் அதிகமும் அதிகப்பணம் வாங்குகிறார்கள் இப்படியே காரம் அதிகரிக்கப் பணமும் அதிகரிக்கின்றது

கடைவியாபாரிகள் எவ்வளவு சரக்குவேண்டுமானாலும் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள் பெணவியாபாரிகளோ என்றால் மாமஸவிகராயப்பணத்தைப் பூணமாகக் கையிலவாங்கிக் கொள்ளாமல் பெண்கொடுக்கிறதில்லை - கடன்பதநிரம், பந்தகம், பிணைமுதலியவைகளை அவர்கள் அங்கீகரிக்கிறதேயில்லை நானேக்குப் பெண்போய் வாழவேண்டிய இடம் என்பதை யோசியாமல் அஸ்தரோக்கமாகப் பணத்தைவாங்கிக்கொண்டு தான் பிறபாடு பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள் இவ்வளவு நிராதாக்கிணணியமாகப் பெண்ணுக்குக்கிரயம் வாங்குவதற்கு நியாயம் இன்னதென்று தெரியவில்லை சரியானம் ஆணுக்கு எப்படி அவசியமோ அப்படியே பெண்ணுக்கும் அவசியந்தானே பெண்ணுக்குக்கிரயம் வாங்குவது நியாயமாயிருந்தால் ஆணுக்காசவும் பெணவீட்டுக்காரனிடத்தில் கிரயம்வாங்குவது நியாயந்தானே கலியாணமானது புருஷனைப் பராக்ஷிலும் பெண்ணுக்கு அக்கதியமாயும் அநியாயமாய் மிருகசினந்து ஏனென்றால் புருஷன் கலியாணமில்லாமல் எப்போதும் பிரம்சாரியா யிருந்துவிடலாம் பிராமணஸ்திரீசா கலியாணம் இல்லாமல் இருப்பது முறையல்லவே ஆசையால் புருஷர்களெல்லாரும்கட்டுப்பாடு பண்ணிக்கொண்டு பெண்களுக்குக் கிரயமே கொடுக்கிறதில்லை யென்று நிராகரணஞ் செய்தால் பெண்களுடைய காயகசப்பனமாகப் பெண்களைவைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வார்கள்? அவர்களை புருஷர்களுடைய கால்களில் விழுத்து பெண்களைக் கன்னிகாதானமாகக் கொடுக்கக் கூறிதப்படுவார்களல்லவா? பிராமணர்களைத் தவிர வேறெந்த ஜாதியிலும் எந்தத் தேசத்திலும் மரம்ஸவிக் கிரயம் செய்கிறவழக்கமே யில்லை முன்னாள் நாம் தெரிவித்தபடி ஆகாஸிஸ்ககதா 5, 6 ரியவாதுள

வைதியார்களும் சூத்திரர்களுமே அநதவிவாகததை நிஷேதித்துத் தள்ளியிருக்கத் தாங்கள் குலசிரோஷ்டாக ளென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிற பிராமணர்கள் மறறஜாதிபாரால் நிஷித்தம் செய்யப் பட்ட அநத அதிகாரத்தை அநுஷ்டிக்கலாமா? புருஷப பிராஜைப் போல பெண்ணுகுத் தகப்பனுடைய ஆஸ்தியில் பாகம் இல்லா மையால் அவளுக்கு ஸ்திரீதனம் கொடுப்பது தேசாசாரமா? ம சாஸ்திரசமமதமாயுமிருக்க அப்படிச் செய்யாமல் பெண்ணைவிறுதுத் தாய் தகப்பனமாகள் பணம் சம்பாதிப்பது நியாயமா? “உமெபு வேண்டாம் கையைவிட்டாறபோதும்” எனப்பதுபோல அவர்கள் ஸ்திரீதனம் கொடாவிட்டாலும் பெண்ணை விக்ரயப்படுத்தாமல் சுமமாகொடுத்த விட்டாறபோதும்

பெண்களுக்கு அதிபாலவியத்தில் கலியாணம்செய்கிற ஆசாரம் துராசாரமாயிருக்கின்றது ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம்செய்யத்தக்க பருவம் “எட்டாவது வயது” என்று தருமசாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்க அதற்குவிரோதமாக ௧-௨-பிராயமுள்ள பெண்களுக்கும் விவாகம் செய்கிறார்கள் அப்படிச் செய்வதினால் தாயதந்தைகளுக்கு மாமஸவிக்ரயப்பணம் சீக்கிரத்தில் கிடைக்கிற பிரயோஜனத்தைத் தவிரப் பெண்ணுக்காவது புருஷனுக்காவது எனனசாதக மிருக்கின்றது அதனால் உண்டாகிற பாதகமட்டும் பெரிதாயிருக்கின்றது அதனால் உண்டாகிற பாதகமட்டும் பெரிதாயிருக்கின்றது? பாலப்பருவமே அம்மைமுதலிய வியாதிகளுக்கு உரிய காலமாகையால் அதிபாலவியத்தின் கலியாணமாகிற பெண்கள் அநத வியாதிகளுக்கெல்லாம் தப்பியிருப்பார்களென்பது நிச்சயம் அல்லவே இரண்டுவயதுள்ள பெண்ணை ஒருவன்கலியாணம் செய்தால் பெண் புஷ்வதியாகிப் புருஷன் வீட்டுக்குப்போகக் குறைந்த பக்ஷம் ௧௨-வருஷம் கிரமிக் வேண்டுகிற அவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாகப் பெண்ணுக்கும் புருஷனுக்கும் எவ்வளவோ ஆபத்துகளும் சம்பத்துகளும் சம்பவிக்ஷமபடியாயிருக்குமே அநத ஆபத்துகளுக்கெல்லாம் தப்பிப் புருஷன்வீட்டுக்குப் பெண்சாதி போனாலும் புருஷன் முதிர்ந்தவயதுள்ளவனாயிருக்கிற பட்சத்தில் ஆயுசு விஷயத்திலும் மறறவிஷயங்களிலும், அவர்கள் ஒருவாக்கொருவா சமாளமாயிராமல் கபுமஸ்களாகையில் அரம்பை அகப்பட்ட, கதையாய் முடிக்கின்றதே இப்படிப்பட்ட அநேக முகாரதரங்களால் பிராமணர்களுக்கு வித்தரங்களும் விதூரங்களும் அதிகமாயிருக்கி

ருஷாக்கில் சமயங்களில் சுற்றோர்க்குறைபச் சமான்வயதுள்ள ஆண்க்கும் பெண்ணுக்கும் கலியாணம் செய்கிறபுடச்சத்திலபெண்கள் சீக்கிரத்தில் வளரந்து விடுவார்கள், புருஷாக்களுக்குப் பகருவ காலம் வாததாமசப படுகிறபடியால் அது வளாயில் ருதுவானபெண்கள் காததிருக்குமபடி ஸமயவிக்ஷிணந்து

இத்தனமையான ப்லவிபீதங்களுக்கு அதிபாலலியவிவாக மேகாரணமா யிருக்கின்றது பால் குடிக்கிற பிள்ளைகளைப்பிடித்து மணவரையில் வைத்துப்பல அல்வகாரங்கள் செய்யும்பொழுது அவர்கள் சிக்கமாட்டாமல் போடுகிற கூத்குரல் ஊரெல்லாம் எதிரொலிபுரப்புகின்றது கலியாண ஆரம்பமுதல் முடிவ்வரையில் அந்தக்குழந்தைகள் அமுதவண்ணம் யிருக்கின்றன அழகையை நிறுத்துவதற்காக அந்தப்பெண் குழந்தைகளைத் தாய்மரங்கள் மடியிலவைத்துப் பால்கொடுத்துக்கொண்டு மணவரையிலஉட்காருகிறார்கள் மாப்பிள்ளையும் சிறுபிள்ளையாள் தாலமங்கலியத்தைமணவறையிலிருக்கிற குழந்தைகளுக்குக் கடடுகிறதென்றும் அதன் தாய்க்குக் கடடுகிறதென்றும் விவரத்தெரியாமல் சிஸசமயங்களில் தாய்க்கமுத்திலே கடடிவிடுகின்றது, மாப்பிள்ளை மாமியாருக்குத் தரவிடாமல் அதிசயத்தைப் பார்த்து யாவரும் சிரித்தாலும் அந்தப் பெண்குழந்தைமட்டுமே சிரியாமல் அழுதுகொண்டேயிருக்கின்றது பிள்ளையார் பிடிக்கக்குறங்காய் முடிந்ததைபோல கலியாண சம்பிரமத்தா, ஆரம்பித்து அழகைக்குரலாய் முடிவதுவேழக்கை அல்லவா? வகையால் அதிபாலலிய விவாஹம் அநுசிதமாயிருக்கின்றது

இவகலீஷ முதலிய பாஷாந்தா கிரந்தங்கள் புருஷாக்களுக்கு ஸ்திரீகள் நடக்கவேண்டிய கிரமங்கனையும், அப்படியே ஸ்திரீகளுக்கும் புருஷர்கள் நடக்கவேண்டிய கிரமங்கனையும் நிஷபக்ஷபாதமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. திரவிடபாஷா ரூபமான கிரந்தங்களோ, புருஷர்களால் செய்யப்பட்டன வாதலால், அக்கிரந்த வாதலால், அக்கிரந்த காததாக்கள் புருஷர்கள் விஷயத்திலு ஸ்திரீகள் அநுசரிக்கவேண்டிய விதிகளை மீட்டும் காததாக்கினணிய மாகச் சொல்லி ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் புருஷர்கள் அவலம்பிக்க வேண்டிய தெற்களைச் சொல்லாமல், ஷிட்விட்டார்கள் அந்தக் குணவை விவாதிக்கும்பொருட்டு வுள்ளார்ப்பான் இரந்தக் கிரந்தத்தை நாம் வசிகிலாகக் கீழ்க்கண்டுகொண்டு பார்ப்பதில்லை.

PURANANURU (101 - 125)

அன்பளிப்பு

With commentary

Edited with explanatory notes

MAHAMAHESPADHYAYA,
Dr U V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

BY

V SWAMINATHAIYAR,

Tamil Pandit, Presidency College, Madras

Price 8 Annas

Madras:

PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,
22, Mount Road.

1911.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

	பக்கம்
அ முகவுரை	1
உ பாடினோ வரலாறு	9
கூ பாடப்படலோ வரலாறு	11
ச புறநானூறு மூலமும் உரையும் [௧௦௧ - ௧௨௫]	௧
௫ திணைவிளக்கம்	௧0
௭ துறைவிளக்கம்	,,
எ பிரயோகவிளக்கம்	, ௧௨

மு க வு ளை.

புறநானூற்றென்பது, அமிழ்திற சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒன்
பான சுவைபுணராத தனபால் வளராததொரு நச்சும் பெருமை * முக
நகத்தனூட கடைச்சங்கப்புவலர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொ
கையுள் ஒன்று, எட்டுத்தொகையாவன நற்றிணை குறுந்தொகை
பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல் கலித்தொகை அகநானூறு
புறநானூறு எனபன இதனை அடியிலவரும் வெண்பாவாலுணர்க

“ நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைவகுத்து
ஞெக்க பதிற்றுப்பத தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார சொல்லுந் கலியோடகமடிகமென
றித்திறந்த வெட்டுத தொகை ”

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலரற செய்ப்பபட்டுத் தொழில்
அளவு, பாட்டு, பொருளென்பவற்றுள் ஒவ்வொன்றால் தொகுக்க
பட்டமையின, இவை தொகையென்று பெயர் பெற்றனவென்பா

இவற்றுள்,—

க நற்றிணை —இது, கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய
சூக - அகவற்பாக்களையுடையது, இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுள்
சிய கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும், மற்ற
நானூறுபாக்களும் கபிலாழ்தல் ஆலங்குடிவங்குன்றியாகவுள்ள
புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன, பொருளினபகுதியாகிய அக
புறமெனனமிண்டனா அக்கதினபகுதிகளையே பொருளாகவுண்
பது மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள், ஒன்பதடிச்சிறுமையும் பன்ன
ாண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள் இதனொக்கைதொகுப்பித்தோன்
பன்னாடுநதபாண்டியனமாறவமுதி இதற்கு உரை கிடைத்திலத

உ குறுந்தொகை —இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய
சூக - அகவற்பாக்களையுடையது இவற்றுள் முதற்பாவா
கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாலும், மற்ற

முச்சங்கத்தின் வரலாறுகளை இறையனாகப்பொருளுரையிலும்
புறநானூறுகளையிலும் காண்க.

MAHAMANIRAPADHYAY
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIB

மு க வு ரை

சூக - பாககன தீபுததோளா முதல அமழுவனா று தியாகவுள புல வா இருநாறு நாலவாலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன, அகத்தின்பகுதி களையே பொருளாகவுடையது மேற்கூறிய அகவற்பாககள் நால மச சிமறெல்லையும் எட்டடிப பேரெல்லையும் உள்ளவைகள் இத் தொகைமுடி ததான பூரிசகோ இஃது அளவால் கொடுக்கப்பட்ட தென்பா இக்தொகையின் பாககளுள் இருபது பாககளொழிந்த மறறைப்பாககளுக்கூடப் பேராசிரியர் பொருளெழுதினொன்றும், அவ ரெழுக்காகொழிந்த இருபதுபாககளுக்கும் நசசிஞாககினியா பொரு ளெழுதினொன்றும் பின்னுள்ளபாடல்கள் உணர்த்துகின்றன “பா தகொல காபரியமும பத்துப்பாட நிகலியு, மாரக குறுந்தொகையு னைஞானகுஞ் - சாரத, திருத்தகு மாமுனிசெய சிந்தா மணியும், விருத்தநசசி ஞாககினிய மே,” “நல்லறிவுடைய தொல்பேராசான, கலவியுங் காட்சியுங் காசினி உறியா, பொருடெரி குறுந்தொகையிரு பது பாட்டிற, கிதுபொரு ளொன்றவ் நெழுதா தொழிய, விதுபொரு ளொன்றதற் கேற்ப வுரைததும்”, இவை நசசிஞாககினியருரைச சிற பப்புபாயிரம் “பேராசிரியரும் ‘யானே யீண்டையோனே’ என னுங் குறுந்தொகைச்செய்யுளில் மீனெறி தூண்டி லென்பதனை ஏனை யுவமமென்றா” என்று தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல் நகூ - ம குத்திரவுரையில் நசசிஞாககினியர் எழுதியிருத்தலாலும் இத்தொ கைக்குப் பேராசிரியர் பொருளெழுதினொன்பது ஊகித்தறியப்படு கின்றது அவவுரை கிடைத்திலது

நூ ஐங்குறுநூறு — இஃது அகத்தின் பகுதியாகிய மருதமுத லிய ஐந்திணைகளையும் நூறு நூறு அகவற்பாக்களால் விளக்குவது, கடவுளவாழ்ததுச்செய்யுளாழ்கலிய நடுக அகவற்பாக்களையுடையது, இப்பாககளுள் கடவுளவாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாரா லும், மருத்ததிணையக்குறித்த முகல் நூறு ஓரம்போகியாராலும், நெய்தற்றிணையக்குறித்த இரண்டா நூறு அமழுவனாராலும், குறிஞ் சித்திணையக்குறித்த மூன்றா நூறு கபிலாராலும், பாலைத்திணையக் குறித்த நான்கா நூறு ஒதலாந்தையாராலும், முல்லைத்திணையக் குறித்த ஐந்தா நூறு பேயனாராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன இதனை அடியிலவரும் வெண்பாவா லுணர

மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன

கருதுவ குறிஞ்சி கபிலா - கருதிய

பாலையோ தல்லாந்தை பனமுல்லை பேயனே

நாலையோ தைங்குறு நூறு ”

இதிலுள்ள பாககளினுடைய அடிகளின் சிறமைபெருமை
கெரிய வில்லை இதனொகை கொகுததார புலததுறைமுற்றிய கூட
வாாகிழாா, தொகுப்பிததான யானைக்கடசேயமாநதரஞ்சேரலிரும
பொறை இதற்கு உரை கிடைத்திலது

சு பதிறறுபபதது — இது ஶோகுல நதாரையே பாடியது
இதனொகையால் அக்காலத்திருந்த ஶோபலருடைய வள்ளன்மை
பும வீரமும் பின் றுமுள்ள வாலாறுகள் பலவும் நனகுபுலப்படும
இஃது, ஸ்வனொருபுலவா பபததாக்கசெய்த நூறுபாட்டுக்களை
புடையது இசனாலையே, இக்கொகை பகதுபாடுகியாகப் பகுத
கப்பட்டுள்ளது அவற்றுள் முதற்பததும் பச்சாமபததும் இப்
பொழுது பலவிடத்துப்பிரதிகளிலும் காணப்படாமையால் அவை
இருந்தனபோலும் எஞ்சியவற்றுள்,—

இரண்டாமபதது, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட
கோக்கண்ணொப்பாடி உம்பறகாட்டு ஸ்ஞநூறா பிரமதாயம்பெற்று
முப்படுத்தி பாாதி தெனலுட ஸ்வருவதன்றிபாகமும் பெற்றது

மூன்றாமபதது, இமயவரம்பன்றம்பி பலயானைச்சேலகேழு
குடவேளைப் பாலைக்கொதமொப்பாடிச் சுவாககம்பெற்றது

நாலாமபதது, களங்காபககண்ணி நாாமுடிச்சேரலைக்காப்பி
யாற்றிக்காப்பியொப்பாடி நற்பதுநூறுபிரம்பொன் பரிசிலும் அவன்
ஆளவதிறபாகமும் பெற்றது

ஐந்தாமபதது, கோச்சேங்குடவேளைப்பரணாப்பாடி உம்பறகாட்
டுவாரியையும் அவனமகன் குடவேனசேரலையும் பரிசில்பெற்றது

ஆறாமபதது, ஆடுகோட்பாட்சேசேரலாதனைக் காககைப்பாடினி
யாா நச்சேளையாப்பாடி ஒன்பதுகாப் பொன்னும் நூறுபிரங்காண்
மும்பெற்று அவனபககத்து இருததல்கொண்டது

எழாமபதது, சேலவக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலாப்பாடி
நூறுபிரங் காண்மும் அவன் ஒரு பெரிய மலையீதேறிக் கண்டுகொடு
ததநாடும் பரிசில்பெற்றது

எட்டாமபதது, தக்கேரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அர்
சிலகிழாப்பாடி ஒன்பது நூறுபிரங்காண்ம பரிசில்பெற்றது

ஒன்பதாமபதது, குடசகோ ஜிளஞ்சேரலிரும்பொறையைப்
பெருங்குள றாாகிழாப்பாடி முப்பத்திராயிரம் சாண்முதலியனபெற்றது

இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை புலப்படவில்லை. இதனைக் கொஞ்சம் தொகுத்தோருட தொகுப்பிதே தோருட இன்னுரினனானும் தெரியவில்லை. இதற்கு அருமபதவுரை ஒன்றுண்டு.

தி பரிடாடல — ஒருவகைய பாவின் பெயராகிய பரிபாடலென்பது அப்பாவாலையே நூலுக்காயிற்று. இஃது, எழுபதுபாட்டுக்களையுடையதென்றும், அவ்வெழுபதுள் அபாட்டு - திருமாலுக்கும் ஐங்குமாவைக்கும்கும - கடலுக்கும் உகுவையையாற்றிற்கும்கும - மதுரைக்கும்கும பருகுகப்பட்டுள்ளனவென்றும் அடியிலவரும் வெண்பா விளக்குகின்றது.

‘ திருமறை கிருணாகு செவ்வடகு முப்பது
சொருபாட்டுக் காண்காளுகுகான்று மருவீனிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை காண்கென்ப
செய்யபரி பாட்டு நிறம் ’

அவ்வெழுபது பாடல்களுள் இப்பொழுது கிடைத்தவை இருபத்தே, மற்றவை பிரதிகளிற காணப்படவில்லை. இயற்றிய ஆசிரியர்களின்பெயர் அவ்வப்பாட்டுக்களினினைவா எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை விளங்கவில்லை. இதனைக் கொஞ்சம் தொகுத்தோருட தொகுப்பிதே தோருட இன்னுரினனானும் புலப்படவில்லை. இதற்கொரு பாட்டாற்றொருக்கப்பட்டது. இதற்குப்படியவுரை ஒன்றுள்ளது.

க கலித்தொகை — இது கடவுள் அவாழகத்துச் செய்யுள் முதலிய நூற்றைபதது கவிப்பாக்களையுடையது, அக்கத்தின்பகுதியாகிய பாலை குறிஞ்சி நடுகும முலலை மெய்தலென்னும்கலித்தொகைக்கு முரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களை இனிதுவிளக்குவது, சொல்லினை பொருளினிமையிலடிகச்சிறந்தது. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் பலபுலவாற செய்யப்பட்டன வென்று பழையவுரைகளைக்கொண்டெழுத்தறியப்படுமாயினும், கிடைத்தபிரதிகளில் அவ்வசெய்யுளின் பின்னா இயற்றிய ஆசிரியர்களின்பெயர்கள் மற்றதைத் தொகைகளிறோல எழுதப்பட்டமையின் இயற்றியவா இன்னுரினனானும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் விளங்கவில்லை. இதற்கு நச்சினாகக்கியா உரைசெய்திருக்கின்றனா இது குறுங்கலித்தொகை பென்னுமா சலிபென்னுமா கூறப்படும. இதற்கொரு பாட்டாற்றொருக்கப்பட்டது.

எ அகநாணுறு —இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪0௧ - அகவற்பாக்களையுடையது, இவற்றுள், பாரதமபாடியபெருந தேவனால முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்தும், மாமூலனா முதல் உலோச்சுருரி மதியாகவுள்ள புலவா பலரால் மறைநா னூறும் இயற்றப்பட்டிள்ளன, அக்கதின பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் பதின மூன்று சதிறுமையுமு முப்பதே கழிப பெருமைபு முள்ளவைகள் இவற்றுள் கடவுள் வாழ்த்தொழிந்த ாறுறுபாக்களில் முன்புள்ள ௧௨0 பாக்கள் களிற்றியாழ்நிறையெனவும், அவற்றினின்புள்ள ௧௮0 - பாக்கள் மணிமிடைபவளமெனவும், மறைநா றுறுபாக்கள் நித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்படும் இதற்கொகை கொடுக்கான, மதுரை உப்புரி குடிகிழாமகனா ன உருத்திரசனமன தொகுப்பிற்கான பாண்டியன் உகிரப்பெருவழி இதற்கொகை அந்மெனவும், அகப்பாட்டெனவும், நெடுநொகையெனவும் கூறப்படும் இது பொருளற்ற மெருக்கப்பட்டது

புறநா றுற்றின் வரலாற்றிற், அங்குள்ள நற்றிணைமுதலிய ஏழு தொகைகளின் வரலாறுகள் இதுவரையிற் கூறப்பட்டன

அ புறநாணுறு இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪00 - அகவற்பாக்களையுடையது அப்பாக்க ள் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதமபாடியபெருந்தேவனாலும், மறைநா னூற - பாக்கள் முரஞ்சியூ முடிநாகராயாமுதல் கோவூகிழாரி மதியாகவுள்ள புலவா பலராலும் இயற்றப்பட்டிள்ளன இதனைத் தொகுக்கோரும் தொகுப்பிற்கோரும் இன்னுரினனென்று விளங்கவில்லை இரண்டினுள் பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமை பெருமையும் தெரியவில்லை இது புறப்பாட்டெனவும், புறமெனவும் வழங்கும் இது பொருளற்ற மெருக்கப்பட்டது இங்கே பொருளென்றது, அகம் புற மென்னுமிடையுள்ள புறத்தை

அகமாவது ஓக்க அனரினராகிய தலைவனுர் தலைவியும் தம்முட்கூடுகின்றநா லத்தா டிறந்து அககூட்டக தின்பின்பு அவனிருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் கத்தமக்குப்பலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாக்காய் எப்பொழுதும் உள்ளகதுணாவாலேயே அனுபவிககப்படும் இன்பம், இன்பமற்றி அகக்கேக்கிக்கும் ஓழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர், அகம் உள் புறமாவது மேற்கூறிய ஓக்க அன்புடையா லேயானவன் எல்லா லும் அனுபவித்துணரப்படும் இஃது இவ்வாறிருந்ததென்ப பிறாக்குக கூறப்படும் பொருள்

அஃது அறனும் பொருளும், அறனும் பொருளும்பற்றிப் புறத்தே கிகழு மொழுககத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர், புறம் - வெளி

இந்நூல், மேற்கூறிய புறத்தினப்பகுதியாகிய வெட்சி முதலிய திணைகளுக்குரிய துறைப்பொருளமைந்த ௪00 - பாககணையுடைமையின புறநானூற்றென்று பெயர் பெற்றது வெட்சிமுதலிய திணைகளாவன —வெட்சி, காததை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணையென்பன திணை - ஒழுககம் துறை - மககளும் விலங்குகள்முதலியனவும் சென்று நீருணை துறைபோலப் பலவகைப்பட்டபொருளும் ஒருவகைப்பட்டு இயங்குதற்குரிய வழி இஃதப்பகுதியிலுள்ள திணை துறைகளின் விவரணைகளைப் பின்னாச்சோக்கப்பட்டுள்ள திணைவிளக்கத்திலும் துறைவிளக்கத்திலும் முறையே காண்க

இந்நூலால், பண்டைக்காலத்துஇதத்தமிழநாட்டிலிருந்த சோசோழபாண்டியர்களாகிய முடியுடைவேந்தர், சிறந்தார், அமைச்சர், சேனைத்தலைவர், வீரரென்கிற பலருடைய சரித்திரங்களும், கடையெழுவுள்ளவர்களின் சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப்புலவருடைய சரித்திரங்களும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடைமுதலியனவும் பின்னுமற்பலவும் நன்குபுலப்படும் இஃநூற்செய்யுட்களாற்பாடப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தாரல்லா, ஒருகுலத்தாரல்லா, ஒருசாதியாரல்லா, ஒரிடத்தாருமல்லா பாடியவர்களும் இததன்மையே இவர்களில் அநதணர் சிலர், அரசர் பலர், வணிகர் பலர், வேளாளர் பலர் பாடியவர்களுள் பெண்பாலாருமுள்ளார்

முன்னு ளிடையே யிருந் டாண்ட, காவலர் பலலோர் பாவலர் பலலோர், மாசரி கததை யாசற் றிளக்கிச, சொற்சுவை பொருட் சுவை துவன்றியெஞ் ஞான்று, மொப்புமை யிலலாத திப்பிய நடையுடைத, திறப்பா டமைந்தவிப் புறப்பாட் டிக்கள், தெய்வ வணக்கஞ் செய்யுமி னென்பவும், அறத்தின் பகுதியை உறத்தெரிப் பனவும், பாவ வழியை நீவன்ன றென்பவும், இம்மைப் பயனெடு மறுமைய பயனைச், செம்மையின் வகுத்துத் தெரிவிப் பனவும், அநதண் ரியல்பைத் தீர்துரைப் பனவும், அரச நீதியை யுரைசெய் வனவும், வணிக ரியல்பைத் துணிவுறுப் பனவும், வேளாண் மாக்களின் றுளாண் மையினை, யியம்பு வனவும் வயம்புரி போக்கு, முநதுறு மாச்சரைச் சநது செய் வனவும், ஒற்றுமைப் பயனைச் சொற்றிடு வனவும், வீரச் சிறப்புப் யாரத் தெரிப்பவும், இல்லற மாகிய நல்லற முரைப்பவுந், துற

வற மதனைத் திறவிதிற நெரிப்பவு, மிடிததுன பததை யெடுத்தனுரைப் பனவும், வண்மையுந் தண்மையு முண்மையுந் திண்மையு, மென்னு மிவறறைப் பன்னு வனவும், அளியையு மொளியையுந் தெளிவுறுப் பனவுந், தம்மைப் புரந்தோர் தாமாயந் திடவே, புலவர்கள் புலம்பி யலமர் நெரிப்பவு, நட்பின் பயனை நன்கியம் புநவுந், கலவிப் பயனைக் கட்டுரைப் பனவும், நீரினிலை பெருகுகென நிகழ்த்து வனவு, மாணந் தனனைத் தாநன் குரைப்பவும், இளமையும் யாக்கையும் வளமையு நிலையா, வென்றே யிசைத்து நன்றையப் பனவும் அருளுடை மையினை மருளறத் தெரிப்பவுந், தாமநிந் தொழுகென ஹனுற விதிப்ப வும், அவாவின் கேடே தவாவின் பென்பவும், இனியவை கூற னனரி நல னென்பவும், உழவின பெருமையை யழகுற வுரைப்பவு, நன்றி யறிக்க வென்றிசைப் பனவுந், கொடுங்கோன் மையினை விடுங்கோ ளென்பவுந், தவத்தின் பெருமையைத் துப்பபகா வனவு, மடியெனும் பிணியைக் கடிமி னென்பவுந், கொலையெனும் பகையைத் தொலைமி னென்பவும், நல்லோரப் புணர்ந்து புல்லோரத் தணர்து, தாழ்வொன றினறி வாழமி னென்பவுந், சுற்றம் புரக்கு நற்றிற முரைப்பவுந், கற பின் றிறத்தைக் கறப்பிப் பனவு, மக்கட் பேற்றின் மாண்புரைப் பன வுந், கணவனை யிழந்த மணமலி கூந்த, தீப்பாய் செய்தி தெரிவிப் பனவுந், கைமமை விரத் வெமமை விரிப்பவும், இன்னும் பறபல பன்னு வனவுமாய்ச், செப்புந் ரெவாக்கு மெய்ப்பிடை வைப்பாய், அரும்பெறன் மரபிற பெருமபயன் றருமே - என்று ஒருவாறு பொ துப்படத் தொகுத்துக்கூறுவதன்றி இன்னபாடல் இததன்மையது இன்னபாடல் இததன்மையதென்று கனிததனியே எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் அருமை பெருமைகளைச் சீராட்டிப் பாராட்டுதற்கு ஒரு சிறிதும் வல்லேனல்லேன

இவை நூலாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் உரையாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் தமவசமாகக் கி அவற்றைத் தமக்கு முழு மணிப்பிழிகையாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தன வென்பதை, அவரவ ரருளிச்செய்த நூல்களும் உரைகளும் இவற்றின் சொன்னடை பொரு ணடைகளை இடையிடையே பெருமபாலுந் தழுவிப்பிறத்தலே நன்கு புலப்படுத்தும்

இந்நூற்குக்கிடைத்தவுரை, பதப்பொருளை இனிதுவிளக்கி உரிய இடங்களிற் சொற்களைமுடித்துக்காட்டி இலக்கணக்குறிப்பையும் தினை துறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும் சொன்னயம் பொருணயங்களையும் நன்குபுலப்படுத்துவது, இவ

மு க வு ரா.

வுரை, இந்நூலின் முதல இருநூற்றாற்பத்தாறு பாடல்களுக்கும்ட்
முமே கிடைத்தது, மேலுள்ளபாடல்களுக்கு ஒருபிரதியிலும் கிடைத்
திலது; இவவுரையாசிரியா இன்னொன்று தெரியவில்லை இவா சில
பாடல்களின் விசேடவுரையில் எழுதும் மறுப்புகள், இருநூற்ரீப
பழையவுரை ஒன்றிருந்ததென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன அவவுரை
இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை

இந்நூற்கு இலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே யென
பதும், இதில் ஒவ்வொருபாட்டின் பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணை
யும் துறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு ஏற்றன வல்லவென்பதும் நச்சினாக
கீணியா கருதது, அவாகருதது அன்னதாதல், 'ததகம் புதுநூல்
வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினானும் அகத்தியமும்
தொல்காப்பியமுமே தொகைகளுக்கு நூலாகவின் அவாகுத்திரப
பொருளாகத் துறைகூறவேண்டு மென றறிக' என்று தொல்காப்பி
யப்புறத்திணையியலில் "கொடுப்போ தேதி" எனனும் சூகதிரவுரை
யில் அவரொழுதியிருத்தலாலும், மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில்
இந்நூற்பாட்டுக்களுட் சிலவற்றை வேறு திணை துறைகளுக்கு உதா
ரணமாகக்காட்டி அவா மறுத்தலாலும் துணியப்படும

இததமிழகாட்டின் பழையசரித்திரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளு
தலிலும் தெரிவித்தலிலுமே பெருமபாலும் காலங்கழித்து உழைத்து
வரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய
வார்களாயின் இதனால் பலாவரலாறுகள்முதலியன தெரிந்துகொள்ளு
தலகூடும்

இந்நூலுரையாசிரியா மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் -

இலக்கணம் தொல்காப்பியம்

இலக்கியம்	க. கலித்தொகை	உ. சீவகசிந்தாமணி.
	உ. குறுத்தொகை.	ச. பெரும்பாணாற்றுப்படை

நூதனமாக எழுதிய இருநூலுரைக்குறிப்பில், மறதி முதலிய
வற்றால் எழுதவேண்டியவைகள் எழுதப்படாமலும் வேண்டாதவை
கள் எழுதப்படும் இருத்தலகூடும், விவேகிகள் இக்குற்றத்தைப்
பொறுப்பாக்கொண்டு நம்புகிறேன்

சில இடையூற்றால் இப்பகுதியைக் குறித்தகாலத்தில் வெளிப்
படுத்தக் கூடாமற் போயிற்று

இகனனம்

வே. சாமிநாதையன்.

(1911)

பாடினோர் வரலாறு

[புறநானூற்றில் ௧௦௧ - முதல ௧௨௫ - இறுதியாகிய செய்யுட்களைப் பாடிய ஆசிரியர்கள் வரலாறு —]

ஒளவையார்.—இவர அதிகமானோமான்ஞ்சியிடம் அமுதமயமாகிய நெலவிகனியெறறு அவனைப் புகழ்ந்தார், இஃது, இந்நூல் ௪௧ - ம்பாட்டினாலும், ௧௦௦ - ம திருக்குறளின் விசேடவுரையில் ‘இனியகனிகளெனறது ஒளவையுண்ட நெலவிகனியோல அமிழ்தாவனவற்றை’ என்று பரிமேலழக ரொழுகியதனாலும் வெளியாகின்றது இவரார்பாடப்பட்டோர் அதிகமானோமான்ஞ்சி, அதிகமான்கன் பொதுட்டேழி, தோண்டைமான், நாஞ்சில்வள்ளுவன், சோமான்மாவேண்கோ, பாண்டியன்கூடப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழி, சோழன் இராசசூயம்பேட்ட பெருநந்திள்ளி யென பார இன்னும் இவரியற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையிலும் துறுத்தோகையிலும் அகநானூற்றிலும் தொல்காப்பியவுரையிலும் யாப்பருங்கலவிரந்தியுரை முதலியவற்றிலும் காணப்படுகின்றன ஆதலிக்குடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நலவழி, அசுதிககோவை முதலியன இவரால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் இவர அவவசமயத்துச் செய்தனவாக உள்ள தனிப்பாடல்கள் மிகப்பல இவரபெயர் ஒளவையெனவும் வழங்கும் இவரியற்றிய செய்யுளினைகள் ௧௦௧, ௧௦௨, ௧௦௩, ௧௦௪

கபிலர்.—இவர அந்தணர், வேளபாரியின் நண்பர், அவன் இறந்த பின்பு அவனமகளிரை அழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோன், இந்நங்கோவேளென்பவர்களை வேண்டி அவர்களுமுதத்து கண்டு வெறுத்தப பின்பு அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்படுத்தித் தமகடனைக் கழித்தனா, இதனை, இந்நூல் ௨௦௦-ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலுணர எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சியைப்பொருளாகவுடைய மூன்றாமது இயற்றியவர இவரே, இதனை, “மருதமோ ரம்போகி செய் தலம் மூவன், கருதுவ குறிஞ்சி கபிலா” எனனும் பழையவெண்பாவாலுணராக அவ்வெட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்தில் ஏழாமபத்தைப் பாடிச் சோமான செல்வகடுங்கோ வாழியாதனிடம் நூறுயிரகண்ணமும் அவன் ஒரு மலமீதேறிக் கண்டு கொடுத்த நாமம் பரிசிலாகப்பெற்றனா, இஃது அப்பதிற்றுப்பத்தையாற புலப்படுகின்றது இன்னும் இவரியற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையிலும் துறுத்தோகையிலும் அகநானூற்றிலும் காணப்படுகின்றன பத்துப்பாட்டினுள்ளொன்றாகிய பெருநகுறிஞ்சி என்று வழங்கும் துற்த்சிப்பாட்டும், பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய இஃநூற்பதும் இவரானிசெய்தனவே. இலக்கணவுரைகளில் ‘கபிலபரணா’ என்ற உரையாசிரியர்கள் உதாரணமாகாட்டியிருப்பதை உற்றுநோக்குமிடத்து, இவர பரணாபால் மிக்கமேயமுடையவரென்றும் பெரும்பாலும் அவருடனிருப்பவ

4737

10 11.12.54 ஸ்ரீமது வரலாறு

ரென்றம் சொல்லுதற்கிடமுண்டு இவ்வாற பாடப்படடோ (சேரமான கடுங்கோவாழியாதன்)—சேரமான செலவக்கடுங்கோவாழியாதன், வேள பாரி, அதுதை, மலையமான திருமுடிக்காரி, வையாவக்கோப்பெரும்பே கன், வீச்சிக்கோன், இருங்கோபேனென்பார இவா அவவச்சமயத்திற கூறிய பாடல்கள் மிகவும் வியக்கத்தக்கவை இந்நூலில் (இந் ம பாடல்) “வெறுதக கோவி விளங்குபுகழக கபிலன்” எனப் பொருந்திலிங்கீரனு ராலும், (கஉசு ம பாடல்) “புலனமுக கற்ற வந்த னுள்ளன்”, (கஎசு ம பாடல்) “பொயயா நாவிற கபிலன்” என மாடுறுக்கத்துநப்பசலையாராலும் இவா புகழ்ப்பட்டிருக்கின்றனா திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள “தினையளவு போதா” எனனும் இ ம பாடல் இவ்வாறசெய்யப்பட்டதாகத் தெரிகின்ற மையின், கடைச்சங்ககருந்து தமிழாராயச்சீகாராகிய சல்லிசைப்புலவா நார பத்தொன்பதினமருள் ஒருவரென்றும் திருவள்ளுவநாலத்தின் ரென்றங் கூறப்படுவா இவா சீவறு, தொலகயிலரென்பாரேவறு இவரியற்றிய பாடல களி னெண்கள் - க0டு, க0சு, க0எ, க0அ, க0சு, கக0, ககக, ககஉ, ககச, ககடு, ககசு, ககஎ, ககஅ, கஉ0, கஉச, கஉஉ, கஉடு, கஉச.

பாரிமகளி — இவர்கள் பாரியெனனும் வள்ளலுடைய புதலவியா இவர்களுள் ஒருத்தி மலையிலலாத வறடகாலத்தில் இரந்துவந்த பாண்ணொரு வனை உண்பித்தறகுச சோறுபெற்றமையாற பொன்னை உலையிற்பெயது சோறுககிக்கொடுத்தனள், இது, பழமொழியில் “மாரியொன் றினறி வறந் திருந்த காலத்துப், பாரி மடமகள் பாண்மகறகு நீருலையுட, பொன்றந்து கொண்டு புகாவாக சலகிடு, னொன்றுறு முன்றிலோ வில்” எனனும் கஎசு - ம வெண்பாவால் விளங்குகின்றது இவர்கள் தமது தந்தை யிறந்த பின்பு பிரிவாற்றது வருந்திப் புலம்பிப் பாடினா அப்பால் தமது கந்தையின் தோழராகிய கபிலராத பாப்பாபாககு மணஞ்செய்துகொடுக்கப்பட்டார்கள் இவர்களியற்றிய பாடலி னெண், கஉஉ

வடமவண்ணக்கன் பெருந்தாத் தரி — இவ்வாற பாடப்படடோன தோவண்மலையன் இவாபெயா வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாதத்தன ரென்றும் கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது இவரியற்றிய பாடலி னெண், கஉடு

பாடப்படபோர் வரலாறு.

[புறநானூற்றில் ௧0௧ - முதல ௧௨௫ - இறுதியாகிய செய்யுட்களில் வந்துள்ள அரசாமுதலியோர் வரலாறு —]

அதிகமான்நெடுமானஞ்சி — இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன், யுத்தத்திற் போபெற்றவீரன் ஒருவகைவீரர்களாகிய மழவாகனாகுத தலைவன், ஒருகாலத்தில, உண்டோகரு நெடுங்காலமசீவீதகிருத்தலைச்செய்யும் கருநெல்லிபட்டி நடைபெற்று அதனை ஒளவைக்குக்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றவன், காஞ்சிநகரத்திருந்த தொண்டைமானென்னுமரசனிடம் ஒளவையைத் தூதுவிடுத்தோன், சேரமானுடைய உறவினன், பனைமாலையையுடையவன், வெட்சிபூவையும் வேங்கைபூவையுடையவனான, சேரன் சோழன், திதியன், எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பாண்டியன், பொருநன் என்னும் அரசரொழுவாகுரிய ஏழிலாஞ்சேனையும் நாமும் அரசவரிமையுமாகிய இவற்றையுடையோன் மேற்கூறிய அரசாளவரோடு பகைகூறு மேற்சென்று அவரைப் போரில்வென்றோன், பாண்டுகழமுதுபாடுமபடி கோவ லாரையும்வென்றோன் இவனுடையவூதகரோ இவன்மலை குதிரைமலை இவன்மகன் பொதுட்டெழினி, இவன்முன்னோ, தேவாகளைப்போற்றிவழிபட்டு விண்ணுலகிலிருந்து கருமபை இவவுலகிற் கொணர்ந்தனா இவன் பெயர் அதியமானெனவும், அதியமானநெடுமானஞ்சியெனவும், நெடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும் வழங்கும் இவன் சேரமான பெருஞ்சேரலிரும பொறையால் வெல்லப்பட்டானென்று பதியுறுப்பதானா எட்டாமபத்தினால் விளங்குகின்றது ஒருவன்மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிரெல்லாது தன்மதிமுறகது வருந்துணையும் இருப்பின் அஃது உழிநூயினடங்கும், அது சேரமானசெல்வழித் தகடுரிடை அதிகமானிருந்ததாம்' என்பது தோல்காப்பியம், புறத்தியாயிய ௩, எ - ம குத்திரம் நீச்சினூக்கீனியருரை இவனைப்பாடியபுலவர்கள் ஒளவையார், பாண்டா, பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார் செய்யுளின்னை - ௧0௧, ௧0௨, ௧0௩

அதிகமான்கனபொதுட்டெழினி — இவன், கொடையும் இன்பச்சிறப்பும வென்றிச்சிறப்புமுடையோன், இவன்பெயர் அதியமானநெடுமானஞ்சி மகன்பொதுட்டெழினியெனவும் வழங்கும், இவனைப்பாடியவா ஒளவையார் ௧0௨

சேரமானமாத்நாஞ்சேரலிருமபொறை — இவன் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிளையோடு போசெய்தான இவன்காலத்துபுலவர்கள் பொருநதிலிளங்கிரனார், வடவண்ணக்கனபெருஞ்சாத்தனார் ௧௨௫

சோழன்இராசசூயம்வேட்டபெருநற்கிளா — இவன் யுத்தத்தில வல்லவன், தோவண்மலையென்னபவனைத் துணையாக்ககொண்டு சேரமான மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையோடு பொருது அவனை வென்றான் சேரமான மாவெண்கோவோடும் பாண்டியன் காணப்போதத் உக்கிரப்பெருவழுதியோடும் நடபுடையோன் இவனைப் பாடிய புலவர்கள் பாண்டாரங்கண்ணனார், ஒளவையார், உலோச்சனார் இவன்காலத்துப் புலவா வடவண்ணக்கன பெருஞ்சாத்தனார் ௧௨௫

தேர்வண்மலையன் — இவன் சிறந்தவீரன், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருந்தென்னிக்குத் துணையாய் நின்று சோமான மாந்தரஞ்சேலிரும் பொறையை வென்றான் இவனைப்பாடிய புலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் கஉடு

மலையமாந்திருமுடிக்காரி — இவன் பெண்ணையாற்றங் கரையின்கண்ணுள்ள மலாடென்று வழங்கும் மலையமாண்டி ஞான அரசன் கோவலர் இவனது இராசதானி தமிழ்நாட்டரசா மூவாகும் ஒவ்வொருசமயத்தையும் தத்தவிலுதவி புரிந்தவன், புலவர்க்குப் பாமோபகாரி, முள்ளூர் மலையை யுடையான் அந்தணர்க்கு நிலங்கொடுத்தோன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவனென்று கூறப்படும் மலையனிவனே இவன்குதிரைக்குக் காரி யென்று பெயர் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவனாகிய ஓரியென்பவனோடு போர்செய்தவன், இதனை, [அடி ௧௧0 ௧௧௧] “காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியும்” எனவும் சிறுபாணுற்றுப்படையா லுணாக இன்னும், “துஞ்சா முழுவீர கோவற் கோமான, செடுத்தோக் காரி கொடுங்கா முன்றுறைப், பெண்ணையம் போயாற்று துண்ணறல் கடுக்கு, நெறியிருங் கதுப்பினினை பேதைக்கு” எனவும், “முரண்கொடுப்பிற் செவவேன் மலையன், முள்ளூர்க்கானம்” எனவும், “ஓடா மலையன் வேலிற், கடிதின் மின்னுமிக் கா” எனவும், “ஆரியா துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்தவாண் மலையன் தொருவேற, கோடியாகு” எனவும் அகநானூறு முதலியவற்றிற் சான்றோர் இவனைப்பாராட்டியிருத்தல்காண்க இவன்பெயர் மலையமானெனவும், காரியெனவும், மலையனெனவும் வழங்கும் இவனைப்பாடியபுலவர்கள் — கபிலர், மாறேக்கத்தது பப்பசீலயார் கஉ௧, கஉ௨, கஉ௩, கஉ௪

வேளையாரி — இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன், முந்தற்று ஊரையுடைய பறம்புநாட்டிற்கும் பறம்புமலைக்கும் தலைவன் முல்லைக்கொடுக்குத் தோகொடுத்தோன், இதனை, [அடி ௮௧ ௯௧] “சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தோ ளாகிய, பிறங்குவென் னருவி வீழ்ஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான பாரி” எனவும் சிறுபாணுற்றுப்படையா லுணாக தன்னுடைய முந்தற்று ஊரையும் மறறைப் பொருள்க் செல்லாவறறையும் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தோன், மிக்க பராக்கிரமமுடையவன் இவனைவெல்லக்கருதிய தமிழ்நாட்டு வேந்தாமூவரும் போரில் வெல்லவொண்ணாமையின் வருசித்துக்கொன்றனர் இவன் இறந்தபின் பு இவன்ண்பாராகிய கபிலர் சென்று இவன்மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விசைக்கோளையும், இருங்கோவேளையும் வேண்டி, அவாமறுப்ப, அப்பால் அம்மகளிரைப் பாப்பார்க்கு மணம்புரிவித்தனர் இவனைப்பற்றிப் பலவாறாக அவ்வசம்யங்களிற் கபிலாபாடிய செய்யுட்களை ஊன்றிப் படிப்பின் யாரும் மனமுருகாதிரார் சைவசம்யாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீகந்தாழ்வர்தீர்த்தாயனார் ‘கொடுக்கி லாதானைப் பாரியே யென்று கூறி னுங்கொடுப் பாரிலை” என்று அருளிச்செய்திருத்தலின், இவன் காலம் அவர், காலத்துக்கு முந்தியதாகலவேண்டும் இவன்மலைக்கனை, புலவர் பலராலும் புகழப்பட்டனென்று, இவன்பெயர் பாரியெனவும்வழங்கும் இவன் இறந்தபின் பு இருந்த புலவர் புறத்திணைகளைகூறா க00, க0௧, க0௨, க0௮, க0௯, ௧௧௧, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨0

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(க0க - க௨௫)

(க0க) ஒருநாட செல்லல மிருநாட செல்லலம்
பலநாள பயின்று பலரோடு செலவினுந
கலைநாள போன்ற விருப்பினன மாதோ
வணிபூ ணணிந்த யானை யியறே

௫ அதிகமான பரிசில பெறுஉங் கால
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே
யருந்தே மாந்த நெஞ்சம்

க0 வருந்த வேண்டா வாழ்கவன றுளே

தீணை - பாடாண்டிணை, துறை - பரிசில்கடாநிலை
அதிகமான ஒளவையார் பாடியது

இதன்பொருள் — ஒரு நாள செல்லலம் யாம ஒரு நாள செல்வேம், இரு
நாள செல்லலம் - இரண்டுநாள செல்வேம், பல நாள பயின்று பலரோடு செல்
வினும் - பலநாளும் நெருங்கிப் பலரோடுகூடச் செல்வேமாயினும், தலை நாள
போன்ற விருப்பினன் - முதற்சென்றநாளபோன்ற விருப்பத்தையுடையன்,
அணி பூண அணிந்த யானை - அணிகலம்ணிந்த யானையையும், இயல் தோ -
இயன்ற தேரையுமுடைய, அதிகமான —, பரிசில பெறுஉங் காலடி - பரிசி
லைப் பெறுங் காலமானது, நீட்டினும் நீட்டாதாயினும் - நீட்டப்பினும் நீட்டி
யாதொழியினும், யானை தன கோடு இடை வைத்த கவளம் போல - யானை
யானது தன்னுடைய கொம்பினிடத்தே வைக்கப்பட்ட கவளத்தைப்போல,
கை அகத்தது அது மது கையகத்தது அப்பரிசில, பொய்யாகாது - அது
தப்பாது, அருந்த மொந்த நெஞ்சம் - உண்ண ஆசைப்பட்ட நெஞ்சே! வரு
ந்த வேண்டா - நீ பரிசிறகு வருந்தவேண்டா, அவன் தான் வாழக் - அவனு
டைய தான் வாழ்வதாக - என்றவாறு

அதிகமானவிருப்பினனென முன்னேகூட்டுக கோட்டிடைவைத்தகவ
ளம்போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டு துகருமளவும் கோட்டிடை
வைத்தகவளம்போலப் பரிசில கையகத்தது வெனக், அன்றிக் களிற்று கோட்

டிடைவைத்தவனத்தைச் சிறிதுதாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாத வாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்பதாகி உரைப்பினு மமையும்

தான முயற்சியென்பாரும் உளர் அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக்குறைக்கப்பட்டது, அருந்தென முன்னிலையேவனாகி உரைப்பினு மமையும்

குறிப்பு — செவ்வலமிரண்டையும் எச்சமாகினும் பொருந்தும் மாது ஓ இரண்டெ - அசைநிலை பரிசில், சன்மானம், பேறு எனபன - ஒருபொருட் சொற்கள் நெஞ்சம் - விரி வாழ்க - விகாரம் 'தாளவாழ்க' என்றல் மரபு, ௧0௨ - "புரத்தல் வல்லன் வாழ்வன ருளே", ௧௧௧ - "வாழுவோர் வாழ்வ வன ருளவாழியவே" என இந்நூலிலும், "நாதனருள வாழ்க" எனத் திரு வாசகத்திலும் வந்திருத்தல் காண்க 'வாழ்கவனருளே' எனவும் பாடம்

(௧0௨) எருதே யினைய துகமுண ராவே

சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய தன்றே

யவலிழியினு மிசையேறினு

மவண தறியுநா யாரென வுமணா

ரு கீழமாத தியாதத் சேமவச சனன

விசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய திகை

ணுணிறை மதியத் தனையயிருள

யாவண தோநின னிழலவாழ வோராககே

தினை - அது, துறை - இயன்மொழி

அவன்மகன் போந்தடெழீனியை அவர் பாடியது.

இ - ன - இனைய எருது துகம் உணரா - இனைய எருதுகளானவை துகம்பூணுதலை மதியா, சகடம் பண்டம் பெரிது பெய்தன்றே வண்டியா னது உபபாகிய பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது, ஆதலால், அவல இழியினும் - அவ்வண்டி பளளத்தே இறங்கினாலும், மிசை ஏறினும் - மேட்டிலே ஏறினாலும், அவணது அறியுநா யாரென அவலிடத்தவரும் இடையூறறை அறிவார யார்தா னென்றுகின்றது, உமணா கீழமாதது யாதக - உபபுலாணிகர் அசகமரத்தின்பண்ணே அடுத்தக கட்டப்பட்ட, சேம அச்ச அனன - சேமவசகப்போன்ற, இசை விளங்கு கவிகை நெடியோய - புழலிளங்கிய இடக்கலிந்த கையையுடைய உயாந்தோய! திகைகள் நாள நிறை மதியத்து அனைய - நீ திகைகளாகிய நாளநிறைந்த மதியத்தை பொப்பை, ஆகலின், நின் நிழல் வாழுவோர்க்கு இருள யாவணது நின்னிழற்கண் வாழும்வாச னுக்குத் துன்பமாகிய இருள எவலிடத்துள்ளது - எ - ம

திகைநாள்களின்மதியத்தினையை யென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளு முத்தாகிய குணங்களால் அமைந்தா யென்றவாரும் சேமவசசனனவென

றது, ஏற்றிழிவுடையவழி அசகமுறிந்துழிச சேமவசக உதவினாற்போல நீகாக்கின்றாடடிதகு ஒரிடையூறு உறரால் அதுநீக்கிக் காததற்குரியையென பதாம். 'எருதே யினைய துகமுனை ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய தன மே' எனபது உவமங்கருதாது சகடத்திற்குவரும் ஏதற்குறித்து உமணா சேமவசகயாதத்தற்குக் காரணமாயினிற்றது

கு - பு பின்பு உமணரெனறதனால், பண்டம் உப்பாயிற்று சேம வசக காவலாகியஅசக "தேம்பாய கண்ணித் தோவீச கவிகை" (மலைபடு கட்டும், ௩௩௯ - ம அடி) எனபதில் 'கவிகை' எனபதற்குப் பொருள், 'கொடு ததுககவிந்தகை' என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது அன்ன நெடியோயஎன்க இங்கே அறிவுமுதலியவற்றானிறைந்த பொகுடடெழினி கூறப்பட்டிருத்தல போலச் சிந்தாமணி கோவிந்தையாரிலம்பகத்தில் "வானவாய" எனனும் ௬௬ - ம கவியில், "நாளவாய நிறைந்த நகைவெணமதி செலவு தொத்தான" எனச் சேவகனும், சிறுபாணுற்றுப்படையில், "பனமீ ரூபப்படானமதி போல, வினன்கை யாயமோ டிருந்தோற குறுகி" என நல்லியக்கோடனும் கூறப் பட்டிருத்தல்காண்க அமைந்தாய - நிறைந்தோனே ஏற்றிழிவு - ஏறுத லிறங்குதல் ஏதம் - துன்பம் மதிக்குமுன்பு இருளிலிலாதவாறுபோல உன கக்குமுன்னாத துன்பம் நிலலா தெனற்படி (௧௦௨)

(௧௦௩) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருகலைத்

தூம்பகச சிறுமுழாத தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழாத மண்ணை மலாகருரா யாரெனச்
சுரனமுத் லிருந்த சிலவளை விறலி

ரு செலவை யாயிற் சேனோ னல்லன்
முனைசுட வெழுந்த மங்குன மாப்புக்கை
மலைகுழ மஞ்சின மழகளி றணியும்
பகைப்புலத் தோனே பலவே லஞ்சி
பொழுதிடைப் படா அப புலரா மண்டை

௧௦ மெழுக்குமெல் லடையிற் கொழுநின்ம பெருப்ப

*வலத்தற காலையாயினும்

புரத்தல வலனை வாழகவன ருளே

திணை அது, துறை விறலியாற்றுப்படை.

அதிகமாண்நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ன - ஒருதலை பதலை தூங்க - காலினது ஒருதலைகண்ணே பதலை தூங்க, ஒருதலை தூம்பு அகம் சிறுமுழாத தூங்க தூக்கி - ஒரு தலைகண்ணே துளையை அகத்தேயுடைய சிறியமுழாஷைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி, கவிழாத மண்ணை இடுவோரின்மையின் வலாதகவிழாத எனமண

* வறத்தறகாலையென்றும் பாடும்

கூடைய, மலாகருகா யா என - இடமலாததவல்லா யானெனச்சொல்லி, சுரன முதல இருந்த சிலவனை விறலி - சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகிய வனை யையுடைய விறலி' செவ்வையாயின - நீ அவனபாற போவாயாயின, சேனோன் அவன - அவன சேயமைக்கண்ணனவன, முனை சுட எழுந்த மருகுல மாபுகை - முனைப்புலத்தைச் சுடுதலாலெழுந்த இருட்சியையுடைய கரிய புகை, மலை சூழ மஞ்சின - மலையைச்சூழமும்கிலபோல, மழ களிற் அணியும் - இவ்வகளிறத்தைச்சூழும், பகைப்புலத்தோனே பல வேல அஞ்சி - பகைவாதேயத்திருந்தான பலவேற்படையையுடைய அதிகமான, பொழுது இடைப்படா புலரா மணடை - ஒருபொழுதும் ஓயாமல உண்ணவும் தின்ன வும்படுதலால் ஈரம்புலராத மணடை, மெழுது மெல அடையின் கொழுநின்னம் பெருப்ப - மெழுகானியன்ற மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநின்னம் மிக, அவததல கால ஆயினும் - உலகம் வறமையுறுதலையுடைய காலமாயினும், புரத்தல வல்லன - பாதுகாத்தலையல்லன, அவன தான் வாழக் அவனுடைய தான் வாழக் - எ - து

பதிலையென்பது, ஒருதலைமுக்கூடையதோ தோறக்கருவி பகைப் புலத்தோனென்றைக்குத்து பகைவாபால் திறைகொண்டபொருளுடையனாதலின, நீவேண்டியவெல்லாநதருதல அவனுக்கு எளிதென்பதாம் சேனோனல்லனென்பதற்கு - பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினும்மையும் உமமை - சிறப்பு

கு - பு கா - தோடசுமை ஒருதலை - ஒருபக்கம் தூங்க - தொங்க அகம் - உள் முழா - மத்தளம் பரிசு - விதம் மணடை - ஏறகும்பாததிரம் மலாததல - வாயமேலாகப்பிடிக்கச்செய்தல விறலி விளிப்பெயர், விறல பட்டபாடியாடுபவனென்பது பொருள் சேயமை - தூரம் முனைப்புலம் - பகைவருறையுமிடம் பகைமேறசென்றோ பகைவருடைய நாட்டிலுள்ள ஊர்களைச்சுடுதல் மரபு, இதனை, இந்நூலில் "வடாது" எனலும் சு - ம பாட்டிலுள்ள "வாடுக விறைவின் கண்ணி யொனனா, நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே" எனபதனாலும், "களிறு கடைஇய" எனலும் எ - ம பாட்டிலுள்ள "நாடுசுடு வினக்கத் தழுவிகிக் கம்பலை" எனபதனாலும், "வினைமாட்சிய" எனலும் கசு - ம பாட்டிலுள்ள "ஏம நனனா டொள்ளெரி யூட்டினை" எனபதனாலும், "வெளிற் றோன்காழ்" எனலும் உட - ம பாட்டிலுள்ள "நெடுநகா, வினைபுனை நல்லிவ வெவ்வெரி யினைப்ப" எனபதனாலும், "வல்லா ராயினும்" எனலும் இஎ - ம பாட்டிலுள்ள "நனநலைப் பேரு ரெரியு நகம்" எனபதனாலும், மதுரைக்காஞ்சியிலுள்ள (கடக-கடஎ-ம அடிகள்) "காலென்னக் கடிதராய, எடுகெட வெரிப்பாப்பி" எனபதனாலும் முணாக, இது, 'எரிபாறத்தெததல' எனலுநதையென்பா ஆசிரியா தோல்காப்பியர், [தொல் - பொரு - புறத்திணையியல், அ - ம கு] மணடை நின்னம்பெருப்பப் புரத்தல வல்லனென இயைக்க அடை - நின்னத்திற்குவமம் விறலி புலாலுண்பவனாதலின, இவ்வனம் கூறினா திறைப்பொருளை அரசா

இரவலாகரு அளித்தலை, “வேகது தந்த பணிதிறையாற, சோகதவர் கடும
பாரதது, மோங்கு கொல்லியோ ரடுபொருந்” எனனும் இஃதல உஉ - ம
செய்யுளாலுணாக உமமை - ‘ஆயினும்’ என்பதிலுள்ளது ‘வாழ்க வண
ருளே’ எனவும் பாடம் (க0௬)

(க0௭) போற்றுமின மறவீர சாற்றது துமமை

யூகக்குறு மாகக ளாடக கலங்குந்
தாடபடு சினனீரக களிதடடு வீழ்கரு
மீப்புடைக கராஅத் தனன *வெனனை

நு துண்பல கரும கிணையா

இனையனென நிகழிற பெறலரி தாதே

திணை - வாகை, துறை - அரசவாகை

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - போற்றுமின மறவீர - நீங்கள் பாதுகாமின மறவீர, துமமை
சாற்றதும - துமக்கு நாவகள் அறிவிப்பேம், ஊர குறுமாககள் ஆ - கலங்
கும் தாள படு சில நீ - ஊரினகணுள்ள இளமுதலவாராடுதலாற கலங்கு
கின்ற காலவான அளவிற்பட்ட சிலவாகிய நீருளே, களிது அடடு வீழ்க
கும் - யானையைக் கொண்டு வீழ்க்கும், ஈரப்பு உடை கராஅத்து அனன எனநி -
இழுததலையுடைய முதலையை ஒக்கும் என இறைவனது, துண்பல கருமம்
நினையாது - துண்ணிய பல காரியங்களுடைய நினையாமலே, இனையன என்று
இகழின - அவனை இனையனென்று மதியாதிருப்பின, ஆடு பெறல அரிது -
வென்றிபெறுதல் நுங்களுக்கு அரிது - ஏ - று

மறவீர, துமக்குச் சாற்றதும, எனனை இனையனெனநிகழின வென்றி
பெறுதல் அரிது, ஆதலால், நீர் போற்றுமினெனக் கூட்டுக

மீப்புடையென்றேதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும்

கு - பு மறவீர வீரர்களே துமமை, உருபுமயக்கம் கராம - முதலை
விசேடம், இதனை, “கொடுந்தாண முதலையு மிடங்கருங் கராமம்” என்னுங்
துறிஞ்சிப்பாட்டாலும், அத்தனையாலு முணாக வீழ்கருங்கராமெனக் என
நி - எனது தலைவன, “எனனைமுன னிலலனமின நெவவிர” (எனக்) எனது
திருக்குறளில் வந்திருத்தல் காணக் ஆடு வென்றி மறவர்களை நோக்கிக்
கூறியதுபோலத் தலைவனது வென்றி கூறியவாறு (க0௭)

(க0௮) சேபிழை பெறுகுவை வாணுதல விறலி

தடவுவாயக கவித்த மாயிதழக குவளை
வணடுபடு புதுமலாத கண்சிதா கலாவப
பெயயினும் பெயயா தாயினு மருவி

நு கொள்ளுமு வியன்புலத துழைகா லாக

* எந்தையென்றும் பாடம்,

மாலபுடை நெடுவரைக கோடுதோ றிழிதரு

நீரினு மினிய சாயற

*பாரி வேளபாற பாடினை செவினே

தினே பாடாண்டினே , துறை - விநலியாற்றுப்பபடை

வேள்பார்வையகீ கபிலர் பாடியது

இ ன —வா ன நுதல விறல் - ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடைய விறல், சேயிழை பெறுகுவை சிவந்த ஆபரணங்களைப் பெறுவாய், தடவு வாய் கவித்த மா இதழ் குவளை பெரிய இடத்தையுடைய சூனியினகண தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தினது, வண்டு படு புதுமலர் - வண்டு மொய்க்கும் புதிய மலரின்கண, தண் சிதா கலாவ - குளிர்ந்த துளி கலக்க, பெயயினும் பெயயாதாயினும் - மழைபெயயினும் பெயயாதொழியினும், அருவி—, கொள் உழு வியன புலத்தழை காலாக - கொள்ளிறகு உழுத பரந்த நிலத்திடை நீர்ஓங்காலாக ஓட, மால்பு உடை நெடுவரை கோடுதோ று இழிதரும் - கண்ணெனியையுடைய நெடிய மலையினது சிகரத்தோறும் இழிதரும், நீரினும் இனிய சாயல்-நீரினும் மிக இனிய மெனமையையுடைய, பாரி வேன்பால் பாழினை செலினே - வேன்பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்வாயா யின் —எ - று

விறலி, பாரிவேளபாற பாடின செலின, சேயிழைபெறுகுவையெனக்
கூட்டுத

அவனமலையாதலால், எககாலமும் அருவி கோடுதோற்றித்தருமெனப்பட
டது புதுமலாத் தண்சிகா கலாவப் பெயயினும் பெயயாதாயினும் உழை
காலாகக் கோடுதோற்றித்தரும் அருவிநீரினும் இனிய வென வியையும்

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றின நன்

கு - பு தடவுவாய - அன்மொழித்தொகை மா - கருணை கலாவ காரி யப்பொருட்டு உழை - இடம் கண்ணெண்ணியாவது - கணுக்களிலேயே அடி வைத்து ஏறிச்செல்லுமபடி அமைத்துள்ள மூங்கில் பாரியின் மலையாகிய பறம்பி லுள்ள அருவியையும், அதி்லுள்ள சுனையையும் நல்லிசைப்புலவா பல கும பாராட்டியுள்ளனா, “பாரி பறம்பிற் பணிசகீனை போலக், காண்டற கரி யன்” என்பது இந்நூல், ௩௩௩-௭, “பிறகருவென ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம் பிற கோமான பாரி” என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை, ௧௦ - ௧௧, “பாரிபறம் பிற பணிசகீனத் தெண்ணீர்” என்பது குறுந்தொகை, ௧௧௬, “பாரி யம் பெருமபைஞ்குனை பூதத், தேங்கமழ புதமலர்” என்பது அகநானூறு, ௭௮ தோன்றலின் அவனருணங்கனாவன தன்மை, வறப்பினும் வளநதரும் வண்மைமுதலியன (௧௦௩)

(க0௬) நல்லவுந தீயவு மல்ல குவியிணாப
புல்லிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள் *பேணே மெனனா வாங்கு
மடவா மெல்லியா செல்லினுங்

நு கடவன பாரி கைவண மையே

தீணை - அது, துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது

அன்பளிப்பு

இ - ள - நல்லவும் தீயவும் அல்ல நல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன குடும்புவாதலால் அவையிரண்டினுமவைத்து எண்ணப்படாத, குவி இணா புல இலை எருக்கம் ஆயினும் - குவிந்த புகுகொத்தினை யும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும், உடையவை கடவுள் பேணும் எனனா ஒருவனுடையவற்றைத் தெய்வங்கள் வீருமபேமெனனா, ஆங்கு - அதுபோல, மடவா மெல்லியா செல்லினும் - யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லியருணங்களை யுடையாரும் செல்லினும், பாரி கைவணமை கடவன - பாரி கைவணமையெதிலைக் கடப்பாடாகவுடையவன் - எ - று

‘குவியிணாப புல்லிலை யெருக்கம்’ என்றது, முதற்கேற்ற அடையுதி தத் ஆகுபெயர் உமமை இழிவுசிறப்பு மெல்லியரென்பதற்கு வறுமை யுற்றரென்று முறைப்பா

கு - பு நல்லவுநதீயவுமெனறது குடிதற்குரிய பூக்களை யென்றும், குடாப்பூவாகியஎருக்குத் தீயனவற்றினவரிசையிலவைத்தும் எண்ணப்படாத தென்றுங் கொள்க, எருக்கம்பூவின் இழிவைக்கூறியபடி, இங்ஙனமிழிந்த எருக்கம்பூவையும் கடவுள் பேணுதலை, “துணையிவ்வு ரினுமவிரைசாரந தறியாத புலவெருக்குஞ் சூழிக் கொண்டாய” எனனும் இரத்தினகிரிகீகலம்பகச் செய்யுள்முதலியவற்றா லுணாக, கூட யாதும் - சிறிதும் மடம் - அறியாமை கடப்பாடு கடமை எருக்கமெனறது பூவுக்கானமையில, ஆகுபெய ரென றா ‘முதற்கேற்றஅடையுதிதத்’ என்றதை “கருந்தகட மிளைப்பழ மருதி னெள்ளரினா” எனனும் தீருமுருகாறுபபடையிலுங் காண்க, உஅ - ம அடி உமமை, ‘செல்லினும்’ என்பதி லுள்ளது (க0௬)

(க0௭) †பாரி பாரி யென்றுபல வேததி

யொருவற புகழுவா செநநாப புலவா

பாரி யொருவனு மல்லன

மாரியு முண்டண டெலகுபுர பதுவே

* வேண்டேமெனனாவென்றும் பாடம்

† இப்பாட்டு, தொல் பொரு புறத்தினையியலில், நடு - ம சூத்திரத்திற் “கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅப் பழித்தல்” எனபதனுரையிற் கொடுப் போரை ஏததியதற்கும், உவமவியலில், “உவமத்தனமையும்” எனனும் நச - ம சூத்திரவுரையிற் பட்டாங்குவமத்திற்கும் உதாரணமாகவருவதுள்ளது

MAHAMAHOPADHYAYA,

Dr U V SWAMINATHAN

அ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணையும் துறையும் அவை

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன — பாரி பாரி என்று பல எத்தி - பாரி பாரி என்று சொல்லி அவனுடைய பலபுகழையும் வாழ்த்தி, ஒருவன் புகழுவா செநநா புலவா - அவ கொருவனியே புகழுவா செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோ, பாரி ஒரு வனும் அல்லன் - பாரியாகிய ஒருவனுமே அல்லன், மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகு புரப்பது மேகமும் உண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்த தரு — எ று

உலகுபுரத்ததரு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழுவா செநநாபுலவரெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு

கு - பு பலபுகழ் - கொடை, வீரம், கலவி முதலியவற்றால் வருவன 'புரப்பதற்கு' என்னும் நான்கனுருபு செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கது, "ஐந் தவித்தாளுறல்" எனப்பழிப்போல "கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரி மாட, டெனனாறறக கொல்லோ வுலகு" எனனூத் திருக்குறள் இவ்வே அறியத் தக்கது இச்செய்யுள் விலக்குவமையணியின்பாற்படு மென்பா இலக்கண வீணக்கவுரையாசிரியர், ஈ + ன் கு இது, மாரிக்கும் பாரிக்கும் ஏற்றிழி வில்லையெனனூத் தன்மைபடக் கூறவே அவனுயாவுகறியதாயிற்று (க0எ)

(க0அ) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக கொள்ளி

யார மாதனி நம்புகை யயலது

சாரல வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்

பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்பூண்டு

நு பாரியும் பரிசில ரிரப்பின

வாரே நென்னு னவாவரை யனனே

திணையும் துறையும் அவை

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன — குறத்தி மாட்டிய வறல் கடைக்கொள்ளி - குறத்தி மடுத்த தெரிக்கப்பட்ட வறறிய கடைக்கொள்ளி, ஆரம் ஆதலின் - சந்தனமாத லால், அம் புகை - அதன் அழகியதாகிய புகை, அயலது சாரல - அதற்கு அரு காகிய சாரதகன், வேங்கை பூஞ்சினைத் தவழும் பறம்பு - வேங்கைமரத் தின் பூங்கொம்பின்கட பரக்கும் பறம்பானது, பாடினரது பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடையதாயிற்று, அறம் பூண்டு - தன்மத்தைப் பரிசுத்து, பாரியும் —, பரிசிலா இரப்பின - பரிசிலா வேண்டுவாராயின, வாரே நென்னு - அவ்வழி வாரேனென்றசொல்லானாகி, அவா வகையன் - அவரொல்ககண்ணே நிற்பன் — எ - று

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மாரின்மையும், பகைவாசுடும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று

கு - பு மடுத்தது - சோதது கடைக்கொள்ளி - தலையில் நெருப்
பையுடைய மரக்கட்டை புகைக்கு அழகு, மணமுதலியன சாசல மலைப்
பக்கம், சாரந்த இடமென்றபடி பூங்கொம்பு - பூக்களையுடையகிளை கூறி
டடுக்கொடுத்தல் பங்கிடடுக்கொடுத்தல் அவருடையது - அப்பாடினோ
ருடையது பரித்தது - தாங்கி அவவழி - அவவிடத்தது 'வரையன்னே'
என்பது விரித்தல் பகைவா சுடுதலை, 'எரிபரந்தெடுத்தல்' என்னுந் துறை
யென்று தோட்காப்பியரும், ஊர்கொலை, உழபுவனஞ்சி முதலிய துறைக
ளினபாற்படுமென்று ஐயாற்றித் தரும் கூறுவா (க0அ)

(க0க) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே

நளிகொண முரசின மூவிரு முற்றினு

முழுவ நுழாதன நான்குபய னுடைத்தே

ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி நெல்லினே யுமமே

இ இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின பழமுழுக குமமே

மூன்றே, கொழுங்கொடி வளளிக கிழங்குவீழுக குடமே

நான்கே, அணிநிற வேரி பாயதலின மீதழிந்தது

திணிநெடுங்கு குறைந தேனசொரி யுமமே

வானக ணற்றவன மலையே வானத்து

க0 மீனக ணற்றதன சுனையே யான்கு

மாரதொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்

புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்

தாளிற கொள்ளலி வான்ற றுரலன

யானறி குவனது கொள்ளு மாறே

கரு சுகிரபுரி நரம்பின சிறியாழ பண்ணி

விரையொலி கூந்தலும் விறலியா பின்வா

வாடினிர பாடினிர செவினே

நாடுங் குன்று மொருங்கி யுமமே

திணை - நொச்சி, துறை மகணமுத்தல்

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - அளிது - இரங்கத்தக்கது, பாரியது பறம்பு - பாரியுடைய
பறம்பு, நளி கொள முரசின மூவிரும முற்றினும் - பெருமையைக்கொண்ட
முரசினையுடைய நீயாமூவேந்தரும் சூழந்திடினும், உழவா உழாகன நான்கு
பயன உடைத்து - உழவரால் உழுதுவிளைவிக்கப்படாதனவாகிய நான்கு
விளையுளையுடைத்து, அவற்றுள், ஒன்றே - முதலாவது சிறியிலை வெதிரின்
நெல் விளையும் - சிறியிலையை யுடைய மூங்கிலினது செல் விளையும், இரண்
டே - இரண்டாவது, தீஞ்சுளை பலவின பழம் ஊழுகும் - இனியசுனையை
யுடையபலாவின் துபழம் உதிரும், மூன்றே-மூன்றாவது, கொழுங்கொடி வள

ளிச்சிழங்கு கீழ்க்கும்-கொழுலியகொடியுடையவனளிகிழங்கு தாழ்வீரு
க்கும்; காங்கு - காண்காவது, அணிநிறம் ஒரி பாயதலின் - அழகிய நிறத்தை
யுடையதீலநிறம் பாயதலால், மீது அழிந்த - அதனமேற * பவாழிந்த, திணி
பவாழிக்குன்றம் தேன சொரியும் - கனத்த கெடியமலை தேனைப்பொழியும்,
காங்கு அற அயன் மலை - அகல் நீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக
ரும் அவன்துமலை, வானத்துமீன் அற்ற அதன் கூளை - அவ்வானத்தின்கண்
மீனையொகும் அம்மலையின்கடகூளை, ஆங்கு - அவலிடத்து, மஃதொறும்
பிணித்த களிற்றினிராயினும் - மரங்கள்தோறங் கட்டப்பட்ட யானையை
யுடையிராயினும், புலந்தொறும் பரப்பிய தேரின்ராயினும் - இடந்தொறும்
பரப்பப்பட்ட தேரையுடையிராயினும், தாளின் கொள்ளலி-உலகன் முயற்சி
யாற்கொள்ளமாட்டா, வாளின் தாரலன் - துமதுவானவலியால் அவன்தா
ரான், யான் அறிகுவன் அது கொள்ளும் ஆறு யான் அறிவேன் அதனைக்
கொள்ளும்பரிசை, சுகி புரி நாமபின் சீறியாழ பண்ணி - வடித்தொழுக
கப்பட்ட நாமபிணையுடைய சிறியயாழைப் பண்ணி வாசித்து, விரை ஒலி கூட
தல் தும விறலியா பின்வர - நுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலை
யுடைய துமவிறலியா பின்னேவர, ஆடினிரா பாடினிரா செலின் - ஆடினிராய்ப
பாடினிராய்செலவின், நாமம் குன்றம் ஒருங்கு ஈயும் - அவன் துமக்கு நாட
டையும் மலையையும் கூடத்தருவன் — எ -று

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கணவந்தது ஒரியென்பது, தேன்
முதிரந்தாற பரக்கும் தீலநிறம், முசுக்கலையெனினும் அமையும் குன்றம்
தேனசொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளினொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்
றது காங்குபயனுடைத்தென்றுவைத்து, நெல்லினையும் பழமூழ்கும் கிழ
ங்குமீழ்க்கும் தேனசொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூற்றி
னொனினும், கருதியது நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக் கொள்க
வான்கண்றறணியலையென்று பாடமோதுவாருமுனா வான்கண்றறென
றது, மலையின் ஒக்கமும், பரப்பும் மீன்கண்றறெனறது, கூனையினது பன
மையும், தெளிவும், சிறுமையும் ஈண்டிக் கண்ணென்பது, அசைநிலை தான்
எனறது, படையறுத்தலும் அழித்தறகுவேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்ற
லும் விறலியென்றது, அவா உரிமைமகளிரை

கு - பு அளி - இரக்கம் 'இரக்கத்தக்கது' என்றதற்கு எழுவாய்,
பாரியைக்கொல்ல நினைந்து நாலவகைப்படையுடன் பறம்பைச் சூழந்த மூவே
ந்தருடையசெயல் மூவேந்தா - சேரசோழபாண்டியா விளைவு - விடாச்சல்,
'சிறியிலு' என்பதில் யகரம் விகாரத்தால் தொக்கது விளையும்மே, ஊழ்க
கும்மே, கீழ்க்கும்மே, சொரியும்மே, ஈயும்மே யென்பனவற்றில் மகாவொற
றுக்கள் விகாரத்தால் விரிந்தன கிழங்கு கீழேதாழ்வீருத்தலை கீழ்க்கலென
றல் மரபு, "வாளி கீழ் கீழா வரையிசைத் தேனொடா" (௩௬) என்னுங்
குறிஞ்சிநிலையலும், "வயப்பிடி முழந்தான் கடுப்பக் குறித்தொறும், விழுமி
தின் கீழ்க்கண் கொழுககொடிக் கவலை" (௧௨௭-௧௨௮) என்னும் மலைபடு

* பவணழிந்தென்றும் பாடும்.

கடாததாலு முணாக ஓரி - தேனமுதிராதாற்பரகமும் நீலநிற மெனபதை,
 “நீனிர வோரி பாயந்தென நெடுவரை, நேயியிற செலலு நெய்க்கணிரால்”
 (௮௨௪ - ௮௨௫) என்னும் மலைபடுகடாததாலுமுணாக பவர் - மேற்பகுதி
 மீன - நகரத்திரம, மீனகணற்று - மீனற்று பரிசை - விதத்தை சுகிரதல -
 சிகரவடித்தல பண்ணி - வாசித்தற்கு ஆயத்தஞ்செய்து ஒலித்தல - நழைத்
 தல, “ஒலித்தெங்கு” எனபது பதிற்றுப்பத்து, இரண்டாமபத்து, ந
 நாடு - பறம்புநாடு குன்று - பறம்புமலை ‘வியப்பினகணவந்தது’ எனறது,
 ‘அளிதோ எனபதிலுள்ள ஓகாரத்தை மலையின ஓகம - மலையின உயர்ச்சி
 இச்செய்யுளை, தோலகாப்பியப்புறத்தினையில “கொன்னாரதேனம்”
 என்னும் கட - ம ருத்திரவுரையில் அகத்த உழிகையோனுடைய குறை
 விலலாதபெருஞ்செலவங் கூறுத லென்னும் பொருளில் வரும் ‘அகத்தோன
 செலவம்’ என்னுதிறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினா நச்சிநூர்க்கினியர்,
 படை - கரத்துபடை (௧௦௧)

(௧௧௦) கடநதடு காண மூவிரும் கூடி

யுடனறனி ராயினும் பறம்புகொளற கரிதே

முநநூ நூராததே தண்பறம்பு நனனாடு

முநநூ நூரும் பரிசிலா பெறறனா

ரு யாமும் பாரியு முளமே

குன்று முண்டுநீ பாடினிர செலினே

தீணையும் துறையும் அவை

முவேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது

இ - ள - கடநது அடு காண மூவிரும் கூடி - வஞ்சியது எதிரினது
 கொலலும் பட்டையினையுடைய முன்றுதித்ததிருங் கூடி, உடனறனிராயினும் -
 பொருதிராயினும், பறம்பு கொளறது அரிது - பறம்பானது துமமாற கொள
 றுத்தற்கு அரிதாகும், முநநூறு ஊராதது தண நல பறம்பு நாடு - முநநூறு
 ஊரகையுடையது குளிராத நல்ல பறம்புநாடு, முநநூறு ஊரும் பரிசிலா
 பெறறனா - அமுநநூறு ஊரகையும் பரிசிலாபெறறா, நீ பாடினிர
 செலின நீவா பாடினிராயவரின, யாமும் பாரியும் உளம் - துமக்கு யாமும்
 பாரியுமுள்ளேம், குன்றம் உண்டு - அதுவேயன்றி மலையுமுண்டு - ள - து

நீ பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலாமுன்னேபெறறமையின, அது
 துமக்குக் கிடையாதெனபது கருத்தாகக்கொள்க

கு - பு கடததல இப்பொருட்டாதல, “ஒன்னுதாரக கடததலே
 முரவுநீ மாகொனற” என்னும் பாலைக்கலிக்கு நச்சிநூர்க்கினிய ரெழுதிய
 உரையாலுணாக, உள மூவிரெனறது சேரசோழபாண்டியர்களை உடன
 றனிராயினும், உமமை - சிறப்பு பரிசிலா இரகதுவாதோ குன்றென்
 தது, பறம்பின பாடினிர - வினையெச்சமுறறு ‘யாமும், பாரியு முளம்’ என்
 றதனால், “அண்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய னையுடையா, ரென்பு முரியர்

பிறாகு” என னூ திருத்தற்க்கணவகப் பரிசிலாபாற பாரிகுள்ள அன
பின் சிறப்பும், ‘குணமுண்டு’ எனறதனாற பறமபு அதுகாறும் பரிசிலாக
குககொடுக்கப்படாமையும் விளவகுகின்றன (கக0)

(ககக) அளிதோ தானே பேரிருங் குணே
வேலின் வேறல வேந்தாககோ வரிதே
நீலத திணைமலா புரையு முண்கட
கிணைமகட கெளிதாற பாடினள வரினே

திணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள - அளிது - இரங்கத்தக்கது, போ இருங்குன்று பெரிய கரிய
குன்றம், வேலின் வேறல வேந்தாக்கு ஒ அரிது அது வேலானவெல்லுதல
வேந்தாககோ அரிதாகும், பாடினள வரின - பாடினளாய வருவாளாயின,
நீலதது இணை மலா புரையும் உண கண கிணைமகடகு எளிது - நீலத்தினது
இணைநத மலரை யொக்கும் மையுண்டகண்ணையுடைய விறலிகு எளி
தாகும் - ள - று

பாடினளாயவரினென்றகருத்து அவட்கும் அவவாறன்றித தன பெண்
மையால் மயக்கி வென்றுகோடல் அரிதென்பதாம்

கு - பு. அளிதோவென்பதில் ஒ வியப்பின்கண வந்தது தான் ஏ
இரண்டும் அசைநில இருமை - கருமை, “இருமபிடித்தொழுதி” எனபது
இந்நூல் சச - ம பாட்டு இணைநதமலா - இரண்டாகச்சேந்தமலா கிணை -
தடாரிப்பறை க)க மபாட்டுமுதலியவற்றை மகணமறுத்துமொழிதலென
னுநதறையாகக்கடறியிருத்தலால், மூவேந்தரும் பாரிமகளிரை விரும்பிவந
ததுபற்றி அவனுக்கும் அவர்களுக்கும் பெரும்போரிகழந்ததென்பது, ஊகித
தறியப்படுகின்றது (ககக)

(ககஉ) அறறைத் திங்க எவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையே மெககுன்றும் பிறாகொளா
சிறறைத் திங்க எவ்வெண் ணிலவின
வென்றெறி முரசின வேந்தொரு

இ குன்றங் கொண்டாரா மெந்தையு மிலமே

திணை - பொதுவியல், துறை - கையறுநிலை.
பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ள - அறறைத் திங்க அ வெண்ணிலவின - மூவேந்தரும் முற்றி
விரும்ப அறறைத்திங்களின் அவ்வெள்ளியநிலவின்கண, எந்தையும் உடை
யேம - எம்முடையதகதையையுமுடையேம, எம் குன்றம் பிறா கொள்ளா -
எம்முடையமலையையும் பிறா கொள்ளா; இறறைத் திங்க இ வெண்ணில
வின - இறறைத்திங்களது இவ்வெள்ளியநிலவின்கண, வென்று எறி முரசின

வேந்தா - வென்றதைந்த முரசினையுடைய அரசா, எம் குன்றும் கொண்டா - எம்முடைய மலையையும் கொண்டா, யாம் எந்தையும் இலம் - யாம் எம்முடையதந்தையையு மிழந்தோம் —எ - று

திருக்களை மாதமென்பாரு முளா ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வருசித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின் வேந்தா' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிகுறிப்பாய்வின்றது

கு - பு முற்றியிருந்த சூழந்திருந்த அறறை என்பது நெஞ்சறி சுட்டு திருக்கள் - சந்திரன் அறைந்த - முழக்கிய தந்தையென்றது பாரியை 'வென்றெறிமுரசின்வேந்தா' என்றது இந்நூலில் "ஒல்லுவதொல்லும்" எனனும் ௧௯௬ - மபாடடி லுள்ள 'நோயிலராகநின்புதலவா', 'சிறக்கநின் னுள்' என்பனபோல இகழ்ச்சிகுறிப்பாய்வின்றது (௧௧௨)

(௧௧௩) மட்டுவாய திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவு
மட்டான றுளுக கொழுந்துவை யூனசே" றுய
பெட்டாங் கீயும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மனனே முன்னே யினியே
நு பாரி மாயந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வாரா கண்ணேந தொழுதுநிற பழிச்சிச
சேறும் வாழியோ பெருமபெயாப பறம்பே
கோற்றிண முனக்கக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாற்றுகு கூந்தல் கிழவரைப படாந்தே

தீணயும் துறையும் அவை

அவகைமகளிரைப் பாப்பாப் படுக்கக்கொண்டுபோவான் பறம்பு விடுத்த கபிலர் பாடியது

இ ள - மட்டு வாய திறப்பவும் மதுவீருந்தசாடியை வாயதிறப்பவும், மை விடை வீழ்ப்பவும் - ஆடுக்கிடாயை வீழ்ப்பவும், அட்டு ஆன்று ஆளு கொழுந் தவை ஊனசோறும் அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவிய துவையையும் ஊனையுமுடைய சோற்றையும், பெட்டாங்கு ஈயும் பெருவளம் பழுனி - விரும்பியபரிசே தரும் மிக்கசெல்வமுதிராது, நட்டனை முன்னே - எம்மோடு நட்புச்செய்தாய முன்பு, இனி - இப்பொழுது, பாரி மாயந்தெனக் கலங்கி - பாரி இறந்தானாகக் கலங்கி, கையற்று - செயலற்று, நீர் வாரா கண்ணே - நீர்ஒழுக்குகின்றகண்ணையுடையேமாய், தொழுது நின் பழிச்சி சேறும் - தொழுது நின்னைவாழ்த்திச் செல்லுதம், பெருமபெயா பறம்பே - பெரியபுகழையுடைய பறம்பே, கோல திரள் குறுந்தொடி முனக்க மகளிர் - கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட திரண்ட குறியவளையையணிந்த முனக்கையினையுடைய மகளிரது, நாமு இரு கூந்தல் கிழவரை படாந்த - மணங்கமழும் கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவரை நினைந்து —எ - று

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி டட்டனை, முன, இனி நாரிருகூடதற
கிழவரைப்படாநது சேறுமெனக கூட்டுக

மன - கழிவினகணவாதது வாழியும், ஒவும் அசைநிலை ஆனாகொ
முநதுவை யென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத கொழுநதுவை யெனினு
மமையும்

கு - பு விடை இப்பொருட்டாதலை "மசவலி நிலையு மாததாட
கொழுவிடை" என்னுந்நிழமுந்காறுபுடையாலுமுணாக, டட்ட உ அடப
பட்டு - சமைக்கப்பட்டு துவை உணவினவிசேடம், துவையலென்றுங்
கூறப்படும் கண்ணேம - வினையெச்சமுற்று பெயர் - புகழ், "பெரும்
பெயர்ப பிரமன" என்பது சீவந்திந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கள அ மகளி
ரென்றது - பாரியின்புதலவியவை கிழமை - உரிமை கூந்தலைத்தீண்டதற்கு
உரியவா கணவா, இஃது, "இவனில னாமபால பறறவு ம்வளினவ, புனறிலை
யோரி வாங்கினள் பரியவும்" என்னும் துறுத்தோகை, உஉக ஆம் செய்யு
ளாலும், "பேசிய பெயரி னுளைப் பேதறா தொழிலே னுயின், ஆசுமன
பிலாத புன்பெண கூந்தலயா னணவ லென்றான்" என்னும் சிந்தாமணி,
சுரமஞ்சரி யாரிலம்பகம் அ மகவியாலுமுணரப்படும் மனனே, ஒ - அசை
நிலை (ககஉ)

(ககச) ஈண்டுசின் றோககுந தோன்றுஞ் சிறுவரைச

சென்றுசின் றோககுந தோன்று மன்ற

களிறுமென றிட்ட கவளம் போல

நறவுப் பிழிந்திட்ட கோ துடைச சிதறல

நு வாரகம் பொழுகு முன்றிற

தோவீ சிருக்கை நெடியோன குன்றே

தீமையும் துறையும் அவை

அவன்மகளிரைக்கோண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கிந்நன்றுசொல்
லியது

இ - ன - ஈண்டு நின்றோககுந தோன்றும் இவ்விடத்தானின்றோக
குந தோன்றும், சிறுவரை சென்று நின்றோககுந தோன்றும் மன்ற சிறிது
எல்லைபோய் நின்றோககுந தோன்றும், நிச்சயமாக, களிறு மென்றிட்ட
கவளம்போல யானை மென்றுபோகப்பட்ட கவளத்தினது கோதுபோல,
நறவு பிழிந்திட்ட கோது உடை சிதறல - மதுப்பிழிந்துபோகப்பட்ட
கோதுடைத்தாகிய சிதறியவற்றினின்றும், வார அசம்பு ஒழும முனறில் -
வாராத மதுச்சேறு ஒழும முறறத்தையுடைய, தோ வீச இருக்கை நெடி
யோன குன்று - தோவழங்கும் இருப்பையுடைய உயராதோனுடையமலை

நெடியோனகுன்று தோன்றுமென்றது, புகழான உயராத காணதாக்க
கும் செலிப்புலகைத்தோன்றும், அவனுள்ளுயகாலத்து, இப்பொழுது பிற
மலைபோலக கட்டிலகைத்தான மளவாயிறெனக் கையறறுகடறியவாறு
க கொள்க

கு - பு மனற தெளிவென்னுமபொருளைத்தருவதோரிடைச்சொல,
 “மனறவென கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்” எனபது தொல்காப்பியம்,
 இடைச்சொல்லியல், கள கவனம் கோதுக்குவம் வாராத - ஒழுகிய இது
 கே பாரியை ‘தோவீ’ சிருக்கை செடியோன’ என்றதுபோல, “தோவன
 பாரி” என்று பின்னுக்கடறுவா, “சரும்புண, நறவுவா யுறைக்கு நாக செடு
 வழிச, சிறுவீ மூலலைக்குப் பெருந்தோ நலகிய, பிறங்குவென ளருவி வீழுஞ்
 சாரற, பறம்பிற கோமான பாரியும்” எனனும் சிறுபாணாறுபடையாலும்
 “பூத்தலை யற அப புனைகொடி மூலை, நாததமும் பிருப்பப் பாடாதாயினு,
 கறங்குமணி செடுந்தோ கொள்கெனக கொடுத்த, பாததோங்குசிறப்பிறபாரி”
 எனனும் இந்நூல் ௨00 - ம செய்யுளாலும் இவன் மூலலைக்கொடுக்குத தோ
 கொடுத்தானென்று தெரிகின்றது, இதுபற்றியே, “மூலலைக்குத் தேரு மயி
 லுக்குப் போவையு, செல்லுநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத்—தொலை, யிரவாம
 லீந்த விறைவாபோ னீயுங், கரவாம லீகை கடன்” என்றா புறப்பொருள்
 வேண்டாமாயெயுடையாரும் குன்றுகோனறுமெனக செடியோன - பாரி
 கையற்று செயலற்று (ககச)

(ககடு) ஒருசா ருனி யாபப் பொருசா
 பாணா மணடை நிறையப் பெயமமா
 வாகக வுக்க தேக்கட தேறல்
 கலலைத் தொழுகு மனனே பலவே
 று லண்ணல யானே வேந்தாக
 கினனா னுகிய வினியோன குன்றே

தீணையும் துறையும் அவை
 அவனை அவர் பாடியது

இ - ள — ஒருசா அருவி ஆபப் - ஒருபக்கம் அருவி ஆதது ஒழுக்க, ஒரு
 சா பாணா மணடை நிறைய பெயமமா - ஒருபக்கம் பாணருடையமணடை
 களநிரம்பும்படிவாகக்கவேண்டி, வாகக உக்க தேக்களதேறல் - வடித்தலால்
 உக்கஇனியகளளாகியதேறல், கல அலைத்து ஒழுகும் - கலைபுருட்டி ஒழுகு
 மும், பலவேல அண்ணலயானே வேந்தாக்கு - பலவேறப்படையுடனே தலைமை
 பொருந்தியயானையுமுடைய வேந்தாக்கு, இன்னா னுகிய இனியோன
 குன்று - கொடியோனுகிய இனியோனமலை, மன - அதுகழிந்தது — ள - று

குன்று தேறல் கலலைத்தொழுகும், இனி அதுகழிந்ததெனறுகட்டுக

அருவியும் அவனுள்ளியின உளதாவதெனபது கருத்து மன - கழி
 வின கண வந்தது குன்று தேறல் கலலைத்தொழுகுமென இடத்ததிகழ
 பொருளின ரெழில் இடத்ததமேல ஏறிநின்றது

கு - பு மணடை - பிசைப்பாததிரம் உக்க - கந்திய வேந்தாக்கு
 இன்னானெனறமையால், இரவலர்க்கு இனியோன எனபது பெறப்பட்டது (க)

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(ககக) தீரீப பெருங்குண்டு சுணைபூதத குவணிக

கூம்பவிழ முழுநெறி புரளவரும்

லேந்தெழின மழைக்க கண்ணனகை மகளிரா

புனமூசு கவலைய முணமிடைவேலிப

ரு பஞ்சி முன்றிற சிறறி லாங்கட

பீரை நாரிய சுரையிவா மருங்கி

னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமண

ருப்பொய யொழுக்கை யெண்ணுப மாதோ

நோகோ யானே தேயகமா காலே

க0 பயிலபூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும

பயிலிருஞ் சிலம்பிற கலைபாயந் துகளவுந்

கலையுந் கொள்ளா வாகப் பலவுந்

கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்

யாண ருஅ வியனமலை யறநீ

கரு யண்ணை நெடுவரை யேறித் தந்தை

பெரிய நற்றிற கூாவேற பாரிய

தருமை யறியார போரெகிராந் துவந்த

வலம்படு தானே வேந்தா

பொலம்படைக் கவிமா வெண்ணு வோரே

தீணையும் துறையும் அவை

அவனை அவர் பாடியது

இ - ன - தீ ரீப பெரு குண்டு சுணை பூதத குவணிக - இனிய நீரை யுடைய பெரிய ஆழந்த சுணைக்கட புத்த செங்கழுநீரினது, உம்பு அவிழ முழுநெறி புரளவரும் - முகையவிழந்த புறவிதழொடித்த முழுபூ வாறசெய்யப்பட்ட தழையசையும் அரையினையும், ஏந்து எழில மழை கண் - மிக்க அழகையுடைய குளிரந்த கண்ணினையும், இன நகை மகளிரா - இனிய முறவலையுமுடைய மகளிரா, புல மூசு கவலைய முன மிடை வேலி - புல மொயுத்த கவலையுடையவாகிய முள்ளாலநெருங்கிய வேலியையும், பஞ்சி முன்றில் - பஞ்சுபாரந்த முற்றத்தையுமுடைய, சிறறில் ஆங்கண் - சிறியமனை யிடத்தின்கண், பீரை நாரிய - பீரக்கு முனீத்த, சுரை இவா மருங்கின் - சுரைபடாந்த இடத்தில், ஈந்து இலை குப்பை ஏறி - ஈத்திலையையுடைய குப்பையின் கண்ணே ஏறி, உமணா உப்பு ஓய ஒழுகை எண்ணுப - உப்பு வாணிகரகன் உப்புச்செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவா, நோகோ யான - கோவேன யான, காலே தேயகமா - எனது வாழ்நாள கெடுவதாக, பயில பூஞ் சோலை - நெருங்கிய பூவையுடைய சோலைக்கண், மயில எழுந்த ஆலவும் - மயில எழுந்த ஆடவும், பயில இரு சிலம்பில் - பயின்ற பெரிய மலை

கண்ணே ஏறி, கலை பாய்ந்து உகளவும் முசுக்கலைபாயந்து தாவவும், கலையும் கொள்ளா ஆக - அமுசுக்கலையும் துகாந்து வெறுத்தலால் கொள்ளாவாம் பரிசு, காலம் அன்றியும் மரம் பலவும் பயம் பகரும் - காலம் அன்றாகவும் மரங் கள பலவும் காயும் பழமுமுதலாயினவற்றை விளைந்து கொடுக்கும், யாணா அரு வியன மலை அற்று - புதுவருவாய ஒழியாத அகன்ற மலையைப்போலும் பயனுடைத்தாகிய, அண்ணல நெடுவரை ஏறி - தலைமையையுடைய உயர்ந்த வரையினகண்ணே ஏறி, தந்தை தம்முடைய தந்தையாகிய, பெரிய நறவின கூட வேல பாரியது - மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது, 'அருமை அறியா' பெறுதற்கு அருமையை அறியாராய், போரா எதிராது வந்த - போரா ஏற்று வந்த, வலம்படு தானே வேந்தா - வென்றிப்பட்ட சேனை யையுடைய அரசரது, பொலம்படை கவிமா எண்ணுவோ - பொன்னாறு செய்த கலனை முதலியவற்றையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரையை எண் ணா - எ -று

வியனமலையென்றது, அரைமலையை நெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை

இன்னகைமகளிரா, நெடுவரையேறி முன்பு வேந்தாகவிமாவை எண்ணு வோ, இப்பொழுது சத்திலைக்குப்பையேறி உமணா உப்பொய்யொழுகை யை எண்ணுவா, இதற்கு நோவேன யான, எனதுவாழ்நாள கெடுவதாக வென வினைமுடிவுசெய்க

அறறேயென்னுமெகாரம் - அசைநிலை, வியனமலை அதனமைத்தென்ப பிறிதோதொடராககி உரைப்பினு மமையும்

கு - பு முமுநெறி - புறவிதழொடித்த முழுப்பு, சீலப்பதிகாரம், மனையறம்படுத்தகாதையில, "கழுநீ ராமபன முமுநெறிக குவளை" எனவும், "கழுநீரப் பிணையன முமுநெறி" எனவுமுள்ள அடிகளில் வந்த முமுநெறி என்பதற்கு முறையே இத்தொடிக் கப்படாத தென்றும், இத்தொடியாது கடடினதென்றும் பொருளாகுதலா அடியார் கீதநல்லார். தழை - குறிஞ்சி நிலத்து மகளிரணியும் ஒருவகை உடை, இது கழுநீர்முதலிய மலர்களினு லேனும், தளிரகளினுலேனும், விரவிய இவ்விரண்டினுலேனும் ஆகக்கப்படு வது, இதனை, "அளிய தாமே கிறுவெள ளாமபல, இனைய மாகத் தழையா யினவே" எனனும் இந்நூல் உசஅ ம செய்யுளாலும், "முடித்த குலலை யிலையுடை நறுமபூசு, செங்கான மராஅத்த வாலின் ரிடையிடுபு, சுருமபூண்ட தொடுத்த பெருந்தண் மாததழை உடஇ" (உ0க - உ0ச, என்னும் தீநுழுகாற்றுப்பாடையாலு முணாக முறுவல் - சிரிப்பு கவலை - கவாதத் வழி சத்திலை ஈசசமரத்தின் இலை ஓயதல் - செலுத்துதல் ஒழுகை - பண்டியொழுங்கு சகடம் பண்டி நோகு - நோவேன, தனமையொரு மைவினைமுற்று, ஒ - அசைநிலை முசுக்கலை - ஒருவகைக்குருகின் ஆண் மகளிரென்றது, அம்மலையிலவாழுவாரை, பாரியின மகளிரை யன்று தந்தை யென்பது, இந்நூலில் "சிறியகடபெறினே" எனனும் உடஇ - ம செய யுளிலவதுள்ள 'ஆசாகெதை' என்பதுபோல நின்றது (ககக).

(கூட.) மைமயின் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதறபூ மலர
மனைததலை மகவை யீன்ற வமாத
னுமா நெடுநிரை நன்பு லாரக
கோல செமமையிற் சான்றோ பலகிப்
பெயலபிழைப் பறியாப் புனபுலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப்
பாசிலை மூலலை முகைககு

க0 மாயதொடி யரிவையா தந்தை நாடே

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - மை மீன புகையினும் - சனிமீன புகைகளோடுகூடிப் புகை
யினும், தூமந் தோன்றினும் - எல்லாத் திசைகளிலும் புகைக்கோள தோன
றினும், தென்றிசைமருங்கின் வெள்ளி ஒடினும் - தென்றிசைக்கண்ணே சுக்
கிரை போருறினும், வயல அகம் நிறைய - வயலிடம் விளைவுமிக, புதல பூம
லர - சிறுதுறுகளிடத்துப் பூக்கள் மலர, மனைததலை - மனையிடத்து, மகவை
நன்ற அமாகண் ஆமா நெடு நிரை - குழவியையின்ற மேவிய கண்ணையுடைய
ஆமாவின்து நெடியநிரை, நல புல ஆர - நலபுலலை மேய, கோல செமமை
யின் சான்றோ பலகி - கோல செவ்விறாதலின் அமைந்தோர பலராக, பெயல
பிழைப்பு அறியா புன புலத்தது - மழை தப்பதலை அறியாத புல்லியநிலத்
தின் கண்ணது, பிள்ளை வெருகின் முள் எயிறு புரைய - இளைய வெருகின்து
உரியபலலை ஒப்ப, பாசிலை மூலலை முகைககும் - பசிய இலையையுடைய
மூலலை அரும்பும், ஆய தொடி அரிவையா தந்தை நாடு - நுண்ணிய தொழிலை
யுடைய வளைவின் அணிந்த மகளிருடைய தந்தையின் நாடு - ள - று

பலகியென்பதனைப் பலகவெனத் திரிக்க

அரிவையாதந்தைநாடு, பெயலபிழைப்பறியாப் புனபுலத்தது வெனக்
கூட்டுக

என்றதன்றோந்தது புனபுலத்ததாயிருந்ததே! அது பெயலபிழைப்
பறிவிமை, கோலசெமமையினுள் உளதாயதன்றே, அவ்வாறு கோலசெவ்வி
தாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவனநாடு கண்டு இரங்கியவாறாகக்
கொள்க

கு - பு சனி கரியநிறமுடையனாதலின், மைமயினென்றோ, அவனுக்
குரிய, காரி, கரியவன் முதலிய காரணக்குறியாலு முணாக சனிபுகைதலா
வது - இடபம் சிங்கம் மீனம் இவற்றினோடு மாறுபடுதல், இவற்றான், சிங்கம்
மகனானதலின் சனி தனக்குப்பகைவீடாகிய சிங்கராகியிரு புகின் உலகிறகுப்
பெருத்திறகு விளைவிப்ப வென்பது பற்றியே "மகத்திற புகைதோ சனி

யெனகாலாய” என ஸ்ரீகந்தாழர்த்திநாயனரும், தருசைவாணன கோணையில, “அடையாதமக்கு, மகத்திற சனியனன சந்திரவாணன” எனப் பொய்யாமொழிப்புலவரும், வாயுசுவகிதைக் கடவுளவாழ்தலில், “மகத்தில் வாழ்சனியாயின” என்று துலசேகரவகுணராமபாண்டியரும், பாரதம், பதினோராம் போாசசுருககத்தில் “விசயன மமமுற குதவி செய்யாமன், மகத்திற சனிபோல வளைக்குவமயாம்” என வில்லிபுத்தூரார்வாருக கூறவாராயினா தூமம் புகைக்கொடி யென்றும் கூறப்படும, தூமகேது எனபது ம்துவே, அது வட்டம், சிலை, துடபம், தூமம் என்னும் கரந்திறைகோடகன நானகனுனொன்று, இதுனுடையதோற்றம் உலகத்திறகுத திவருவினைவிசகு மெனபதை “தூமகேது புவிக்கெனத தோனறிய” (கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம்) எனபதனாலு முணாக தெனறிசைக்கண்ணே வெளரி செலலுதல திவகெனபதை, “வசையில் புகழ வயவகு வெணமீன, றிசை திரிநது தெறகேகினும்” (க - உ) என்னும் பட்டினப்பாலையாலு முணாக இசெய்யுளிலுள்ள முதலிரண்டடியினகருதது, “கரியவன புகையினும் புகைக்கொடி தோன றினும் விரிக திராவெளரி தெனபுலம்படரினும்” என்று சிலப்பதிகாரம், நாமிகாணகாதையில் அமைந்திருததல காணக குழவி - கன்று மேவிய - விரும்பிய ஆமா - காட்டுப்பச வெருகு - காட்டுப்பூனை, இதனை ‘படப்பை வேலியும் புதலும் பறறி, விடக்கிற காக வேறறுயிர கொளவது’ எனபா நச்சினூர்க்கினியர் “பிள்ளை வெருகின முளளெயிறு புரையப, பாசிலை முலலை முகைக்கும்” என்றது, சிந்தாமணியில் கனகமாலையாரிலம் பகத்தில் “வெருகு வேட்பச சிரிப்பனபோன முகைதத முலலை” என்று திருத்தக்கதேவர் கூறியிருததலை நினைப்பிக்கினறது ‘ஆயதொடியரிவையா’ என்றது, இங்கே பாரிமகளிரை முகைக்கருநா டெனக மைமமீனபுகைதல முதலியஉறபாதகன நிகழினும் ஆயதொடியரிவையாதாததை நாம, ‘வயலக நிறைய புனபுலத்ததுவே’ என்றதனால, பாரியின செவகோணணை நானகு புலப்படுகின்றது, “முறைகோடி மன்னவன செய்ய னுறைகோடி, யொல்லாது வானம் பெயல” எனவும், “ஆயவன குன்று மறதொழிலோர னுனமறப்பா, காவலன காவா னெனின” எனவும் திருவள்ளுவர் அருளிசெய்திருததல காணக

(ககஎ)

(ககஅ) அறையும் பொறைபு மணநத தலைய

வெண்ணாட டிகக ள்ளைய கொடுங்கரைத

தெண்ணீச சிறுகுளங கீளவது மாதோ

காவேற குவைஇய மொயம்பிற

நு றோவண பாரி தண்பறம்பு நாடே

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள - அறையும் பொறையும் மணநத தலைய - பாறையும்சிறுகுளமும் கூடியதலையையுடையவாகிய, எண்ணா டிகக ள்ளைய - எட்டாமடக்கத

தும் பிறைபோலும், கொடுங்கரை - வளைந்தகரைகளையுடைய, தென்னீர்
சிறுருளம்கேவது - தெளிந்தநீரையுடைய சிறியருளம் பாதுகாப்பாரின்மை
யின் உடைவதுபோலும், கூாவேல குவைஇய மொயம்பின் - கூரியவேலை
யேந்திய திரண்டதோளையுடைய, தோவண்பாரி - தோவணமையைச்செய
யும்பாரியது, தண பறம்பு நாடு - குளிரந்தபறம்புநாடு — எ - று

நாடுருளங்கேவதென இடத்துநிகழ்பொருளினறொழில் இடத்துமேல
வறிநின்றது மாதோ - அசைநிலை

கு - பு சிறுருவடு - சிறுமலை எட்டாமபக்கம் - எட்டாநதிதி, அஷ
டமி தலையகொடுங்கரையெனவும், நாடுருளங்கேவதெனவும் இயைக்க நாடு -
இடம், குளம் - இடத்துநிகழ்பொருள், கீளுதல் - அதனறொழில் (ககஅ)

(ககக) காப்பெய றலைஇய காண்பின் கால்க
களிறறுமுக வரியிற நெறுழவீ பூப்பச
செம்புற நீயலி னினனளைப புளித்தது
மென்றினை யாணாதது நந்துங் கொல்லோ
ரு நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போலப்
பண்கெழு வேந்தரை யிறந்து
மிரவலாக கீழும் வளளியோ னுடே

நீணயும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - கா பெயல் தலைஇய காகாலத்தமழை பெயதுமாரிய,
காண்பு இன கால - காட்சியினியகாலத்து, களிறறு முக வரியின் - களிறறு
முகத்தின்கண் புளாபோல, நெறுழவீ பூப்ப - நெறுழின்து மலா பூப்ப,
செம்புறறு ஈயலின் இன அனை புளித்தது - செம்புறறின்கண் ஈயலை இனிய
மோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிகதறியையுடைத்தது, மெல் தினை யாணா
தது - மெல்லிய தினையாகிய புதுவருவாயையுடைத்தது, முனபு நந்துங்
கொல்லோ - இனி அது கெடுங்கொல்லோ! நிழல் இல் நீளிடைத் தனிமரம்
போல - நிழலில்லாத நெடிய வழிககண் நின்ற தனிமரத்தை யொப்ப, பண
கெழு வேந்தரை இறந்தம் - முரசையுடைய அரசரின் மிகுத்தம், இரவலா
ககு ஈயும் வளளியோன நாடு - இரவலாககு வழங்கும் வணமையையுடைய
வனது நாடு — எ - று

பூப்பவென னும் வினையெச்சம் இன்னளைப்புளித்தென னும் குறிப்பொடு
முடிந்தது

வளளியோனும், இன்னளைப்புளித்தது; யாணாத்து; அது நந்துங்கொ
ல்லோ வெனக்கூட்டுக

நெறுழென்றது, காட்டகத்ததோகொடி; புளிமாவென்றுரைப்பாரு
முளா

கு - பு “தலைபெய நலைய” என்றா திருமுருகாற்றுப்படையிலும்
புகா - புள்ளி தெறுழ - காகாலதது மலாவதோ கொடி, துறிகூசிப்பாட
டில் “எரிபுரை யெறுழஞ் சள்ளி கூவிரம்” எனபதில் எறுழெனப்பதோ
கொடி கூறப்பட்டுள்ளது சயல - ஈசல ‘நிழலி னீளிரைத் தனிமரம்
போல’ என்று ஈண்டுகூறியதை நினைந்தே சிந்தாமணி, கடவுளவாமுதலில்,
“பணமாண குணங்கடகு” எனனும் மூன்றாவதியின் விசேடவுரையில்,
‘அருஞ்சுரத்தின் மரம்போல அடைந்தாக்களித்தல் அவற்கியலபு’ என்று
நச்சிஞர்க்கினியர் எழுதினரென்று தெரிகின்றது “அழனமண்டு போழ்தி
னடைந்தவாகட கெல்லா, நிழன்மரம்போ னேரொப்பத தாங்கி” எனனும்
நாலடியாச செய்யுளும் இங்கே அறியத்தக்கது ‘பண்கெழு வேந்தரை
யிறந்து, மிரவலாக கீடும் வளளியோ னாடு’ என்று ஈண்டுகூறியதுபோல
“அண்ணல யானை வேந்தாக, கினனா னாகிய வினியோன குன்று” என்று
முன்னுங்கூறியிருத்தல் காண்க (ககக)

(க௨௦) வெப்புள விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
காப்பெயற் கவித்த பெருமபாட டீரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது விதகிப்
பலவி யாடிய பலகிளைச் செவவிச

ரு களைகால கழாலிற றோடொலிபு நந்தி
மெனமயிற புன்றிறப்பெடை கடுப்ப நீடிக
கருந்தாள போகி யொருங்குபிள விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாயத்து
வாலிதின் விளைந்த புதுவா கரியத

க௦ திண்கொய்க கவவை கறுப்ப வவரைக
கொழுங்கொடி விளாககாய கோடபத மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின நேறல்
புலவேய குரம்பைக் குடிதொறும பகாந்து
நறுநெய்க கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்

கரு பெருந்தோ டாலம் பூசன மேவா
வருந்தா யாணாதது நந்துவ கொல்லோ
விரும்பல கூந்தன மடந்தையா தந்தை
யாடுகழை நாலுஞ் சேட்சிமைப் புலவா
பாடி யானாப் பண்பிற பகைவ

௨௦ ரோடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேளய பெருவிற னாடே

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இஃது - வெப்புள் விளைந்த - வெம்மைமுதிரந்த, வேங்கை செஞ்
 கவ - வேங்கைமரத்தையுடைய வெந்த மேட்டுநிலத்து, கா பெயல் கவி
 த - காகாலத்து மழையால் மிகுந்த, பெரு பாடு ஈரத்து - பெரியசெவ்வி
 னையுடைய ஈரத்தின்கண், பூழி மயங்க - புழுதி கலக்க, பல உழுது வித்தி -
 பலசரலபட உழுது விதைத்து, பலவிழுடிய - தாளியடிக்கப்பட்ட, பலகிளைச
 செவ்வி - பலகிளையையுடைய செவ்வியின்கண், களை கால் கழாலின் - களை
 யை அடியிலின்றும் களைதலால், தோடு ஒப்பு ந்தி - இலை தழைத்துப்
 பெருகி, மெனமயில் புன்று பெடை கம்பப நீடி - மெல்லிய மயிலினது
 நன்று அணிய பேடையையொப்ப ஒங்கி, கரு தாள போகி - கரியதண்டு
 கீண்டு, ஒருவகு பீள விரிந்து எல்லாம் ஒருவகு குல விரிந்து, கீழும மேலும்
 எஞ்சாமை பல காயத்து - கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிக்ககாய
 தது, வால்தின் விளைந்த புதுவாகு அரிய - சீரிதாகவிளைந்த புதியவாகை
 அறுக்க, தினைகொய - தினையை அரிய கவவை கறுப்ப - எள்ளின்காய
 கறுப்ப, அவரை கொழுங்கொடி விளா காய கோள பதமாக அவரையினது
 கொழுவின கொடியின்கண் வெள்ளைக்காய அறுக்குஞ் செவ்வியாக, நிலம்
 புதை பழுனிய மட்டு இன தேறல் நிலத்தின்கண் புதைக்கப்பட்டு முற்றிய
 மதுவாகிய இனிய தேறலை, புல வேய குரம்பை குடிதொறும் பகாந்து -
 புலலாலே வேயப்பட்ட சிறியமனையின்கண் குடியுள்ள இடத்தோறும் தகரக்
 கொடுக்க, நறு நெய் கடலை விசைப்ப சோறு அட்டு நறியநெய்யிலே
 கடலைதுள்ள அதனோடு சோறறைச் சமைத்து, பெருநோள தாலம் பூசல்
 மேவா - ஊட்டுதற்குப் பெரியதோளினையுடைய மனையான கலம்பூசுதலைப்
 பொருந்த, வருந்தா யாணாதது நந்துகொல்லோ - வருந்தவேண்டாத புது
 வருவாயையுடைத்து, முனபு, இனி அதுகெடும்போலும், இரு பல கூந்தல்
 மடந்தையா தந்தை - கரிய பலவாகிய கூந்தலையுடைய மடந்தையாக்குத்
 தந்தையாகிய, ஆடு கழை நாலும் சேண சிமை - அசைந்த மூங்கில் இழைந்
 தொலிக்கும் உயாந்த உச்சியையுடைய, புலவா பாடி ஆளு பண்பின் புலவா
 பாடப்பட்டு அமையாத தன்மையையுடைய, பகைவா ஒடு கழல் கம்பலை
 கண்ட - பகைவாறு புறங்கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்
 கேட்டு காணிப் பிண்செல்லாது கண்டுநின்ற, செரு வெம் சேய் பெருவிறல்
 நாடு போரை வீருமபிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியையுடைய
 வனது நாடு - எ -று

வித்தி ஆடிய செவ்வியென வியையும் நறியெனபதுமுதலாய் வினை
 யெச்சுக்கள் விளைந்தவெனும் பெயரெச்சுவினையோடும், அரியவென்பது
 முதலாக மேவாவென்ப தீருக நின்ற வினையெச்சுக்கள் யாணாததென்னுங்
 குறிப்புவினையோடுமுடிந்தன பகாந்தென்பது, பகாவெனத் திரிகப்பட
 டது விசைப்பச் சோறட்டி மேவாவென இயையும்

செருவெஞ்சேய் பெருவிறலது சேடசினையையுடைய நாடு, யாணா
 தது, அது நந்துகொல்லோவெனக்கூட்டுக

பெருநோளென்பது, பண்புதொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை வெப்புளென வெமமைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்நின்றது; 'வெமமையை உளளும் முதிர்ந்தவென்னு மமையும்

கு - பு பலலியாடுதல, தாளியடித்தல, ஊட்டித்தல எனபன ஒரு பொருட்சொற்கள், அது, நெருங்கிமுளைத்த பயிர்களைக் கலைத்தற்கும வரு தகமின்றிக் களைபிடுவகுதற்குமாகக் கீழ்நோக்கியுள்ள கூரியபல முளைகளை யுடைய பலகையின் இரண்டுபக்கத்தும் மேற்புறத்திலுள்ள வளையங்களிற் கடடியகயிறுகளைச் சோத்துப்பூட்டிய நுகத்தை வாய்கட்டப்பட்டுள்ள எரு துகளின் பிடரியில் வைத்துப் பூட்டி உழ்ச்செய்தல, இத்தொழிலைத் தெனை னாட்டிற் பரக்கக்காணலாம் செவ்வி - காலம் கறுப்ப - முற்ற, "சிறு தினை கொய்யக் கெளவை கறுப்ப" (உஎக) என்னும் மதுரைக்காஞ்சி உரை யாலுணரக் வேயதல - மேயதல கலம் - உண்கலம் பாரியை இங்கே மடநதையாத்நதையென்றதுபோலக் கீழ்க்கள் - ம செய்யுளிலும் "ஆய்தொடி யரிவையா தநதை" என்று கூறியிருத்தல காண்க சேய - முருக்ககடவுள் தநதையாகிய பெருவிறல் என இயைக்க நாடு - பறம்புநாடு நந்தி எனபது முதலாய் வினையெச்சங்கள் - நந்தி, நீடி, போகி, விரிந்து காய்ந்து எனபன அரிய எனபது முதலிய வினையெச்சங்கள் அரிய, கறுப்ப, ஆக, பகர, மேவா எனபன (கஉ 0)

(கஉக) *ஒருகிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்

பலரும் வருவா பரிசின மாககள்

வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது

மீத லெளிகே மாவண டோன்ற

ரு லதுநற் கறிநதனை யாபிற

பொதுநோக கொழிமகி புலவா மாட்டே

திணை - அது, துறை பொருண்மொழிக்காஞ்சி

மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது. .

இ - ன் — ஒருகிசை ஒருவனை உள்ளி - ஒருகிசைக்கண் வள்ளியோரு கிய ஒருவனைநின்றது, நாற்றிசை - நான்குகிசையிலுமுள்ள, பரிசினமாககள் பலரும் வருவா —, வரிசை அறிதல அரிது - அவருடைய தரத்தையறிதல் அரிதாகும், ஈதல பெரிதும் எளிது கொடுத்தல மிகவும் எளிதாகும், மா வள தோன்றல - பெரியவண்மையையுடையதலைவ்! அது நற்கு அறிநதனை ஆயின - நீ அவவரிசையறிதலை நன்றாக அறிந்தாயாயின், புலவாமாட்டு பொது நோக்கு ஒழி - அறிவுடையோரிடத்த வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பார்த்த தலைத் தலிவாயாக — என்று

இப்பாட்டினை பாடாண்டிணைக்குரிய இருவகைவிடையுள் சிறிதெ ன்ற விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினா நச்சிஸ்ரீக்கினியர் [தொல. பொரு. புறத்திணையில, உக ம குத்திரவுரை]

கு - பு வள்ளியோன - வண்மையையுடையோன நற்கு - நன்கின விகாரம், “பண்டிறந்தறியாப் புலம்பெயா புதுவீர” எனப்பழைப்படுகடாம், நடகட இச்சோல, இவ்வாறே அருங்கலச்செப்பிலுள்ள துறாவெண் பாக்களின் இறுதியீ - மிக வந்துளாது மதி முன்னிலையகை நிலை யிடைச்சோல “பொதுநோக்கான” என்னும் திருக்குறள் இங்கே அறி தற்பாலது (௧௨௧)

(௧௨௨) கடல்கொளப் படாஅ துடலுந் துக்கார

கழல்புனை திருந்தழிக காரிநின் னாடே

யழல்புறந் தஞுஉ மந்தண ரதுவே

வியாக திருவின விறல்கெழு தானே

நு மூவரு னொருவன் துப்பா கியரென

வேத்தினா தஞுஉங கூழே நுகருடி

வாழத்தினா வருஉ மிரவல ரதுவே

வடமீன புரையுங் கறபின் மடமொழி

யரிவை தோளள வல்லதை

க0 நினதென விலை நீ பெருமித்த தையே

தீணை - பாடாண்டிணை, துறை - இயன்மொழி

அவனை அவர் பாடியது

இ - ன - கடல் கொளப்படாது - கடலாறகொளப்படாது, உடலுந் துக்கார - அதனைக்கொள்ளுதற்குப் பகைவா மேற்கொள்ளாரா, கழல் புனை திருந்து அடி காரி - வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தால திருந்தியநல்ல அடியையுடைய காரி' நின் நாடு—, அழல் புறந்தஞுஉம் அந்தணரது - அது வேளவித்தீயைப்பாதுகாக்கும் பாப்பாருடையது, வியா திருவின - கெடாத செலவத்தினையும், விறல் கெழு தானே - வென்றிபொருந்திய படை யையுமுடைய, மூவருள் ஒருவன் துப்பாகியா என - மூவேந்தருள் ஒருவனு க்கு வல்லியாகவேண்டுமென்று, எத்தினா தஞுஉம் கூழ - அம்மூவாபாலநின் றும் வந்தோர தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத் தரும் பொருள், நம் குடி வாழ த்தினா வருஉம் இரவலரது - நமதுகுடியை வாழத்தினராய வரும் பரிசில ருடையது, ஆதலால், வடமீன புரையும் கறபின் - வடதிசைக்கண்ணேதோ ன்றும் அருந்ததியையொக்குங் கறபினையும், மடமொழி - மெல்லிய மொழி யினையுமுடைய, அரிவை தோளளவு அல்லதை - அரிவையுடைய தோளமாத திரையல்லது, நினதென இலை - நின்னுடையதென்று சொல்ல ஒன்றுடையையல்லையாயிருக்கவும், நீ பெருமித்ததை நீ பெரியசெருக்கினையுடைய யாயிராநின்றாய், இதற்குக் காரணம் என்ன? எ - று

எத்தினாதஞுஉமென்று பண்மையாறகூறியது, அவவேந்தன் அமைச்ச ரை மூவருள் யாளுருவன், எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் எத்தி னாதஞுஉமென்று உரைப்பினு மமையும்

நாடு அந்தணாது, கூழ் இராவலாது, அரிவைதோளளவல்லதை நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருந்தது, நீ பெருமிதத்தைதழுட்டையாய் யிருந்தாயென வியந்துகூறியவாறு

குடி காரியின் நாடு மீலையும் மீலசாராத இடமும் மாதவின, 'கடல் கொளப்படாது உடலுநா ஊக்கார' என்றா வேறுள்ளசைக்கசெய்யுட்களால் இரதமீலையமான திருமுடிக்காரியின் இராசதானி பெண்ணையாற்றங்கரையி லுள்ள திருக்கோவலூரெனறும், இவனும் அதனைச்சூழ்ந்த நாட்டெனறும் தெரிகின்றது அந்நாடு மீலையமானாடுஎனறும் அதனைசிதைவாகிய மலாடுஎன றும் வழங்கப்படுதல் இவனுக்கும் இவன்குலத்தோராகும் உரித்தாயிருந்தது பற்றியென்று சொல்லல் வேண்டும் திருக்கோவலூரில் அரசாண்டிருந்த ஸ்ரீ மெயப்பொருணையனாரைப் பெரியபுராணத்திற் 'மலாடாகோமான' என்று அந்நன்மொழித்தேவர் அருளிச்செய்கிருந்ததல்கண்க "அந்நன் ரென்போரறவோமாற நெவவுயிர்க்குஞ், செந்கண்மை பூண்டொழுக்க லான" எனத் திருவள்ளுவநாயனாரும், வேதாந்தத்தை அணவுவோ ரென்று நச்சி னாகக்கினியரும் பொருளசெய்திருந்தலின, அந்நன்ரென்பதற்கு இவ்விரண்டு பொருளுங் கொளளுதல் தக்கது ஆகிய வியங்கோள் 'கடழே, தங்குடி வாழத்தினாவரும இரவலரதுவே' என்றது கீழ்க்கு - ம பாட்டில், 'பற மடி பாடின ரதுவே' என்றறப்போல் நின்றது அரிவையெனறது - மீலைய மான திருமுடிக்காரியின்மனைவியை (கஉஉ)

(கஉந) நாட்கள் ஞாண்டு நாண்மகிழ் மகிழின
யார்க்கு மெளிதே தேரீ தலலே
தொலையா நலவிசை விளங்கு மலையன்
மகிழா தீதத விழையணி நெடுந்தோ
டு பயன்கெழு முளஞா மீமிசைப
பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே
தீணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது

இ - ன - னாள் கள் உண்டு நாடகாலையே மதுவையுண்டு, நாள் மகிழ் மகிழின் - நாளோலக்கதது மகிழ்ச்சியை மகிழின், தோ ஈதல் யார்க்கும் எளிது தோவழங்குதல் யாவார்க்கும் எளிதாக்கும், தொலையா நலவினை விளங்கும் மலையன் - கொடா நல்ல புகழ்விளங்கும்மலையன், மகிழாது ஈதத இழை அணி நெடுநீதோ மதுகாந்த மகிழாது வழங்கிய பொற்படைகளால் அணியப்பட்ட உயாந்ததோ, பயன் கெழு முள்ளூர் மீயினை பட்ட - பயன்பொருந்திய முள்ளூர் மலையுச்சியின்கண்ணடாகிய, மாரி உறையினும் பல - மழையினது துளியினும் பல - ஏ - று

இதன்கருத்து - ஏனையோர்கொடை செயற்கையெனறும், இவன்கொ
செயற்கையெனறும் கூறியவாறு.

MAHAMANUSADHYAYA,
K. II V CHAKRINATUVAID LIDDABV

கு - பு. நூலலே - விகாரததால் வகைவொற்று விரிந்தது. நாடகாலை - விடியற்காலம் மது - இவகே வீரபாணம், அது, பின் 'தேரீதல்' எனப்பதனாற பெறப்பட்டது நாளைலககம் - எல்லாருமவந்து தனனை எளிதிற் காணுமபடி அரசன் காட்சிக்கெளியனய வீற்றிருக்குங் காலச்சமயச்சபை இது காணவையென்றுவகற்பபடும, "எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூதூர், உடையோர் போல விடையின்று குறுகிச், செமம் ஞானவை யண்ணைது புருத், லெமமன் வாழ்க்கை யீரவலாக் கெளிதே" எனனும் இநதால் ஓச - ம செயயுளாலுணாக் மகிழ்தல் - மதுவையுண்ணல், "வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்து" என்று பின்வந்துள்ளது, கடக படை - மெதந்தமுத் லியவை, ஆயுதங்களுமாம் முளஞாமலை, "முளஞகொடுப்பிற செயவேன மலையன், முளஞாக் கானம்" எனவும், "ஆரியா துவன்றிய பேரிசை முள ஞாற்ப, பலருடன் கழித்தவாண் மலையன்" எனவும் இவனுடையதாச இருத் தல் பற்றியே, அகநானூறு முதலியவற்றிற் பாராட்டப்பட்டிருத்தல்காண்க பாட்டுடைத்தலைவனுடைய மலையிற்பெயயும்மழைத்துளிகளைக்காட்டிலும் பலவாகவென்றதல், அவனுடைய ஆறுமுதலியவற்றிலுள்ளமணலினும் பல வாகவென்றதல், அவனுடைய இயல்பைப் புகழ்து வாழ்த்துவது பண்டைக் கவிகளின் மரபாதலால், 'முளஞாமலிசைப், பட்ட மாரியுறையினும் பல வே யீத்தடுநதோ' என்றார், கீழ் நட ம பாட்டில் "இமயத் தீண்டி யினஞால் பயிற்றிக், கொண்டன மாமழை பொழிந்த, துண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே" என்று சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கீழாரும், ௧௫ - மசெய்யுளில் "நீடு வாழியா நெடுந்தகை தாழகீர், வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி, னெடுவே னிலையி காமா லியன்று கை, கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய, வடுவா டெழக்கா மணலினும் பலவே" என்று பாண்டியன் இலவந்திகைப்பாளரித்துஞ்சிய நன்மாரனை மதுரைமரு தனிநாதர்களும் கூறியிருத்தல் காண்க (கடக)

(கடச) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தடப்ப
பதனன்று புகருத் திறனன்று மொழியினும்
வறிது பெயாகுவ ரல்லா நெறிகொளப்
பாடான நிரங்கு மருளிப்
இ பிடுகெழு மலையற பாடி யோரே

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன் நாள அன்று போகி - நல்லநாள அன்றாகப் போய், புள இடை தடப் - புளரிமித்தம் இடையேறின்று தடுப்ப, பதன் அன்று புகரு - செவலி யன்றாகச் சென்றுகூடி, திறன் அன்று மொழியினும் - கூறுபாடன்றாக முனி யுமவார்த்தைகளைச் சொல்லினும், வறிது பெயாகுவரல்லா - வறிதாக மீளவா ரல்லா, நெறி கொள் - ஒழுங்குபட, பாடி ஆனது இரங்கும் அருவி - ஓசை

நிறைந்து ஒலிக் கும அருவியையுடைய, பீடு கெழு மீதுயின் பாடியோ -
பெருமைபொருந்திய மலையையுடையோனைப் பாடியவர்கள் — எ - று

மலையறபாடியோ, வறிதுபெயாகுவரலரெனககூட்டுக

அன்றியெனபது, அன்றெனத் திரிந்தது, செய்யுளாகலின் வறிதென
னுங் குறிப்புவினையெச்சம், பெயாகுவரலரெனபதனுட பெயாதலோடுமுடி
ந்தது, வறியரென றுரைப்பாரு முளா

கு பு ராள - ஈண்டு நல்லநாளினமேற்று புளநிமித்தம் - பறவைச சரு
னம், நிமித்தமெனடதற்கு - அறிவிப்பதெனறுபொருள், பின்வரும் நனமை
திமைகளை யறிவிப்பதெனறபடி, “ஏகமமள வையினவந்தன வலமுமமயி
லிடமுங், காகமுத லியமுந்திய தடைசெய்வன கண்டான்” எனனுங் கம்ப
ராமாயணச் செய்யுள் புளநிமித்தமனுடையேதடுத்தலைத்தெரிவித்தல்காண்க,
(பால் பாச ௫) கூறுபாடு மொழியுத்திறங்கள், இதனை, “நிறனறி
ந்து சொல்லுக” எனனுந் திருக்குறாலும், பரிமேலழகர் அதற்கெழுதிய
விசேடவுரையாலும் உணராக முனியும்வாராததை வெறுக்கும வாராததை
வறிதாகமீளல் பயனினறிமீளல் (கஉச)

(கஉரு) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன

நெருப்புச்சின்ன தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை

பருஉக்கண் மண்டைபொ டீழமாறு பெயர்

வுண்கு மெந்தைநிற காண்குவந் திசினே

௫ நாளா தாமிடல் சாயத்தவல் லாள

நினமகி ழிருக்கையே

யுழுத நோன்பக டழிதின றுறகு

நல்லமிழ தாகநீ நயந்துண னு நறவே

குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக

க0 கடந்தட்டு வென்றோனு நிறகூ றுமமே

வெலீஇயோ னிவனெனக

கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவாபு

விரைந்து வந்து சமரந் தாங்கிய

வலவேன மலைய னல்ல னாயி

கரு னல்லமா கடத்த லெளிதும னமக்கெனத்

தோற்றோன றுனு நிறகூ றுமமே

தொலைஇயோ னிவனென

வொருநீ யாழினை பெரும பெருமழைக

கிருக்கை சான்ற வ்யாமலைத்

உ0 திருத்தகு சேவையிற பெற்றிசி னோக்கே,

நீண - வினா, துறை - அரசவாகை.

சேரமான் மாத்தாடுசேலிநம்பொறையும் சோழன் இராசதூயர் வேட பருந்தங்கிளியும் பொருதயழிச் சேழந்தர் *துப்பாகிய தேர் வண்மலையனை வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன் பருத்திபெண்டின் பனுவல அன்ன - பருத்தி தூறும் பெண்டாட்டியது சகிரந்த பருசுபோன்ற, நெருப்பு சின்னம் தணிந்த நிணம் தயங்கு கொழுங்குறை - நெருப்புத் தன்வெம்மையாற்றதற்கு ஏதுவாகிய நிணம்சைந்த கொழுவியதழிகளை, பருஉ கன்ன மண்டையோடு பெரிய உடலிடத்தை யுடைய கனவாதத் மண்டையோடு, ஊழ் மாறு பெயர் உண்கும் - முறை முறையாக ஒன்றற்கொன்று மாறுபட உண்பேமாக, எந்தை - எம்முடைய தலைவ, நின் காண்கு வந்திசின் - நினனைக் காண்பேன வந்தேன, நன்னாதா மிடல் சாயத்த வல்லான் - பகைவரது வலியைத்தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய்¹ நின்மகிழ் இருக்கை - நினது மகிழ்ச்சியையுடைய இருக்கைகளை, உழுத நோன் பகடு அழி தின்றருங்கு உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலத்தின்றூறப்போல, நீ நயந்து உண்ணும் நறவு நல அயிழதாக - நினதுதாளாற்றலாற்செய்த பொருளை யாவாகும் அளித்துப் பின் நீவிரும்பியுண்ணுமகன்ற நலவாயிழதாவதாக, குன்றத்து அன்ன களிற் பெயர் மலைபோலும் யானை பட, கடந்து அடடு வென்றோனும் வெலீஇயோன இவனென நின் கூறும் - எதிரின்று கொன்று வென்றவனும் நம்மை வெல்வித்தோனிவனென நினனையே மகிழ்ந்து சொல்லும், கழல் அணி பொலிந்த சேவடி - வீரக்கழலாகிய அணியாற்சிறந்த செய்ய அடியாலே, நிலம் கவாபு - போரக்களத்தைக்கைக்கொள்ளவேண்டி, விரைந்துவந்து சமரம் தாங்கிய - விரைந்துவந்து போரைத்தடுத்த, வல வேல மலையன் அல்லனாயின் - வலிய வேலினையுடைய மலையன் அல்லனாயின், நல அமா கடந்தல நல்லபோரை வெல்லுதல், நமக்கு எளிதமன என - நமக்கு எளிதென, தோற்றோன் தானும் தொலைஇயோன இவனென நின் கூறும் - தோற்றவனும் நம்மைத் தொலைவித்தோன் இவனென நினனையே புகழ்ந்துசொல்லும், ஆதலால்—, ஒருகீயாயின் - நீஒருவனாயினாய், பெரும்—¹ பெருமழைக்கு இருக்கை சான்ற - பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கு அமைந்த, உயர் மலை - உயர்ந்த மலையை யுடைய, திருத்தகு சேய் - திருத்தக்கசேயை ஒப்பாய், நின் பெற்றறிசிஞோககே நினனை நடபாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு — எ - று

பனுவலன்னநிணமென இயையும் நிலங்கவாபென்பது, கவாவெனத் திரிக்கப்பட்டது, எமதுநிலத்தைக் கைக்கொண்டெனிணம்மையும் தாளாற்றலாற் செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலாக்குவழங்கி எஞ்சியது உண்டலான, அழிதின்றருங்கென்றா காண்குவதென்பன - ஒருசொன்னாமைப்பட்டு உண்குமென்பதற்கு முடிபாயநின்றன உண்குமென்பது,

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையனை வடவண்ணத்தன் பேரிசைத்தனென்றும்பீர்ப்பேற்றமுண்டு

சுறத்ததை உளப்படுத்தினினைறமையின, பனமையொருமை ஓடுவமைதியாய்
நிகழ்து மன - கழிவினகண வந்தது

பெரும், சேய, வென்றோனும், வெலீஇயோனிவனென நிற்குறும்,
தோற்றோனும், தொலைஇயோனிவனென நிற்குறும், அதனால, நிற்பெற்றி
சினோககு ஒருரீயாயினையாதலால், நினமகிழிருக்கைககணனே உண்கும
காண்குவந்தினை, பகடு அழிதினருவகு நீ உண்ணுநறவு நல்ல அமிழதாக
வென மாறிகூட்டுக

‘நெருப்புச சினந்தணிநத நிணந்தயவகு கொழுங்குறை’ எனபதற்கு
எரியாது பூத்துக்கிடக்கின்ற தழற்போலும் நிணந்தயவகுகொழுங்குறையெ
னினுமமையும் பருஉககணமணடையெனபதற்குக்களையுடைய உடலிடம்
பரிய மணடையெனினு மமையும்

கு பு பெண்டாட்டி - பெண்மையையுடையாள், ‘ஒருபெண்டாட்டி
தமொடுகலாயத்து’ எனபது இறையறுக்கப்பொருளுரை. சுகிரத - வடி
தத தணிநத - காரியப்பொருட்டு தடி - தசை கண - இடம் பகடு -
ஆணஎருமை, எருதுமாம் அழி - வைக்கோல தாள - முயற்சி சேய -
முருக்ககடவுள், இவா மலையையுடையார்தலை “சேயோனமேயவைவரையுல
கமும்” எனபதனுணாக சோழற்குத்துப்பாகிய - சோழனுக்குவலியாகிய

திணை விளக்கம்

[இந்நதப்பகுதியில் வந்துள்ள திணைகளின் விளக்கம்]

காஞ்சித்திணை — அஃதாவது பகையரசன போகருவாதுவிட, ஓராசன காஞ்சிப்பூவைசூழத் தன்னிடத்தைப் பாதுகாத்தல், “வெஞ்சின் வேந்தன விடுதர வேந்தன், காஞ்சி சூழக் கடிமனை கருதினது” — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், க இதத்திணையமைந்த பாட்டுக்களின் எண்கள் - ௧0௯, ௧௧0, ௧௧௧

பாடாண்டிணை — அஃதாவது ஒருவனுடைய கீததியும் வலியும் கொடையும் அளியும் ஆகிய இவற்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல், “ஒளியு மாற்றலு மோமபா லீகையு, மளியு மென்றிவை யாயத்துரைத் தன்று” — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடாண்டிணைப்படலம், க இதத்திணையமைந்த பாட்டுக்களின் எண்கள் ௧0௧, ௧0௨, ௧0௩, ௧0௪, ௧0௫, ௧0௬, ௧0௭, ௧0௮, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪

மோதுவியுறாணை — வெட்சித்திணைமுதலிய புறத்திணைகட்கெல்லாம் பொதுவாயுள்ளனவும் அவற்றிற்கூறாதொழிந்தனவுமாகிய செய்திகளைக் கூறுவது இத்திணையமைந்த செய்யுட்களின் எண்கள் ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨0, ௧௨௧

வாகைத்திணை — அஃதாவது வாகைப்பூவைத் தலையிலேசூழப் பகைவரைக்கொண்டு ஆரவாரித்தல், “இலைபுனை வாகை சூழ யிகனமலை, தலை கடற்றாணை யரசட டாரத்தன்று” — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், க இதத்திணையமைந்த செய்யுட்களின் எண்கள் ௧0௪, ௧௨௫

துறை விளக்கம்

[இந்நதப்பகுதியில் வந்துள்ள துறைகளின் விளக்கம்]

அரசவாகை — அஃதாவது அரசனது இயல்பைக்கூறுதல், ‘பகலன்ன வாயமொழி, யிகலவேந்த னியலபுரைத்தன்று’ — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ஈ புறநானூற்று ௪௩ - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் பொறுத்தற்கரிய பிழையைப் பொறுத்த குணவென்றியான அரசவாகையாயிற்று’ என்று எழுதியிருக்கின்றனா இந்நூல் உரையாசிரியர் ௧0௪, ௧௨௫

இயன்மொழி — அஃதாவது தலைவனெதிராசனேற்றி அவன்செய்தியையும் அவன்குலத்தோர் செய்தியையும் அவன்மேலேயேற்றிப் புகழ்த் லென்பாரச்சிஞ்சுக்கினியா இதனைத் தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் ௩௫ - ம குத்திரவுரையிற்காண்க, இஃது இயன்மொழிவாழ்த்தென்றுங் கூறப்படுமே புறநானூற்றில் ௧௪ - ம் செய்யுளின் விசேடவுரையில் ‘தமகையின் மெழும்மைது இயல்புங் கூறுவார அரசன்கையின் வலிய இயல்புங் கூறினமை

யான இஃது இயனமொழியாயிற்று' எனவும், கடு - ம செய்யுளின் ஷேடவுரையில் 'இவை எப்பொழுதஞ் செய்தல இயலபெனக்கூற்றின்மையின் இஃது இயனமொழியாயிற்று' எனவும், சகூ - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'அவனது இயல்பைப் புகழ்ந்தமையான இயனமொழியுமாயிற்று' எனவும், கஎங் - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'பண்ணனது இயல்பு கூறி வாழ்த்தியவாறு' எனவும் எழுதிப்போந்தாரா இந்நூலுரையாசிரியா க0௨, க0௬, க0௭, க0௮, க௨௨, க௨௩, க௨௪,

கையறுநிலை — அஃதாவது அரசனிறப்ப அவனைச் சோந்தோர் அவ விறந்துபாட்டைச்சொல்லி ஒழுகுகந்தனாதல, 'செய்கழன் மன்னன் மாயந் தெனச் சோந்தோர், கையற வுரைத்துக் கைசோர் தனது' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிறப்பொதுவியல், கசு புறநானூற்று ௨௪௩ - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று' என்று எழுதினா இந்நூலுரையாசிரியா க௨௨, க௨௩, க௨௪, க௨௫, க௨௬, க௨௭, க௨௮, க௨௯, க௩0

பரிசீல்கடாநிலை -- அஃதாவது 'பரிசிலரை நீங்குதலமையாது நெடிது கொண்டொழுகிய தலை னுகஞ் பரிசில வேட்டோன் தன் கடுமியினது இடு மபைமுதலியன் கூறித் தான் குறித்த பொருண்மையினைச் செலுத்திக் கடா வின் நிலை' எனபா நச்சிணர்க்கினியர் புறநானூற்று கச - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'பாடினி இழைபெற்றாள், பாணன் பூப்பெற்றாள், யான அதுபெறுகின்றிலேனெனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று' என்று எழுதியிருக்கின்றனா இந்நூலுரையாசிரியா க0௧

பொருண்மொழிக்காஞ்சி — அஃதாவது முனிவா தெளிந்தபொருளைச் சொல்லுதல, 'எரிந்தி வங்குஞ் சடைமுடி முனிவா, புரிந்து கண்ட பொருண் மொழிந் தனது' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியல், ௩௨௧

மகண்மறுத்தல் — அஃதாவது ஒருவீரன் மணங்கோடற்குத் தமக்களை வேண்டச் சிறறாண்களிலுள்ளனோர் மறுத்துச்சொல்லுதல, 'விமழாணை மகண்வேண்ட, வமமதிலோர் மறுத்துரைத்தனது' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சொச்சிப்படலம், ௬ இத்துறையை மற்றென்பா பாட்டியலுடையா, அதனைக் கலம்பகத்திற்காண்க ௩0௧, க௩0, க௩௧

விறலியாற்றுப்படை — அஃதாவது அரசனுடைய கோத்தியைப் பாடும பாடினியை வழிப்படுத்தல, 'நிறலிவந்தன புகழ்பாடும, விறலியையாற்றுப் படுத்தனது' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩௩ க0௩, க0௫.

அடி - அடியாககு நல்லாருரை
இலக்கணவி - இலக்கணவிளக
கவுலா
எழுத - எழுத்ததிகாரம்
சுவ - சுவகாரமச்சிவாயருரை
சிலப - சிலப்பதிகாரம்
கு குத்திரம்

சொல - சொல்லதிகாரம்
தொல - தொலகாப்பியம்
நச நச்சினாககினியருரை
நன நன்னூல்
பக - பகம்
பொரு - பொருளதிகாரம்

புறநானூற்றுச் செய்யுளெண்.	செய்யுள்	அமைந்தது.
க0௫	"சேயிழை பெறுவை செலினே" தொல பொரு கு கக - நச	
க0௭	"பாரிபாரி புரப்பதுவே" இலக்கணவி கு சுசு தொல பொரு கு க0 - நச, "பாரிபாரி புலவா" கு ௩0௧	
க0௯	"அளிதோதானே யுமமே" தொல பொரு கு. சுள நச "சிறியிலை வெதிரி நெலவீனா யுமமே" நன கு க௫௫ - சுவ	
க௧௩	"நீர்வாரா கண்ணெந தொழுதுநிற பழிச்சி" இலக்கணவி கு ௨௫0 நன கு ௩௫௧ - சுவ	
க௧௪	"தீரீப்பெருக முழுநெறி" சிலப பக சள - வரி, கசு அடி	
க௧௭	"மைமமீனபுகையினும் யோடினும்" சிலப பக் ௨௪0 வரி, ௨௪ - அடி "கோஞல் செமமையிற சானனோ பலகி" தொல சொல கு சுள - நச	
௧௨௧	"ஒருதிசையொரு மாட்டே" தொல, பொரு. கு. கக நச புறத்திரட்டு	
௧௨௪	"நானனறு மொழியினும்" இலக்கணவி கு. கக; "நா னறுபோகி" கு ௨௪௬ தொல எழுத கு ௨௩௭ - நச சொல, கு. ௨௩0 "நானனறு .. பாடியோசே" நன கு க௭௩ - சுவ, 'நானனறு கொள' கு ௨௫௫	
௧௩௭	"நெருப்புசின்னதணிநெநிணநயங்கு கொழுங்குதை" தொ பொரு கு ௨௫௮ - நச "உழுத லேன்பக புதிநி ருங்கு" கு. ௨௧௫.	

